

CONGREGATION
SHAARE RAHAMIM SERIES

❖ THE AKKAD EDITION ❖

סליחות
SELIHOT
צלוּתֵיה דְשַׁלְמָה

❖ THE AKKAD EDITION ❖

סליחות
SELIHOT
צלוּתֵיה דְשַׁלְמָה

Selihat with an English translation and commentary

Sephardic Laws & Customs for the Month of Elul

A Complete Shahrit Siddur for the Month of Elul

Compiled by CONGREGATION SHAARE RAHAMIM

Selihot

© Copyright 2011, by Congregation Shaare Rahamim

All rights reserved.

This book, or any part thereof may not
be reproduced in any form without the
express permission of the copyright holder.

Compiled by:

Rabbi Rahamim Churba
under the auspices of
Rabbi Shlomo Churba

Published and distributed by:

Congregation Shaare Rahamim
718-951-9444

General Editor:

Rabbi David Silberberg

Layout:

Think Ink 718-377-5706

This Book

סליחות צלותיה דשלמה

is dedicated
in loving memory of

שלמה בן תמם ע"ה

Shlomo (Selim) Akkad ע"ה

A devoted husband,
father and grandfather.

ש - שלם בכל מעשים טובים

A man that was complete in all good deeds

ל - למד תורה בקביעות

Always set time for Torah learning

מ - מדריך את משפחתו בדרך התורה

He raised his family in the way of the Torah

ה - הצנוע לכת עם השם

All his ways were modest with Hashem

By the

AKKAD FAMILY

CONGREGATION SHAARE RAHAMIM

הגיד לך אדם מה טוב ומה ה' דורש ממך
כי אם עשות משפט ואהבת חסד והצנע לכת עם אלקיך.

*"He has told you, O mortal, what is good,
and what it is that God demands of you – just performing justice,
loving kindness, and walking humbly with your God"* (מיכה ו:ח)

In loving memory of

SHLOMO SELIM BEN TAMAM AKKAD Z"l

Shlomo Selim Akkad exemplified the fundamental Jewish ideals of humility, unwavering faith, and strong commitment to family, tradition, and Torah education. After moving with his wife and children to Mexico City from Lebanon, Mr. Akkad emerged as a leading figure in the Mexican Jewish community, and especially in the Magen David Synagogue where he prayed and of which he was an active member. Throughout the painstaking ordeal of relocating across the globe, his priority was always the preservation of our sacred ancient traditions and their successful transmission to the next generation.

He succeeded in raising his children along the path of Torah and mitzvot, imbuing them with genuine faith in and devotion to Hashem. In his uniquely simple, humble way, Mr. Akkad was a bastion of hesed, extending himself on behalf of others without ever seeking fame or recognition.

Congregation Shaare Rahamim is honored to dedicate this **צלותיה דשלמה** edition of the Selihot prayer book in loving memory of Mr. Shlomo Selim ben Tamam Akkad. We are confident that the prayers we recite will join his prayers before the divine throne and arouse God's compassion upon us and all Am Yisrael.

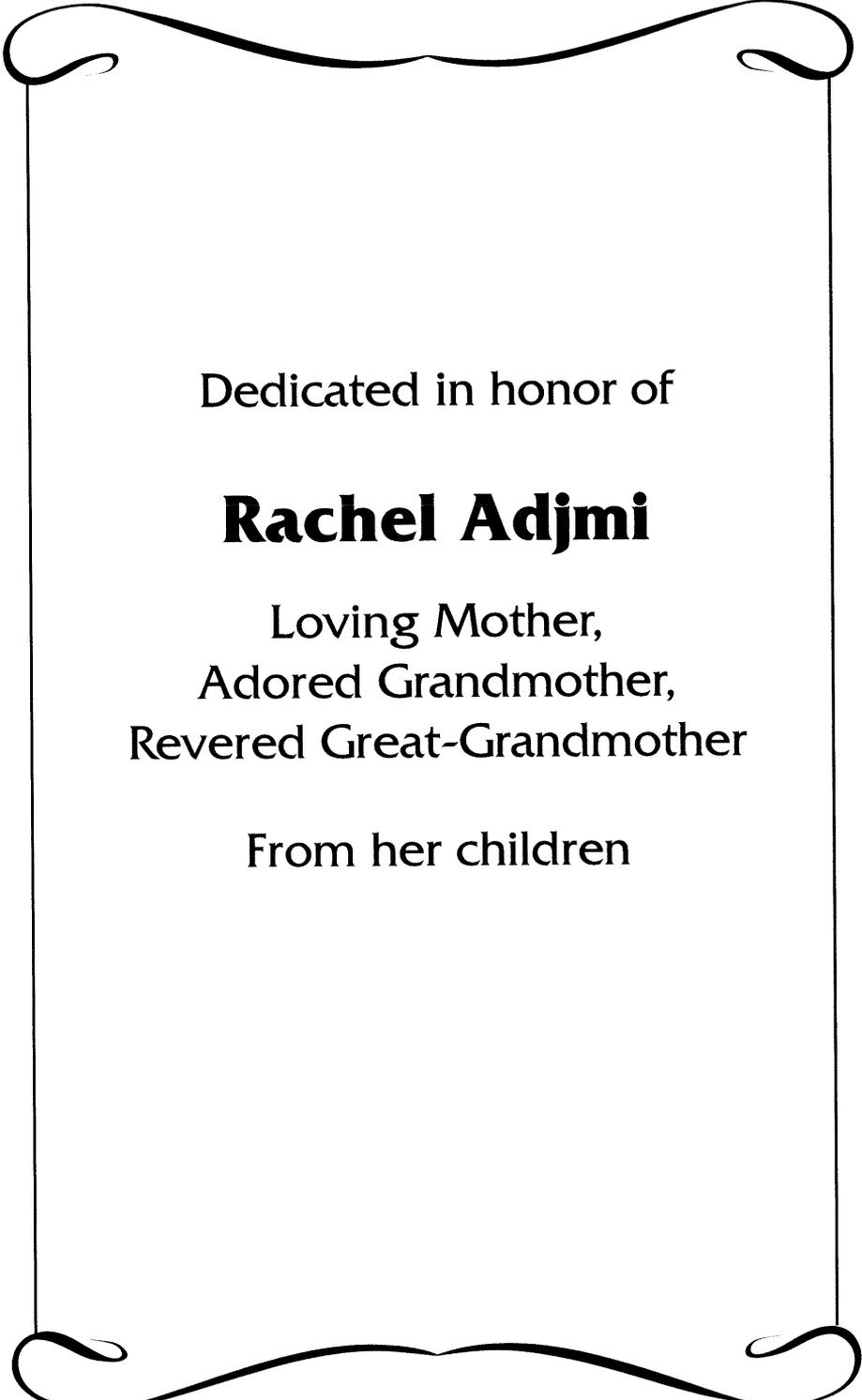
May his memory and cherished legacy of humility and kindness be a blessing to his family, his community, and to the entire Jewish nation, **עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן**.

Rabbi Shlomo Churba

In memory of

Joseph Massry ע"ה

By his children

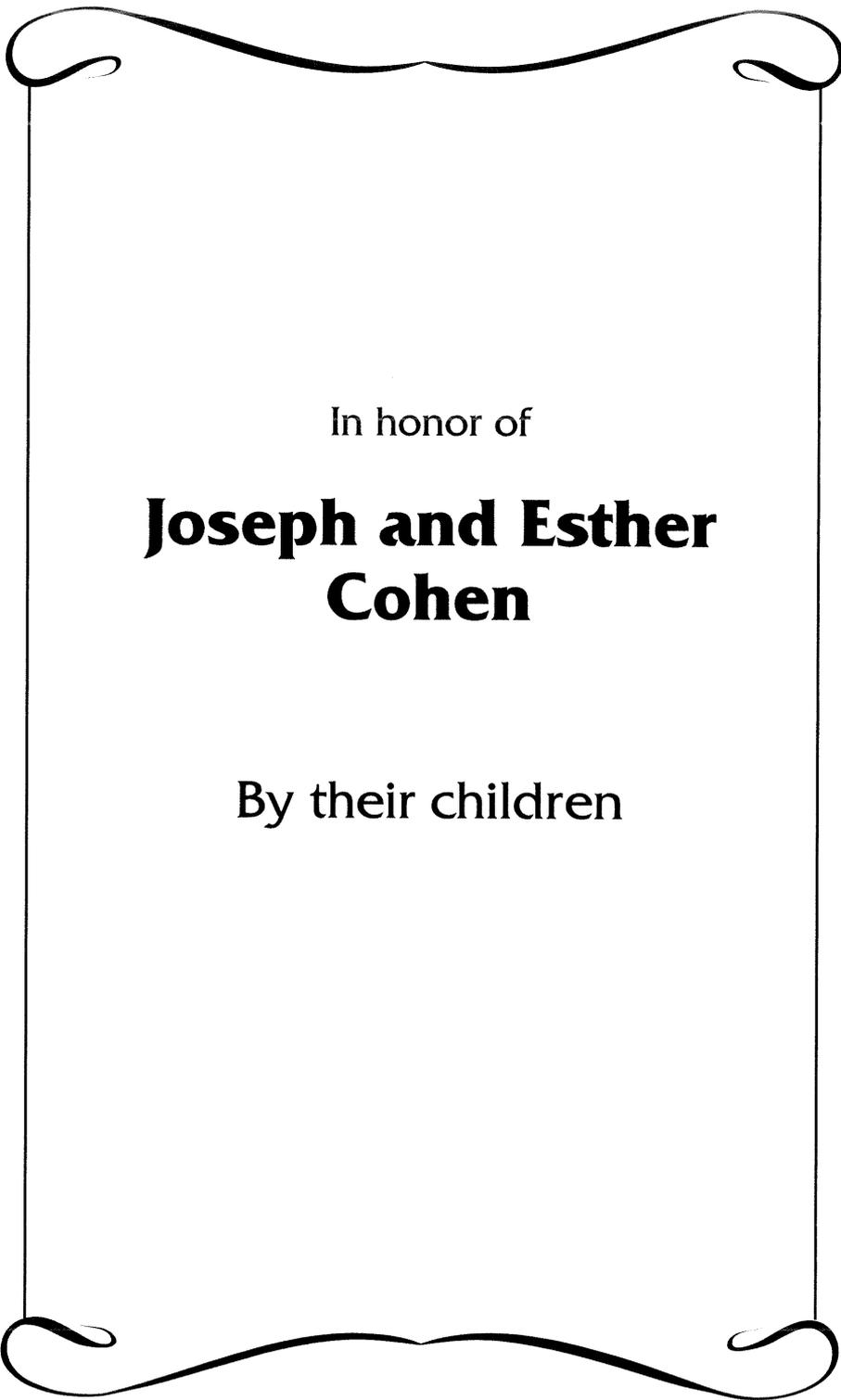

Dedicated in honor of

Rachel Adjmi

Loving Mother,
Adored Grandmother,
Revered Great-Grandmother

From her children

In honor of

**Joseph and Esther
Cohen**

By their children

In memory of

David and Lorraine
Mizrahi ע"ה

דוד בן זעמי
לאה בת בהיה

By their children

Leilui Nishmat

Shulamit Bat Rivka ע"ה

By

**Ray and Sharon
Haber**

In memory of our dear father

אליהו בן מזל ע"ה

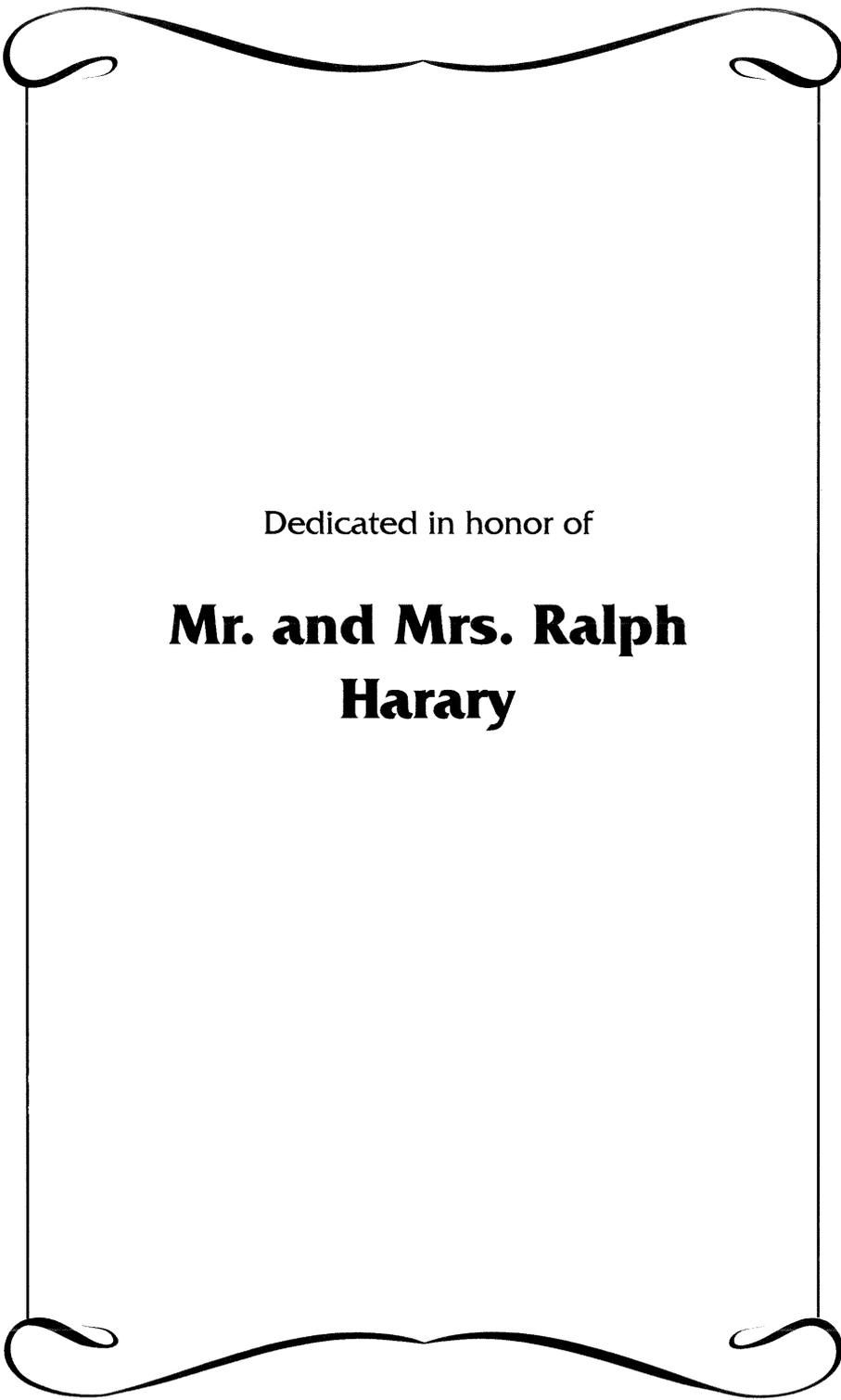
Lew Grazi ע"ה

and in honor of our dear mother

Helen Grazi

from

her children, grandchildren
and great grandchildren

A decorative border resembling a scroll, with elegant curves at the top and bottom, and straight vertical lines on the sides.

Dedicated in honor of

**Mr. and Mrs. Ralph
Harary**

Dedicated in loving memory of
Edmond Sassoon ע"ה

א.נ.צ.ג.ה

By his family

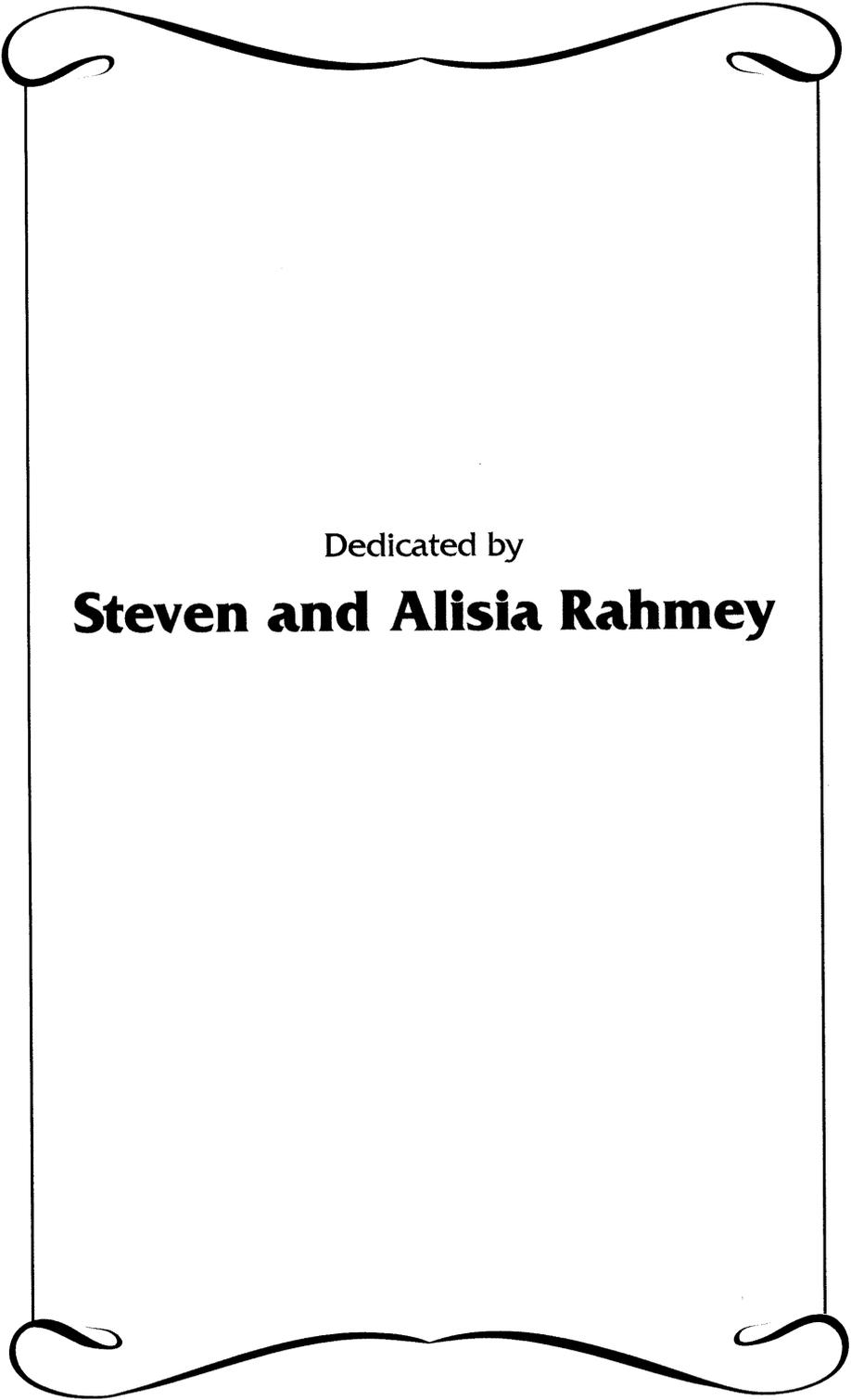
Dedicated in loving memory of
our dear parents

Nissim and Mazie Shalom ע"ה

א.ר.צ.ג.ה

By their children,

Raymond and Sharon Shalom

A decorative border with scrollwork at the top and bottom, and straight vertical lines on the sides, framing the text.

Dedicated by

Steven and Alisia Rahmey

In memory of

אַבְרָהָם בֶּן שֵׁרָה ע"ה

Abraham Ben Serah Imani ע"ה

From his wife and children

Dedicated in loving memory of our dear father

Gabriel Chehebar

תנצ"ח.ג.ה

ג' ניסן תשנ"ח

By his wife and children

In memory of

Aouni Faks ben Rahel ע"ה

תנצ"ח.ג.ה

In loving memory of our parents

Fred and Sherry

Assoulin ע"ה

ת.צ.ג.ה

They will always continue to inspire us.
May their memory be blessed forever

By their children

In honor of my dear wife

Sheryl

and my children

by **Soli Mizrahi**

In honor of my wife

Linda

from

Joseph S. Ancona

In memory of our dear son

Joey Beyda

From his family

Dedicated in memory of
Joseph Tobias
and
Celia Saff
from
Neil and Moselle Tobias

Dedicated in loving memory of
Samuel and Mollie Jemal ע"ה

א.צ.ג.ה

By their son,
Isaac and Ellen Jemal
and Family

Dedicated
in memory of
Mr. Ellis A. Safdeye ע"ה

By his family

TABLE OF CONTENTS

Halahot of <i>Selihot</i>	3
ברכות השחר / Birkat Hashahar	15
מזמרים תהילים קודם סליחות / Psalms before <i>Selihot</i>	19
סליחות / Selihot	25
שחרית / Shaharit	149
סדר התרת קללות	232
סדר התרת נדרים	237

Halahot of *Selihot*

The custom among Sepharadim is to recite *Selihot* throughout the forty-day period from Rosh Hodesh Elul until Yom Kippur,¹ a period when we can more easily earn the Almighty's favor and forgiveness. When *Benei Yisrael* worshipped the golden calf on the 17th of Tamuz, in response to which G-d decreed annihilation, Heaven forbid, Moshe interceded on their behalf and spent the next forty days petitioning G-d to annul the decree. After forty days, the Almighty consented to rescind His decree and commanded Moshe to prepare the second set of tablets. On Rosh Hodesh Elul, Moshe returned to the top of Mount Sinai with the new tablets, upon which G-d inscribed the Ten Commandments. Moshe remained atop the mountain for yet another forty days, until Yom Kippur, when the Almighty proclaimed His complete forgiveness and the full restoration of His unique bond with *Am Yisrael*. He gave Moshe the second tablets, symbolizing the renewal of the covenant between G-d and *Benei Yisrael*, and Moshe brought the tablets to *Benei Yisrael*. Yom Kippur thus became the eternal day of forgiveness, marking the day on which G-d announced His complete forgiveness for the sin of the golden calf.

As it was during the month of Elul that Moshe received the second *luhot* and succeeded in earning G-d's favor on behalf of *Am Yisrael*, it was instituted that *Selihot* prayers be recited each day during this period, starting from the first morning after Rosh Hodesh Elul (*Mishnah Berurah*, 581:1). These weeks are especially suited for repentance and earning forgiveness ahead of the judgment that takes place on Rosh Hashanah.

It is preferable to recite the *Selihot* and special prayers specifically with a *minyan*, rather than privately. If reciting *Selihot* with a *minyan* will cause considerable disruption to one's regular study sessions, or if a person teaches or works and by participating in *Selihot* services he will be unable to properly fulfill his duties, he should consult with a competent Halachic authority for guidance.

1. שו"ע אר"ח תקפא: א.

The Proper Time for the Recitation of *Selihat*

The preferred time for the recitation of *Selihat* is the period prior to daybreak, which is the most propitious time for earning G-d's forgiveness. The Sages teach that the Almighty travels about, as it were, throughout the eighteen thousand worlds over the course of the day, and it is in the final hours of the night that He comes here to our world. It is thus during this time of day that He is nearest to us and our prayers are most likely to earn acceptance.² One who cannot recite *Selihat* before daybreak may do so in the morning hours, which are likewise well-suited for earning divine grace, as indicated in the verse, "By day G-d ordains His kindness" (Tehillim 42:9).³ In addition, one may recite *Selihat* during the nighttime hours after *hatzot* (midnight as defined by *Halachah*); before *hatzot*, however, one may not recite *Selihat*, as this is a time of strict judgment.⁴

The Proper Manner for Reciting *Selihat*

The *Selihat* prayers must be recited slowly, submissively, and with concentration. It is forbidden to recite the "thirteen attributes of mercy" without concentration.⁵ The practice in many congregations to recite the hymn "*Asei le'ma'an shemecha*" very quickly is inappropriate and should be strongly denounced.⁶

Reciting *Selihat* with a *Minyan*

It is preferable to recite *Selihat* specifically with a *minyan*, rather than privately. If a *minyan* is not present at the time for reciting *Selihat*, one may recite the prayers privately until a *minyan* arrives, at which point the half-*kaddish* may be recited. In such a case, three verses should be recited before the half-*kaddish*.⁷

2. עיין מ"א שם סק"א

3. עיין כף החיים שם סק"ב שו"ת יחוה דעת ח"א ס' מו

4. שם

5. שם סק"ה

6. עיין כף החיים

7. עיין משנ"ב שם סק"ד

A. There are, however, certain sections of the *Selihot* service that may not be recited without the presence of a *minyan*. Firstly, all Aramaic sections of *Selihot* must be omitted when one prays privately.⁸ Private prayers, as opposed to those recited with a *minyan*, are brought before the Almighty only with the help of the angels, who do not understand Aramaic.⁹ Therefore, when one prays privately, he must omit all Aramaic passages, and then recite them later when a *minyan* arrives. However, an individual praying privately in a synagogue where a *minyan* is present may recite the Aramaic sections of the *Selihot* service (*Peri Megadim* 101:7).

B. Secondly, the section of the “thirteen attributes of mercy” has the status of a *davar she’be’kedushah* – a “sacred” prayer – and may therefore be recited only in the presence of a *minyan*.¹⁰ Therefore, if a *minyan* has yet to assemble in the synagogue, one should omit the sections of “*Kel Melech yoshev*,” “*Anshei Emunah*” and “*Tamahnu*” until a *minyan* arrives, in order that the “thirteen attributes” can be recited together with the relevant hymns.

If one cannot pray *Selihot* at all with a *minyan*, then he may recite the “thirteen attributes” if he reads the verses with the cantillation (*te’amim*), as if he reads from the Torah.¹¹ (The “thirteen attributes” appear in the Book of Shemot 34:6-7.) He may stop with the word “*ve’nakeh*,” as one does when reciting this passage with a *minyan*, even though he will then be stopping in the middle of a verse.¹² A person who must recite *Selihot* privately may recite “*Kel Melech yoshev*” and the other hymns recited in conjunction with the “thirteen

8. משנ"ב שם

9. ספר התנייא ס' עב, מובא בכה"ח סוף ס"ק כו.

10. עיין שו"ע תקסה:ה.

11. שם

12. עיין כה"ח קלא: כג.

attributes.”¹³ (See also below, “Laws Pertaining to the ‘Thirteen Attributes’.”)

C. The *kaddish titkabal* recited at the conclusion of *Selihot* requires the presence of a *minyan*. Even if a *minyan* had been present for the recitation of *Selihot* but several participants left before *kaddish*, leaving behind less than a *minyan*, the *kaddish* may not be recited.¹⁴

The Morning *Berachot*

A. The *berachah* of *al netilat yadayim* should be recited before *Selihot*, rather than be delayed until after *Selihot*, so as to minimize the interruption between one’s washing of his hands and the recitation of the *berachah*.¹⁵

B. All the morning *berachot* may be recited before *Selichot*, even before daybreak.¹⁶

C. One should preferably recite *birkat ha’Torah* before *Selihot*, as the *Selihot* service includes the recitation of many passages from the Torah, and one may not learn Torah before reciting *birkat ha’Torah*.¹⁷

The “Thirteen Attributes”

The Talmud tells in *Masechet Rosh Hashanah* (17b) that as Moshe prayed on behalf of *Benei Yisrael* after the sin of the golden calf, the Almighty “wrapped Himself” like a *sheli’ah tzibur* (the *hazzan*), and proclaimed the “thirteen attributes of mercy.” He said to Moshe, “Whenever *Benei Yisrael* sin, they shall conduct this service before Me and I will forgive them.” This incident forms the basis of the unique

13. עיין תורת מועדים

14. עיין תורת מועדים

15. עיין שו"ע או"ח ב"ז

16. עיין שו"ע מז:יג ועיין כה"ח שם סק"ל שפסק שאפילו ברכת "הנותן לשכוי בינה" ניתנה להאמר קודם עמה"ש

17. שו"ע או"ח מו:ט

importance afforded to this service, as it is uniquely suited for achieving complete atonement for our misdeeds. One must therefore concentrate very intently during the recitation of the “thirteen attributes” and focus his attention on the precise meaning of each word. So significant is this recitation that the Talmud remarks, “A covenant is made with the ‘thirteen attributes’ that they never return empty-handed.” Meaning, when this service is recited properly, it is guaranteed to achieve the desired result of expiation for our wrongdoing.

Laws Pertaining to the “Thirteen Attributes”

A. One may not recite the “thirteen attributes” without the presence of a *minyan*, as *Halachah* classifies this recitation as a *davar she’be’kedushah* (a “sacred” prayer), which requires a *minyan*.¹⁸

B. If one began reciting the “thirteen attributes” with the congregation, but recites it slower than the rest of the congregation, he may complete the recitation even after they have completed it.¹⁹

C. If one recites *Selihot* privately, he may recite the “thirteen attributes” only if he reads them with the proper cantillation, and he should have in mind that he simply reads verses from the Torah, rather than reciting a prayer to G-d.²⁰

D. In such a case, even though the individual recites the “thirteen attributes” simply for the sake of reading verses from the Torah, and not as a prayer, he may nevertheless stop at the word “*ve’akeh*” and is not required to complete the verse.²¹

18. עיין שו"ע או"ח תקס"ה: ה.

19. כה"ח שם.

20. עיין שו"ע שם.

21. עיין כה"ח קלא: כג.

E. When reciting the phrase “*va’yikra be’Shem Hashem*” (“He – G-d – called in the Name”) before the “thirteen attributes,” one must make a brief pause between the words “*be’Shem*” and “*Hashem*.” If no pause is made, this phrase sounds as though it means, “He called in the Name of G-d,” when in truth it means, “He – G-d – called in the Name,” that is, it was the Almighty who declared the divine Name.²²

F. The *hazzan* should recite the phrase “*va’ya’avor Hashem al panav va’yikra*” (“G-d passed before him and declared”) out loud, and the congregation should recite it softly along with him.²³ One should lower his head somewhat while reciting the words “*va’ya’avor Hashem al panav*” and then lift it while reciting “*va’yikra*.” After the recitation of this phrase, the entire congregation recites aloud, in unison, the “thirteen attributes.” One should make a slight pause between the first and second “*Hashem*” in the “thirteen attributes,” as indicated by the cantillation. Some have the practice to lift their feet while reciting “*Hashem, Hashem*.”²⁴

Reciting Selihot During Avelut (Mourning)

An *avel* (mourner) may not leave his home for the recitation of *Selihot* during the first week of mourning.²⁵ He should therefore either recite *Selihot* privately or assemble a *minyán* in his home. If, however, he must in any event go to the synagogue for *kaddish*, then he may attend the *Selihot* services in the synagogue, as well.²⁶ (Different views exist with regard to an *avel*'s recitation of the *tahanunim* during *Selihot*; in practice, it appears that an *avel* may be lenient and omit *tahanunim*.)

22. עיין כה"ח תקסה:כ.

23. עיין תורת מועדים א:יב.

24. עיין בא"ח פר' תשא הל' י-יא.

25. עיין רמ"א או"ח תקפא:א.

26. עיין כה"ח שם ס"ק לב.

The Sounding of the *Shofar* During *Selihot*

Some communities have the practice to sound the *shofar* when the “thirteen attributes” are recited during *Selihot*, and before the *kaddish titkabal* at the conclusion of the *Selihot* service. Tradition teaches that when Moshe ascended Mount Sinai to receive the second tablets, he sounded a *shofar* to inform the entire nation of his ascent in the hope of preventing a miscalculation. The first time Moshe ascended the mountain, the people miscalculated the time of his expected return and thus erroneously concluded that he would not be returning. This directly led to the tragic incident of the golden calf. Therefore, when Moshe ascended to receive the second tablets, he announced his departure with the sounding of the *shofar* so that there would be no misunderstanding.

Moshe’s sounding of the *shofar* thus signified *Benei Yisrael’s teshuvah* and sincere resolve not to repeat the mistake of the golden calf. It is to this *shofar* blast that the verse in Tehillim (47:6) refers when it declares, “G-d ascended with a blast; Hashem – through the sound of the *shofar*!” Some communities commemorate this momentous sounding of the *shofar* by blowing the *shofar* as part of the *Selihot* service during the month of Elul, when Moshe was atop Mount Sinai receiving the second tablets.²⁷ This custom is observed only in the presence of a *minyan*; a person praying *Selihot* privately does not sound the *shofar*.²⁸

Notwithstanding the importance and significance of this custom, if the *shofar* blast will wake up those living near the synagogue, then it is forbidden to sound the *shofar* during *Selihot*.²⁹

Selihot on a Day When a *Berit* is Held in the Synagogue

If a *berit milah* is performed in the synagogue one morning during the period of *Selihot*, and the congregation recites *Selihot* before daybreak, then the occasion of the *berit* does not affect the *Selihot* service; *tahanunim*

27. עיין בה"ח.

28. עיין בספר פסקי תשובות, ס' תקפא יג.

29. ילקוט יוסף, הלכות ר"ה, הערה כז.

are recited during *Selihat* as usual. If, however, *Selihat* are recited after daybreak and a *berit milah* will be performed after the morning prayers, then according to some authorities, *tahanunim* are omitted from the *Selihat* service; other authorities, however, disagree. Congregations who wish to be lenient and omit the *tahanunim* recitation may do so, as they have authorities on whom to rely. If a *hatan* is present in the synagogue, then, according to some authorities, *tahanunim* are omitted from the *Selihat* service regardless of when the service is recited.³⁰

Selecting a *Hazzan* for *Selihat*

A congregation should make a point to select as the *hazzan* for *Selihat* a person who has distinguished himself in Torah knowledge and *mitzvah* performance. He should also be married, and at least thirty years of age, as prayer takes the place of the *avodah* (the service in the *Mikdash*) which could be performed only by *kohanim* aged thirty and above. Furthermore, at age thirty people generally become more humble and subdued, which are necessary qualities for the *hazzan* who will represent the congregation before G-d. It is customary to choose as *hazzan* somebody who serves the community in some leadership capacity, and is thus keenly aware of the many troubles and challenges confronting the community. These qualifications apply as well to all those who assist the *hazzan* during the service.

A Torah scholar who does not have the other credentials takes precedence over somebody who has the other credentials but is not knowledgeable in Torah.³¹

Eating Before *Selihat*

One who arises before daybreak may eat or drink before *Selihat*. (According to Kabbalistic tradition, however, one should not eat if he awakens from a long sleep before daybreak, though he may drink.) After daybreak, one may not eat or drink before praying. It is permissible after

30. עיין ספר פסקי תשובות, עמ' קפד.

31. עיין רמ"א תקפא: ת ועיין משנ"ב שם ס"ק ט-ג.

daybreak only to drink water; one may also drink tea or coffee if this will enhance his ability to concentrate during prayer, especially for those who find it difficult to function properly in the morning before drinking tea or coffee. In such a case, one may even add some sugar to neutralize the bitter taste of the tea or coffee.

Somebody who is ill may eat and drink before praying in the morning. One who feels hungry or thirsty is deemed “ill” for purposes of this *halachah* and may therefore eat and drink before praying if this will enhance his ability to concentrate.³²

Customs of the Month of Elul

There are numerous allusions in *Tanach* to the special quality of the month of Elul as a time for *teshuvah* and acts of kindness:

1. The first letters of the words in the phrase **אני לדודי ודודי לי** (“I am my beloved’s, and my beloved is mine” – Shir Hashirim 6:3) spell the word “Elul,” suggesting that this is a period suited for enhancing our relationship with the Almighty. Additionally, the final letters of the words in this phrase have the combined numerical value of forty, alluding to the forty days from Rosh Hodesh Elul until Yom Kippur.
2. Similarly, the first letters of the words in the phrase **[ומלה אלקיך] את לבבך ואת לבב [זרעך]** (“G-d shall ‘circumcise’ your heart and the heart of your offspring” – Devarim 30:6) spell the word “Elul,” indicating that this month is designated as a period of *teshuva*, for removing the spiritual flaws from our hearts.
3. The first letters of the words **[ומשלוח מנות] איש לרעהו** (“and sending packages each to his fellow, and gifts to the poor” – Esther 9:22) also spell the word “Elul,” symbolizing the importance of charity and acts of kindness during this month.

32. עיין שו"ע או"ח פט: ג-ד ומשנ"ב שם.

4. Finally, the word “Elul” appears in the first letters of the phrase “והאלקים [והאלקים] אנה לידו ושמתי לך [מקום]” (“and G-d brought it to his hand – I will designate for you a place” – Shemot 21:13), indicating that this month provides refuge for a sinner by enabling him to more easily repent and thereby escape punishment.

Many people have the practice to observe a fast on Erev Rosh Hodesh Elul and conduct the “Yom Kippur Katan” service (which is recited in many communities every Erev Rosh Hodesh), in order to begin focusing their minds on *teshuvah*.³³

During the month of Elul one must carefully review his conduct and identify the areas requiring improvement. It is proper before going to sleep each night to recite *viduy* (confession) and review his conduct that day.³⁴

Some communities have the practice to recite each day from Rosh Hodesh Elul through Hoshanah Rabbah the 27th chapter of Tehillim – “*Le'David Hashem ori ve'yish'i*.” This Psalm begins by describing the Almighty as “my light and my salvation,” which is understood as a reference to Rosh Hashanah (“my light”) and Yom Kippur (“my salvation”). And, later in this chapter (verse 5), David speaks of G-d protecting him in His *sukkah*, an allusion to the festival of Sukkot.³⁵

There is a custom to perform *hatarat nedarim* (the annulment of vows) forty days before Rosh Hashanah and then again forty days before Yom Kippur. The basis for this practice is the phrase in the Torah **מפיו יעשה** **לא יחל דברו ככל היוצא** (“he shall not violate his word; he shall do all that leaves his mouth” – Bamidbar 30:3). The final letters of these words spell “Elul,” suggesting that during this month one must exercise particular care not to violate vows, and we therefore annul in Elul any vows we may have taken. This is done forty days before Rosh Hashanah and Yom Kippur because, as the Zohar comments, one who is sentenced to excommunication by the Heavenly Court remains in his state of

33. עיין כה”ח תקפא: כג.

34. עיין כה”ח תקפא: כד.

35. עיין משנ”ב תקפא: ב.

excommunication for a period of forty days.³⁶ The common practice is to perform *hatarat nedarim* on the *Motza'ei Shabbat* prior to the forty days before Rosh Hashanah, because on *Motza'ei Shabbat* people are generally present in the synagogue.

Women are not required to come to the synagogue for *hatarat nedarim*; instead, they may appoint their husbands as their *shali'ach* ("agent") and they perform the *hatarah* on the wives' behalf. If women's attendance in the synagogue would result in inappropriate mingling, then it is forbidden for them to come to the synagogue for *hatarat nedarim*, as this would constitute a *mitzvah ha'ba'ah ba'aveirah* – the performance of a *mitzvah* that entails the transgression of a sin.

Some people have the custom to recite ten chapters of Tehillim each morning during Elul after the *shaharit* service, such that they recite over the course of the month three hundred chapters (twice the entire Tehillim), the numerical value of the word *kofer* ("ransom," or "atonement").³⁷

On the 25th Elul, the day on which the world was created, it is proper to begin studying the story of creation in Parashat Bereishit. Each day, starting from the 25th of Elul, one day of creation is studied, culminating with the study of the sixth day, the day of man's creation, on Rosh Hashanah.³⁸

Weddings may be held during the month of Elul, and it is improper to unnecessarily delay a wedding until after Elul.³⁹

There is a practice among certain groups of pious Jews to have their *tefillin* and *mezuzot* checked during the month of Elul.⁴⁰

36. עיין כה"ח תקפא:יב, יט.

37. עיין כה"ח שם אות כב.

38. עיין כה"ח שם אות כא.

39. עיין שו"ת יחוה דעת ח"א.

40. עיין שו"ת יחוה דעת ח"א.

ברכות השחר

כשמתעורר יאמר מיד "מודה אני", ואף-על-פי שלא נטל ידיו עדיין.

מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) **אֲנִי לְפָנֶיךָ מִלֶּךְ חַי וְקַיִם, שֶׁתְּחַזְרֶתָּ בִּי**
נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֱמוּנָתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדון הכל / היה הווה ויהיה / יאחזיקני **אֱלֹהֵינוּ** תקוף בעל היכולת ובעל הכחות / כולם, המשגיח עלינו בפרט **מִלֶּךְ הַעוֹלָם,**
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדון הכל / היה הווה ויהיה / יאחזיקני **אֱלֹהֵינוּ** תקוף בעל היכולת ובעל הכחות / כולם, המשגיח עלינו בפרט **מִלֶּךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר**
יָצַר אֶת־הָאָדָם בְּחַמְלָה, וּבָרָא בּוֹ נְקָבִים נְקָבִים, חַלּוּלִים
חַלּוּלִים. נָצְרוּ וַיְדוּעַ לְפָנַי כַּסָּא כְבוֹדְךָ, שְׂאֵם יִסְתַּם אֶחָד מֵהֶם, אוֹ
אִם יִפְתַּח אֶחָד מֵהֶם, אִי (אִי) אֲכַשֶׁר לְהַתְּקִיִם אֶפְלוֹ שְׁעָה אַחַת.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדון הכל / היה הווה ויהיה / יאחזיקני **רוּפֵא כָּל־בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:**

אֱלֹהֵי (יִפְסִיק מַעַט), **נִשְׁמָה שְׁנַתַּתָּ בִּי מְחֹרָה, אַתָּה בְּרָאתָה, אַתָּה**
יָצַרְתָּה, אַתָּה נִפְחַתָּה בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְרָה בְּקַרְבִּי, וְאַתָּה
עֲתִיד לְטַלְּהָ מִמֶּנִּי וּלְחַחֲזִירָהּ בִּי לַעֲתִיד לְכָא. כָּל־זְמַן שֶׁתִּנְשָׁמָה
בְּקַרְבִּי, מוֹדָה (האשה אומרת: מוֹדָה) אֲנִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אדון הכל / היה הווה ויהיה / יאחזיקני **אֱלֹהֵי יְהוָה**
אֲבוֹתַי, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים, אֲדוֹן כָּל־הַנְּשָׁמוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה
הַמְּחַזֵּר נְשָׁמוֹת לְפָנֶיךָ לְמַתַּיִם: אדון הכל / היה הווה ויהיה / יאחזיקני

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, הנותן לשכנו בינה להבחין בין יום ובין לילה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, פוקח עורים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, מתיר אסורים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, זוקף כפופים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, מלביש ערמים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, הנותן ליעף כח:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, רוקע הארץ על המים:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, המביא מצעדי גבר:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, שעשה די בל-צרכי:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, אלהינו תקיף בעל היכולת ובעל הכחות כולם, המשגיח עלינו בפרט מלך העולם, אויר ישראל בגבורה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} אלהינו, מלך העולם, עושר ישראל בתפארתה:

ברוך אתה יהוה אדון הכל, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} אלהינו, מלך העולם, שלא עשני גוי:

(האשה אומרת: גויה).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} אלהינו, מלך העולם, שלא עשני עבד:

(האשה אומרת: שפחה).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} אלהינו, מלך העולם, שלא עשני אשה:

(האשה אומרת בלי שם ומלכות: ברוך שעשני בראוני).

ברוך אתה יהוה אדון הכל, ^{תקוף בעל היכולת ובעל הכחות} ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} אלהינו, המעביר חבלי שנה מעיני, ותנומה מעפעפי:

יהי רצון מלפניך יהוה אדוני ^{יאהובני} אלהי ואלהי אבותי, שתרגילני בתורתך, ותדביקני במצותיך, ואל תביאני לידי חטא, ולא לידי עון, ולא לידי נסיון, ולא לידי בזיון, ותרחיקני מוצר הרע, ותדביקני ביוצר הטוב, וכף את יצרי להשתעבד לך, ותנני היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי, ונגמלני חסדים טובים. ברוך אתה יהוה אדוני ^{יאהובני} גומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יהוה אדוני ^{יאהובני} אלהי ואלהי אבותי, שתצילני היום ובכל יום ויום, מעיני פנים, ומעוות פנים, מאדם רע, מיוצר רע, מחבר רע, משכן רע, מפגע רע, מעין הרע, ומלשון הרע, מדין קשה, ומבעל דין קשה, בין שהוא בן ברית, ובין שאינו בן ברית:

טוב לומר גם בקשה זו (ע"י"ח שנה ראשונה פרשת וישב את יד-טו).

וְכַן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שֶׁתְּצַלֵּנִי הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם וְיוֹם מִמַּלְשֵׁינּוֹת, מַעֲדוֹת לְשָׁקֶר, מִשְׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת, מִעֲלִילָה, מִמִּיתָה מִשְׁנָה, מִחֲלָאִים רָעִים, מִמְּקָרִים רָעִים וּמִדִּינָה לְשׂוֹר גֵּיהֶנָּם:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל} **אֱלֹהֵינוּ** ^{היה הויה ויהיה / יהאדוני / יהאדוני}, תְּקוּי בַעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכְּחוֹת ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ: וְהֵעֲרַבְנָא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת-דְּבָרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, וְנִהְיָה אֲנַחְנוּ וְצִאֲצָאֵינוּ, וְצִאֲצָאֵינוּ, וְצִאֲצָאֵינוּ עִמָּךְ בֵּית-יִשְׂרָאֵל, בְּלָנֵנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ, וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ לְשִׁמְחָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה** ^{אדון הכל / היה הויה ויהיה / יהאדוני / יהאדוני} **הַמְלַמֵּד תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אדון הכל} **אֱלֹהֵינוּ** ^{היה הויה ויהיה / יהאדוני / יהאדוני}, תְּקוּי בַעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכְּחוֹת ^{כולם, המשגיח עלינו בפרט} **מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחַר-בָּנוּ מִכָּל-הָעַמִּים, וְנָתַן לָנוּ אֶת-תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה** ^{אדון הכל / היה הויה ויהיה / יהאדוני / יהאדוני} **נֹתֵן הַתּוֹרָה:**

וַיְדַבֵּר יְהוָה ^{יהאדוני / יהאדוני} אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶל-בָּנָיו לֵאמֹר, כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲמֹר לָהֶם: יְבָרְכֶךָ יְהוָה ^{יהאדוני / יהאדוני} וַיִּשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה ^{יהאדוני / יהאדוני} אֶת-פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ וַיִּתְנַחֵךְ: יֵשֶׁא יְהוָה ^{יהאדוני / יהאדוני} אֶת-פְּנֵי אֱלֹהֶיךָ, וַיִּשֶׂם לְךָ שָׂרוֹם: וְשָׂמוּ ^[מלדע] אֶת-שְׁמִי עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

מוזמרי תהלים

תִּפְלֶה לְדָוִד, שְׁמַעַה יְהוָה^{יאהוונה} יְהוָה, הַקְּשִׁיבָה רַנְתִּי, הַאֲזִינָה תִּפְלֶתִי
 בְּלֹא שִׁפְתֵי מִרְמָה: מִלִּפְנֵיךָ מִשְׁפָּטִי יָצָא, עֵינֶיךָ תַּחֲזִינָה
 מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ לִּבִּי, פָּקַדְתָּ לִּילָה, צָרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא, וּמְתִי בַל
 יַעֲבֹר פִּי: לַפְעֻלֹת אָדָם בִּדְבַר שִׁפְתֶיךָ, אֲנִי שָׁמַרְתִּי אֲרָחוֹת פְּרִיץ:
 תִּמְדָּ אֲשֶׁרִי בְּמַעֲלֹתֶיךָ, בַּל נִמוּטוּ פְעָמַי: אֲנִי קָרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי
 אֵל, הֵט אָזְנֶךָ לִּי, שָׁמַע אִמְרָתִי: הִפְלֶה חֲסָדֶיךָ, מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 מִמֵּתִקוּמָמִים בְּיַמֶּיךָ: שָׁמַרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, כִּצְלָ בְּנִפְיָה תַּסְתִּירֵנִי:
 מִפְּנֵי רָשָׁעִים זֶה שָׁדוֹנִי, אִיבִי בְּנִפְשׁ יִקְפוּ עָלַי: חָלַפְמוּ סָגְרוּ, פִּימוּ
 דִּבְרוּ בְּגֵאוֹת: אֲשֶׁרֵנוּ עִתָּה סִבְבוּנוּ, עֵינֵיהֶם יִשְׁתּוּ לְנִטּוֹת בְּאַרְצֶךָ: דְּמִינוּ
 בְּאַרְצָה יִכְסוּף לְטָרְף, וּכְכַפִּיר יֵשֵׁב בְּמִסְתָּרִים: קוּמָה יְהוָה^{יאהוונה}
 קְדָמָה פְּנֵי, הַכְרִיעֵהוּ, פִּלְטָה נַפְשׁוֹ מִרָשָׁע חֲרָבֶךָ: מִמֵּתִים יָדֶךָ יְהוָה^{יאהוונה}
^{יאהוונה}, מִמֵּתִים מְחַלְדֵּד, חֲלָקִים בְּחַיִּים וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֵא כְּטָנָם, וְשִׁבְעוּ בְּנֵים,
 וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָמֵיהֶם: אֲנִי בְּצַדֶּךָ אֶחְזָה פְּנֶיךָ, אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְוִין
 תִּמְוֶנְתֶּךָ:

לְדָוִד מִשְׁכִּיר, אֲשֶׁרִי נִשְׁוִי פֶשַׁע בְּסוּי חֲטָאתִי: אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יִחַשֵׁב
 יְהוָה^{יאהוונה} לֹא עֵינַי, וְאֵין בְּרוּחֹו רְמִיָּה: כִּי חֲחַרְשִׁתִּי בְּלֹו עֲצָמַי,
 בְּשִׁאֲנֵתִי בַּל הָיוּם: כִּי יוֹמָם וּלְיָלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדֶךָ, נִחַפְךָ לְשִׁדְּי
 בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סֵלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי לֹא כִּסִּיתִי, אִמְרָתִי אֹדִיעָה
 עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה^{יאהוונה}, וְאַתָּה נִשְׂאֵת עֵינַי חֲטָאתִי סֵלָה: עַל זֹאת
 יִתְפַּלֵּל בַּל חֲסִיד אֲלֶיךָ לְעֵת מִצָּא, רַק לְשִׁטְף מִים רַבִּים אֲלֵיו לֹא
 יִגִּיעוּ: אַתָּה סֹתֵר לִי מִצַּר תִּצְרֵנִי, רַנְי פִּלְטָה תְּסוּבְּבֵנִי סֵלָה: אֲשַׁבְּלֶיךָ
 וְאוֹרֶךָ בְּדַרְכֶּךָ זֶה תִּלְדֶּךָ, אִישְׁעָה עֲלֶיךָ עֵינַי: אֵל תִּהְיוּ פְסוּם כְּפָרֵד אֵין
 חֲבִין, בְּמַתְנֶךָ וְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרֵב אֲלֶיךָ: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע,
 וְהַבּוֹטָח בִּיהוָה^{יאהוונה} חֲסֵד יִסּוּבְּבֵנוּ: שְׁמַחוּ בִיהוָה^{יאהוונה} וְגִילוּ צְדִיקִים,
 וְחַרְנֵנוּ בַּל יִשְׂרֵי לֵב:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד: כְּבֹא אֱלֹהֵי נֹתָן הַנְּבִיא, כַּאֲשֶׁר כָּא אֵל בַּת
 שֶׁבַע: הִנְנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדְּךָ, כָּרַב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי: הָרַב
 כַּפְסֵנִי מֵעֲוֹנִי, וּמַחְטָאתִי מִחַרְנֵנִי: כִּי פִשְׁעֵי אֲנִי אֲדַע, וַחְטָאתִי נִגְדִי
 תָּמִיד: לָךְ לְבַדְּךָ חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינֶיךָ עֲשִׂיתִי, לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדַבְּרֶיךָ
 תִּזְכֶּה בְּשִׁפְטֶיךָ: הֵן בְּעֹזֶן חוֹלְלֵתִי, וּבַחֲטָא יַחְמַתֵּנִי אֲמִי: הֵן אִמַּת
 חִפְצָתָ בַּטְּחוֹת, וּבְסַתֶּם חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי: תַּחְטָאנִי כְּאֹזֶב וְאַטְהַר,
 תִּכְבַּסֵּנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְכִּין: תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְלַנֶּה עֲצֻמוֹת דְּבִית:
 הַסִּתֵּר פְּנֶיךָ מִחֲטָאֵי וְכֹל עֲוֹנֹתֵי מַחַה: לֵב מְהוֹר כְּרָא לֵי אֱלֹהִים, וְרוּחַ
 נִכּוֹן חֲדַשׁ בְּקַרְבִּי: אֵל תִּשְׁלִיבֵנִי מִלְּפָנֶיךָ, וְרוּחַ קִדְשְׁךָ אֵל תִּקַּח מִמֶּנִּי:
 הַשִּׁיבָה לֵי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ, וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי: אֲלַמְּדָה פִּשְׁעִים דְּרִכְיֶךָ,
 וַחְטָאִים אֲלִיד וְיִשׁוּבוּ: הַצִּילֵנִי מִדְּמוּם, אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי, תִּרְנֵן
 לְשׁוֹנֵי צַדִּיקֶיךָ: אֲרָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח, וְכִי יִגִּיד תְּהַלֵּלְתֶּךָ: כִּי לֹא תַחְפִּץ
 זִכַּח וְאַתְּנָה, עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: זְבַחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נְשִׁבְרָה, לֵב נְשִׁבֵר
 וְנִדְבָה אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה: הַיְטִיבָה כְּרֻצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן, תִּכְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלָּיִם: אִז תַּחְפִּץ זְבַחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכֹלִיל, אִז יִעֲלוּ עַל מִזְבִּיחֶךָ פְּרִים:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד שִׁיר: לָךְ דְּמִיָּה תִּהְלֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן, וְלָךְ יִשְׁלַם
 נְדָר: שִׁמְעֵ תִּפְלֶה, עֲרִיךְ כֹּל בֶּשֶׁר יִבְאוּ: דַּבְּרֵי עוֹנֹת נִבְרוּ
 מִנִּי, פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפַּרֶם: אֲשֶׁרֵי תִכְחַר וְתִקְרַב יִשְׁכַּן חֲצֵרֶיךָ, נִשְׁבַּעַה
 כְּטוֹב בֵּיתְךָ קִדְשׁ הַיִּבְלָד: נוֹרְאוֹת כְּצֶדֶק תַּעֲנֵנּוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, מִכְּטַח
 כֹּל קִצְוֵי אֶרֶץ וְיַם רַחֲקִים: מִכִּין חֲרִים כִּכְחוֹ, נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה: מִשְׁבִּית
 שְׁאוֹן יָמִים שְׁאוֹן נְלִיָּהִם וְחַמוֹן לְאֲמִים: וַיִּרְאוּ יִשְׁבִּי קִצְוֹת מְאוֹתֶיךָ,
 מוֹצֵאֵי כֶּקֶר וְעָרֵב תִּרְנֵן: פִּקְדוֹת הָאָרֶץ וְתִשְׁלַקְהָ רַבַּת תַּעֲשֶׂרְנָה פִּלְג
 אֱלֹהִים מֵלֹא מוֹם, תִּכֵּן דְּגָנָם כִּי כֵן תִּכְנִינָה: תִּלְמִיָּה רוּחַ נַחַת גְּדוּדָה,
 בְּרִבִּיבִים תִּמְגַּנְנָה צְמַחַה תִּכְרַךְ: עֲטַרְתִּי שְׁנַת מוֹכְתֶךָ, וּמַעֲגִלֶיךָ יִרְעִפוּן
 דָּשֵׁן: יִרְעִפוּ נְאוֹת מְדַבֵּר, וְנִיל גְּבַעוֹת תַּחְנַרְנָה: לְבָשׁוּ כְרִים הַצֵּאן
 וְעַמְקִים יַעֲטֹפוּ כֶּר, יִתְרוּעְעוּ אִף יִשְׂרָו:

לְמַנְצַח לְבָנֵי קִרַח מְזִמּוֹר: רְצִיתִי וְהִנְוֹדֵנִי יִסְחִינִי אֲרַצְךָ, שְׁכַת שְׁכִית
 יַעֲקֹב: נִשְׂאֵת עוֹן עַמְךָ, כַּסִּית כֹּל חֲטָאתֶם סִלָּה: אֲסַפֵּת כֹּל

עֲבַרְתָּךְ, הַשִּׁיבוֹתָ מִחֲרוֹן אַפָּי: שׁוּבוּנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ, וְהִפֵּר בְּעֶסֶךָ עִמָּנוּ:
 הֲלֹעֹלָם תִּאֲנַף בָּנוּ, תִּמְשַׁךְ אַפָּי לְדֹר וָדֹר: הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲיִינוּ,
 וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ בָּךְ: הֲרָאֵנוּ יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ}, חֲסִדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: אֲשַׁמְעָה
 מִה יִדְבַר הָאֵל יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ}, כִּי יִדְבַר שְׁלוֹם אֵל עִמּוֹ וְאֵל חֲסִידָיו, וְאֵל
 יִשׁוּבוּ לְכַסְּלָה: אֵךְ קָרוֹב לִירְאוֹ יִשְׁעוּ, לְשִׁבְן כְּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: חֶסֶד
 וְאַמֶּת נִפְגְּשׁוּ, צֶדֶק וְשְׁלוֹם נִשְׁקוּ: אֲמֶת מֵאַרְץ תִּצְמַח, וְצֶדֶק מִשְׁמַיִם
 נִשְׁקָף: גַּם יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} יִתֵּן הַטּוֹב, וְאַרְצֵנוּ תִתֵּן יְבוּלָהּ: צֶדֶק לְפָנָיו
 יִתְחַלֵּף, וַיִּשֶׂם לְדַרְךָ פַּעֲמוֹי:

תִּפְלֶה לִעֲנִי כִי יַעֲמֶף, וּלְפָנַי יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ}
 שְׁמָעָה תִּפְלֶתִי, וְשׁוּעָתִי אֶלְיָךְ תָּבוֹא: אֵל תִּסְתַּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
 בְּיוֹם צָר לִי, הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֻנְךָ בְּיוֹם אֶקְרָא, מִחַר עֵינָיו: כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן
 יָמַי, וְעֲצָמוֹתַי בְּמוֹקֵד נִחְרוּ: הוֹבִיחַ בְּעֵשֶׂב וַיִּבֶשׁ לִבִּי, כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲבֹר
 לְחַמִּי: מִקּוֹל אֲנַחְתִּי, דָּבַקָה עֲצָמֵי לְבָשָׁרִי: דְּמִיתִי לְקֶאֱת מִדְּבַר, הִיִּיתִי
 כְּבוֹם חֲרָבוֹת: שָׁקַדְתִּי וְאֶהְיֶה כַּצֹּפֹר בּוֹדֵד עַל גֵּג: כֹּל הַיּוֹם חֲרַפּוֹנִי
 אוֹיְבֵי, מְהוֹלְלֵי כִי נִשְׁבָּעוּ: כִּי אֶפֶר בְּלִתֵּם אֲבֹלְתִי, וְשִׁקּוֹי כִּבְכִי מִסִּבְתִּי:
 מִפָּנַי וְעַמְּךָ וְקִצְפְּךָ, כִּי נִשְׁאַתְנִי וְתִשְׁלִיכֵנִי: יָמֵי כֶּצֶל נִטּוּי, וְאֵנִי כְּעֵשֶׂב
 אֵיבֵשׁ: וְאַתָּה יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} לִעֹלָם תִּשָּׁב, וְזוֹכֵר לְדֹר וָדֹר: אַתָּה תִּקּוֹם
 תִּרְחַם צִיּוֹן, כִּי עַת לְחַנְּנָה כִּי כֹּא מוֹעֵד: כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבִנְיָה,
 וְאֶת עֲפָרָה יַחֲנֵנוּ: וַיִּירָאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ}, וְכֹל מַלְכֵי הָאָרֶץ
 אֶת כְּבוֹדְךָ: כִּי בָנָה יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} צִיּוֹן, נִרְאָה בְּכְבוֹדוֹ: פָּנָה אֵל תִּפְלֶת
 הָעָרָעַר, וְלֹא בָּזָה אֶת תִּפְלֶתָם: תִּכְתַּב זֹאת לְדֹר אַחֲרוֹן, וְעַם נִבְרָא
 יִתְחַלֵּף יָהּ: כִּי הִשְׁקֹף מִמְרוֹם קִדְשׁוֹ, יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} מִשְׁמַיִם אֵל אָרֶץ
 הַבַּיִט: לְשִׁמְעַ אֲנֶקֶת אֲסִיר, לְפִתַּח בְּנֵי תְמוֹתֶיהָ: לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם
 יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} וְתִתְחַלְּתוּ בִירוּשָׁלַיִם: בְּחֻקְכֶם עַמִּים יַחֲדוּ, וּמִמְלָכוֹת לְעַבֵּד
 אֶת יְהוָה־יְהוָה־יִשְׁמְחֵנוּ ^{יִשְׁמְחֵנוּ} עֲנֵה בְּדַרְךָ בְּחַי, קֶצֶר יָמֵי: אִמֵּר אֱלֹהֵי אֵל תִּעֲלֵנִי בַחֲצֵי
 יָמֵי, בְּדֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנַי הָאָרֶץ יִסְדֵת, וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמַיִם:
 הִטָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד, וְכֹלֶם כְּבָגֵד יִכְלוּ, בְּלִבוֹשׁ תַּחְלִיפֵם וַיִּתְחַלְּפוּ:
 וְאַתָּה הוּא, וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁבוּנוּ, וְזָרְעֵם לְפָנֶיךָ יִבּוֹן:

ויש נוהגים להוסיף

לְדָוִד, יְהוָה־עֲלֵי אֹרְי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, יְהוָה־עֲלֵי יִשְׁעֵי מִמִּי מֵעוֹז חַיִּי מִמִּי
 אֶפְתָּח: בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לְאֵכָל אֶת בְּשָׂרִי, עֲדִי וְאִיבִי לִי
 הַמָּוֶה בְּשָׁלוֹ וְנִפְלְאוֹ: אִם תַּחֲנֶנָּה עָלַי מִחֲנֶנָּה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלַי
 מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי כּוֹסֵת: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה־עֲלֵי אֹתָהּ יִשְׁעֵי מִמִּי
 אֶבְקֶשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית יְהוָה־עֲלֵי כָל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה־עֲלֵי
 יִשְׁעֵי מִמִּי וְלִבְקֶר בְּהִיבְלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֶפֶה בַּיּוֹם רָעָה, וְיִסְתַּרְנִי בְּסֶתֶר אֱהָלוֹ
 בְּצוּר יְרוּמָמַי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל אִיבִי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְכָּרְהָ בְּאֱהָלוֹ
 וּבְחַי תְּרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֶזְמַרְהָ לְיְהוָה־עֲלֵי שְׁמַע יְהוָה־עֲלֵי קוֹלִי
 אֶקְרָא, וְחַנְּנִי וְעֲנֵנִי: לָךְ אָמַר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָנַי, אֶת פְּנֵיךְ יְהוָה־עֲלֵי
 אֶבְקֶשׁ: אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִפְּנֵי אֵל תַּט בְּאֵף עֲבָדְךָ, עֲזַרְתִּי הֵייתָ אֵל
 תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תִּעְזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי אִבִּי וְאִמִּי עֲזֹבוּנִי, וְיְהוָה־עֲלֵי
 יֶאֱסָפֵנִי: הוֹרֵנִי יְהוָה־עֲלֵי דְרָכֶיךָ, וְנַחֲנִי בְּאֵרֶח מִיִּשׁוּר לְמַעַן שׁוּרְרֵי:
 אֵל תִּתְּנֵנִי בְּנַפְשׁ עָרִי, כִּי קָמוּ בִי עֲדֵי שִׁקָּר וַיִּפַּח תְּמָס: לֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי
 לְרֵאוֹת בְּטוֹב יְהוָה־עֲלֵי בְּאֵרֶץ חַיִּים: קִנְיָה אֵל יְהוָה־עֲלֵי חֹק וַיֶּאֱמֵן
 לְךָ בְּקִנְיָה אֵל יְהוָה־עֲלֵי יִשְׁעֵי מִמִּי:

לְדָוִד בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה־עֲלֵי וְכֹל קִרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ: בְּרָכִי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה־עֲלֵי וְאֵל תִּשְׁבַּחְתִּי כֹל גְּמוּלוֹ: הַסְּלַח לְכֹל עֲוֹנוֹי,
 הַרְפֵּא לְכֹל תַּחֲלוּאֵיבִי: הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיִּיבִי, הַמַּעֲטָרְכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים:
 הַמְשַׁבֵּיעַ בְּטוֹב עֲדֶיךָ, תִּתְחַדֵּשׁ בְּנֶשֶׁר נְעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת יְהוָה־עֲלֵי
 יִשְׁעֵי מִמִּי, וּמִשְׁפָּטִים לְכֹל עֲשׂוּקִים: יוֹדִיעַ דְּרָכֵיכֶם לְמִשְׁחָה, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל
 עֲלִילוֹתָיו: רַחוּם וְחַנּוּן יְהוָה־עֲלֵי אֶרֶץ אֲפִים וְרַב חֶסֶד: לֹא לְנֶצַח
 יְרִיב, וְלֹא לְעוֹלָם יִשׁוּר: לֹא בַחֲטָאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ, וְלֹא בְעוֹנֹתֵינוּ נִמְלֵךְ
 עָלֵינוּ: כִּי בְגִבּוֹת שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ, גָּבַר חֶסְדּוֹ עַל יְרָאוֹ: בְּרַחֵק מְזַרְחַ
 מִמַּעַרְב, הִרְחִיק מִפְּנֵי אֶת פְּשָׁעֵינוּ: בְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים, רַחֵם יְהוָה־עֲלֵי
 יִשְׁעֵי מִמִּי עַל יְרָאוֹ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרָנוּ, זְכוּר כִּי עָפַר אֲנַחְנוּ: אֲנֹשׁ בַּחֲצִיר
 יָמוּי, בְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יִצִּיץ: כִּי רוּחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינֵנוּ וְלֹא יִבְרָנוּ עוֹד
 מִקְּוֹמוֹ: וְחֶסֶד יְהוָה־עֲלֵי מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרָאוֹ, וְצַדִּיקוֹ לְבָנֵי

בָּנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ, וּלְזִכְרֵי בְּקִדּוֹ לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} בְּשָׁמַיִם
 חֲבִין בְּסֵאוֹ, וּמַלְבּוֹתָו בְּכֹל מְשָׁלָה: בָּרְבוּ יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} מִלְּאֲכֹזֵי, גְּבִרֵי
 כַּח עֲשֵׂי דְבָרוֹ, לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוֹ: בָּרְבוּ יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} כָּל צְבָאוֹי,
 מְשַׁרְתָּיו עֲשֵׂי רְצוֹנוֹ: בָּרְבוּ יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} כָּל מַעֲשָׂיו בְּכֹל מְקֻמּוֹת
 מְמוֹשְׁלָתוֹ, בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ}

בָּרְכֵי נַפְשֵׁי אֶת יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ}, יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מְאֹד, חוֹד וְהַדָּר
 לְרַבְּשֶׁת: עֲמָה אֹר בְּשִׁלְמָה, נוֹטָה שָׁמַיִם בְּרִיעָה: הַמְקַרָּה בַּמַּיִם
 עֲלִיּוֹתָיו, הַשֶּׁם עָבִים רְבֹב, הַמְהַלֵּךְ עַל פְּנֵי רוּחַ: עֲשֵׂה מִלְּאֲכֹזֵי
 רוּחֹת, מְשַׁרְתָּיו אֵשׁ לַחַט: יָסַד אֲרֶץ עַל מְבוֹנֵיהָ, כָּל תְּמוּטָה עוֹלָם
 נָעַד: תְּהוֹם בְּלָבוֹשׁ בְּפִיתוֹ, עַל הָרִים יַעֲמְדוּ מַיִם: מִן גְּעַרְתָּךְ יְנוֹסוּן,
 מִן קוֹל רַעֲמֶךָ יִחַפְּזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יִרְדוּ בְּקַעֲוֹת, אֶל מְקוֹם זֶה יִסְדֶּת
 לָהֶם: גְּבוּרַת שְׁמֵת כָּל יַעֲבֹרוּן, כָּל יִשְׁבּוּן לְבַסוֹת הָאֲרֶץ: הַמְשַׁלַּח
 מַעֲיָנִים בְּנַחֲלִים, בֵּין הָרִים יִחַלְבוּן: יִשְׁקוּ כָּל חֵיתוֹ שָׂדֵי, יִשְׁבְּרוּ פְּרָאִים
 צְמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁבּוּן, מִבֵּין עֲפָאִים יִתְנוּ קוֹל: מְשַׁקָּה
 הָרִים מַעֲלִיּוֹתָיו, מִפְּרֵי מַעֲשֵׂיךָ תִּשְׁבַּע הָאֲרֶץ: מִצְמִיחַ חֲצִיר לְבַהֲמָה,
 וְעֵשֶׂב לְעֵבֶדֶת הָאָדָם, לְהוֹצִיא לָהֶם מִן הָאֲרֶץ: וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ,
 לְהַצְחִיל פָּנִים מוֹשָׁמוֹן, וְלָחֶם לְבַב אָנוּשׁ יִסְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֲצֵי יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ},
 אֲרִזֵּי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטַע: אֲשֶׁר שָׁם צִפְרִים יִקְנְנוּ, חֲסִידָה בְּרוּשִׁים בֵּיתָה:
 הָרִים תְּגַבְּחִים לַיַּעֲלִים, סִלְעִים מַחֲסֶה לְשִׁפְנִים: עֲשֵׂה יְרַח לְמוֹעֲדִים,
 שְׁמֵשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תִּשֶׁת חֲשֵׁךְ וַיְהִי לַיְלָה, בּוֹ תִרְמַשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר:
 הַכְּפִירִים שְׂאֵנִים לְמִרְפֵּי, וְלְכַבֵּשׂ מֵאֵל אֲבָלָם: תִּזְרַח הַשְּׁמֵשׁ יִאֲסַפּוּן,
 וְאֵל מַעֲוֹנָתָם יִרְבְּעוּן: יֵצֵא אָדָם לַפְּעִלוֹ, וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: מָה רַבּוּ
 מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} יְהוָה^{יִחְדוּנְהוּ} בְּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, מִלְּאָה הָאֲרֶץ קִנְיָנְךָ: זֶה הַיּוֹם
 גְּדוֹל וְרַחֵב יָדִים, שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר, חֵיוֹת קַטְמוֹת עִם גְּדֻלוֹת: שָׁם
 אֲנִיוֹת יִחַלְבוּן, לְוִתָּן זֶה יַצְרֶתָ לְשִׁחַק בּוֹ: בְּלָם אֲלֵיךְ יִשְׁבְּרוּן, לְתַת
 אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקָמוּן, תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב: תִּסְתִּיר
 פְּנֵיךְ יִבְחָלוּן, תִּסַּף רוּחָם יִגְעוּן וְאֵל עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תְּשַׁלַּח רוּחְךָ

יִבְרָאוּן, וּתְחַדֵּשׁ פָּנָי אֲדָמָה: יְהוֹי כְבוֹד יְהוָה^{י/אחזוניה} לְעוֹלָם, וְשִׂמְח
 יְהוָה^{י/אחזוניה} בְּמַעֲשָׂיו: הַמְכִיט לְאָרֶץ וּתְרַעַד, וַיַּעַ פְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה
 לַיהוָה^{י/אחזוניה} בְּחַיִּי, אֲזַמְרָה לְאֵלֹהֵי בְעוֹדֵי: יַעֲרַב עָלָיו שִׁיחִי, אֲנִכִּי
 אֲשַׁמַּח בִּיהוָה^{י/אחזוניה} יִתְמוֹן חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם, בְּרַכֵּי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה^{י/אחזוניה}, הַלְלִינִיה:

אֲשֶׁר יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַלְלוּךָ סֵלָה: אֲשֶׁר הָעַם שָׁכַח
 לָו, אֲשֶׁר הָעַם שִׁוְהוּאֲדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ:

תִּהְיֶה לְדָוִד, אֲרוֹמְמֶךָ אֱלֹהֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶבְרַכְּהָ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם
 וָעֶד: בְּכָל־יּוֹם אֶבְרַכְךָ, וְאֶהְלֵלָהּ שְׁמֶךָ לְעוֹלָם וָעֶד:

גְּדוֹל יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דָּוִד לְדָוִד
 יִשְׁבַּח מִעֲשׂוֹךְ, וּגְבוּרָתוֹךָ יִגְדֹּד: הֲדָר כְּבוֹד הוֹדְךָ, וְדַבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: נְעוּזוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֹאמְרוּ, וּגְדֻלָּתְךָ אִם־סִפְרַנְהָ:

זָכַר רַב־טוֹבְךָ יִבְיַעוּ, וְצִדְקָתְךָ יִרְנְנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ,
 אַךְ אֲפִים וּגְדֻלַּת־חֶסֶד: טוֹב יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ לְכָל וְרַחֲמוּ עַל־כָּל־

מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ כָּל־מַעֲשׂוֹךְ, וְחַסִּידֶיךָ יִבְרַכּוּכָהּ:
 כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמְרוּ, וּגְבוּרָתְךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבַנֵּי הָאָדָם

גְּבוּרָתוֹ, וְכְבוֹד הֲדָר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים,
 וּמִמְשַׁלְּתְךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר: סוֹמֵךְ יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ לְכָל־הַנְּפִלָּיִם,

וְזוֹקֵף לְכָל־הַכְּפוּפִים: עֵינֵי־כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם
 אֶת־אֲבָלָם בְּעַתּוֹ: פּוֹתַח אֶת־יְדֶיךָ ^(יְכוֹן שֶׁהַפְּרִסָּה מֵאֲתוֹ יִתְבַּר, וְבוֹטָח בּוֹ שִׁפְרִסְנוּ בְּכַבּוֹד), וּמִשְׁבִּיעַ

לְכָל־חַי רֵצוֹן: צַדִּיק יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ בְּכָל־דְּרָכָיו, וְחַסִּיד בְּכָל־
 מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ לְכָל־קְרָאוֹ, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ

בְּאֵמֶת: רֵצוֹן־יִרְאוּ יַעֲשֶׂה, וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר
 יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ אֶת־כָּל־אֲהַבָּיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תִּהְיֶה

יְהוָה אֱדֵינִי יִאֲדוּנֵהוּ יִדְבַּר פִּי, וְיִבְרַךְ כָּל־בָּשָׂר שֵׁם קְדֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְאַנְחֵנוּ גְבַרְךָ יְהִי, מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם, הַלְלוּיָהּ:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, ^(אמין) בְּעַלְמָא דִּי כְּרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
 מַלְכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרַקְנָתָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ, ^(אמין) בְּתַיְיבוֹן וּבְיוֹמֵיבוֹן

וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאֹמְרוּ אָמֵן. ^(אמין)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עַלְמָיָא יִתְבַּרְךָ, וְיִשְׁתַּבַּח,
 וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמַם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ

דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. ^(אמין) לְעַלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא
 וְנַחֲמָתָא, דְּאֹמְרִין בְּעַלְמָא, וְאֹמְרוּ אָמֵן. ^(אמין)

Man, why do you sleep?¹

בֶּן אָדָם, מַה־לָּךְ נִרְדָּם,

Arise, call out with
supplications!

קוּם קְרָא בְּתַחֲנוּנִים.

Pour forth [your] prayer, seek
absolution
from the Master of Masters.²

שִׁפְךָ שִׁחָה, דְּרַשׁ סְלִיחָה,
מֵאֲדוֹן הָאֲדוֹנִים.

1. "Man, why do you sleep?"

The Midrash (*Vayikra* 2,8) comments that the term *ben adam* expresses a sense of love and adoration, and is thus used specifically in reference to people of the highest statute. Throughout the Book of Yehezkel, for example, Hashem consistently refers to the prophet Yehezkel as *ben adam*.

The rhetorical question "Why do you sleep" may be understood in two ways. First, it perhaps addresses those who have despaired from repentance, who feel incapable of correcting their misconduct or unworthy of earning Hashem's acceptance. This prayer urges such people not to fall into the "sleep" of despair, and to instead make the effort to perform *teshuvah*. Particularly in light of our stature as *ben adam*, people of distinction, we must trust in our ability to repent and restore our relationship with Hashem (*Ohalei Yaakov*). Secondly, this passage perhaps refers to the "sleep" of spiritual indifference. The Rambam (*Hilchot Teshuvah* 3:6) speaks of the sounding of the *shofar* as serving as a "wakeup call" to *teshuvah*, summoning those who have become entrenched in the material and physical vanities of the world and admonishing them to begin the process of introspection and repentance. Similarly, the question "Why do you sleep" is intended to awaken us from our apathy in advance of the Days of Judgment.

2. "The Master of masters"

The Sages admonish, "Do not cry out to Michael or to Gavriel, who are masters of the earth, but rather to the Master of Masters." Our prayers are to be directed not towards powerful men and not even to the angels, but rather to the Almighty Himself. (*Ohalei Yaakov*)

Wash and cleanse [yourself]
– do not delay
before the days are gone.³

רְחַץ וּמָטֵר, וְאַל תִּאָחֵר,
בְּמָרָם יָמִים פְּנוּיִם.

Run quickly for help

to He who dwells in
the heavens.

וּמְהֵרָה, רוּץ לְעֹזְרָה,
לְפָנַי שׁוֹבֵן מְעוֹנִים.

Flee from both iniquity and evil,

and be frightened of calamities.

וּמִפְשַׁע, וְגַם רָשָׁע,
בְּרָח וּפְחַד מַאֲסוּיִם.

3. “before the days are gone”

This may refer to the “days” of human life which pass very quickly, as the verse declares (Tehillim 144:4), “*Our days are like a passing shadow,*” meaning, the shadow of a bird during flight, which vanishes just as quickly as it appears. Alternatively, this passage perhaps speaks of the *Yamim Nora'im*, the Days of Awe, which are an especially propitious time for repentance and forgiveness, offering us an opportunity that we must seize quickly before this period passes. (*Oholei Yaakob*)

The analogy is drawn to a villager who had a request to submit to the king, but, being just a simple peasant, could not get an audience with the king. One day, the king was lost in the forest and eventually arrived at this villager’s home where he requested lodging. The villager realized that the opportunity had arrived to submit his request to the king, but he figured he still has time before the king left. Each day he would delay making the request, until finally the king took leave of the village and the opportunity was lost. Similarly, when the month of Elul begins Hashem “comes to the village,” we have the opportunity to repent and earn His favor. Unfortunately, many of us figure we can wait and delay *teshuvah* until Rosh Hashanah. But then, on Rosh Hashanah, people become preoccupied with the *Yom Tov* celebration and decide they will begin *teshuvah* after the holiday. Once Rosh Hashanah concludes, they feel that they might as well wait until Yom Kippur, but on Yom Kippur they find themselves too weary from the fast to think seriously about repentance and spiritual growth. They have thus squandered the special opportunity that this period affords us to draw closer to Hashem and improve ourselves.

Please, pay heed to those
who know Your Name
– faithful Israel.

אָנָּה שְׁעָה, שְׂמֹךְ יִדְעֵי,
יִשְׂרָאֵל נְאֻמְנִים.

לָּךְ אֲדֹנָי תִּצְדָּקָה, וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים:

Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.⁴

Stand as a fighter and overcome
[your הרע],
so as to confess [your] sins.⁵

עֹמֵד בְּנֶבֶךְ, וְהִתְנַבֵּר,
לְהִתְנַדֹּת עַל חַטָּאִים.

4. “Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame”

Rabbenu Yonah of Girondi, in his classic work *Sha'arei Teshuvah* (1), speaks of *bushah*, shame, as one of the fundamental components of the process of repentance. The experience of shame for one's sin, as the Talmud comments (*Berachot* 12b), has the capacity to earn forgiveness for not only that transgressions, but for all his misdeeds. This experience occurs when a sinner contemplates the greatness of Hashem, His complete knowledge of everything we do and think, and the gravity of violating His word. The feeling of shame is compounded when one considers how kindly Hashem has treated him, and that he has nevertheless had the audacity to sin.

We therefore declare, “Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.” By recognizing the Almighty's “righteousness,” the compassion and grace that He has shown us, our shame and humiliation for our wrongdoing is increased manifold.

5. “Stand as a fighter and overcome”

The first stage of the *teshuvah* process is *viduy*, confession, admitting to having acted wrongly. Admitting guilt is something that many people find difficult to do; it takes considerable inner strength to confess to wrongdoing. As the verse in *Eichah* (3:39) declares, “About what can a man complain? Each man [gever] for his sins!” Confession is possible only by a *gever*, a man of inner strength. We are therefore bidden to “stand as a fighter and overcome” the natural tendency to insistently affirm one's innocence. (Midrash *Eichah* 3,40)

Somberly petition the
Almighty God
to atone for [your] iniquity,

יְהיֵאָמֵר אֱלֹהֵי רַדְשׁ, בְּכַבֵּד רֵאשׁ,
לְכַפֵּר עַל פְּשָׁעִים.

For never have the concealed
[our sins]
been beyond Him

כִּי לְעוֹלָם, לֹא נִעְלָם,
מִמֶּנּוּ נִפְלְאוֹים.

And everything that is said
is read before Him.

וְכָל־מֵאמָר, אֲשֶׁר יֵאמָר,
לְפָנָיו הֵם נִקְרְאוֹים.

The Compassionate One shall
have compassion upon us,
as a father has compassion
for his children.⁶

הַמְרַחֵם, הוּא יְרַחֵם,
עָלֵינוּ, כְּרַחֵם אָב עַל בָּנָיו:

לְךָ אֲדֹנָי הַצְדִּיקָה, וְלָנוּ בִשְׂתַת תְּפִילָּה:

Righteousness is with You, Hashem, and upon us is shame.

Alternatively, this passage perhaps refers to the strength required to overcome one's evil inclination. A person can never sit on his laurels and feel confident in his ability to withstand the pressures of his *yetzer ha'ra*. The Talmud (*Kiddushin* 80b) notes that even during periods of mourning and distress the evil inclination has the power to lead a person to sin. One must therefore stand guard at all times like a "fighter" to wage the bitter battle against his sinful impulses and tendencies.

Finally, some scholars explain the term *gever* in this passage to mean "rooster," rather than "fighter." Just as a rooster is endowed with the ability to discern between night and day, so are we called upon to carefully distinguish between good and evil, between *mitzvot* – which resemble the light of day – and sins – which are compared to the dark of night. If we truly seek to repent and achieve spiritual greatness, we must ensure to differentiate between acceptable and unacceptable conduct, between the kind of lifestyle the Torah demands, and that which it forbids. (*Oholei Yaakov*)

The following section consists of a series of verses relevant to the theme of divine mercy and forgiveness. The Arizal has noted the profound Kabbalistic allusions embedded within the words in these verses, and one must therefore recite them with great care and intense concentration.

How can we complain, and what can we say?⁷

מִהַ נִתְאָוִינְךָ וּמִהַ נֹאמֵר,

What can we speak, and how can we defend ourselves?⁸

מִהַ נְדַבֵּר וּמִהַ נִצְטַדֵּק:

6. “as a father has compassion for his children”

The *Roke'ah*, in his commentary to the *Siddur* (p. 371), draws a distinction between the term *raham* (“compassionate”) and *hanun* (“gracious”). The latter term, *hanun*, refers to an emotion that is evoked as a result of pleas and supplication. *Rahum*, by contrast, describes a person (or the Almighty) who feels naturally inclined to show mercy, even when the other party does not ask. A parent is said to feel *rahamim*, compassion, for his child because he is naturally drawn to helping and acting kindly towards the child, regardless of whether or not the child requests it. We thus beseech Hashem to show us compassion as a parent shows compassion to his child, that He help and care for us even before we turn to Him in prayer.

Furthermore, a parent will not delay assisting his child in his time of need; he will immediately turn his attention to the child to offer help. We ask Hashem to similarly answer us immediately during times of trouble and despair (*Radak*, *Yeshayahu* 63:47).

Our basis for making such a request, that Hashem treat us as His children, is the fact that He himself referred to the Jewish people as “*My son, My firstborn*” (*Shemot* 4:22). The Talmud (*Shabbat* 89b) relates that when *Benei Yisrael* sinned Hashem consulted with the three patriarchs, in the hope that one of them would lobby on behalf of their descendants. Yitzhak Abinu argued that Hashem should forgive them because He considered them His children, and a parent is always prepared to forgive a child. The Jewish people then lifted their eyes to the heavens and declared to the Almighty, “You have forever been our Father, our Redeemer.” Our status as the Almighty’s children grants us the right to ask that despite our unworthiness, and regardless of the sins we committed, He should nevertheless allow us to return and accept our *teshuvah*.

7. “How can we complain, and what can we say?”

This phrase is taken from a sequence of verses in the Book of *Eichah* (3:37-40): “*Who is it that declared that something should happen that Hashem had not ordained? Is it not from the word of the Supreme Being that evils and good emerge? About*

We shall search through
and examine [our conduct],⁹
and then return to You –

נְחַפְּשָׁה דְרֵבֵינוּ וְנַחְקְרָה,
וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ:

what can a man complain? Each man for his sins! We shall search through and examine [our conduct], and then return to Hashem."

All that happens to us on earth has been ordained by Hashem in accordance with our conduct. The Talmud teaches that even the most minor mishaps and inconveniences, such as bruising a finger or pulling the wrong item out of one's pocket, are responses from Hashem for a person's wrongdoing. Certainly, then, we are to perceive serious calamities, Heaven forbid, as punishments from the Almighty. Therefore, when crisis or calamity strikes, a person can complain only about his own failings and shortcomings that have led to his misfortune.

Viewing misfortunes as coincidence and happenstance constitutes sheer heresy. This was the attitude and belief of the wicked nation of Amalek, which denied the miraculous nature of the plagues that struck Egypt and attributed them to the forces of nature. The Torah (Debarim 25:19) commands that we obliterate the memory of Amalek, in order that we eliminate this denial of Divine Providence, and the belief that everything occurs through coincidence. Likewise, Hashem warns that if we *"treat Me with happenstance"* (26:21), and deny that the troubles that have befallen us were sent by Him, then *"I, too, shall treat you with happenstance"* (26:24); He will take away His special providence and allow us to be governed solely by the natural forces.

As we stand before Hashem to beg for His forgiveness and salvation, we acknowledge that the dangers confronting us have resulted from our misdeeds, and, ultimately, we have nobody to blame but ourselves.

8. *"What can we speak, and how can we defend ourselves?"*

This phrase is taken from the Book of Bereishit (44:16), which tells that when Yosef's goblet was discovered in Binyamin's sack, the brothers exclaimed, *"What can we speak, and how can we defend ourselves?"* They were caught "red-handed" and could not make any excuses or claims in their defense. Similarly, we must not make any excuses for ourselves in an attempt to shirk responsibility for our misdeeds. Like Yosef's brothers, we are to come forth honestly and confess our guilt.

9. *"We shall search through and examine [our conduct]"*

A person must carefully examine his conduct to determine the areas that require improvement. As Rabbenu Yonah discusses in *Sha'arei Teshuvah* (1:36), a person

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause.*

For Your right hand is outstretched

כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה,

to accept those who return.

לְקַבֵּל שׁוֹבִים:

Those who return to you
with all their heart –¹⁰

שׁוֹבִים אֵלֶיךָ בְּכָל-לֵב,

accept their petitions
in Your mercy.

שׁוֹעֲתֵם תִּקְבַּל בְּרַחֲמֶיךָ:

who does not regularly review and examine his behavior is unable to perform *teshuvah*, as he will remain blissfully unaware of his flaws and imperfections. It is of particular importance to examine one's conduct when misfortune strikes, so that he can identify the possible reasons for why he is deserving of punishment (*Berachot* 5a). One must also ensure to carefully review his conduct during the month of *Elul*, in preparation for the Days of Judgment. In fact, the *Kaf Ha'hayyim* writes that each night during *Elul* one should examine and assess his behavior during that day.

Rabbenu Yonah (*Sha'arei Teshuva*, 3:1) explains the difference between the two terms employed in this verse – *nahpesah* ("search") and *nahkorah* ("examine"). *Nahpesah* refers to searching through one's conduct to identify the sins he has committed. The next stage, *nahkorah*, requires the sinner to assess the severity of each of his sins. The more a person realizes the gravity of his misdeeds, the greater sense of remorse he will experience, and the more meaningful a level of *teshuvah* will he be able to achieve.

10. "Those who return to you with all their heart"

Teshuvah must be performed "with all one's heart," with a sincere, genuine resolve to change. The Rambam writes (*Hilchot Teshuvah* 2:3) that if a person confesses without resolving in his heart never to repeat the sin, he resembles somebody who immerses in a *mikveh* while holding a rodent in his hand. A person obviously cannot achieve purification through immersion before he discards the item that rendered him *tamei* (impure). Likewise, a person cannot possibly hope to cleanse himself of sin if he still holds on to the sin, the source of his impurity. *Teshuvah* thus requires letting go of one's misdeeds by resolutely committing himself to never return to his sinful behavior. The Rambam teaches (*Hilchot Teshuvah* 2:2) that when a person makes this sincere resolution, "the Knower of hidden things will testify about him that he will never return to this sin again." This means either that he should summon

We have come before You
in Your abundant mercy,¹¹
we have knocked at Your doors
like poor men and paupers.

בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ,
כְּדֹלִים וְכַרְשִׁים דְּפָקְנוּ דְלַתֶיךָ:

We have knocked at Your doors,
compassionate and gracious One,
Do not turn us away from You
empty-handed.

דְלַתֶיךָ דְפָקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן,
אַל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְפָּנֶיךָ:

Our King, do not turn us
away from You empty-handed,
For You listen to prayer.

מִלְפָּנֶיךָ מִלְּפָנֵינוּ רִיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ,
כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

Hashem as a witness to his complete departure from his sinful conduct, or that Hashem will automatically serve as a witness to his successful *teshuvah*.

Complete *teshuvah*, as the Rambam defines it (*Hilchot Teshuvah* 2:1), is achieved when a person encounters the same situation in which he had committed the given sin, and refrains from sinning for no other reason than the desire to repent. When this occurs, the individual has indeed established himself as a *ba'al teshuvah*. Rabbenu Yonah (1:49) comments that when the Sages speak of repentance “reaching to the Throne of Glory,” they refer to this level of *teshuvah*, where a person finds himself in the same situation in which he had sinned and abstains from the given misdeed.

11. “We have come before You in Your abundant mercy”

The Sages teach (see Rashi, *Bereishit* 1:1) that Hashem had initially planned to govern the world solely with the attribute of strict divine judgment. He realized, however, that man could not survive if he would be constantly subject to the strict, inflexible rules of justice. Hashem therefore introduced as well the attribute of mercy. The Talmud (*Berachot* 7a) teaches that the Almighty Himself “prays,” as it were, for His attribute of mercy to triumph over His attribute of justice, as it is only through the attribute of mercy that His nation can survive.

In this passage in the *Selichot* we acknowledge that according to the rules of strict justice, every sin invites punishment. It is therefore only “in Your abundant mercy,” on the basis of the divine attribute of mercy, that we approach Hashem and ask that He grant us forgiveness. We therefore continue, “we have knocked at Your doors like poor men and paupers.” We stand before Hashem as beggars asking for an undeserved gift, for kindness and compassion that we truly have not earned.

He who listens to prayer –¹²

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה,

All flesh approaches You.

עֲרִיד כָּל־בֶּשֶׂר יָבֹאוּ:

He who listens to supplication –

שׁוֹמֵעַ תְּחִנָּה,

all who live approach You;

אֵלֶּיךָ כָּל־הַרוֹחוֹת יָבֹאוּ:

All who live approach You,

יָבֹאוּ אֵלֶיךָ הַרוֹחוֹת,

and all souls.

וְכָל־הַנְּשָׁמָה:

The soul is Yours and
the body is Your handiwork –

הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פְּעִלְךָ,

Have pity on Your creation.¹³

חֹסֶה עַל עֲמֻלְךָ:

12. “He who listens to prayer – all flesh approaches You”

All people turn to Hashem in prayer because He has already demonstrated that He “listens to prayer,” that He is prepared to accept our pleas and forgive our misdeeds (*Ibn Ezra, Tehillim* 65:4).

The Midrash (*Shemot Rabbah* 21:4) advances a different reading of this verse, whereby the term “*adecha*” (“approaches You”) refers to a crown. This verse teaches that the ministering angels take all the prayers recited by the Jewish people and place them as a crown atop the Almighty’s head, as it were, referring to the pride Hashem takes in our heartfelt prayers.

13. “The soul is Yours and the body is Your handiwork – Have pity on Your creation”

As we do not deserve to have our prayers accepted, we appeal to G-d on the basis of the fact that both our body and soul belong to Him; even wicked sinners are the “handiwork” of the Almighty and thus earn His favor. The Midrash tells that when G-d drowned the Egyptian army in the Sea of Reeds, the ministering angels requested permission to sing praises, but G-d responded, “My handiwork is drowning – and you wish to sing songs?” We pray that our status as G-d’s “handiwork” should render us worthy of His compassion despite our misdeeds.

The soul is Yours and the
body is Your handiwork –
O Rock, to whom there
is none similar – ¹⁴
have pity on Your creation.

הַנְּשָׁמָה לְךָ וְחַגְנוֹךָ פֶּעֶלְךָ,
צוּר אֲשֶׁר אֵין דּוֹמֶה לְךָ,
חֲוֶסֶה עַל עֲמֻלְךָ:

The soul is Yours and the
body is Your handiwork –
Hashem, act for
Your Name's sake.¹⁵

הַנְּשָׁמָה לְךָ וְחַגְנוֹךָ פֶּעֶלְךָ,
יְהוָהּ יַחֲדוּנֵהוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ:

We have come [dependent]
upon Your Name – ¹⁶
Hashem, act for
Your Name's sake,

אֲתָאנוּ עַל שְׁמִיךָ,
יְהוָהּ יַחֲדוּנֵהוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִיךָ:

14. "O Rock, to whom there is none similar"

The word *tzur* (generally translated as "Rock") also relates to the word *tzayar*, "painter." No artistic work can possibly compare with the wonder and magnificence of G-d's work in implanting soul within a body. The human being is such a majestic creation, we plead, that G-d should treat it with care, compassion and sensitivity.

15. "The soul is Yours and the body is Your handiwork – Hashem, act for Your Name's sake"

Since the human being belongs to G-d, any harm brought upon him as punishment will infringe upon divine honor, in that His handiwork and possession will be broken and deficient. (See *Rashi, Yirmiyahu 14:7*)

16. "We have come [dependent] upon Your Name"

When we speak of Hashem's "Name," we refer to the primary attributes for which He is known, particularly His quality of kindness and compassion. Our right to approach the Almighty in prayer and hope for our prayers' acceptance stems not from our piety and worthiness, but rather from G-d's boundless compassion. As Daniel (9:18) declared, "For it is not on the basis of our piety that we pour forth our supplications before You, but rather on the basis of Your abundant compassion." When we approach Hashem we are "dependent upon Your Name," meaning, upon the Almighty's attribute of mercy.

For [the sake of]
Your Name,¹⁷
because, Almighty King, “gracious
and compassionate” is Your Name.

בְּעֵבוֹר שְׁמֶךָ,
כִּי אֵל מְלֶכֶד חֲנוּן וְרַחוּם שְׁמֶךָ:

Your Name is
called upon us,¹⁸
Hashem, our God.

שְׁמֶךָ נִקְרָא עָלֵינוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִהְיֶה יְהוָה:

Your Name is called
in our midst –¹⁹
Do not disown us,
Hashem our God.

שְׁמֶךָ נִקְרָא בְּקִרְבָּנוּ,
אֵל תִּנְיַחֵנוּ יְהוָה יִהְיֶה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

Our God, we are
ashamed by our actions
And humiliated
by our iniquities.²⁰

אֱלֹהֵינוּ, בּוֹשָׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ,
וְנִבְלַמְנוּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ:

17. “For [the sake of] Your Name”

We pray to the Almighty to spare us punishment not because we are not deserving of punishment, but rather because G-d is “gracious and compassionate.”

18. “Your Name is called upon us”

The Jewish people are referred to as *am Hashem*, “the nation of God”; furthermore, the Divine Name of *E-I* is incorporated in the name “*Yisrael*.” Thus, our defeat at the hands of our enemies would disgrace the Almighty Himself, with whom *Am Yisrael* is so closely associated. (*Radak, Yirmiyahu 14:9*)

19. “Your Name is called in our midst”

The *Shechinah* resides within each and every person in the form of the human soul. We beseech Hashem not to abandon us, for if He does the wicked nations will conclude that He left us due to His inability to protect us from them. (Commentaries to *Yirmiyahu (14:9)*).

20. “Our God, we are ashamed by our actions and humiliated by our iniquities”

When a person commits a wrongful act in the presence of other people, he feels shame and humiliation. But if nobody sees the act, we do not feel embarrassed, even

We have no mouth
with which to respond
Nor [the audacity]
to lift our forehead,

אֵין לָנוּ פֶּה לְהַשִּׁיב,
וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ:

For our transgressions
are numerous –
We have sinned
against You.²¹

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ,
לְךָ הִטָּאֵנוּ:

We, together with our
fathers, have sinned;
We have transgressed
and perpetrated evil.²²

הִטָּאֵנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ,
הִיעֲוִינוּ הַרְשָׁעָנוּ:

though we know that Hashem sees everything that we do. The reason is because we are not sufficiently cognizant of the Almighty's omniscience; if we truly lived with a keen awareness of Hashem's presence, we would feel equally ashamed of our wrongdoing even if no other people observed our actions. When performing teshuvah a person should endeavor to feel humiliated and even blush on account of his sins, as if they had been made public. (*Rabbenu Yonah, Sha'arei Teshuvah*, 1)

The term *nichlamnu* ("humiliated") denotes a more intense experience of shame than *boshnu* ("ashamed"), whereby the shame causes a person's face to change colors (as in Tehillim 69:7).

21. "We have sinned against You"

What makes our sins particularly grievous is the fact that we committed them against the Almighty, the greatest and most powerful Being on earth, and for this we are deserving of especially severe punishment. (See *Malbim, Yirmiyahu* 4:7)

22. "We, together with our fathers, have sinned; We have transgressed and perpetrated evil"

We have followed the sinful ways of our forefathers, only whereas they transgressed inadvertently or due to the pressures of the evil inclination, we have transgressed willfully, with complete clarity of thought and deliberate intent.

Furthermore, when children perpetuate the sinful conduct of their parents, the gravity of the sin is increased manifold as it becomes more fully ensconced within

What shall we say before You,
Hashem our God?
What can we speak,
how can we defend ourselves?

מה נאמר לפניך יהוה אלהינו,
מה נדבר ומה נצטדק:

What shall we say before You,
who dwells on high,²³
And what shall we tell before
You, who resides in the heavens –

מה נאמר לפניך יושב מרום,
ומה נספר לפניך שוכן שחקים:

Surely You know
both the concealed
and the revealed.

הלא הנסתרות ותנגלות,
אתה יודע:

You know the hidden
secrets of the world
And the concealed
mysteries of all who live.²⁴

אתה יודע רזי עולם,
ותעלומות סתרי כל-הי:

the family mindset and tradition. Thus, for example, the wicked are often referred to as *rasha ben rasha* (“wicked one, son of a wicked one”), a term that reflects the degree to which the sinful conduct has become entrenched and embedded with the individual’s lifestyle and attitudes.

23. “who dwells on high”

The reference to the Almighty dwelling “on high” (*marom*) is taken from a verse in the Book of Yeshayahu (57:15). We employ here the verb *yoshev* (“dwells”), rather than the verb *shochen* employed in this verse, because the term *yoshev* is associated with Hashem’s righteous judgment, as in the verse (Tehillim 9:5), “There I sat [yashavti] upon the throne as a righteous judge.” (*Abudarham*, commentary to Yom Kippur service)

24. “You know the hidden secrets of the world and the concealed mysteries of all who live”

Since the Almighty created all people and exercises full control over our souls, He naturally has access to all the concealed information in our minds and feelings in our hearts. (*Abudarham*, commentary to Yom Kippur service)

You search through all
[man's] inner chambers
And see the kidneys
and the heart.

אַתָּה חוֹפֵשׁ בְּלִיבְךָ בְּמִן,
רוֹאֶה כְּלֵי־זָרוֹת וְלֵב:

Nothing is
concealed from You,
And nothing is hidden
from before Your eyes.²⁵

אֵין דְּבַר נִעְלָם מִמֶּךָ,
וְאֵין נִסְתָּר מִנְּפֶנֶךָ עֵינֶיךָ:

If our iniquities have
testified against us,²⁶
Hashem, act for
Your Name's sake.

אִם עֲוֹנוֹנוֹ עָנּוּ בָנוּ,
יְהוָה יִתְּוָרְנוּ יִתְּוָרְנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

If You retain [our] iniquities,
O God,
Hashem, who will survive?

אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֶר-יְהוָה,
אֲדָנִי מִי יַעֲמֵד:

25. "You search through all [man's] inner chambers and see the kidneys and the heart. Nothing is concealed from You and nothing is hidden from before Your eyes"

The heart is the seat of man's thoughts, and the kidneys are the source of his ideas and planning. As Hashem has access to both the heart and the kidneys, nothing at all is concealed from Him; He knows everything that a person ever does, says or thinks.

The phrase "Nothing is concealed from You" refers to Hashem's knowledge of man's thoughts and actions, while "nothing is hidden from before Your eyes" speaks of Hashem's ability to see all objects in the earth, from one end to the other. (*Abudarham*, commentary to Yom Kippur service)

26. "If our iniquities have testified against us"

Satan brings all our sins before the Almighty and they serve as witnesses testifying against us (*Roke'ah*, commentary to the *Siddur*). We therefore beseech Hashem that if, indeed, there is testimony against us, He should forgive us at least for His Name's sake.

For with You is forgiveness²⁷

בִּי-עֲמֹךָ תִּפְּלֹיחָהּ,

So that You be feared.²⁸

לְמַעַן תִּירָא:

For with You is
the source of life;
Through Your light shall
we behold light.²⁹

בִּי עֲמֹךְ מְקוֹר חַיִּים,

בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה-אוֹר:

For it is not on the basis of our
righteousness that we pour forth
our supplications before You,
But rather upon Your
abundant compassion.

בִּי לֹא עַל צְדִקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ
מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ,

כִּי עַל-רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

27. "If You retain [our] iniquities, O God, Hashem, who will survive? For with You is forgiveness..."

Only Hashem Himself has the power to pardon sin; He has not granted this authority to any angel. In these verses (Tehillim 130:3-4) we ask that Hashem govern us directly, rather than through the agency of an angel, for otherwise there would be no possibility of achieving atonement for our wrongdoing. (See *Midrash Tanhuma*, Parashat Mishpatim, 18.)

28. "so that You be feared"

Had Hashem authorized an angel to grant forgiveness to sinners, people would be tempted to sin and rely on the assumption that the angel would forgive them, since the sin is committed against Hashem, and not against the angel. Hashem therefore retained the power of forgiveness exclusively for Himself, in order to discourage man from sinning. (*Metzudat David*, Tehillim 130:130:4)

29. "For with You is the source of life; through Your light shall we behold light"

The reference here is to the eternal life of the soul, which continues to exist even after the body's demise and will be rewarded with the "light" of the World to Come, which far exceeds any reward that could be granted in this world. (*Ibn Ezra*, Tehillim 36:10)

*Some have the custom to
recite only the first and last stanza.*

For Your sake, my God,³⁰ favor the nation who comes before You early in the morning³¹ to plead before You in the morning service. Pay heed, My Lord, and act without delay.

לְמַעַן אֱלֹהֵי, רְצֵה עִם לְךָ שָׁחַר,
לְחִלּוֹת פְּנֵיךָ, בְּמַעֲמַד
הַשָּׁחַר. אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאֲחָר:

For Your sake, My God, draw from the depths of the sea those who have had their fill of poisonous weeds and wormwood in their countries of wandering and captivity. Look upon their oppression and destitution, pay no heed to their betrayal, and turn Your ear to their petition during the morning prayer. (Pay heed, My Lord...)

לְמַעַן אֱלֹהֵי, דִּלֵּה מִמְצֵלוֹת יָם,
שְׁבִיעֵי רוּשׁ וְלַעֲנָן, בְּבֵית
גֹּדֶם וְשִׁבְיָם. וְשׁוּר לְחֶצֶם
וְעִנְיָם, וְאַל תִּפְּן לְמָרִים, וְהִטְ אָזְנוֹ
לְשׁוֹעִים, בְּתַפִּילַת הַשָּׁחַר: אֲדַנִּי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחָר:

30. "For Your sake, My God..."

This hymn serves as an introduction to the prayer recited later: "Listen, Adonai; forgive, Adonai; Pay heed, Adonai, and act without delay; for Your sake, my God..." Acknowledging that we do not deserve Hashem's forgiveness, we ask that He act for His sake, rather than for ours.

31. "Early in the morning"

The Sages teach that the Almighty "wanders," as it were, throughout the eighteen thousand worlds each day, and it is during the early morning hours when He is located here in our world. These hours are thus a particularly propitious time for earning Hashem's compassion.

For Your sake, My God, make a favorable sign and have pity upon the despondent souls who thirst for waters of deliverance. Gather those who are dispersed, scattered to every corner, whose skin has darkened as a result of their many tribulations. (Pay heed, My Lord...)

לְמַעַן אֲדַלֵּהוּ, וַעֲשֵׂה לְטוֹבָה אוֹת.
וְחַן נְפֹשׁוֹת עֲצוּבוֹת, לְמִי
יִשַׁע צְמֵאוֹת. וְקַבֵּץ נִדְחִים,
פְּזוּרִים בְּכָל־פְּאַוֹת, אֲשֶׁר מְרַב
תְּלָאוֹת, עוֹרֵם¹ מְאֹד שָׁחַר: אֲדַנִּי
הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר:

For Your sake, My God, may Your compassion be stirred, and hear from Your heavenly abode the voice of Your nation who bear Your wrath, anger and fury, and whose hearts spin from carrying the burden of Your fear. (Pay heed, My Lord...)

לְמַעַן אֲדַלֵּהוּ, יִהְמוּ רַחֲמוֹךָ,
וּמִמְעוֹן שָׁמַיְךָ, שְׁמַע קוֹל
עַמֶּךָ. סוּבְלֵי אַפְךָ, קַצְפֶּךָ וְזַעַמֶּךָ.
וּמִנְשׂוֹא אִימוֹךָ, לִפְסֵם¹ מְאֹד
סַחֲרָחַר: אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
תֵּאָחֵר:

For Your sake, My God, have compassion on Your impoverished ones and bring them joy in place of their anguish. Guide them with Your counsel, perform wondrous kindness, please have pity and mercy upon those who have been carried [by Hashem] since birth³² [their becoming a nation], since exiting the womb. (Pay heed, My Lord...)

לְמַעַן אֲדַלֵּהוּ, יִדְלֶיךָ תִּרְחַם.
וְשִׂמְחָם¹ מִיגוֹנָם, וּבַעֲצָתְךָ
תִּנְחָם. וְהַפְּלֵא חֲסָדֶיךָ,
וְחוֹסֶה נָא וְרַחֵם. עֲמוּסִים¹ מִבֶּטֶן,
וּמִרְחֵם¹ מִשָּׁחַר. אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה
וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאָחֵר:

32. "Who have been carried [by Hashem] since birth"

This phrase is taken from a verse in the Book of Tehillim (110:3), and has been understood as a specific reference to Abraham Abinu, who already in his mother's

Hazan says and congregation repeats:

Listen, *Adonai*; forgive, *Adonai*;
Pay heed, *Adonai*, and act
without delay;³³ for Your sake,
my God, for Your Name is called
upon Your city and Your nation.

אֲדֹנָי | שְׁמַעָה, אֲדֹנָי | סִלְחָה, אֲדֹנָי
תִּקְשִׁיבָה, וְעֵשָׂה אֵלַי
תְּאֵחֵר, לְמַעַן אֵלֹהֵי, בְּיִשְׁמְךָ
נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

Hazan says and Congregation repeats:

Listen, *Adonai*; forgive, *Adonai*;
Pay heed, *Adonai*, and act
without delay; for Your sake,
my God, for Your Name is called
upon Your city and Your nation.

אֲדֹנָי | שְׁמַעָה, אֲדֹנָי | סִלְחָה, אֲדֹנָי
תִּקְשִׁיבָה, וְעֵשָׂה אֵלַי
תְּאֵחֵר, לְמַעַן אֵלֹהֵי, בְּיִשְׁמְךָ
נִקְרָא עַל-עִירְךָ וְעַל-עַמְּךָ:

womb was endowed with a unique spirit and intellect such that he recognized the Almighty at the age of 3. The Zohar (vol. 2, Parashat Yitro, 81a) comments that Abraham's merit is aroused during the early morning hours, and we thus invoke his merit as we stand before Hashem and recite the early-morning Selihot prayers.

33. "Listen, our Lord; forgive, our Lord; pay heed, My Lord and act without delay"

The first letters of the words *shema'ah* ("listen"), *selahah* ("forgive"), *hakshivah* ("pay heed") and *aseh* ("act") are *shin*, *samech*, *hei* and *ayin*, which may be read as an acronym for the four types of capital punishment employed in ancient times by Jewish courts: *sekilah* (stoning), *serefah* (burning), *hereg* (death by the sword) *ve'henek* (and strangulation). One should think of these forms of execution while reciting these words and accept upon himself all four punishments.

Furthermore, the second letters of these words are *mem*, *lamed*, *kof* and *ayin*, which spell the word "Amalek." One should thus have in mind as well our hope and prayer that the Almighty soon eliminate all traces of Amalek and its evil forces from the world.

The Vilna Gaon, in his commentary to the introduction to the Zohar, noted that the number of prohibitions in the Torah – 365 – corresponds to the number of days in the solar year. The solar year actually extends for 365 days and six hours, which is represented by the letters ששה"ה, which, as mentioned, may be read as an acronym for the four forms of capital punishment. (*Oholei Yaakob*)

Bring us back to You,
Adonai and we shall come
back;³⁴ renew our days as of old.

הַשִּׁיבֵנוּ יְהוָה (יְהוָה) אֱלֹהֵינוּ וְנָשׁוּבָה,
חֲדָשׁ יָמֵינוּ כְּקִדְמָם:

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause.*

The tribe of Judah
is in straits and in distress;
Does a lion [Israel's enemies]
roar in the forest³⁵ [unless
it has a found prey, referring
to the Jewish people]?

שָׁבַט יְהוּדָה בְּדַחַק וּבְצָעָר,
הֲשָׂא אֲרִיהַ בַּיַּעַר:

34. "Bring us back to You, O God, and we shall come back"

The Midrash (end of *Midrash Eichah*) tells that the Jewish people asked Hashem to first awaken their hearts to repentance, in response to which they will sincerely repent and return to His service. The Almighty, however, insisted that *Benei Yisrael* take the first step towards *teshuvah* before He accepts them back. Ultimately, the Jewish people agree that they would be required to take the initial, small step – "like a needle hole" – and then Hashem will inspire them to return to Him in complete *teshuvah*. Accordingly, this verse should be understood to mean, "Bring us back to You, O God, when we come back." As we have now made the initial, small step towards repentance, by confessing our misdeeds and expressing our remorse and desire to improve, we now ask Hashem to stir our hearts to complete the process of repentance. (*Etz Yosef*)

35. "Does a lion roar in the forest..."

This phrase is taken from a verse in the Book of Amos (3:4) – "Does a lion roar in the forest, unless it has found prey?" – which Rashi interprets as a metaphoric reference to the Babylonian emperor Nevchadnetzar. The *Ohalei Yaakov* adds that "the forest" refers to the *Bet Ha'mikdash*, which is often called "*ya'ar ha'levanon*" ("the forest of Lebanon" – *Melachim I* 7:2 and elsewhere). Nevuchadnetzar's primary "roar" – his main objective – was the destruction of the Temple, and we now pray that the Almighty build it for us once again, continuing along the theme of the earlier passage, "renew our days as of old."

Fathers and sons long
for Your deliverance –

The poor and the impoverished.

מְקוּיִם יִשׁוּעַתְּךָ אָבוֹת וּבָנִים,

הַעֲנִיִּים וְהָאֲבִיּוֹנִים:

Stand in the breach lest
we be subject to ridicule.

Why, Hashem, shall You
stand at a distance?³⁶

עֲמֹד בַּפְּרִיץ בַּל נִהְיֶה לְשִׂחָק,

לָמָּה יִתְנַחֵם / יִתְנַחֵם / יִתְנַחֵם תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק:

Your turtledove [Israel] has
reached the gates of death.³⁷

He who resides upon the
Kerubim – appear!³⁸

יִנְתְּךָ עַד שַׁעַר מוֹת הַגִּיעָה,

יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה:

36. “Why, Hashem, shall You stand at a distance?”

The Midrash (*Pesikta Rabbati* 31) tells that during the three and a half years when *Benei Yisrael's* enemies besieged Jerusalem, the *Shechinah* stood upon the Mount of Olives, just east of the city, calling to the nation to repent, but they ignored the call. When the city was finally destroyed and the people exclaimed, “Why, Hashem, shall you stand at a distance?” God criticized the people, noting that He had in fact been very close, and it was they who ignored His call.

37. “Your turtledove [Israel] has reached the gates of death”

King Shelomo compares *Benei Yisrael* to the Almighty's “turtledove” in the Book of Shir Ha'shirim (2:14): “My turtledove in the crevice of the rock...show me your appearance, let me hear your voice...” The *Mechilta* (Beshalah, 2) explains that when *Benei Yisrael* found themselves trapped against the Sea of Reeds, they resembled a dove which sought refuge from a pursuing vulture in the crevice of a rock, where it was threatened by a deadly snake. *Benei Yisrael* were similarly trapped between the raging waters of the sea and the pursuing Egyptian army, and at that moment turned their eyes upwards to Hashem, realizing that they could survive only through His intervention. We, too, find ourselves surrounded on all sides by our foes, and, at the “gates of death,” depend only on Hashem's mercy for salvation.

Bring us help
against the oppressor.
Is Hashem's hand limited?

הִבֵּה לָנוּ עֲזֵרַת מְצָר,
תִּיר יְהוָה (ואֲדַבֵּר) אֲחֻזְיָתוֹ הַמְקַצֵּר:

Renew our days in
our long ancient exile.
Behold, He neither sleeps
nor slumbers.

תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ בְּגִלּוֹת יִשָּׁן,
הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן:

Remember Your children
who are in a land not theirs,
That no foreigner shall
come near them.

זְכֹר בְּנֵיךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם,
וְזָר לֹא יִקְרַב אֲלֵיהֶם:

Disclose the concealed [end of
exile] for she who is left alone.
Mount Zion shall [then] rejoice;
the cities of Judah shall exult.

קִיץ תִּפְתַּחֶם גִּלְיָה לְגִלְמוּדָהּ,
יִשְׂמַח חַר צִיּוֹן, תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה:

Our petitions shall ascend
to the uppermost heavens –
The Almighty One, the King who
sits upon the throne of mercy.

שׁוֹעֲתֵנוּ תַעֲלֶה לְשָׁמַי מְרוֹמוֹם,
אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

38. "He who resides upon the Kerubim – appear!"

The *Shechinah* resided upon the Kerubim during the time of the Temple, but over the course of the Temple's destruction it left the Kerubim and ultimately left Jerusalem altogether (*Eichah Rabbah – Petihta*, 25). We beseech Hashem to restore His *Shechinah* to the *Bet Ha'mikdash*, where it will once again reside upon the *Kerubim*, forever.

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy³⁹ and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation,⁴⁰ eliminating [their sins] one at a time;⁴¹ who offers abundant forgiveness to sinners⁴²

אל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנַּחַג בְּחַסִּידוֹת, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מְחִילָה לְתַטְּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְרָקוֹת עִם כָּל-

39. *“The Almighty One, the King who sits upon the throne of mercy”*

The Divine Name of *Elokim*, which refers to Hashem’s attribute of justice, has the numerical value of 86 – the same numerical value as the word *ha’kisei* – “the throne” – indicating that the divine throne is one of strict of justice. Nevertheless, the prayers recited by the righteous have the capacity to transform the throne into a “throne of mercy.” Thus, even *Kel* – or *Elokim*, the divine attribute of justice – sits upon “the throne of mercy” as a result of the prayers of the *sadikim*. (*Zohar Hadash – Tikunim*, vol. 2, 84a)

40. *“who...acts kindly, who pardons the iniquities of His nation”*

The term *hasidut* refers specifically to the quality of silence in the face of ridicule and denigration. The Almighty exemplifies this trait by “pardoning the iniquity of His nation”; even when we betray Him and disregard His laws, He tolerates our wrongdoing and forgives. (*Roke’ah*)

41. *“eliminating [their sins] one at a time”*

This can also be read to mean, “He eliminates the first sin.” Hashem removes a person’s first sin from the scale, such that should his sins equal his merits, the scales will nevertheless tip in his favor. (*Rashi, Masechet Rosh Hashanah* 17a)

42. *“who offers abundant forgiveness to sinners”*

The *Pesikta* tells that wisdom, prophecy and Torah were all asked the question of how a sinner should be punished. Wisdom and prophecy responded that a sinner deserves death, while the Torah answered that he should bring a sacrifice and thereby earn atonement for his wrongdoing. This question was then posed to the Almighty, who replied, “He should perform *teshuvah* and be atoned.” Strictly speaking, atonement should require death or at least physical suffering or a financial loss. Nevertheless, Hashem “offers abundant forgiveness to sinners,” granting atonement to any sinner who sincerely repents, without demanding that he spend money or endure physical pain, or even that he observe multiple fasts. (*Roke’ah*)

and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil.⁴³ The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes⁴⁴ – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes],⁴⁵ as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*.” And there it is written:

בְּשֵׁר וְרוּחַ, לֹא כִרְעַתָּם לָקָהּ
 גּוֹמֵל. אֵלֵּי! הוֹרַתְנוּ לְדוֹמֵר מִדּוֹת
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שֶׁהוֹרַעַתָּ לָעֲנִי
 מִמְקָדְם, וּבֵן כְּתוּב ⁴³ בְּתוֹרַתְךָ: יִיְרַד
 יְהוָה וְיִאֲדָרְנוּ יְהוָה יִתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם,
 וְיִקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה יִתְיַצֵּב עִמּוֹ: וְשָׁם
 נֶאֱמַר :

43. “He does not repay them in accordance with their evil”

Normally, when a person publicly humiliates his fellow and later asks forgiveness, the victim will demand that he express his remorse in the presence of the same people before whom he had insulted him. The Almighty, however, “does not repay them in accordance with their evil.” Even if somebody publicly denigrates Hashem, He is prepared to forgive him if he performs private *teshuvah*, and He does not demand a public acknowledgment of guilt. (*Roke’ah*)

44. “The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes”

During Moshe’s prayers on behalf of Israel in the wake of the sin of the golden calf, Hashem informed him that in future generations, whenever Israel sins, they should declare these Thirteen Attributes of divine mercy. He reassured Moshe that even when the nation’s *zechut avot* – the merit of their forefathers – has been depleted, they can still earn forgiveness by reciting the Thirteen Attributes as part of the prayer service. (*Masechet Rosh Hashanah* 17b; Rashi, *Shemot* 33:19)

45. “recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes]”

Hashem established a “covenant” with the Thirteen Attributes that when they are invoked by *Benei Yisrael* in prayer, they will never “return empty-handed” without earning the nation forgiveness. (*Masechet Rosh Hashanah* 17b, based on *Shemot* 34:10)

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

“And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion.”

“And He said: I shall have all My goodness pass before you and call the Name of God before you; I shall be gracious to the one to whom I am gracious, and I shall have compassion upon the one upon whom I have compassion.”

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶת־פְּנֵי
וַיִּקְרָא: א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן
ב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ג אֵל ד רַחוּם ה וְחַנּוּן,
ו אָרַךְ אַפַּיִם ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֱמֶת:
ט נֶעַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים, י נִשְׂא עוֹן
יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
וְנַחֲלָתֵנוּ:

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבֹר כָּל טוֹבִי
עַל פְּנֵיךָ, וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְהוָה
לְפָנֶיךָ, וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אַחֲוֶן,
וְרַחֲמֵתִי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

The *first attribute – Hashem*

The Name of *H-V-Y-H* signifies the divine attribute of mercy. The first of the two references to “*Hashem*” in the thirteen attributes describes the compassion G-d shows us despite knowing that we are prone to sin. Even though He foresees our future mistakes and transgressions, He nevertheless deals with us kindly and mercifully.

The *second attribute – Hashem*

The second “*Hashem*” in the thirteen attributes refers to G-d’s compassionate treatment with His people after they have transgressed. When the Almighty visits punishment upon a sinner, and the sinner accepts

the punishments as atonement for his wrongdoing and repents, G-d then shows him compassion and brings an end to his suffering. (*Me'am Lo'ez*)

The **third attribute – Kel** (“Almighty”)

The term *Kel* generally refers to G-d's unlimited power over the natural world. In this context, it points to His willingness to perform miracles to save a person from trouble. (*Me'am Lo'ez*)

Alternatively, this attribute speaks of G-d's abundant compassion beyond that which is expressed by the Name *H-V-Y-H* (*Divrei David*, explaining Rashi to Shemot 34:6). G-d not only provides people with their basic needs, but also bestows upon them blessings far exceeding what they need to survive (*Gur Aryeh, Shemot 34:6*).

Finally, *Kel* perhaps refers to G-d's power as manifest in His ability to provide food for all His creatures (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*). This quality of G-d indeed signifies His boundless power and might, as the Sages comment (*Pesahim 118a*), “A person's sustenance is as difficult as the splitting of the Sea of Reeds.” G-d's provision of sustenance is deemed no less wondrous and reflective of divine power than the miraculous splitting of the sea.

The **fourth attribute – rahum** (“compassionate”)

Even before a sinner performs *teshuvah* and earns atonement, G-d deals compassionately with him in allowing him to continue living in the hope that he will repent. According to the rules of strict justice, an unrepentant sinner should not be allowed to survive. But G-d, in His infinite mercy, sustains the individual and anxiously awaits his *teshuvah*. (*Me'am Lo'ez*)

Rahum has also been understood as a reference to G-d's compassionate protection over people, ensuring that they do not confront any situations of crisis or hardship. (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*)

The **fifth attribute – hanun** (“gracious”)

When G-d bestows blessing upon the righteous in this world, He does so without diminishing from their “credit” in the World to Come. Rather than considering their success in this world as reward for their piety, G-d grants them success as a gift, such that all their reward will be received in the next world. The attribute of *hanun* refers to this manifestation of G-d's grace, in granting the righteous prosperity in this world only as a gift, rather than diminishing from their reward in the World to Come. (*Me'am Lo'ez*)

Others explain *hanun* as signifying the kindness G-d performs in extricating people from situations of crisis, or as a reference to kindnesses He performs for those who are undeserving. (*Tosefot, Rosh Hashanah 17b*)

The *sixth attribute* – *erech apayim* (“slow to anger”)

Targum Onkelos (Shemot 34:6) understands *erech apayim* to mean that G-d “distances anger.” This refers to the comment in the Talmud Yerushalmi (Ta’anit 2:1) that G-d ensures that *Af* and *Heimah*, the two angels of wrath and destruction, are sent far away from His court. Should *Benei Yisrael* sin and G-d responds by summoning these angels to bring punishment, *Benei Yisrael* will likely repent by the time they arrive and thereby earn atonement.

Erech apayim thus means that G-d deals very patiently with the wicked, withholding punishment often for extended periods of time. In order to allow sinners the opportunity to escape punishment by performing *teshuvah*, He does not visit retribution upon them immediately, and rather waits for them to repent and earn atonement. (*Me’am Lo’ez*)

The *seventh attribute* – *rav hesed* (“abundant in kindness”)

If a person’s accumulated merits do not exceed his sins, and are rather equal to his sins, G-d, in His infinite kindness, will “tip the scales” in his favor to grant him a share in the World to Come. (*Me’am Lo’ez*)

According to the Vilna Gaon, *rav hesed* refers to kindnesses G-d performs for a person even though he is undeserving. Normally, when a person gives a gift, he gives an item of relatively low value, as he intends merely to express his feelings for the recipient. This is as opposed to payment for work performed, which at times could be a very high amount in accordance with the services rendered. When it comes to the Almighty, however, everything He gives us – regardless of whether or not it was earned – is given in large quantities. This attribute is thus described as *rav hesed* – abundant kindness – emphasizing the fact that even when we are undeserving, He bestows upon us abundant kindness.

The *eighth attribute* – *emet* (“truth”)

G-d remains true to His word; He can be trusted to fulfill His promises and to grant a person reward for the *mitzvot* he performs. (*Me’am Lo’ez*)

In a slightly different vein, the Vilna Gaon explains *emet* to mean that G-d grants us full reward for our *mitzvah* performance. In his view, the word *rav* (“abundant”) modifies both *hesed* and *emet*, and speaks of the abundance we receive from G-d both when He rewards us for our *mitzvot* (*emet*) and when He grants us an undeserved, gratuitous gift (*hesed*).

**The *ninth attribute* – *notzer hesed le’alafim*
 (“retains kindness for thousands [of generations]”)**

The reward earned through performing good deeds extends to one’s descendants for two thousand generations; they all reap the rewards of a person’s *mitzvot*.

In the Book of Devarim (7:9), Moshe speaks of G-d extending the reward for *mitzvot* for only one thousand generations, as opposed to this verse, which speaks of reward being granted for two thousand generations. The Rashbam therefore understands that here, too, the Torah actually refers to only one thousand generations, and not two thousand. Rashi, by contrast, distinguishes between *mitzvot* performed with love, for which G-d extends the reward over two thousand generations, and those performed out of fear, which are rewarded for only one thousand generations. The Ra’avam explains that neither figure is intended as a precise number, but rather as an expression of G-d’s boundless kindness. In truth, the reward for a *mitzvah* extends to one’s descendants for all time, and is not bound to any specific number of generations.

The *tenth attribute* – *nosei avon* (“tolerates iniquity”)

The term *avon* (“iniquity”) refers specifically to sins committed intentionally, with the full knowledge that the act is forbidden. Even if a person knowingly commits a transgression to satisfy a desire, G-d is prepared to forgive and offer atonement after the sinner genuinely repents. (*Me’am Lo’ez*)

A number of explanations have been offered for why the term *nosei*, which literally means “lifting,” is used in reference to forgiveness. The Talmud (*Rosh Hashanah* 17) explains that G-d “lifts” our sins off the scales so that our merits will outweigh our sins, and thus forgiveness is described as “lifting.” Others (Radak, *Ha’ketav Ve’ha’kabbalah*) suggest that G-d removes the sin from a person’s record as if lifting a weight off his back.

The Ra'avam, in a slightly different vein, explains that a person who was wronged by his fellow experiences a desire for vengeance as if it were a burden on his shoulders. G-d, however, lifts this "burden" of desire for vengeance without actually delivering punishment and exacting revenge for the sins committed against Him.

The **eleventh attribute – va'fesha** ("[tolerates] betrayal")

This refers to sins committed not for pleasure or gratification, but purely for the sake of rebellion against G-d. This attribute speaks of G-d's willingness to accept *teshuvah* even in such cases, and grant atonement to those who had purposely betrayed Him. (*Me'am Lo'ez*)

The **twelfth attribute – ve'hata'ah** ("[tolerates] sins")

This refers to inadvertent sins, for which G-d grants atonement in response to *teshuvah*. This verse thus speaks of G-d forgiving all three categories of sin: intentional sins, sins committed as an act of rebellion, and inadvertent violations.

The Gemara (*Yoma* 36b) raises the obvious question as to why the verse must specify Hashem's preparedness to forgive unintentional sins. Once we are told that He forgives willful violations – including those committed for the sake of rebellion – it is obvious that He will forgive our unintentional transgressions, as well. The Gemara answers by explaining this clause to mean that Hashem is prepared to treat willful violations – even those committed for the sake of rebellion – as unintentional sins. Hashem tolerates *avon* and *pasha*, our intentional sins, by transforming them into *hata'ah*, inadvertent transgressions. These three attributes thus speak of the remarkable power of *teshuvah* to have our willful violations looked upon as unintentional acts. (*Me'am Lo'ez, Ha'ketav Ve'ha'kabbala*)

The **thirteenth attribute – ve'nakeh** ("and absolves")

Rather than visiting harsh retribution upon sinners, G-d allows them to earn absolution through light punishments brought upon them in small, periodic installments. (*Me'am Lo'ez*)

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Abraham the beloved –
on account of *Va'ya'abor*.⁴⁶

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרָ לָן קְנוּמַה דְּאַבְרָהָם
רַחֲמָנָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Yitzhak, who was bound
[upon the altar] -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרָ לָן קְנוּמַה דְּיִצְחָק
עֲקִידָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Yaakob, the perfect one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרָ לָן קְנוּמַה דְּיַעֲקֹב
שְׁלֵימָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Moshe the prophet -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרָ לָן קְנוּמַה דְּמֹשֶׁה
נְבִיאָהּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Aharon the *kohen* -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא אֲדַכְּרָ לָן קְנוּמַה דְּאַהֲרֹן
כֹּהֵנָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

46. "Remember for us the covenant... on account of *Va'ya'abor*"

The Sages teach (Masechet Derech Eretz 1:16) that the Almighty made a special covenant with each of our great forefathers – Abraham, Yitzhak, Yaakob, Moshe, etc. – and we thus invoke the promises made to each of them in our effort to earn Hashem's forgiveness.

The Gemara in Masechet Shabbat (55a) establishes that the merit of our patriarchs expired at some point during the period of the First Temple. However, as the *Or Zarua* (vol. 1, Laws of Prayer, 106) explains, the Gemara refers only to the merit's ability to assist us independently; when invoked in prayer, however, our ancestors' merit always retains its capacity to bring us forgiveness.

Compassionate One!
Remember for us the merit
of Yosef the righteous one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדַבֵּר לְךָ זְכוּתָהּ דְיוֹסֵף
צְדִיקָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of David, the anointed king -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדַבֵּר לְךָ קְנוּמַה דְדָוִד
מִלְכָּא מְשִׁיחָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the covenant
of Pinhas, the zealous one -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדַבֵּר לְךָ קְנוּמַה דְפִינְחָס
קַנְיָא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Remember for us the prayer
of King Shelomo -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲדַבֵּר לְךָ צְלוּתָהּ דְשֶׁלֹמֹה
מִלְכָּא, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One!
Raise Your right hand and make
Your deliverance sprout forth -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא אֲרִים יְמִינְךָ וְאַצְמַח
פְּרִקְנֵךְ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One! We have
come shamefaced⁴⁷ to call out
before You. Have pity on us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא בְּכַסּוּפֵי אַפֵּינָא אֲתִינָא
לְמִקְרֵי קַמְךָ רַחֵם עָלֵינוּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

Compassionate One! Reveal
Your might and deliver us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמֵנָּא גְלוּי גְבוּרָתְךָ וּפְרַק
לְךָ, בְּדִיל וַיַּעֲבֹר:

47. "We have come shamefaced"

The Talmud (*Berachot* 12b) comments that when one commits a transgression and experiences humiliation as a result, all his sins are forgiven. Humiliation causes a person to cover his face, and thus one is rewarded for humiliation by having his sins "covered" and erased from his record. (*Ohalei Yaakob*)

Compassionate One!
Bring forth our judgment to light -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא דִּינָן אִפִּיק לְנְהוּרָא,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Issue for us a verdict of good life -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא דִּינָא דְחַיֵּי טָבִי גְזוּר עֲלֵינוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Bestow Your glory upon us -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא הַדְרָךְ שְׁנוֹ עֲלֵנוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Do not punish us in accordance
with our sinful ways
- on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא וְלֹא תַתְּפָרַע כְּעוֹבְדֵינוּ
 בַּיִשׁוּן מִנֵּנוּ, בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Bestow Your radiance upon us -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא זִוְרָה אֲשֶׁרֵי עֲלֵנוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Search our merits for us -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא זְכוֹנֵי חַפְשֵׁי־לָנוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Think of us favorably -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא חֲשׁוֹב עֲלֵנוּ טוֹבִין,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Bring much goodness upon us -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא טוֹבִין סְגִיָּאן אֵייתֵי עֲלֵנוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
May Your compassion be
aroused upon us -
on account of *Va'ya'abor*.
 רַחֲמָנָא יִתְגַּלְגְּלוּן רַחֲמֵךְ עֲלֵנוּ,
 בְּדִיּוֹ וַיַּעֲבֵר:

During the Ten Days of Repentance we add the following:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of life -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַבְנָן בְּסִפְרָא דְחַיִּי,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book
of compassion -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַבְנָן בְּסִפְרָא דְרַחֲמֵי,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of
the righteous and the pious -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַבְנָן בְּסִפְרָא דְצַדִּיקֵי
וְחַסִּידֵי, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of
the upright and the perfect -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַבְנָן בְּסִפְרָא דִישְׁרֵי
וְתַמִּימֵי, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Inscribe us in the book of good
livelihood and good sustenance -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַבְנָן בְּסִפְרָא דְפְרִנְסָתָא
מִבְּתָא וּמְזוּזֵי טַבִּי, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

Compassionate One!

Restrain Your anger and
fury from us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא כְּבִשׁ חַמָּתָא וְרַגְזָא מִנֵּן,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Do not completely destroy us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא לָא תַעֲבִיד גְּמִירָא לָן,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!

Forgive and forego our
sins and iniquities -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא מַחַל וּשְׁבַק לְחַוְבֵּינָן
וְלַעֲוֹנוֹן, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Shine upon us the light
of Your goodness -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא נְהוּר טוּבְךָ אֲנַחְר עֲלֵנוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Be for us a assistance and support
- on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא סְעִיד וּסְמוּךְ הָיוּ לָנוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Make for us a favorable sign -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא עֵבִיד עֲמָנָא אַתָּא לְטוֹב,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Open the heavens for our prayers
- on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא פְּתַח שָׁמַיָא לְצִלוֹתֵינוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Willingly accept our prayers -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא צִלוֹתָנָא קִבֵּל בְּרַעְוָא,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Accept our prayers and
petitions in times of trouble -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא קִבֵּל צִלוֹתֵינוּ וּבְעוֹתֵינוּ
בְּעֵדֵן עֲקָתֵינוּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Have compassion on our souls -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא רַחֵם עַל נַשְׁמָתֵינוּ,
בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Bring a good year upon us -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא שְׁתָּא טַבְתָּא אִיִּיתִי
עֲלֵנוּ, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
Retract from Your anger -
on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא תִּנוּב מִרְגָזְךָ, בְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

Compassionate One!
 Let us not return empty-
 handed from Your presence⁴⁸ -
 on account of *Va'ya'abor*.

רַחֲמָנָא וְלֹא נְהַדְרִי רִיקָם מִן
 קַמְךָ, כְּדִיל וַיַּעֲבֵר:

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

וַיַּעֲבֵר יְהוָה אֶת־פָּנָיו עַל־פָּנָיו
 וַיִּקְרָא: א יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְזוּנֵנוּ
 ב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְזוּנֵנוּ ג אֵל ד רַחֻם ה וְחַנּוּן,
 ו אֲדָרָךְ אֲפִים ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֵמֶת:
 ט נֶצֶר חֶסֶד יֵאֱלָפִים, י נִשְׂא עוֹן
 יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

“And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion.”

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ
 וְנַחֲלָתֵנוּ:

48. “Let us not return empty-handed from Your presence”

This concluding phrase is taken from the Talmud’s statement that the Thirteen Attributes “do not return empty-handed,” meaning, their recitation will never be rejected without achieving forgiveness. As the *Vaya'abor* prayer is based upon this Talmudic passage concerning the power of the Thirteen Attributes, we conclude this prayer with a direct reference to this comment of the Gemara. (*Ohalei Yaakov*)

There are no longer
men of faith,⁴⁹
who come with the
strength of their deeds,⁵⁰

אֲנָשֵׁי אֱמוּנָה אֶבְרוּ,

בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם:

Mighty ones to stand
in the breach,
to ward off [harsh] decrees.⁵¹

גִּבּוֹרִים לְעִמּוּד בְּפֶרֶץ,

לְוָחִים אֶת־הַגְּזֵרוֹת:

49. "There are no longer men of faith"

We no longer have those who have complete faith in Divine justice, who raise no questions or challenges against the Almighty's rule and governance of the world. (*Ohalei Yaakob*)

50. "who come with the strength of their deeds"

The Talmud (*Berachot 17b*) comments that whereas most people receive their sustenance from the Almighty undeservedly, as a charitable gift from Hashem, the righteous earn their livelihood through their piety. As an example of this type of *tzadik* the Talmud points to Rabbi Hanina ben Dosa, who subsisted on just a small portion of carob each day, without ever questioning or challenging Hashem's justice. *Tzadikim* such as these, who never question divine justice, "come with the strength of their deeds," meaning, they rightfully deserve the Almighty's favor, and do not have to request undeserved, charitable gifts. And, as the *Gemara* there comments, the entire Jewish nation is sustained and fed in their merit. As we lament in this passage, we unfortunately no longer have men of this stature, who approach Hashem in prayer "with the strength of their deeds," and we must therefore beg for undeserved kindness (*Ohalei Yaakob*)

51. "Mighty ones to stand in the breach to ward off [harsh] decrees"

The phrase "Mighty ones to stand in the breach" refers to *tzadikim* such as Moshe Rabbenu, who was prepared to sacrifice himself in order to earn atonement for the nation, demanding that Hashem "erase" him from His "book" if He does not forgive *Benei Yisrael* (*Shemot 32:32*). The second clause – "to ward off decrees" – describes lower-level *tzadikim* who are capable only of temporarily delaying or suspending harsh decrees. (*Ohalei Yaakob*)

They served as a wall
[“of protection.”] for us,
and as refuge during times
of [Divine] wrath.⁵²

הָיוּ לָנוּ לְחֹמָה,
וְלִמְחָסָה בְּיוֹם זַעַם:

They diffused anger through
their whisper [of prayer];
they brought fury to a halt
with their petitions.⁵³

זוֹעֵבִים אֶף בְּלִחְשָׁם,
תָּמָה עָצְרוּ בְּשׁוֹעֵם:

You answered them before
they even called to You;
they knew how to appeal
and appease.⁵⁴

טָרַם קִרְאוֹךְ עֲנִיתָם,
יִוְדְעוּם לְעֵתֶר וְלִרְצוֹת:

52. “They served as a wall for us, and as refuge during times of [divine] wrath”

The *tzadikim* who “served as a wall for us” are those whose merit protected us from dangerous enemies. This signifies a higher level of piety than that achieved by the *tzadikim* who provided “refuge during times of wrath,” which refers to protection from natural disasters. Greater merit is required to protect against hostile oppressors, who, because of the free will granted to all people, are unrestrained and can perform whatever atrocities they wish. The natural forces, by contrast, are under Hashem’s control and thus inherently restricted in their capabilities. (*Ohalei Yaakov*)

53. “They diffused anger through their whisper; they brought fury to a halt with their petitions”

Af (“anger”) and *hemah* (“fury”) are the names of two destructive angels that Hashem dispatches to cause harm in response to sin. *Hemah* is far more destructive than *Af*: whereas *Af* can be “diffused,” meaning, eliminated altogether, *Hemah* can only be “brought to a halt,” prevented from causing destruction, but it cannot be abolished entirely. Furthermore, *Af* can be eliminated through *lahash* (“whisper”), a lower form of prayer than *shav’ah* (“petition”), which is required to avoid the harmful effects of *Hemah*. (*Ohalei Yaakov*)

54. “They knew how to appeal and appease”

The word *la’ator* (“to appeal”) evolves from the word *eter*, a shovel used for grain. Just as a shovel shuffles the grain from one place to another, so do the

You were compassionate
as a father for their sake;
You did not turn them
away empty-handed.

כָּאֵב רַחֲמֶיךָ לְמַעַנָם,
לֹא הִשְׁיִבְתָּ פְּנֵיהֶם רִיקָם:

We have lost them due
to our many misdeeds;
they have been taken from
us because of our sins.

מֵרַב עֲוִינוֹ אֶבְרָנוֹם,
נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בַחֲטָאֵינוּ:

They have moved
on to [eternal] rest;
they have left us
in anguish.

סָעוּ הָמָּה לְמַנוּחֹת,
עֲזָבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:

There are no longer those who
could close the fence [to protect
from danger];
those who could end off
anger have perished.

פָּסוּ גֹדְרֵי גֵדְרֵי,
לְאַמְתּוֹ מְשִׁיבֵי חַמָּה:

There are none to stand
in the breach;
those worthy of appeasing
You have disappeared.

קָמִים בַּפְּרִץ אֵין,
רְאוּיִים לְרַצּוֹתֶיךָ אֶפְסוּ:

We have wandered to the
four corners [of the earth];
we have yet to find a cure.

שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת,
תְּרוּפָה לֹא מָצָאנוּ:

prayers of the righteous have the ability to transform the divine attribute of strict justice into compassion (see *Yevamot* 64a). The term *le'ratzot* ("appease") denotes a higher level of prayer; whereas some prayers are accepted begrudgingly, Hashem accepts the prayers of the righteous willfully and lovingly. (*Ohalei Yaakov*)

We have returned to you
shamefaced, to pray to You,
O Lord,⁵⁵ at this time of our
forgiveness.

שָׁבָנוּ אֵלֶיךָ בְּבֹשֶׁת פָּנֵינוּ,
לְשַׁחֲרֵךְ אֵל בָּעֵת סְלִיחָתֵנוּ:

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*.” And there it is written:

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנְהֵג בְּחַסְדוֹת, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כִרְעָתָם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתָּנוּ לִזְכוֹר מִדּוֹת
שְׁדֵשׁ עֲשָׂרָה, זָכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁדֵשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ שְׁחֻדְעָתָ לָעָנּוּ
מִקְדָּם, וְכֵן כְּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיִּרְד
יְהוָה אֲדוֹנָי יִשְׂרָאֵל וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שֵׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׂם
נֶאֱמַר :

55. “To pray to You, O Lord”

We employ here the Divine Name of *Kel* in order to introduce the hymn of *Kel Melech Yoshev*. (*Ohalei Yaakov*)

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3.the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

וַיַּעֲבֹר יְהוָה לְפָנָיו אֶל יְהוָה יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע
 וַיִּקְרָא אֶת יְהוָה יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע
 בַּיְהוָה יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע יִתְוַדַּע גַּלְגַּל רַחֲמִים הַ וְחַנּוּן
 וְאֶרְךְ אַפַּיִם ז' וְרַב־חֶסֶד חַ וְאֵמֶת:
 ט נֶצֶר חֶסֶד לְאֱלֹהִים י' נִשְׂא עֵין
 י"א וְפִשַׁע י"ב וְחַטָּאת י"ג וְנִקְיָה:

“And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion.”

וְסַלַחְתָּ לְעֹונֵינוּ וְלַחַטָּאתֵינוּ
 וְנַחֲלָתָנוּ:

We are dumbfounded
 by our troubles;
 our strength has been
 depleted from our hardships.⁵⁶

תַּמְהָנוּ מִרְעוֹת,
 תִּשָּׁשׁ כֹּחֵנוּ מִצָּרוֹת:

56. “We are dumbfounded by our troubles; our strength has been depleted by our hardships”

The word *tamahnu* (“we are dumbfounded”) relates to the term *timhon levav* (*Devarim* 28:28), which *Onkelos* translates to mean “lethargy.” We affirm that our lethargy and passivity is due to “our troubles,” the many difficult, debilitating crises we have endured, and not because of indifference or abundant wealth. We then emphasize that “our strength has been depleted by our hardships”; *tzarot* (“hardships”) denotes a more dire situation than *ra’ot* (“troubles”).

Furthermore, the different clauses in this passage refer to different periods in Jewish history. “We are dumbfounded by our troubles” refers to the Egyptians exile, which caused us such grief and suffering that we were incapable even of praying. “Our strength has been depleted by our hardships” describes our plight during the Babylonian and Persian exiles, where we were persecuted and pursued – such as in the case of Haman’s decree – but were retained a degree of dignity through the Jews who served in high positions of authority. During the period of Greek rule, however, the Jewish people were “exceedingly humbled,” as the Greeks banned basic Jewish

We have been
exceedingly humbled;
we have been
lowered to the dust.

שָׁחַנוּ עַד לְמֵאדָּה,

שָׁפַלְנוּ עַד עֶפְרָה:

O Compassionate One,
this is our nature:
we are stiff-necked
and disloyal.⁵⁷

רַחוּם! כִּן הִיא מְדֻתְנוּ,

קָשִׁי עֶרְףָה וּמְמָרִים אֲנַחְנוּ:

We cry out with our mouths,
“We have sinned!”
Our hearts are
crooked and wayward.

צָעַקְנוּ בְּפִינוּ תְּטָאֵנוּ,

פְּתַלְתּוּלָה וְעֵקֶשׁ לִבֵּנוּ:

Supreme One, Your compassion
has existed forever;⁵⁸
forgiveness is with You.

עֲלִיוֹן! רַחֲמֶיךָ יָמְעוֹלָם,

סְלִיחָה עִמָּךְ הִיא:

You renounce
punishment,
and turn the [scales]
in favor of kindness.⁵⁹

נָחַם עַל הָרָעָה,

מִמָּה בְּלִפְי תְּסוּד:

practices such as Shabbat and circumcision. Finally, during our current exile, we are “lowered to the dust,” enduring religious persecution and ongoing degradation. (*Ohalei Yaakob*)

57. “O Compassionate One, this is our nature: we are stiff-necked and disloyal”

The Talmud teaches (*Ta’anit 8a*) that when the Jewish people engage in public prayer, God compassionately grants forgiveness even if some of the prayers are insincere. We thus beg for His forgiveness as we stand together in prayer despite our being “stiff-necked and disloyal.” (*Ohalei Yaakob*)

58. “Your compassion has existed forever”

Hashem has displayed mercy and forbearance ever since the beginning of time. Although He had warned Adam that if he partakes of the forbidden tree he will die

Do not ignore [us]
during times
like these – for we
are in dire straits.

לֹא תִתְעַלֵּם בְּעֵתוֹת בְּאֵר,
כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ:

“Let Your goodness
and kindness towards us
be displayed before all.”

יִגְדַע לְעֵינֵי הַכֹּל,
טוֹבָךְ וְחַסְדְּךָ עִמָּנוּ:

Seal the mouth of Satan that
he not prosecute against us;
admonish him
that he be silenced.

חַתֵּם פִּי הַשָּׂטָן, וְאַל יִשְׁמִין עָלֵינוּ,
זַעַם בּוֹ וְיִדַּם:

And may the angel who advocates
in our favor stand to exonerate us;⁶⁰
he shall speak of our piety.⁶¹

וַיַּעֲמֵד מַלְאָךְ מְלִיצִין טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ,
הוּא יְגִיד יִשְׁרָנוּ:

that same day (*Bereshit* 2:17), when Adam did sin, Hashem's Attribute of Mercy determined that a “day” would be a thousand years – the period which constitutes a “day” in Hashem's eyes (*Tehillim* 90:40), and Adam lived for almost another thousand years (*Bereshit Rabbah* 19:8). Thus, since the dawn of human history Hashem has treated mankind with remarkable compassion and benevolence, rather than executing strict judgment. (*Ohalei Yaakob*)

59. “Forgiveness is with You. You renounce punishment, and turn the scales in favor of kindness”

Selihah (“forgiveness”) refers to delaying punishment; *niham al ha’ra’ah* (“renounce punishment”) denotes the lessening of the sentence to a lighter punishment; and *mateh kelapei hesed* (“turn the scales in favor of kindness”) means complete exoneration. (*Ohalei Yaakob*)

60. “And may the angel who advocates in our favor stand to exonerate us”

The verse in the Book of *Iyyov* (33:23) states that if even a single angel from “among one thousand” comes before the Heavenly Tribunal to plead on a person's behalf, his appeal is accepted. The Sages (*Masechet Semahot* 1:6) explain that even

“You have revealed Your ways
of compassion and graciousness
to the loyal one of Your
house [Moshe].

דְּרַבְּךָ רַחוּם וְחַנּוּן,
גִּלִּיתָ לְנֵאֱמָן בֵּית:

“When He then requested from
You [that You show him Your ways]”
You informed him of
Your faithfulness.

בְּבִקְשׁוֹ אַזְ מִלְּפָנֶיךָ,
אִמְוַנְתָּךְ הוֹדַעְתָּ לוֹ:

For commentary see page 47.

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנְהֵג בְּחַסְדֵיכוֹת, מוֹחֵל
עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים, וּמְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כֹרַעְתֶּם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ לוֹמַר מְדוּת
שְׂדֵשׁ עֲשָׂרָה, זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית

evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen

if the angel is opposed by nine hundred and ninety-nine other angels who prosecute against the individual, or even if the angel himself advances nine hundred and ninety-nine arguments to condemn the person and one argument in his defense – the person is forgiven. We thus ask for even a single angel to rise in our defense as we stand trial before the Almighty.

61. “He shall speak of our piety”

After hearing the angel’s plea in our defense, even Satan himself will nod in agreement and “speak of our piety.” (*Ohalei Yaakob*)

[Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: "Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*." And there it is written:

"Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins]."

"And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion."

שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שְׁהוֹרַעְתָּ לָעֵנִי
 מִקְדָּם, וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתְךָ: וַיֵּרֶד
 יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם,
 וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה יְהוָה: וְשֵׁם
 נֹאמֵר:

וַיַּעֲבֹר יְהוָה אֶת־פְּנֵי
 וַיִּקְרָא: א יְהוָה יְהוָה
 ב יְהוָה יְהוָה ג אֵל ד רַחוּם ה וְחַנּוּן,
 ו אֶרֶךְ אַפַּיִם ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֱמֶת:
 ט נֶצֶר חֶסֶד לְאֲלֹפִים, י נִשְׂא עֵוֹן
 יא וּפְשָׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

וּסְלַחַת לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ
 וּנְחִלָּתֵנוּ:

אלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!
Our God and God of our forefathers:

Do not completely eradicate us;
may Your hand grasp the [harsh] judgment [to restrain it].⁶²

אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה,
תִּתְחַזֵּק יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט:

As condemnation [against us] comes before You,⁶³
do not erase our name from Your book.

בְּכֹחַ תּוֹכְחָה נִגְדָּךְ,
לֹא נִמְחָה מִסֵּפֶרְךָ אֵל תִּמְחָה:

As You proceed to search for a punishment,
may Your compassion precede Your wrath.⁶⁴

נִשְׁתַּדֵּךְ לְרַחֵם מוֹסֵר,
רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רִגְזֶךָ:

62. "Do not completely eradicate us; may Your hand grasp the [harsh] judgement [to restrain it]"

This clause could be read as, "Do not completely eradicate us when Your hand takes hold of justice"; we ask that when the Almighty acts in accordance with the Divine attribute of justice, He should nevertheless spare us and not destroy us completely. Alternatively, Hashem's "taking hold of justice" might refer to His withholding punishment in anticipation of our repentance; this is indeed how Rashi interprets the verse (*Devarim 32:41*), "My hand shall take hold of justice." (*Ohalei Yaakob*)

63. "As condemnation [against us] comes before You"

This refers either to the *yom tochehah* – the day of punishment and condemnation (see *Hoshea 5:9*) – or the prosecuting angel who arises before the Heavenly Tribunal to condemn the Jewish people. (*Ohalei Yaakob*)

64. "May Your compassion precede Your wrath"

We invoke here the Divine Name of אֱלֹהִים, which is formed by the letters that precede the letters of the Divine Name of אֱלֹהִים. This Name signifies the Divine attribute of justice, and the Name of אֱלֹהִים expresses absolute mercy and compassion. "May Your compassion precede Your wrath" thus refers to the letters preceding "Your wrath," the Name of *Elokim*, which spell the Name that reflects the highest level of compassion. (*Ohalei Yaakob*)

As You look upon the
paucity of our deeds,
bring righteousness
from You closer [to us].

דַּלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֵךְ,
קָרַב צְדָק מֵאֵלֶיךָ:

Our Father,
as we cry to You,
ordain our salvation [in the
merit] of the one who prays,

הוֹרֵנוּ! בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ,
צֹו יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמִפְגִּיעַ:

And restore the captive tents
of the complete one [Yaakob];⁶⁵
see that its entrances
have become desolate.

וְתָשִׁיב שְׂבֹת אֹהֲלֵי תָם,
פְּתָחָיו רָאָה כִּי שָׁמְמוּ:

Remember that which You declared
– that the Testimony [the Torah]
shall not be forgotten from
among its [Israel's] descendants.

זְכֹר נְאֻמָּתְךָ,
עֲדוֹת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוֹ:

Remove the seal from upon
the document [the Torah];
convey Your secret to
Your disciples [Israel].

חֹתָם תִּעֲוֹדָה תִּתִּיר,
סוּדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹנֶיךָ.

The [Sanhedrin which sits
in the] center of the [world,
i.e. Yerushalayim] in the form
of a semi-circular goblet
– may it never lack mixed
wine [religious instruction].

טָבוֹר אֲנִי תִסְתַּר,
נָא אַל יִחְסַר הַמְזֻג:

65. "And restore the captive tents of the complete one [Yaakob]"

Ohalei tam ("tents of the complete one") may be understood as a reference to the houses of Torah study. The Talmud (*Kiddushin 30b*) describes Torah learning as *sam tam* – the "complete antidote" to the forces of the evil inclination. We ask Hashem to restore the *ohalei tam*, the places of learning that have become "desolate" over the course of the long and bitter exile.

O God, acknowledge Israel,
who acknowledges You;
vanquish the gentiles
who do not know You.

יְהוָה! דַּע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ,
מִגֵּר אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ:

For You shall
restore to safety
the captives who
cling to hope [in God].

כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן,
לְגוֹדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָה.

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Master of the world,
I shall confess both minor
and grave transgressions,
in the night, at the end
of the [nighttime] watches.

רְבוֹנוּ שָׁרָ עוֹלָם, אֶתְנוּךָ עַל
עֲבֵרוֹת קְלוֹת וְחַמּוּרוֹת,
בְּלַיְלָה לְסוֹף (בַּחֲצוֹת יָאמֵר: בְּתוֹךְ)
אֲשִׁמּוּרוֹת.

My [evil] inclination
devises plans of evil acts.
O Guardian [of Israel],
what will be of the night [exile]?
O Guardian [of Israel],
what will be of the night [exile]?

יַגְדִּי עֲלִילוֹת בְּרָשָׁע לְהַתְּעוֹלָר,
שׁוֹמֵר מַה מְלַלְהָ שׁוֹמֵר
מַה־מְלִיל.

My heart and my
eyes consent to sin;
They do not rest –
neither by day nor by night.

לְבַי וְעֵינַי לְחַטָּא יֵאוּתוּ,
וַיּוֹם וְלַיְלָה לֹא יִשְׁבְּתוּ.

And my other limbs conspire
to do what is wrongful in
Your eyes –
All day and all night,
always; they never cease.

וּשְׂאֵר אַבְרֵי לַעֲשׂוֹת
תָּרַע בְּעֵינֶיךָ יִתְלַחֲשׁוּ,
כָּל־הַיּוֹם וְכָל־הַלַּיְלָה תָּמִיד
לֹא יִחְשׂוּ.

And because I have
transgressed both affirmative
and negative commands,
I wish I could drown my bed
each night, melt my couch with
my tears.⁶⁶ Perhaps He who is
awesome in deeds will hear
the sound of my cries,
on the day
when I cried out at night.

וַיַּעַן אֲשֶׁר עָבַרְתִּי עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה
וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, מִי יִתֵּן
וְאִשְׁחָה בְּכַף לַיְלֵהָ מִטָּתִי,
בְּדַמְעֹתַי עַרְשִׁי אֶמְסָה. אוֹלָי
יִשְׁמַע קוֹל בְּבִי נוֹרָא עֲלֵיךָ,
יוֹם צַעֲקוֹתַי בְּלַיְלָה:

I call out by day and raise my voice
for my betrayal and transgression,
and during the night
I am not silent.

אֶקְרָא יוֹמָם וְאָרִים קוֹלִי
עַל פְּשָׁעֵי וּמַעֲלֹי,
וְלַיְלָה וְלֹא דוּמְיָה לִי.

I mention just some of my sins
And confess before He
who foresees the future;
During the night
I arise to confess.

אֶת־מִקְצַת חַטָּאֵי אֲנִי מוֹכִיר
וּמוֹדָה לְפָנֶי צוֹפֵה עֲתִידוֹת,
לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת.

I shall confess my betrayal and
intentional transgressions on this
night to Hashem.

וְאוֹדָה עָלַי פְּשָׁעֵי וְזוֹנוֹי,
הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

66. "I wish I could drown my bed each night, melt my couch with my tears"

This phrase is based upon the verse in *Tehillim* (6:7) in which David exclaims, "I drown my bed each night; I melt my couch with my tears." The *Midrash* (*Aggadat Bereshit*, 38) explains that David was stricken with an illness for thirteen years as punishment for the incident with Batsheva, and throughout this period he cried so profusely when repenting for his sin that he had to change pillows seven times each day. Finally, the Almighty heeded his prayers and cured him. In this passage we declare that we are so upset about our sins that we wish we could cry as David did, and in that merit our prayers will be answered.

The *Malbim*, in his commentary to *Tehillim*, explains that David began crying on his "bed" (*mitah*), on which he normally slept, until he became ill from his feelings of remorse and constant weeping. This illness forced him to lie on his "couch" (*eres*), a bed used specifically for ill patients, and yet he continued weeping and crying to the point where even this bed "melted" from his tears.

I will tell You of my sin and not conceal my iniquity. I said I will confess my betrayal to God, and You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!⁶⁷

And it is stated he who conceals his betrayals will know no success, whereas he who confesses and abandons [his wrongdoing] will earn compassion.

Please, O God, our God and God of our forefathers: May our prayers come before You, and do not, our King, ignore our supplication. For we are not brazen or stiff-necked that we would say to You, “O God, our God and God of our forefathers, we are righteous and have not sinned” – for indeed, we have sinned, we have transgressed and we have betrayed, we, our forefathers, and our households.⁶⁸

חַטָּאתִי אֹדוּעַד וְעוֹנִי לֹא־כִסִּיתִי,
אָמַרְתִּי אֹדְדָה עָלַי פְּשָׁעִי
לִיהוָה אֲדַבֵּר יִאֲדוּנֵהוּ, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן
חַטָּאתִי סֶלָה:

וְנֹאמַר מְכַסֶּה פְּשָׁעָיו לֹא יִצְלִיחַ,
וּמוֹדָה וְעֹזֵב יִרְחָם:

אֲנֵהּ יְהוָה יִהְיוּ אֲדַבְרֵי יִאֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, תְּבֹא לְפָנֶיךָ
תְּפִלָּתֵנוּ, וְאַל תִּתְעַלֵּם מִלְּפָנֵינוּ
מִתְחַנְתְּנֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עֵינֵי פָנִים
וְקִשֵׁי עֶרְף, לֹא־מֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה
יִאֲדוּנֵהוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
צְדִיקוֹם אֲנַחְנוּ וְלֹא־חַטָּאנוּ. אֲבָל
חַטָּאנוּ, עֵוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ
וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:

67. “You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!”

This clause is taken from the Book of *Tehillim* (32:5), where David exclaims, “I tell You of my sin, I have not concealed my iniquity; I said, ‘I shall confess my transgressions to Hashem’ – and You have forgiven the iniquity of my sin, Selah!” The Sages (*Midrash Tehillim* 118) explain that David earned forgiveness for his having confessed before Hashem and acknowledgment of his wrongdoing. As we prepare to recite the *Viduy*, we express our confident hope that the Almighty will grant us forgiveness in reward for our honest and sincere confession.

68. “We, our forefathers, and our households”

We confess not only our own sins, but also the sins of our forefathers, following the example of Daniel (9:8) who likewise confessed the sins of his generation as

We bear guilt; ⁶⁹	אֲשָׁמְנוּ
we have betrayed; ⁷⁰	בִּגְדָנוּ.
robbed; ⁷¹	גָּזַלְנוּ.
spoken foolishly ⁷¹ [about the Torah] and spoken gossip; ⁷²	דִּבְרָנוּ דְּפִי וְלִשׁוֹן הָרָע.
acted waywardly; ⁷³	הִעֲוִינוּ.
committed evil; ⁷⁴	וְהִרְשַׁעְנוּ.
sinned willfully;	וְדָנוּ.
acted violently; ⁷⁵	חָמְסְנוּ.
abetted falsehood and deceit; ⁷⁶	טִפְּלָנוּ שָׁקֶר וּמְרָמָה.
endlessly offered unsound counsel; ⁷⁷	יַעֲצָנוּ עֲצוֹת רָעוֹת עַד אֵין חֶקֶר.
lied; ⁷⁸ acted with anger; ⁷⁹	כִּזְבָּנוּ. כָּעֵסְנוּ,
ridiculed; acted cynically; ⁸⁰	לִצְעָנוּ. לוֹצְצָנוּ.

well as those of their ancestors. The Talmud (*Makot* 24a) teaches that the prophet Yehezkel abolished the provision that children who repeat their forefathers' sins are punished even for their predecessors' misdeeds. Nevertheless, Daniel included the previous generations when declaring his confession to the Almighty, indicating that although we are no longer punished for our ancestors' sins, we must still confess their transgressions as we confess our own wrongdoing. (*Anaf Yosef*)

Before reciting the *Viduy* (confession) service, one should concentrate on fulfilling the Biblical command to confess one's sins. The confessional follows the sequence of the Hebrew alphabet, and one should have in mind that he seeks to rectify through his *Viduy* all the spiritual defects his sins have caused in the heavens and earth, which were created through the twenty-two letters of the Hebrew alphabet. (*Anaf Yosef*, citing *Hemdat Yamim*)

rebelled;⁸¹ disobeyed Your words;

מָרְדְּנָנוּ. מָרִינוּ דְּבָרֶיךָ.

angered [You];⁸²
committed adultery;⁸³
sworn for naught and falsely;

נִאֲצָנוּ. נִאֲפָנוּ. נִשְׁבַּעְנוּ לְשׁוֹאֵא
וְלִשְׁקָר.

strayed;

סָרְרָנוּ.

transgressed;

עִוְינוּ.

disobedient;

פָּשַׁעְנוּ.

defiled the sign of
the sacred covenant;

פָּגַמְנוּ בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ.

oppressed;⁸⁴ caused distress
to our fathers and mothers;

צָרְרָנוּ. צַעַרְנוּ אֲבִי וְאִמִּים.

stiffened our necks;⁸⁵

קָשִׁינוּ עֵרְפֵי.

acted wickedly;⁸⁶

רָשַׁעְנוּ.

acted corruptly;⁸⁷

שִׁחַתְנוּ.

acted abominably;⁸⁸
acted errantly;⁸⁹
and acted misleadingly.⁹⁰

תִּעַבְנוּ, תִּעִינוּ וְתַעֲתַעְנוּ.

We have strayed from Your
commandments and upright
statutes,⁹¹ and it was not
worthwhile for us.⁹² You are
righteous with regard to all
that befalls us, for You have
acted truthfully whereas
we have committed evil.

וּסְרָנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ
הַטּוֹבוֹת, וְלֹא שָׁוָה לָנוּ.
וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ,
כִּי אָמֶת עָשִׂיתָ, וְאִנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

69. **“We bear guilt”**

In addition to “bearing guilt,” the word *ashamnu* also relates to the word *shemamah* (“desolation”), indicating that we deserve destruction on account of our misdeeds (*Ramban, Vayikra 5:15*).

70. **“We betrayed”**

“Betrayal” occurs when a person acts kindly towards another, and the beneficiary, who owes a debt of gratitude to his benefactor, commits an offense against him. The Almighty grants us life and sustenance, and our transgressions thus constitute a form of “betrayal.” “We betrayed” refers as well to the disloyalty we have shown to our fellow men. (*Etz Yosef*)

71. **“Robbed”**

This refers to both our “theft” of Hashem, by not donating as much to charity as we should and by eating and deriving other pleasures from this world without reciting a *berachah*, as well as the theft of our fellow men. The Sages teach that the sin of theft prosecutes against a person more so than any other sin he commits. (*Etz Yosef*)

71. **“Spoke foolishly”**

We have spoken disparagingly both about the Almighty and about other human beings. The word *dofi* evolves from the root *h.d.f.*, “to push,” and thus refers to a dismissive attitude towards somebody, “pushing” him away from his rightful place of importance. Others interpret *dofi* as a contraction of the words דו פי (*du fi*), or “two mouths,” referring to those who speak kindly while harboring hatred in their hearts and speaking negatively about that individual to others. (*Etz Yosef*)

72. **“And gossiped”**

In many places the Sages spoke very harshly about the evils of *lashon ha’ra* – gossip and negative speech about other people, even when the information is accurate. They compared *lashon ha’ra* to heresy and to the three grievous sins of idolatry, murder and adultery, and warned that those who speak *lashon ha’ra* are punished in the lowest chambers of *Gehinnom*. Even if a Torah scholar speaks *lashon ha’ra*, his Torah learning is rejected and he is condemned to *Gehinnom*.

73. **“Acted waywardly”**

He'evinu, which is written in the causative *hif'il* verb form, literally means “we have made crooked,” causing otherwise straight paths to become crooked, a reference to leading other people to sin. (*Etz Yosef*)

74. **“Committed evil”**

Ve'hirshanu, too, is written in the causative *hif'il* form, and thus refers to making otherwise innocent people evil through bad instruction and negative influence. (*Etz Yosef*)

75. **“Acted violently”**

“*Hamas*” refers to the use of force to compel somebody to sell an item. Even though the “thief” pays for the object’s value or even more, he is nevertheless deemed a criminal for forcibly taking the given item. (*Etz Yosef*)

76. **“Abetted falsehood”**

The Hebrew word *טפגנו* generally denotes appending one person or object to another. In this instance, it refers to subsidiary falsehoods that one must “append” to the primary lie which he seeks to disseminate. One who seeks to establish a certain falsehood must include all kinds of other lies to lend support to the falsehood he tries to perpetuate. We thus confess that we have not only spoken falsely, but we have “abetted falsehood” by disseminating multiple lies. (*Etz Yosef, Anaf Yosef*)

77. **“Offered unsound counsel”**

We have deliberately given imprudent advice in order to ruin somebody’s reputation or to gain a profit at somebody else’s expense. (*Etz Yosef*)

78. **“Lied”**

We have spoken lies, sometimes even for no purpose. Lying is looked upon as a particularly grievous sin, and is listed among the sins for which one forfeits his right to behold the *Shechinah* in the next world. (*Etz Yosef*)

79. **“acted with anger”**

The Sages speak in several contexts of the particular gravity of anger. One who becomes angry loses control of his rational faculties to the point where he pays no regard to the *Shechinah* (*Nedarim 22b*), and he is therefore deemed evil (*Otzar Ha'midrashim p. 78*) and equivalent to

idolaters (*ibid.* p. 270). A person who becomes angry brings evil upon himself (*Batei Ha'midrashot, vol. 2, Haazinu*) and is liable to all forms of punishment in *Gehinnom*. (*Nedarim 22a*)

80. **“Ridiculed, acted cynically”**

Hazal spoke very strongly about the evils of *letzanut* – cynicism and ridicule – commenting that people who mock and ridicule will endure harsh punishment and will ultimately be condemned to *Gehinnom* (*Avoda Zarah 18b*). Furthermore, the Sages pointed to cynicism as one of the stages leading to sin. (*Derech Eretz Zuta, 5:5*)

81. **“Rebelled”**

“Rebellion” refers to the most grievous category of sin – those committed not to satisfy one’s drives and desires, but for the specific purpose of rebelling against God. (*Etz Yosef*)

82. **“Angered”**

We have caused Hashem to grow angry with us due to our many transgressions, like a servant who disobeys his master and thus causes him grief. (*Etz Yosef*)

83. **“Committed adultery”**

Licentious conduct includes not only adultery, but also forbidden physical contact and gazing.

84. **“Oppressed”**

We have caused pain and distress to our fellow man. (*Etz Yosef*)

85. **“Stiffened our necks”**

We are to respond to criticism and to misfortune by making an accounting of our conduct and repenting. Instead, we stubbornly dismissed words of rebuke and treated our misfortunes as coincidental acts of nature, without looking into ourselves in an effort to improve. (*Etz Yosef*) This “stiff-necked” quality is especially dangerous, as it prevents a person from spiritual growth and repentance. (*Dover Shalom*)

86. **“Acted wickedly”**

We have committed acts that render us worthy of being called *rasha* (“evil person”), such as lifting a hand against one’s fellow and theft. (*Etz Yosef*)

87. ***“Acted corruptly”***

“Corruption” here refers to both licentious conduct and idolatry. Licentious conduct includes not only adultery, but also forbidden physical contact, gazing, and wasteful emissions. Idolatry includes also other sins deemed equivalent to idol worship, such as arrogance, withholding charity, and anger. (*Etz Yosef*)

88. ***“Acted abominably”***

We have committed sins that are deemed abominable, such as eating forbidden foods and idolatry. (*Etz Yosef*) The term *to'eiva* (“abomination”) refers to particularly grievous and detestable acts of sin. (*Dover Shalom*)

89. ***“Acted errantly”***

We have strayed so far from the proper path, like a sheep that has wandered far from its flock, that it seems impossible for us to return. (*Etz Yosef, Dover Shalom*)

90. ***“Acted misleadingly”***

Our errant ways were not the result of our having been misled by others, but rather our own doing; we have misled ourselves into thinking that we can act as we please and not be held accountable. (*Dover Shalom*)

91. ***“We have strayed from Your commandments and upright statutes”***

There are two compelling reasons to observe the *mitzvot*: because they were commanded by the Almighty, and because they are intrinsically valuable and beneficial. We have overlooked both factors, and disregarded “Your commandments” – the commands of Hashem – which are also “upright statutes” – inherently beneficial for us. (*Dover Shalom*)

92. ***“And it was not worthwhile for us”***

This means either that we disregarded the precious, invaluable Torah in exchange for something empty and worthless, or that our violation of the Torah has led to failure and disappointment, and has not helped us succeed in any way. (*Etz Yosef*)

We bear more guilt
than any other nation;
We bear more shame
than any other people.

אֲשָׁמְנוּ מִכָּל־עַם,
בוֹשָׁנוּ מִכָּל־גּוֹי.

Joy has been
kept away from us;
Our hearts are saddened
because of our sins.⁹³

נִגְרָה מִמֶּנּוּ מְשׁוּשׁ,
דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחַטֵּאִינוּ.

Our hopes
have been shattered⁹⁴
And our glory [the Temple]
has been taken.

הַחֵבֶל אֶזְיֵינוּ,
וְנִפְרַע פְּאֵרְנוּ.

The Sanctuary
of our Temple⁹⁵
Has been destroyed
because of our iniquity.

זְבוּל מִקְדָּשֵׁנוּ,
חָרַב בְּעִוְיָנוּ.

93. *Our hearts are saddened because of our sins... ..And our Temple has been taken*

Although all these calamities have befallen us, we are saddened only because “our Temple has been taken,” as in the verse, “For this our hearts are saddened...for Mount Zion which is now desolate...” (Eicha 5:17). (*Ohalei Yaakob*)

94. *Our hopes have been shattered*

The object of our longing and desire has been laid to ruins, referring to the Temple, regarding which it says, “He [Hashem] desired it as His residence”; “Here I shall dwell, for I have desired it.” The word “*hohbal*” may also be read to mean “collateral,” and would thus refer to the fact that the two Temples were taken from us as “collateral” against our sins. (*Ohalei Yaakob*)

95. *The Sanctuary of our Temple*

The preceding phrase – “Our glory” – refers to the *Bet Hamikdash* here in this world, whereas “Sanctuary of our Temple” refers to the *Mikdash* of the heavens. It, too, has been desolate since the time of the Temple’s destruction due to our sinfulness, as the Sages teach, “Woe, that I have destroyed My home and burned My palace!” (*Ohalei Yaakob*)

Our palace
has become desolate;
The beauty of our land
now belongs to foreigners;

טִירַתְנוּ הִיָּתָה לְשִׁמָּה,
יָפִי אֲדָמַתְנוּ לְזָרִים,

Our strength
– to gentiles:
They have seized [the results of]
our labor before our eyes.

בַּחֲנוּ לְנֹכְרִים.
לְעֵינֵינוּ עָשְׂקוּ עֲמָלָנוּ,

It has been pulled
and plucked from us;
They have placed
their yoke upon us,

מִמְשָׁד וּמוֹרָט מִמֶּנּוּ.
נָתְנוּ עָלֵם עָלֵינוּ,

We have borne it
upon our shoulder.
Slaves have
ruled over us;

סָבַרְנוּ עַל שְׂכָמֵנוּ.
עֲבָדִים מְשָׁלוּ בָנוּ,

There is no one to redeem
us from their hands.
Many troubles have
surrounded us –

פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם.
צָרוֹת רַבּוֹת סָבְבוּנוּ,

We have called to You,
O Lord, our God,
But You have remained distant
from us as a result of our iniquity.

קָרָאנוּךָ יְהוָהּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.
יְהוָהּ יִתְּנֵנוּ יִתְּנֵנוּ
רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ בְּעֵינֵינוּ,

We have turned away
from You,
We have strayed
and been lost,

שָׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ,
תַּעֲיִנוּ בְּצֵאֵן וְאֶבְדָּנוּ.

And we have yet to return
from our wrongful behavior.

וְעַדִּין לֹא שָׁבְנוּ מִתְּעִיתָנוּ,

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Compassion and forgiveness
is with the Lord our God; we
have indeed sinned against Him.

לְאֵדְנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים
וְתַסְלִיחוֹת, כִּי חָטְאָנוּ לוֹ:

Compassion and forgiveness
is with the Lord our God; we have
indeed rebelled against Him.⁹⁶

לְאֵדְנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחָמִים
וְתַסְלִיחוֹת, כִּי מָרְדְּנוּ בוֹ:

Do not cast upon us the sin
which we have foolishly
committed and transgressed.

אַל נָא תַשֵּׁת עָלֵינוּ חַטָּאת,
אֲשֶׁר נוֹאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חָטְאָנוּ:

96. *Compassion and forgiveness is with the Lord our God; we have indeed rebelled against Him.*

This passage is based upon a verse in Daniel (9:9). The Midrash (*Midrash Tehillim*, 3) observes that from the structure of this verse, it appears that the phrase “we have indeed rebelled against him” is the reason and explanation of the praise given to God in the first phrase – “Compassion and forgiveness is with the Lord our God.” The Midrash explains by drawing an analogy to an employer-employee relationship. If an employee faithfully completes his work and his employer pays his wages, he does not feel a special sense of indebtedness to the employer. But if he does not do his work properly, and yet his employer nevertheless pays him his full wage, then he owes a special debt of gratitude. Hashem continues to provide us with our needs despite our wrongdoing. In our minds, it is inconceivable for a king to provide food for subjects who rebel against his rule, yet Hashem continues to feed us even though we sin, just as He continued providing our ancestors with the manna in the wilderness even after they worshipped a golden calf. We thus praise Hashem for continuing to support us despite the fact that we have rebelled against him.

The wheels [of the Heavenly
Chariot] above say,
"Hashem is our master!"

גְּלָגְלֵי מַעְלָה אוֹמְרִים:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ.

Those who have been distinguished
as [God's] treasure respond and say:

הַגְּלוּלֵי סִגְלָה
עֹנִים וְאוֹמְרִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God; Hashem is the God.

The throngs [of angels] above say,
"Hashem is our master!"

הַמִּוֵּנֵי מַעְלָה אוֹמְרִים:
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ.

Israel, in their trouble and exile,
respond and say:

יִשְׂרָאֵל בְּצָרָתָם וּבְגָלוֹתָם
עֹנִים וְאוֹמְרִים:

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יֵאָדוּנָהּ הוּא הָאֱלֹהִים:
Hashem is the God; Hashem is the God.

Distinctively designated as “I shall be whom I shall be” – He was, He is, and He shall be. He kills and revives. No God was created before Him, nor shall there be one after him.

Our God is one; our Lord is great; His Name is sacred and revered. For Your kindness extends beyond the heavens, and Your truth to the skies. For You are great and perform wonders; You alone are God. Pour forth Your wrath upon the peoples who do not recognize You, and upon the kingdoms who do not call in Your Name.

Act for the sake of Your holy Name, and not for us. Not to us, O God, not to us, but rather to Your Name give honor – for the sake of Your kindness and Your truth. Why shall the nations say, “Where, now, is their God?” while our God is in the heavens? Our God is One in the heavens; our testimony is [proclaimed] twice each day. He lives and endures; He is full of compassion; He is full of purity. He did all that He desired, in the heavens and earth. There is none who can say to Him: “What are You doing?” and there is none who can say to Him, “What are You producing?” – for everything is His handiwork.

מְיוֹחָד בְּאַתְהָהּ אֲשֶׁר אֱתְהָהּ, הוּא
תְּהָהּ וְהוּא תְּהָהּ וְהוּא יִתְהָהּ,
הוּא מְכֹוֹת וּמְחַיֶּה, לִפְנֵינוּ לֹא נוֹצֵר
אֵל, וְאַחֲרָינוּ לֹא יִתְהָהּ:

אֶחָד אֱלֹהֵינוּ, גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ, קְדוֹשׁ
וְנוֹרָא שְׁמוֹ: בְּיַגְדוֹל מַעַל-
שָׁמַיִם חֲסִדְךָ, וְעַד-שְׁחָקִים אֲמַתְךָ:
בְּיַגְדוֹל אַתְהָהּ וְעִשָׂה נִפְלְאוֹת,
אַתְהָהּ אֱלֹהִים לְבַדְךָ: שְׁפֹךְ
חַמְתְּךָ אֶל-תְּנוּגִים אֲשֶׁר לֹא-
יִדְעוּךָ, וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ
לֹא קָרְאוּ:

לְקַדְשֵׁת שְׁמְךָ עֲשֵׂה וְלֹא לָנוּ. לֹא
לָנוּ יְהוֹדֶה ^(אֲדוֹנֵינוּ) יִהְיֶה, לֹא לָנוּ,
בְּיַדְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל-תְּסִדְךָ
עַל-אַמַּתְךָ: לְמַה יֹּאמְרוּ תְּנוּגִים,
אֵיזֶה-נָא אֱלֹהֵיהֶם: וְאֱלֹהֵינוּ
בְּשָׁמַיִם. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם.
עֲדוֹתֵנוּ בְּכָל-יוֹם פְּעָמִים. חַי וְקַיִם
הוּא. מְלֵא רַחֲמִים הוּא. מְלֵא
זְכוּוֹת הוּא. כָּל-אֲשֶׁר חָפֵץ עֲשֵׂה
בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. אֵינן מְרִיאִמַר ^[זלע"ז]
מִהַדְתַּעֲשֵׂה, וְאֵינן מְרִיאִמַר לוֹ
מִהַדְתַּפְעֵל, בִּי הַבֵּל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ:

Our God in heaven!

Hear our voice and willfully
accept our prayer – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
שְׁמַע קוֹלֵנוּ וְקַבֵּל תְּפִלָּתֵנוּ בְּרַצוֹן.
אָמֵן.

Our God in heaven!

Do not destroy us over the
course of our long exile – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
אַל תִּמְחַדֵּנוּ בְּאֶרֶץ גְּלוּתֵנוּ. אָמֵן.

Destroy all who rise against
us for evil – Amen.

אֶבֶר כָּל־תְּקוּמִים עָלֵינוּ לְרָעָה. אָמֵן.

Our God in heaven!

Remember Your covenant
and do not forget us – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
בְּרִיתְךָ זָכַר וְאַל תִּשְׁכַּחֵנוּ. אָמֵן.

Bless our bread and our waters
– Amen.

בְּרַךְ אֶת־לֶחְמֵנוּ וְאֶת־מִיַּמֵּינוּ. אָמֵן.

Bring us good tidings – Amen.

בְּשָׂרְנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת. אָמֵן.

Cancel all harsh and evil
decrees against us – Amen.

בַּיּוֹם מֵעַלֵּינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת
קָשׁוֹת וְרָעוֹת. אָמֵן.

Our God in heaven!

Issue favorable decrees for us
– Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
גִּזַּר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. אָמֵן.

Speedily reveal for us the
majesty of Your Kingship – Amen.

גִּלַּח כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מִתְּרָה.
אָמֵן.

Our God in heaven!

We have sought You out – let
Yourself be found by us⁹⁹ – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
דִּרְשָׁנוּךָ הַמַּצֵּא לָנוּ. אָמֵן.

Take vengeance for our blood
from our oppressors – Amen.

דִּרְשׁ דָּמֵינוּ מִיַּד קָמֵינוּ. אָמֵן.

99. *We have sought You out – let Yourself be found to us.*

This is based upon the verse, “*Dirshu Hashem be’himatz’o*” – “*Seek out Hashem when He is accessible*” (*Yeshayahu 55:6*). Although the Sages interpreted this verse as referring specifically to the Ten Days of Repentance, when Hashem

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם,
 Respond to our prayers today, and הַעֲתֵר לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־יוֹם וַיּוֹם
 each and every day – Amen. בְּתַפִּלָּתֵנוּ. אָמֵן.
 Bring us back in complete תַּחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 repentance before You – Amen. אָמֵן.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם,
 Do not cause us embarrassment וְאַל תְּכִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ. אָמֵן.
 from our hopes – Amen.
 We shall call and וְנִקְרָא וְאַתָּה תַעֲנֵנוּ. אָמֵן.
 You shall answer us – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם,
 Remember us with a favorable זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ. אָמֵן.
 memory before You – Amen.
 Exonerate us in our judgment וְנַנְּנוּ בְּרִינָנוּ. אָמֵן.
 – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם,
 Have pity upon us, our children חַמֵּד עֲלֵינוּ וְעַל טַפֵּינוּ וְעַל עוֹלָדֵינוּ.
 and our infants – Amen. אָמֵן.
 Be gracious and have חוֹם וְרַחֵם עֲלֵינוּ. אָמֵן.
 compassion for us – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמוֹם,
 Cleanse us from our iniquity מַחֲרֵנוּ מֵעֲוֹנוֹנוּ. אָמֵן.
 – Amen.
 Cleanse us from מַחֲרֵנוּ מִטְּמֵאוֹתֵינוּ. אָמֵן.
 our impurities – Amen.

makes Himself “accessible” and accepts the prayers of even individuals, this is not to say that He is inaccessible throughout the rest of the year, Heaven forbid. Rather, it means that during the Ten Days of Repentance, Hashem inspires us to repent, whereas throughout the rest of the year, we must take the first step and seek repentance, and then God will make Himself accessible to us. We therefore pray now “We have sought You out- let Yourself be found to us” (*Oshalei Yaakob*)

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 May Your mercy be aroused יְהוּמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ.
 upon us – Amen. אָמֵן.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Inscribe us in the כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים. אָמֵן.
 book of good life – Amen.
 Inscribe us in the book of the כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים. אָמֵן.
 righteous and pious – Amen.
 Inscribe us in the book of the כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יִשְׁרָיִם וְתַמִּימִים. אָמֵן.
 upright and the guiltless – Amen.
 Inscribe us in the כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכוּת. אָמֵן.
 book of merit – Amen.
 Inscribe us in the כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפְרִנָּה טוֹבָה.
 book of sustenance and אָמֵן.
 secure livelihood – Amen.
 Inscribe us in the book כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּבִפְרָה.
 of forgiveness, absolution אָמֵן.
 and atonement – Amen.
 Inscribe us in the book of כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה. אָמֵן.
 redemption and salvation – Amen.)

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Restrain those who כָּבַשׂ אֶת־דּוֹבְשֵׁנוּ. אָמֵן.
 restrain us – Amen.
 Do not completely כִּלָּה אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ. אָמֵן.
 destroy us – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Act for Your sake, לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה אִם לֹא לְמַעַנֵנוּ. אָמֵן.
 if not for ours – Amen.
 Oppress our oppressors – Amen. לְחַץ אֶת־לִוְחָצֵינוּ. אָמֵן.

Wage war against those who wage war against us – Amen. אָמֵן. דָּחַם אֶת לִוְחֵינֵינוּ.

Our God in heaven!
Fulfill the wishes of our hearts favorably, for Your service – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
מֵלֵא מִשְׁאֵלוֹת לְבָנֵינוּ לְטוֹבָה
לְעַבְדְּתֶךָ, אָמֵן.

Our God in heaven!
Take vengeance for us – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
נָקַם אֶת־נַקְמַתֵנוּ.

Our God in heaven!
Support us when we fall – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
סָמַךְ אֶת־נַפְלֵתֵנוּ.
Support the falling *sukkah* [kingdom] of David – Amen. אָמֵן. סָמַךְ אֶת־סִבְת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת, אָמֵן.

Our God in heaven!
Answer our petition – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
עֲנֵה אֶת־עֲתִירַתֵנוּ.
Answer us on the day we call – Amen. אָמֵן. עֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ [קָרָה].
Torment those who torment us – Amen. אָמֵן. עֲנֵה מְעַנְנֵנוּ [יִדְגִישׁ הַנוֹרָן].

Our God in heaven!
Redeem us from the hands of all our enemies – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
פָּדֵנוּ מִיַּדֵי כָל־אֹיְבֵינוּ.
Redeem us from the hands of our evil inclination – Amen. אָמֵן. פָּדֵנוּ מִיַּדֵי יִצְרָנוּ הָרָע.

Our God in heaven!
Ordain Your blessings for us – Amen. אָמֵן. אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׂמוּם,
צִוֵּה אֶתֵנוּ בְּרִבְוֹתֶיךָ.

Ordain Your salvation for us – Amen. אָמֵן. צִוֵּה אֶתֵנוּ יְשׁוּעוֹתֶיךָ.

Exonerate us in Your judgment – Amen. אָמֵן. צַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּטֶיךָ.

Prove us right in our judgment – Amen. אָמֵן. (צַדִּיקֵנוּ בְּדִינֵנוּ).

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Bring the final redemption קָרַב לָנוּ קֵץ הַגְּאֻלָּה. אָמֵן.
 closer to us – Amen.
 Bring the day of salvation קָרַב לָנוּ יוֹם הַיְשׁוּעָה. אָמֵן.
 closer to us – Amen.
 Bring us close to Your service¹⁰⁰ קָרְבֵנוּ לְעִבּוּדְךָ. אָמֵן.
 – Amen.

Our God in heaven! אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,
 Wage our battles and רִיבָה רִיבֵנוּ וְגָאֲלֵנוּ. אָמֵן.
 redeem us – Amen.
 Look upon the suffering רְאֵה בָּעֵינֵי [הַבְּיַיִת בַּקִּמָּץ] עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אָמֵן.
 of Your nation Israel – Amen.
 Heal all the sick among רַפֵּא כָּל־חֹלֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אָמֵן.
 Your nation Israel – Amen.
 Look upon the pressures¹⁰¹ רְאֵה בְּדַחַק הַשָּׁעָה. אָמֵן.
 of the time – Amen.

100. *Bring the final redemption closer to us... Bring the day of salvation closer to us... Bring us close to Your service...*

The Rambam, toward the end of *Hilchot Melachim*, writes that we should not long for the Messianic Era out of a desire for peace and tranquility for its own sake. Rather, we should yearn for *Mashiah* so that we will have the ability to serve Hashem to the best of our potential, without the pressures and obstacles imposed by our current state of exile. We thus first pray “bring the final redemption” and “the day of our salvation” so that Hashem will “bring us close” to His service. (*Ohalei Yaakov*)

101. *Look upon the pressures of the time... Implant peace among us...*

The phrase “pressures of the time” refers to economic hardships. Our Sages teach us that “one argument keeps away one hundred sources of livelihood” – meaning, Hashem is less likely to help people earn a living when they are entangled in disputes, strife and contention. Peace and harmonious relations is a crucial prerequisite for financial success. Therefore, as we pray for Hashem to alleviate “the pressures of the time,” our economic hardships, we pray that He bring us peace and tranquility, which is vital for securing a proper livelihood. (*Eved Abraham*)

Our God in heaven!

Pay heed to our prayers – Amen.

Implant peace among us – Amen.

Implant tranquility
in our palaces – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

שְׁעֵה אֶת־שׁוֹעַתֵּנוּ. אָמֵן.

שִׁית שְׁלוֹם בֵּינֵינוּ. אָמֵן.

שִׁית שְׁלוֹה בְּאַרְמוֹתֵינוּ. אָמֵן.

Our God in heaven!

Grant life and peace to our
master the president – Amen.

Put compassion in his heart and
in the hearts of all his advisors,
officers and leaders so that they
deal favorably with us – Amen.

Bestow peace upon
the land – Amen.

Bestow prosperity upon
the world – Amen.

Bestow peace upon
the kingdom – Amen.

Grant blessed dew and
rain in the land, in their
proper time – Amen.

Grant seed to the ones
who sow, and bread for
those who eat – Amen.

Grant sufficient bread to
satiare the children – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים,

תֵּן חַיִּים וְשָׁלוֹם לְנֹשֵׂא אֲדוֹנֵנוּ. אָמֵן.

תֵּן בְּלִבּוֹ וּבְלִבְ כָּל־יוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו
וּמְנַהֲגָיו רַחֲמָנוֹת לְחַיִּיבֵי אֱלֹהֵינוּ.

אָמֵן.

תֵּן שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ. אָמֵן.

תֵּן שָׂבַע בְּעוֹלָם. אָמֵן.

תֵּן שְׁלוֹם בַּמְּלְכוּת. אָמֵן.

תֵּן טֵל וּמָטָר לְבִרְכָה בְּעֵתוֹ
בְּאֶרֶץ. אָמֵן.

תֵּן זֶרַע לְזוֹרַע וְלֶחֶם לְאוֹכֵל. אָמֵן.

תֵּן לֶחֶם לְפִי הַטָּף לְשִׁבְע. אָמֵן.

Our God in heaven!

May our prayers be set
before You as incense – Amen.

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים],

תָּבוֹן תִּפְלֹתֵנוּ קָטָרֶת לְפָנֶיךָ. אָמֵן.

Our God in heaven! Make for us a favorable sign; make for us a sign of salvation; make for us a sign of compassion. Our foes shall see and be put to shame; our enemies shall gaze and be humiliated – for You, O God, has assisted and consoled us.

In times of wrath – remember to have compassion; in times of wrath – remember [Abraham Your] love; in times of wrath – remember the binding [of Yitzhak]; in times of wrath – remember the innocence [of Yaakob]. Look to the covenant, and do not break Your covenant with us. Answer us at this time and at this moment!

אֱלֹהֵינוּ שְׁבַשְׁמִים, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת
 לְטוֹבָה, עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְיִשׁוּעָה,
 עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יֵרְאוּ
 שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבוֹשׁוּ. יִחַזּוּ אוֹיְבֵינוּ
 וְיִבְלָמוּ, כִּי אַתָּה יְהוָה ^{יִחְדוּדֵנוּ} עֲזַרְתָּנוּ
 וְנַחַמְתָּנוּ:

בְּרַגְזוֹ, רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ, אַהֲבָה
 תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ, עֲקֵבְךָ תִּזְכֹּר.
 בְּרַגְזוֹ, תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר. הִבַּט לְבָרִית
 וְאַל תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אִתָּנוּ, עֲנֵנוּ בְּעֵת
 וּבְעוֹנָה הַזֹּאת:

Hazan says first stanza and congregation says עננו.

Answer us, our Father – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ אָבִינוּ,
Answer us, our Creator – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ,
Answer us, our Redeemer – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ,
Answer us, He who seeks our [well-being] – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ דוֹרְשֵׁנוּ,
Answer us, He who is glorious and majestic – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ הוֹד וְתִדָּר,
Answer us, He who is seasoned in providing consolation – answer us!	עֲנֵנוּ.	עֲנֵנוּ וְתִיק בְּנַחֲמוֹת,

- Answer us, He who is pure and upright – answer us! עֲנֵנוּ יְיָ וְיֹשֵׁר , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who lives and endures – answer us! עֲנֵנוּ חַי וְקַיִם , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He whose vision is pure – answer us! עֲנֵנוּ מְהוֹר עֵינַיִם , עֲנֵנוּ .
- Answer us, dweller of the heavens – answer us! עֲנֵנוּ יוֹשֵׁב שָׁמַיִם , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who is mighty of strength – answer us! עֲנֵנוּ כְּבִיר בַּחַ , עֲנֵנוּ .
- Answer us, Lord who does not desire evil – answer us! עֲנֵנוּ לֵא אֵל חָפִיז בְּרָשָׁע , עֲנֵנוּ .
- Answer us, King who is King of Kings – answer us! עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מְלָכֵי הַמְּלָכִים , עֲנֵנוּ .
- Answer us, awesome and exalted One – answer us! עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׁגָּב , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who supports those who fall – answer us! עֲנֵנוּ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who assists the needy – answer us! עֲנֵנוּ עוֹזֵר דְּלִיִּם , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who redeems and saves – answer us! עֲנֵנוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who is righteous and acquits – answer us! עֲנֵנוּ צְדִיק וּמַצְדִּיק , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who is near to all who call to Him – answer us! עֲנֵנוּ קְרוֹב לְכָל-קוֹרְאָיו בְּאֵמֶת , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who is high and supreme – answer us! עֲנֵנוּ רָם וְנִשְׂאָ , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who resides in the firmaments – answer us! עֲנֵנוּ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים , עֲנֵנוּ .
- Answer us, He who supports the blameless – answer us! עֲנֵנוּ תוֹמֵךְ תְּמִימִים , עֲנֵנוּ .

Hazan says and congregation repeats:

Answer us, God of Abraham,
answer us!¹⁰²

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, עֲנֵנוּ:

Answer us, the One whom
Yitzhak feared, answer us!

עֲנֵנוּ וּפְחָד יִצְחָק, עֲנֵנוּ:

Answer us, the Mighty One
of Yaakob, answer us!

עֲנֵנוּ אֶבְיֹר יַעֲקֹב, עֲנֵנוּ:

Answer us, Shield of David,
answer us!

עֲנֵנוּ מָגֵן דָּוִד, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers
in times of favor, answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹנֶה בְּעֵת רְצוֹן, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers
in times of trouble, answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹנֶה בְּעֵת צָרָה, עֲנֵנוּ:

Answer us, He who answers in
times of compassion – answer us!

עֲנֵנוּ הָעֹנֶה בְּעֵת רַחֲמִים, עֲנֵנוּ:

Answer us, God of the Chariot,
answer us!

עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי הַמְּרֻכָּבָה, עֲנֵנוּ:

102. This prayer of *Anenu* follows the format used by Eliyahu Hanavi in his prayer at Mount Carmel: “*Aneni Hashem aneni*” – “Answer me, O God, answer me!” (*Melachim I* 18:37). *Tana De’bei Eliyahu* explains this to mean, “Answer me in my own merit, answer me in the merit of my disciples.” In the previous verse, Eliyahu also invokes the merit of the patriarchs: “*Hashem, God of Abraham, Yitzhak and Yisrael – let it be known today that You are the God of Israel.*” Eliyahu here follows the precedent of Moshe Rabbenu, who appealed for mercy after the sin of the golden calf on the basis of the merit of the patriarchs (*Shemot* 32:13; see *Pesikta Rabbati*, 4). We, too, beseech Hashem to answer us in our own merit, and answer us in the merit of our righteous forebears. In ancient times, as well, when the Jewish people would observe a day of fasting and prayer in situations of crisis, they would recite the prayer of *Anenu*, asking Hashem to assist them in the merit of the patriarchs (*Ta’anit* 14a).

Answer us, God of [Rabbi] Meir,
answer us!¹⁰³

(יש מוסיפים: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי מַעִיר, עֲנֵנוּ:

Answer in the merit of [Rabbi
Shimon] Bar Yohai, answer us!

עֲנֵנוּ בְּזִכְרוֹתֵיהֶם דְּבַר יוֹחָאי, עֲנֵנוּ):

Answer us, merciful and
gracious One, answer us!

עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן, עֲנֵנוּ:

103. Answer us, God of [Rabbi] Meir, answer us!

The Talmud (*Avoda Zara* 18a-b) relates the story of how Rabbi Meir ransomed his sister-in-law from captivity by bribing the guard. Rabbi Meir assured the apprehensive guard that if the Roman authorities attempt to punish him for freeing the captive girl, he should exclaim, "God of Meir – answer me!" and he would be saved. To prove the effectiveness of this exclamation, Rabbi Meir provoked a man-eating dog that came to attack the guard, and when he shouted, "God of Meir – answer me!" the dog immediately recoiled. Petitioning God in the merit of Rabbi Meir is a powerful means of arousing His compassion and earning His miraculous assistance.

The *Maharsha* explains that the phrase "*Ela-ha De'Meir*" does not actually mean "God of Rabbi Meir." Our Sages teach that God is not referred to as "the God of" any living person, and yet Rabbi Meir himself, in his lifetime, referred to Him as "*Ela-ha De'Meir*." The *Maharsha* thus explains this phrase to mean, "God who illuminates," referring either to God's illumination of the earth each day, or to the "illumination" of the Hanukah miracle. We beseech God to perform miracles to save us from our current exile just as He has performed so many wonders for our ancestors in the past.

Merciful and gracious One,

רחום וְחַנוּן!

We have sinned before You;
have mercy on us.

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם עָלֵינוּ:

Master of forgiveness

אֲרוֹן תְּסִלִּיחוֹת,

– who examines hearts

בוֹחֵן לְקַבּוֹת,

Who reveals deep secrets¹⁰⁴

גּוֹלֵה עֲמוּקוֹת,

– who speaks righteousness,

דּוֹבֵר צְדָקוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who is glorious in wonders

הַרְדּוֹר בְּנִפְלְאוֹת,

– seasoned in providing consolation

וְתִיק בְּנַחֲמוֹת,

Who remembers the

זִכֵּר בְּרִית אֲבוֹת,

covenant with the patriarchs

– who inspects our conscience,

חֹקֵר בְּלִיּוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ:

104. "Master of forgiveness – who examines hearts; Who reveals deep secrets"

It often happens that a person will outwardly appear guilty, but in truth, he is innocent. On some occasions, a person will commit a sin, but it falls under the category of *aveira lishmah*, a sin that was warranted under the circumstances, and in that particular situation was actually a noble act. Secondly, if a person's sins outnumber his merits, it is possible that in a previous *gilgul* (incarnation) he performed many *mitzvot* such that they outweigh his demerits.

We thus refer to God as "Master of forgiveness," noting that only He can grant forgiveness because only He "examines hearts" and thus knows when a sin has been committed "*lishmah*," with noble intent. And, only He "reveals deep secrets" – He knows whether a person's merits from a previous *gilgul* render him worthy of forgiveness. (*Ohalei Yaakov*)

He who is good and deals
kindly to [His] creatures

– who knows all that is concealed,

Who covers our iniquities

– who dons righteousness,

טוֹב וּמְטִיב לְבָרִיּוֹת,

יֹדֵעַ כָּל-נִסְתָּרוֹת,

בוֹבֵשׁ עֲוֹנוֹת,

לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who is filled with purity

– awesome in splendor,

Who pardons iniquities

– who answers in times of trouble,

מָלֵא זָכוּת,

גּוֹרָא תְהִלּוֹת,

סוֹלֵחַ עֲוֹנוֹת,

עוֹנֶה בְּעֵת צָרוֹת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

He who brings about salvation

– who foresees future events,¹⁰⁵

Who predicts [future] generations

– who rides the heavens,

Who listens to prayers

– whose understanding is perfect,

פוֹעֵל יְשׁוּעוֹת,

צוֹפֵה עֲתִידוֹת,

קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת,

רוֹכֵב עַרְבוֹת.

שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת,

תְּמוּם דַּעַת,

We have sinned before You;
have mercy on us!

חָטְאָנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ רַחֵם עָלֵינוּ:

105. “who foresees future events”

Hashem will sometimes exonerate a sinner in consideration of the fact that a righteous person will emerge from his offspring. Thus, for example, Hashem spared the nations of *Amon* and *Moab* because of righteous women whom they will bring into being – Na’ama from *Amon*, and Rut from *Moav*. Similarly, the Sages teach that Shimi ben Gera, who hurled stones and curses at King David when he fled from Abshalom, was spared because his offspring included Mordechai. And before

Your Name is “Merciful Lord”;
 Your Name is “Gracious Lord”;
 Your Name is “Lord Who is Slow
 to Anger”; Your Name is “Full
 of Compassion”; we are called
 by Your Name. Hashem, act for
 Your Name’s sake!

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל תְּנוּן שְׁמֶךָ.
 אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם שְׁמֶךָ. מְלֵא רַחֲמִים
 שְׁמֶךָ. בָּנֵנו נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ:

*The following sections are added during the Ten Days of Repentance
 (until “bless our bread and our water...”):*

Your Name is “Merciful Lord”;
 Your Name is “Gracious Lord.”
 Look upon the poverty of Your nation,
 have compassion for Your world.

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ.
 אֵל תְּנוּן שְׁמֶךָ.
 רְאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ.
 רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is “Mighty Lord”;
 Your Name is “Blessed Lord.”
 Your Name is “Great Lord”;
 Your Name is “Revered Lord.”

אֵל אֲדִיר שְׁמֶךָ.
 אֵל בְּרוּךְ שְׁמֶךָ.
 אֵל גָּדוֹל שְׁמֶךָ.
 אֵל דָּגוּל שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
 have compassion for Your world.

רְאֵה בְּעֵינֵי עַמְּךָ.
 רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is “Glorious Lord”;
 Your Name is “Pious Lord.”
 Your Name is “Just Lord”;

אֵל הַדּוֹר שְׁמֶךָ.
 אֵל יְרֵיֵק שְׁמֶךָ.
 אֵל יָצָאֵי שְׁמֶךָ.

Your Name is “Lord who Shows Grace.”

אֵל חוֹנֵן שְׁמֶךָ:

Moshe killed the Egyptian taskmaster who was beating a Hebrew slave, he looked with his prophetic insight to determine if there were any righteous people destined to emerge from him, on account of whom he should be allowed to live. We thus ask Hashem that even if we are personally undeserving of forgiveness, He should nevertheless spare us because of the *tzadikim* that will emerge from our offspring in the future. (*Ohalei Yaakob*)

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֵי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Pure Lord";
Your Name is "Singular Lord."
Your Name is "Mighty Lord";
Your Name is "Lord who
Endures Forever."

אֵל טָהוֹר שְׁמֶךָ.
אֵל יְחִיד שְׁמֶךָ.
אֵל כְּבוֹד שְׁמֶךָ.
אֵל קָעַד שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֵי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Lord, King";
Your Name is "Awesome Lord."
Your Name is "Lord who Supports";
Your Name is "Lord who Assists."

אֵל מְלֶכֶךָ שְׁמֶךָ.
אֵל נוֹרָא שְׁמֶךָ.
אֵל סוֹמֵךְ שְׁמֶךָ.
אֵל עוֹזֵר שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֵי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Lord who Redeems";
Your Name is "Righteous Lord."
Your Name is "Sacred Lord";
Your Name is "Compassionate Lord."

אֵל פּוֹדֶה שְׁמֶךָ.
אֵל צַדִּיק שְׁמֶךָ.
אֵל קְדוֹשׁ שְׁמֶךָ.
אֵל רַחֲמָן שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֵי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Your Name is "Lord *Sha-ddai*";
Your Name is "Lord who Protects."
Your Name is "Lord who Upholds";
Your Name is "Blameless Lord."

אֵל שְׂדֵי שְׁמֶךָ.
אֵל שׁוֹמֵר שְׁמֶךָ.
אֵל תּוֹמֵךְ שְׁמֶךָ.
אֵל תָּמִים שְׁמֶךָ:

Look upon the poverty of Your nation,
have compassion for Your world.

רֵאָה בְּעֵנֵי עַמְּךָ.
רַחֵם עַל עוֹלָמְךָ:

Hashem, be gracious to us
and lift us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה חַנּוּן וְחַסִּידִים,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, raise the light of Your
countenance upon us this day –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה אֹר פְּנֵיךָ הַיּוֹם נָסֵה-עַלֵּינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, bring us tidings on the day
of salvation and have mercy on us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה בְּיוֹם יְשׁוּעָתָהּ בְּשָׂרְנוּ
וְרַחֲמֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, bestow Your
abundant kindness upon us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה גְּדֹלַת הַמִּזֶּן רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, make our latter days more
auspicious than our earlier days –
And remember us and inscribe
us in the book of life!

יְהוָה הַיְשִׁיבָה אַחֲרֵיתֵנוּ
מִרְאשִׁיתֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, may Your kindness
come swiftly towards us,
and have mercy on us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה חֲסְדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ וְרַחֲמֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, may Your compassion
be aroused upon us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה יִתְמוּ נָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וְכָתַבְנוּ.

Hashem, place us this day
as a seal upon Your heart –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה כְּחוֹתֶם עַל לֵב הַיּוֹם שְׂמִינּוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וּקְתִבְנוּ.

Hashem, fight our battles
and wage war against those
who wage war against us –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה רִיבָה רִיבֵנוּ וּלְחָמֵנוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וּקְתִבְנוּ.

Hashem, bless our bread
and our water –
And remember us and
inscribe us in the book of life!

יְהוָה בְּרַךְ אֶת־לֶחְמֵנוּ וְאֶת־
מִימֵינוּ,
וּבְסֵפֶר חַיִּים זְכַרְנוּ וּקְתִבְנוּ.

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause:*

Hashem, act for
Your Name’s sake –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Hashem, act for the
sake of Abraham,
Your “perfect citizen”¹⁰⁶ –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם
אֲזָרַח תְּמִימֶךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

106. “Your ‘perfect citizen’”

The word “ezrah,” which is derived from the root z.r.h. – “shine” – refers to Abraham Abinu who “shone” in the world through his revelation of the truth of monotheism. Furthermore, he arrived at the belief in Hashem through his inquiry and study of the sun, and he is therefore referred to as “ezrah.” The word “ezrah”

Hashem, act for the
sake of Yitzhak, who
was bound in Your sanctuary –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יִצְחָק
נִעְקַד בְּאוֹלָמֶיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

Hashem, act for the sake of
Yaakob, who was answered
through [a vision of] a ladder
from Your great heights –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן יַעֲקֹב נִשְׁעָנָה
בְּסֻלָּם מִמְּרוֹמֶיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

Hashem, act for the sake of
Moshe, the most trustworthy
in all Your household –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה נֶאֱמָן
בְּכָל־בֵּיתְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

Hashem, act for the sake of
Aharon, who served with Your
Urim Ve'tumim –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן אַהֲרֹן כֹּהֵן
בְּאוֹרֵיךָ וְתַמִּימֶיךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

Hashem, act for the sake of the
merit of Yosef, Your righteous
prisoner [in Egypt] –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹת יוֹסֵף,
אֲסִיר צְדִיקְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ:

could also be translated as “citizen.” Abraham Abinu is the primary “citizen” of the world in the sense that the entire earth was created in his merit, as the Torah indicates when it says about the heavens and earth באברהם (“when they were created” – Bereshit 2:4), which has the same letters as באברהם (“in the merit of Abraham”).

Abraham is referred as “*temimecha*” (“perfect”) because he had unquestioning faith in God’s commands. He circumcised himself without any questions despite the dangers involved, and he passed all the tests to which God subjected him, never questioning or challenging the Almighty’s justice. (*Ohalei Yaakob*)

Hashem, act for the sake of
David, pleasant singer of Your
songs [of praise] –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד נְעִים
וְמִירוֹתָיִךְ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Hashem, act for the sake of
Pinhas, the pure one who acted
zealously for Your Name¹⁰⁷ –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן פִּינְחָס זָךְ
קַנָּא לְשִׁמְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

Hashem, act for the sake of King
Shelomo, who built a home for
Your Name –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן מֶלֶךְ שְׁלֹמֹה
בָּנָה בַּיִת לְשִׁמְךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

107. “the pure one who acted zealously for Your Name”

Pinhas is called “the pure one” because he was Eliyahu Hanavi, whose physical being was entirely purified and became angelic. Additionally, Pinhas acted zealously to oppose the sin of immorality, and resisting and opposing promiscuity brings purity and holiness. Furthermore, the Sages teach that when God’s spirit rested on Pinhas, his eyes “burned like torches” and he resembled an angel, thus warranting his description as “the pure one.” (*Ohalei Yaakob*)

Another insight of the word זָךְ emerges from the tradition that when Pinhas arose to slay Zimri and Kozbi, he invoked the merit of Abraham Avinu, and the merit of the Hebrew letters. The Torah states that Pinhas arose and “took a dagger in his hand” (*Bamidbar* 25:7). The word *romah* (“dagger”) has the numerical value of 248 – the same as the numerical value of “Abraham,” and the word “*beyado*” (“in his hand”) has the numerical value of 27, alluding to the Hebrew alphabet, which contains 22 letters, plus an additional five letters that appear at the end of words (ם,נ,ז,צ,ק). The word זָךְ, which has the numerical value of 27, alludes to the merit of the Hebrew letters, and the first words of the phrase זָךְ קַנָּא לְשִׁמְךָ have the combined numerical value of 248, referring to the merit of Abraham Avinu. (*Eved Abraham*)

Hashem, act for the sake
of those who were killed
and burnt on behalf of the
oneness of Your sacred Name –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן הַרוּגִים וְשָׂרוּפִים
עַל יְהוּד קִדְּשֵׁת שְׁמֶךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Hashem, act for Your Name's sake –
And have pity
on Your nation Israel.

יְהוָה עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ,
וְחוֹסֶה עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ;

Act for Your Name's sake.

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Act for the sake of Your
truthfulness.

עֲשֵׂה לְמַעַן אֱמֻנָךָ.

Act for the sake of Your covenant.

עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתְךָ.

Act for the sake of Your greatness.

עֲשֵׂה לְמַעַן גְּדֻלָּתְךָ.

Act for the sake of Your Torah.

עֲשֵׂה לְמַעַן דְּתָרְךָ.

Act for the sake of Your majesty.

עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהַרְרֶךָ.

Act for the sake of Your site of
communion [the *Mikdash*].

עֲשֵׂה לְמַעַן וַיְעוֹדֶךָ.

Act for the sake of Your
remembrance.

עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוֹרְךָ.

Act for the sake Your kindness.

עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדְּךָ.

Act for the sake of Your
beneficence.

עֲשֵׂה לְמַעַן טוֹבְךָ.

Act for the sake of Your
uprightness.

עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׁרָךָ.

Act for the sake of Your honor.

עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדְךָ.

Act for the sake of Your teaching.

עֲשֵׂה לְמַעַן לְמוֹנְךָ.

Act for the sake of Your kingship.	עֲשֵׂה לְמַעַן מְלֻכּוֹתֶיךָ.
Act for the sake of Your eternity.	עֲשֵׂה לְמַעַן נְצִיחָךָ.
Act for the sake of Your counsel.	עֲשֵׂה לְמַעַן סוּדְךָ.
Act for the sake of Your might.	עֲשֵׂה לְמַעַן עֹזֶךָ.
Act for the sake of Your glory.	עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶךָ.
Act for the sake of Your righteousness.	עֲשֵׂה לְמַעַן צְדָקָתֶךָ.
Act for the sake of Your sanctity.	עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשָׁתֶךָ.
Act for the sake of Your compassion.	עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵנוּתֶךָ.
Act for the sake of Your Shechinah [Divine Presence].	עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ.
Act for the sake of Your Torah.	עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ:

The hazan recites the stanza and the congregation answers אמן.

Act for the sake of Abraham, Yitzhak and Yaakob – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. אָמֵן
Act for the sake of Moshe and Aharon – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. אָמֵן
Act for the sake of Yosef, David and Shelomo – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹסֵף דָּוִד וְשְׁלֹמֹה. אָמֵן
Act for the sake of Jerusalem, the sacred city – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקִּדְשׁ. אָמֵן
Act for the sake of Zion, the residence of Your glory – Amen.	עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ. אָמֵן

Act for the sake of ruins
of Your abode – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּרַבֵּן בֵּיתְךָ. אָמֵן

Act for the sake of the desolation
of Your Sanctuary – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵמֹת הַיְבֻלָּךְ. אָמֵן

Act for the sake of the
impoverished Israel – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים. אָמֵן

Act for the sake of the
destitute Israel – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל תְּדֹלִים. אָמֵן

Act for the sake of Israel, who
are beset by troubles – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן יִשְׂרָאֵל הַשְּׂרוּיִים
בְּצָרוֹת. אָמֵן

Act for the sake of the
orphans and widows – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן יְתוּמִים וְאַלְמָנוֹת. אָמֵן

Act for the sake of the
suckling babies – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שְׂדִים. אָמֵן

Act for the sake of the [recently]
weaned infants – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חֶלֶב. אָמֵן

Act for the sake of the
schoolchildren who
have not sinned – Amen. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינַקֹּת שָׁל פֶּת
רֶבֶן שְׂלֵא חָטְאוּ: אָמֵן

Act for Your sake, if not for ours;
act for Your sake and save us!
Save us and answer us this day,
and each and every day when
we pray, for Your are our glory!
עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעַנֵּנוּ,
עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ.
הוֹשִׁיעֵנוּ וְעַנֵּנוּ הַיּוֹם וּבְכָל־
יוֹם בְּתַפִּלָּתֵנוּ, כִּי תִהְיֶה לָּנוּ
אִתָּךְ.

The hazan recites the stanza and the congregation answers ענין.

He who answers the needy – answer us! ¹⁰⁸	ענין.	דעני לעני,
He who answers the oppressed – answer us!	ענין.	דעני לעשוק,
He who answers the brokenhearted – answer us!	ענין.	דעני לתבירי לבא,
He who answers those with humble minds – answer us!	ענין.	דעני לשפלי דעתא,
He who answers those of lowly spirit – answer us!	ענין.	דעני למכיבי רוחא,
He who answered our patriarch Abraham at Mount Moriah – answer us! ¹⁰⁹	ענין.	דעני לאברהם אבינו בחר הבוריה,

108. “He who answers the needy – answer us!”

This hymn is structured according to the prayer service that was conducted in ancient times on fast days that were declared in periods of drought. The Mishna (*Ta’anit 15a*) records the text of the special blessings that were recited, and this hymn follows the concluding phrases from those *berachot*. Those concluding phrases make reference to God’s favorable responses to Abraham Abinu, to *Benei Yisrael* at the shores of the Yam Suf, to Yehoshua, to Shemuel, to Eliyahu, to Yona, to David and to Shelomo, and the author of this hymn added others whose prayers were graciously answered by the Almighty.

109. “He who answered our patriarch Abraham at Mount Moriah – answer us!”

This refers to the incident of *akedat Yitzhak*, when God tested Abraham by commanding him to offer his beloved son, Yitzhak, as a sacrifice on Mount Moriah, and Abraham complied until at the last moment he was instructed to withdraw his sword (*Bereshit 22, 12*). Although the Torah does not mention that Abraham prayed on Mount Moriah, the Midrash (*Yalkut Shimoni – Vayera 82*) relates that after God told Abraham to withdraw his sword, Abraham said to God, “I swear I will not descend from the altar until I have said all I have to say.”

He who answered Yitzhak [when
he was bound] upon the altar
– answer us!¹¹⁰

דַּעֲנֵי לְיִצְחָק עַל גְּבִי מִדְּבָחָא,
עֲנִינוּ.

He who answered Yaakob in
Bet-El – answer us!

דַּעֲנֵי לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל,
עֲנִינוּ.

Hashem told Abraham to speak, and the patriarch said, “Did you not tell me, ‘Count the stars, if you are able count them – this shall be [the number] of your offspring’?”

Hashem acknowledged that He had made such a promise – and that He had specified that this large nation will emerge specifically from Yitzhak.

Abraham then said, “Just as I had in my heart a question that I could have asked – that previously You promised me, ‘for it is through Yitzhak that you will be considered as having offspring,’ and now You tell me, ‘offer him there as a sacrifice’ – and yet I restrained my inclination and did not respond to You, similarly, when Yitzhak’s descendants sin and confront a crisis, the binding of Yitzhak shall be recalled on their behalf, and You shall consider it as though his ashes are collected upon the altar, and You shall forgive them.”

God accepted Abraham’s prayer, and instructed that his descendants should sound the *shofar* each year on Rosh Hashanah, the day of judgment, to remind Him of the great merit of *akedat Yitzhak*. We thus pray that Hashem should answer our prayers as He accepted Abraham’s prayer after *akedat Yitzhak*.

Alternatively, the Maharsha (*Ta’anit* 15a) explains that this refers to Abraham’s prayer that he be shown a sacrifice to offer in Yitzhak’s stead. Abraham feared that he had perhaps sinned against God through improper thoughts, and thus prayed that he could offer an *ola* sacrifice, which atones for sins involving thoughts. God answered Abraham’s prayer by immediately showing him a ram caught in the bushes which Abraham thereupon offered as a sacrifice in Yitzhak’s stead. Similarly, the *Zohar* (Vayera, 97a) writes that after God instructed Abraham to withdraw his sword, he felt distressed that he had constructed an altar and prepared the firewood without bringing an offering, and God therefore showed Abraham the ram so he could offer a sacrifice.

110. “He who answered Yitzhak [when he was bound] upon the altar – answer us!”

During *akedat Yitzhak*, Yitzhak prayed that each action that was performed should atone for him as though he endured execution by a *bet din*. When Abraham

He who answered Yosef in prison – answer us! דַּעֲנֵי לְיוֹסֵף בְּבֵית אֲסוּרָי, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Moshe and our forefathers at the Sea of Reeds – answer us! דַּעֲנֵי לְמֹשֶׁה וְאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Aharon [when he offered incense] upon the fire pan – answer us! דַּעֲנֵי לְאַהֲרֹן בַּמִּזְבֵּחַ, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Pinhas at Shittim – answer us! דַּעֲנֵי לְפִינְחָס בְּשִׁטִּים, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Yehoshua at Gilgal – answer us! דַּעֲנֵי לְיְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָּל, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Eili in Ramah – answer us! דַּעֲנֵי לְעִלֵי בְרָמָה, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Shemuel in Mitzpah – answer us! דַּעֲנֵי לְשִׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה, עֲנִינֵנוּ.

He who answered David and his son Shelomo in Jerusalem – answer us! דַּעֲנֵי לְדָוִד וְלְשְׁלֹמֹה בְּנוֹ בִירוּשָׁלַיִם, עֲנִינֵנוּ.

He who answered Eliyahu at Mount Carmel – answer us! דַּעֲנֵי לְאֵלְיָהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל, עֲנִינֵנוּ.

took hold of the knife, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by the sword; when Abraham arranged the firewood, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by burning; when Abraham bound him upon the altar, Yitzhak prayed that it should be regarded as execution by stoning; and when Abraham took hold of his neck in preparation for slaughtering, Yitzhak prayed that it should be regarded as strangulation. (*Ohalei Yaakob*)

Additionally, after the *akeda*, Yitzhak prayed that when his descendants confront crises and hardships, God should consider it as though his ashes are heaped upon the altar and in that merit rescue *Am Yisrael* (*Bereshit Rabbeti*, Parashat Vayera). We thus ask that God accept our prayers just as He accepted Yitzhak's entreaties during the *akeda*.

- He who answered Elisha
in Jericho – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְאַלְיָשָׁע בִּירִיחוֹ, עֲנִינּוּ.
- He who answered Hizkiyahu
during his illness – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְחִזְקִיָּהוּ בְּחִלּוֹתָיו, עֲנִינּוּ.
- He who answered Yonah in the
belly of the fish – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְיוֹנָה בְּמֵעֵי תְּהוֹמָה, עֲנִינּוּ.
- He who answered Hananyah,
Mishael and Azaryah in the hot,
fiery furnace – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְחַנְנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְאַזָּרְיָה בְּכּוּר
הַחַיִּים, עֲנִינּוּ.
- He who answered Daniel in
the lions' den – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְדָנְיֵאל בְּנֵבֶל
הַלְּיוֹנִים, עֲנִינּוּ.
- He who answered Mordechai
and Esther in the capital city
of Shushan – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְמֹרְדֵכַי וְאֶסְתֵּר
בְּשׁוּשַׁן הַבְּיָרָה, עֲנִינּוּ.
- He who answered Ezra
in exile – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְעֶזְרָא בְּגוֹלָה, עֲנִינּוּ.
- He who answered Honi
in his circle – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְחֹנִי בְּמַעְגָּלוֹ, עֲנִינּוּ.
- He who answered the righteous,
pious and blameless in each and
every generation – answer us! דַּעֲנֵנוּ לְצַדִּיקֵינוּ וְחַסִּדֵינוּ וְתַמִּימֵינוּ
דְּיָמֵי כָּל־דּוֹר וָדוֹר, עֲנִינּוּ.
- Compassionate One – answer us!
Compassionate One – save [us]!
Compassionate One – redeem
[us]! Compassionate One, who
is filled with compassion – have
compassion on us, everybody
in our households and all our
brethren Israel, and bring us
from darkness to light for the
sake of Your great Name.
- רַחֲמָנָה עֲנִינּוּ, רַחֲמָנָה שׁוּב,
רַחֲמָנָה פְּרוּק. רַחֲמָנָה
הִתְמַלֵּי רַחֲמִין רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל
כָּל־אֲנָשֵׁי כִּתְנָא, וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
אַחְנָא, וּמְחַשׁוּבָא לְנַחֲרָא אֲפָקִינוּ,
בְּדִל שְׂמֻךְ רַבָּא:

The following is added during the Ten Days of Repentance (until "with Your grace"):

Almighty, hear Your impoverished
ones who petition You.
Our father – do not turn away
Your ears from Your sons.

יְהוָה, שְׁמַע אֲבִיוֹנֵינוּ, הַמְחַלְלִים פְּנֵינוּ,
אָבִינוּ לְבָנֶיךָ, אֵל תַּעֲלֶם אָזְנוֹךָ.

Almighty, from the depths the
nation cries out, from their
abundant suffering.
Do not turn them back
empty-handed from you this day.

יְהוָה, עִם מְמַעַמְקִים, יִקְרָאוּ מְרֹב
מְצוּקִים, אֵל נָא תְּשִׁיבֵם רַקִּים,
הַיּוֹם מִלְּפָנֶיךָ:

Erase their evil and
their iniquity, as well as
their many intentional sins.
And if You do not act
for their sake, act, my Rock,
for Your sake.

הוֹוֹתָם וְעוֹנֵם, מַחַה וְרַבֵּי זְרוֹנֵם,
וְאִם לֹא תַעֲשֶׂה לְמַעַנֵם, עֲשֵׂה צִוְיִי
לְמַעַנֶךָ:

And erase their guilt on this
day and accept their words
as an offering.
Direct their hearts towards You
and may Your ears also listen.

וּמַחַה הַיּוֹם חוֹבֵם, וְרִצָּה כְּמוֹ שֵׁי
נִיבָם, וְלֶךְ תִּכְוֵן לָבֶם. וְגַם תִּקְשִׁיב
אָזְנוֹךָ:

Pay heed to the tears of their faces
and gather the straying flock.
Appoint for Yourself a shepherd
and kindly take note of Your sheep.

דְּמַעַת פְּנֵיהֶם תִּשְׁעָה, וְתִאָּסַף
עֶדְר תּוֹעָה, וְתִקֵּם לָךְ רוּעָה, וּפְקֹד
בְּטוֹב צֹאֲנֶךָ:

Those who follow the straight
path – proclaim forgiveness for
them this day.
And in the morning prayer
present them with Your grace.

הוֹלְכֵי בְּדֶרֶךְ נְבוֹחָה, תִּבְשְׂרוּם
הַיּוֹם סְלִיחָה. וּבִתְפִלַּת הַשַּׁחַר,
הַמְצִיאִם תִּנְגֵּךְ:

Until here is added in the Ten Days of Repentance.

If the one laying in the nest [Hashem] has vanished,
if the tent in which He resided has been emptied,

Let us not be destroyed,
for we have an elderly father [Abraham].

אִם אָפִים רִבַּע תִּקַּן,
אֲדָרָה שֵׁבֶן אִם רִקַּן.

אֵל נָח נֹאמְרָה בִּי עַל בֶּן,
יֵשׁ לָנוּ אָב זָקֵן.

Show him favor¹¹¹ and we will make mention of his righteousness before You.

[You said to him,]
“Please take the dear son and his blood shall be squeezed out against the wall [of the altar].”

פָּנִים לֹו תִבִּיר,

וְצִדְקוֹ לְפָנֶיךָ נִזְכֵּר,

קַח־נָא בֶּן יִקְרִי,

וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר.

He ran to the lad to consecrate him, while his soul was bound by his soul.

He adorned him with wood and his fire – a crown of his God upon his head.

רָץ אֵל תַּנְעֵר לְתַקְדִּישׁוֹ,

וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ,

עָטְרוֹ בַעֲצִים וְאֵשׁוֹ,

נִגַּד אֶלְהֵיוֹ עַל רֹאשׁוֹ.

The single [son] was swift as a deer, and he spoke out and said, “My father –

Here is the fire, and we bring wood, but we have no offering to bring!”¹¹²

יְחִיד הַיּוֹקֵל פָּצְבִי,

עָנָה וְאָמַר אָבִי,

הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים נָבִיא,

וְתִשׁוּרָה אֵין לְתַבְיֵיא.

111. “Show him favor”

The Midrash (*Shoher Tov*) relates that after *akedat Yitzhak*, Abraham prayed that just as he remained silent when God commanded him to slaughter Yitzhak, and did not question the Almighty, similarly, God should remain silent when his descendants commit sins, and should care for them unconditionally. In the Midrash’s words, Abraham asked God to show favor to his descendants and overlook their wrongdoing, just as he “showed favor” to God and obeyed the command of the *akeda*, overlooking its seeming irrationality. (*Ohalei Yaakov*)

He responded with words
so as not to frighten him.
He answered and said to him:
“My son, the Lord
shall see to it, and He will
inform [us] of what is His.”

מַלְאִים הָשִׁיבוּ מִלֶּתְבַהֲלוֹ,
וַיַּעַן וַיֹּאמֶר לוֹ,
בְּנֵי, אֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ,
וַיִּזְדַּע יְהוָה (ואדני) יאחזינתי אֶת אֲשֶׁר לוֹ.

They were both scrupulous with
regard to Your command and
they did not question You.¹¹³
They rushed and walked
swiftly to one of the mountains.

בְּמִצְוֹתֶיךָ שְׁנִיָּהִם נִזְהָרִים,
וְאֶתְרִיךָ לֹא מִתְרַתְּרִים,
חָשׂוּ וְהִלְכּוּ נְמָהֲרִים,
עַל אֶחָד הַהָרִים.

They saw a towering mist;¹¹⁴
they quickly brought wood
for the burnt-offering.
Together, with a complete
love, they leveled a path
in the wilderness.

רָאוּ אֵד תְּלוּלָה,
מָהֲרוּ עֲצֵי עוֹלָה,
יחד בְּאַהֲבָה כְּלוּלָה,
יָשְׂרוּ בְּעֶרְבָה מִסְּלָה.

112. “but we have no offering to bring”

The Midrash (*Bereshit Rabbeti – Vayera*, p.78) relates that as Abraham and Yitzhak made their way together to the site of the *akeda*, Yitzhak asked his father, “Is there such a thing as a person who offers his son upon an altar?”

Abraham replied with a question of his own: “My son, what do you see?”

Yitzhak answered his father: “Here are the fire and wood – but where is the sheep for the burnt-offering?” (*Bereshit* 22,7)

Abraham explained to Yitzhak that God will provide them with a sheep, and if not, “the sheep for the burnt-offering – is my son.” (*Bereshit* 22,8)

At that moment, the Midrash continues, Abraham trembled in fear, concerned that Yitzhak, now realizing that he was to be slaughtered as a sacrifice, might run away. But Yitzhak immediately allayed his father’s fears, assuring him, “Do not fear, father. May it be His will that every *revi’it* of my blood shall be willfully accepted before He who commanded you about me.”

113. “and they did not question You”

God had earlier promised Abraham that he would produce a large nation through Yitzhak (“*ki ve’Yitzhak yikarei lecha zara*” – *Bereshit* 21:12). Yet, when

The single [son] saw
that he was the sheep.
He spoke to his tested father:
“My father! Make me like
a sheep; have no pity or
compassion.

רָאָה יִצְחָק כִּי הוּא הַשֶּׁה,
נָאֵם לְהוֹרֵוֹ הַמְּנֻסָּה,
אָבִי אוֹתִי כַּכֶּבֶשׂ תַּעֲשֵׂה,
לֹא־תַחַמֵּל וְלֹא־תִבְסֵה.

“He desires and longs for me;
I therefore bare my heart
for Him.

If you withhold me,
eventually my spirit
and soul will be gathered
unto Him [in any event].”

כִּי חָפֵץ וְנִבְסָה,
לְבַבִּי לֹא לְחֻשָּׁה,
אִם תִּמְנְעֵנִי סוּף,
רוּחִי וְנַשְׁמָתִי אֵלָיו יֵאָסֵף.

He then commanded Abraham to slaughter Yitzhak as a sacrifice before he married and begot children, Abraham complied without questioning how this command could be reconciled with God’s earlier promise of a mighty nation emerging from Yitzhak. (*Vayekra Rabbah* 29,9)

114. “They saw a towering mist”

As Abraham walked toward Mount Moriah with Yitzhak, Yishmael and Eliezer, he saw a cloud hovering over the mountain and a pillar of fire extending from the ground to the heavens. At that point, he realized that Yitzhak was designated as a sacrifice to the Almighty. He asked Yitzhak what he saw, and Yitzhak replied that he saw the cloud and the pillar of fire. Abraham then turned to Yishmael and Eliezer and asked them what they saw, and they said they saw nothing. Abraham told them “to remain with the donkey” (*Bereshit* 22,5). They, like the donkey, were unable to behold God’s presence upon the mountain, and therefore they had to remain with the donkey at a distance from Mount Moriah, unworthy of proceeding with him and Yitzhak to the chosen site of the sacrifice. (*Midrash Shohar Tov, Bereshit* 22)

He bound his hands
and feet¹¹⁵ and cast
upon him his sword.

יָדָיו וְרַגְלָיו עָקַד,
וְחָרְבוֹ עָלָיו פָּקַד,

He hurriedly placed
him upon the wood
As the fire on the altar burned.

לְשׁוֹמוֹ עַל הָעֵצִים שָׂקַד,
וְהָאֵשׁ עַל-הַמִּזְבֵּחַ תּוֹקַד.

He himself outstretched
his neck and his father
approached him

צָנַאֵר פָּשַׁט מֵאֲלָיו,
וְאָבִיו נִגַּשׁ אֵלָיו,

To slaughter him for the sake
of his Master – and behold,
Hashem was standing over him.

לְשַׁחֲטוֹ לְשֵׁם בְּעָלָיו,
וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו.

Inquire into all that he did –
the father had no pity
on his son.

חָקַר אֶת-כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה,
הָאָב עַל בְּנוֹ לֹא חָסָה,

He carried his
heart upon his hands,
and the Lord saw all
that he had done.

וְלָבּוֹ אֶל-כַּפָּיִם נָשָׂא,
וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת-
כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה.

[Hashem] called [to] the
one who sought [Hashem]
from the womb [Abraham],
“In place of Your chosen son,
Behold there is a ram
behind [you] –
act, without delay!

קָרָא מִרְחֵם⁴ מִשְׁחָר,
תְּמוֹר בְּנֶד הַנִּבְחָר,

וְהִנֵּה אֵיל אַחֵר,
וַעֲשֵׂה אֵל תַּאֲחָר.

115. “He bound his hands and feet”

Yitzhak told Abraham to bind his hands and feet so that he would not kick him out of trepidation as Abraham began to perform the slaughter. Yitzhak feared that he might kick his father in violation of the *mitzva* to honor parents, and also this would interfere with the slaughtering and render it invalid. (*Bereshit Rabbeti* Chapter 56)

“The substitute for his portion
[on the altar] shall be accepted
as if he were offered.

And his replacement
shall be considered for
you as both he and his
replacement [were offered].”

חֲלִיפֵי אִזְבָּחֲתוֹ,
תִּבְנוּן בְּהַקְמָרְתוֹ,

וְתַעֲלֶה לְךָ תִּמְרָתוֹ,
וְהָיָה הוּא וְתִמְרָתוֹ.

This memory shall be
before You in the heavens,
forever engraved in the book

As an eternal covenant,
which is never erased,
with Abraham and Yitzhak.

וְזֵרוֹן לְפָנֶיךָ בְּשָׁמַיִם,
לְעַד בְּסֵפֶר יוֹחֵק,

בְּרִית עוֹלָם בִּלְ יוֹחֵק,
אֶת אַבְרָהָם וְאֶת יִצְחָק.

Those who call to You come to
bow [before You]; during trouble
be mindful of the *akedah*.

And compassionately
remember Your sheep,
as the sheep look towards
the one who was bound
[to invoke his merit].

קוֹרְאֶיךָ בָּאִים לְקוֹדֶה,
בְּצָרָה עֲקֵבָה תִּשְׁקֹד,

וְנֹאנְךָ בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד,
פָּנֵי הַצֹּאֵן אֶל עֲקוֹד.

Arouse Your power
to awaken those who
slumber –

For Your sake
redeem those who
tremble and shudder.

עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ
לְהַקְיֵן גְּדֻמִּים,

לְמַעַנְךָ תִּפְדֶּה
חֲרָדִים גְּדֻמִּים,

They arise early
today to request
Your forgiveness –

Almighty One,
the King who sits upon
the throne of mercy!

לְבַקֵּשׁ סְלִיחָתְךָ
הַיּוֹם מִשְׁבּוּמִים,

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב
עַל כִּסֵּא רַחֲמִים.

*At this point in the service the congregation rises;
for more laws pertaining to Va'ya'abor, refer to page 6.*

The Almighty King, who sits upon the throne of mercy and acts kindly, who pardons the iniquities of His nation, eliminating [their sins] one at a time; who offers abundant forgiveness to sinners and absolution to betrayers, who performs kindness to every flesh and spirit – He does not repay them in accordance with their evil. The Almighty One, You have taught us to recite the Thirteen Attributes – recall for us on this day the covenant of the Thirteen [Attributes], as You made known to the humble man [Moshe] long ago, and so is it written in Your Torah: “Hashem descended in a cloud and stood with him [Moshe] there; and [Hashem] called out the Name of *Adonai*.” And there it is written:

“Hashem passed before him [Moshe] and called 1. *Adonai*, 2. *Adonai*, 3. the Almighty One 4. who is compassionate 5. and gracious, 6. slow to anger, 7. and abundant in kindness 8. and truth. 9. He retains kindness for thousands [of generations], 10. and tolerates iniquity, 11. betrayal 12. and sins, 13. and absolves [sins].”

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
וּמְתַנְהֵג בַּחֲסִידוֹת, מוֹחֵל
עוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן.
מְרַבֵּה מְחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה
לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־
בָּשָׂר וָרוּחַ, לֹא כְרַעַתָּם לָהֶם
גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ לְזִמְר מִדּוֹת
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, זְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ
מִקֶּדֶם, וּבֵן כְּתוּב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּדַּר
יְהוָה^א יְהוָה^א בְּעַנְּנֵי וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם,
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א יְהוָה^א: וְשֵׁם
נֶאֱמַר :

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^א יְהוָה^א עַל־פְּנֵי
וַיִּקְרָא: א יְהוָה^א יְהוָה^א
ב יְהוָה^א יְהוָה^א ג אֵל ד רַחוּם ה וְחַנוּן,
ו אֲרָךְ אֲפִים ז וְרַב־חֶסֶד ח וְאֵמֶת:
ט נֹצֵר חֶסֶד לְאֲרָפִים, י נִשְׂא עֵוֹן
יֵא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:

“And You shall forgive our iniquities and our sins, and take us as Your portion.”

וְסִלַּחְתָּ לְעֵוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ
וְנָחַלְתָּנוּ:

Pardon us, our Father, for we have sinned, forgive us, our King, for we have transgressed. For You, my Master, are good and forgiving, and abounding in kindness to all who call upon You. Willfully act kindly towards Zion; build the walls of Jerusalem. Then shall You desire sacrifices brought with righteousness – burnt offering and totally burnt offerings, then shall bulls be brought upon Your altar.

סִלַּח לָנוּ אֲבוּנוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחֹלֵל
לָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אַתָּה
יְהוָה טוֹב וְסֹלֵחַ וְרַב חֶסֶד
לְכֹל בְּנֵי אֱדֹמָיִךְ. הַטִּיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת
צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם.
אִם תַּחֲפֹץ וּבָחִי צֶדֶק עוֹלָה וּבָלִיל
אִם יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחֶךָ פָּרִים:

[Grant forgiveness] to the
 one who confesses his sins
 and admits to his abundant guilt,
 Who spends his years in vanity,
 whose years come to an end
 in anguish;
 He cries out from his troubles
 and from the rage of his
 adversaries:

Let us fall into
 the hand of Hashem,
 for His compassion is abundant!

Since I came into existence
 I have pulled my iniquity
 with ropes of emptiness.
 I have therefore returned
 and regretted, for I know
 not the day of my catastrophe.
 I have brought my flesh as an
 offering and have poured as a
 libation the waters of my eyes.
 Perhaps my Creator
 will have compassion –
 for His compassion is endless.

Let us fall into
 the hand of Hashem,
 for His compassion is abundant!

The breasts of my joy are dry;
 I nurse from the poison
 of serpents.

The waters of my eyes
 – due to my intense pain –
 have eroded stones.

לְמַתְנֵדָה חַטָּאתָיו,
 וּמוֹדָה עַל רַב אֲשָׁמוּיו.

אֲשֶׁר בִּהְבֵּל שָׁנוֹתָיו,
 כָּלוּ בְּגוֹן יָמוּיו.

צוֹעֵק מִצְרוֹתָיו,
 וּמִבֵּין תַּגְרֵת קָמוּיו.

נַפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
 כִּי רַבִּים רַחֲמוּיו:

מִהוּוֹתַי מְשַׁבְּתִי,
 בְּחַבְלֵי הַשָּׁוְא עוֹנִי.

לְכֵן שָׁבַתִּי וְנַחַמְתִּי,
 כִּי לֹא אֵדַע יוֹם אֲסוּנִי.

וּשְׂאֵרֵי הַקֶּרְבָּתִי,
 וְנִסְכְּתֵי מֵי עֵינֵי.

אוּלַּי יִרְחַם קוֹנֵי,
 כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמוּיו:

נַפְלָה נָא בְיַד יְהוָה
 כִּי רַבִּים רַחֲמוּיו:

שְׂדֵי גִידֵי צִמְקוֹ,
 וְאֵינֶק רֹאשׁ פְּתָנִים.

וּמֵי עֵינֵי שָׁחֲקוֹ,
 מַעוֹז כְּאֲבֵי אֲבָנִים.

The compassion of [my] Father
has remained distant, and
He has not pitied [His] children.

וְרַחֲמֵי אָב רַחֲקוּ,
וְלֹא חָמַל עַל בְּנָיִם.

The stirring of His
emotions and compassion
have been held back from me.

וְאֵלֵי יְהוָה יִתְאַפְּקוּ,
הַמִּזֵּן מֵעַיִן וְרַחֲמָיו:

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

He has brought me into
a lair of lions and has made
His wrath my portion.

הֵבִיאָנִי בְּבוֹר לְבָאִים,
וְהַנְּחִילָנִי קֶצֶפוֹ.

I have been forgotten
in prison and drowned
in the ocean of His rage.

וְנִשְׁכַּחְתִּי בְּבַיִת בְּלָאִים,
וְטָבַעְתִּי בַיָּם זַעֲפוֹ.

Each day I fall dreadfully
and He has further extended
His anger towards me.

בְּכָל־יּוֹם יִרְדְּתִי בְּלָאִים,
אַחֲרֵי הָאֲרִיךְ לִי אַפּוֹ.

Has the Almighty kindness
been forgotten? Has He withheld
His compassion in His anger?

הַשֶּׁכַּח חַנּוּת אֵל, אִם
קִפְּץ בְּאֵף רַחֲמָיו:

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

While still night
Your servants have awoken
to You with their praise.

(י"א חצות) בְּעוֹד לַיְלָה לָךְ קָמוּ,
עֲבָדֶיךָ בְּמִתְלָלִים.

Remember for them the merit
of the patriarchs, and do not
look upon their wrongful deeds.

זְכוֹת אֲבוֹת לָהֶם תִּזְכֹּר,
וְאַל תִּפְּן לְמַעֲלָלֵם.

Acquire Your congregation
as in days of old, O Holy One
of Yaakob, their Redeemer,

קְנֵה עַדְתְּךָ בַּיָּמֵי קָדֶם,
קְדוֹשׁ יַעֲקֹב גְּאֻלָּם.

And rise, Almighty,
who makes peace in
His high heavens.

וְהַנְשֵׂא הָאֵל,
עוֹשֵׂה הַשְּׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו:

Let us fall into
the hand of Hashem,
for His compassion is abundant!

נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה
כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:

David said to Gad:
I am very distressed;
let us fall into the hand of
Hashem, for His compassion
is abundant, and let me not fall
into the hand of a human being.

וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל גַּד צַר־לִי מְאֹד
נִפְלְאָה נָא בְיַד יְהוָה כִּי רַבִּים
רַחֲמָיו וּבְיַד אָדָם אַל־אֶפְלָא:

Compassionate and gracious
One: we have sinned before You
– have compassion on us and
save us!

רַחוּם וְתַנּוּן, חֲטָאנוּ לְפָנֶיךָ, רַחֵם
עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו:

[A Psalm] of David:¹¹⁶ To You,
Hashem, I lift up my soul.¹¹⁷ My
God, in You I have put my trust,¹¹⁸

לְדָוִד, אֱלֹהֵי יְהוָה הִנֵּנִי יִאחֲזֶנִּי נַפְשִׁי
אִשָּׁה: אֵלֹהֵי בָךְ כָּטַחְתִּי,
אֶל־אֲבוֹשָׁה, אֶל־עַלְעָצוּ אֹיְבֵי לִי:

116. This chapter of Tehillim, like several others, is arranged according to alphabetical order, which each successive *pasuk* starting with the next letter of the Hebrew alphabet. According to some opinions, these chapters were structured alphabetically to help people commit them to memory so they can recite them regularly.

The exceptions to this structure here in the chapter of ה' לידוד אליך are that there are no verses beginning with the letters ב, ו, or ק, and there are two *pesukim* that begin with the letter ג. One explanation is that the missing letters spell the root ב"ק and allude to *Gehinnom*, which is referred to as בוקה, thus indicating that one who regularly recites this chapter of Tehillim is spared the punishments of *Gehinnom*. Others claim that בוק means "emptiness" or "deprivation" (as in הבוק תבוק הארץ in *Yeshayahu* 24:3), and the omission of these letters thus instructs that one who regularly recites this chapter is spared from poverty. (*Meam Loez*)

let me not be ashamed. Let not my enemies gloat over me. All those who place their hope in You will also not be ashamed.¹¹⁹ Let the treacherous who drain [the poor] be ashamed. Make known to me Your ways, Hashem. Teach me Your paths. Guide me in Your truth and teach me, for You are the God of my salvation. To You I have hoped all day. Remember Your mercies, Hashem, and Your kindnesses, for they are from the beginning of the world. Remember not the sins of my youth and

גַּם כָּל־קִנְיֶיךָ לֹא יִבְשׁוּ, יִבְשׁוּ
 תְּבוּגָדִים רִיקָם: דְּרָכֶיךָ יְהוָה
 יִאֲדוּנֵי תוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי:
 תְּדַרְיֵבֵנִי כְּאִמְתְּךָ | וְלִמְדֵנִי, כִּי־
 אַתָּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֹתְךָ קִנִּיתִי
 כָּל־יְמֵי: וְכִרְחֲמֶיךָ יְהוָה יִאֲדוּנֵי
 וְחַסְדֶיךָ, כִּי מֵעוֹלָם הָמָּה: תִּשְׁכַּח

117. *“To You, Hashem, I lift up my soul “*

This means either that we lift our souls to the Almighty as our humble gift and tribute, or that we depend solely on Hashem for all our needs, and on nobody else (Ibn Ezra). A third interpretation, based upon the *Zohar*, is that we are prepared to surrender our souls for the sake of God.

118. *“My God, in You I have put my trust, let me not be ashamed”*

David’s petition in this verse may be compared to a person who is arrested by government officials, but he tells them that he is the king’s grandson. They then come to the king to report about the incident, and he informs them that this man had lied, as he was not his grandson. The individual is brought before the king, and he explains that he claimed to be his grandson in order to save himself. The king then instructed his officers, “Since he put his faith in me, let him be, so that he will not suffer on account of his faith in me.” Similarly, David pleads with the Almighty to save and protect him by virtue of the faith and trust he placed in Him. The fact that he trusts in Hashem as his source of protection is itself reason for him to be saved. (Meam Loez)

119. *“All those who place their hope in You will also not be ashamed”*

David prays not only for himself, but also for the entire Nation of Israel. In this *pasuk*, he beseeches Hashem to answer his prayers because all *Am Yisrael* is depending upon his *tefilot*. (see Radak)

my transgressions:¹²⁰ may You remember me according to Your kindness, for the sake of Your goodness, Hashem.¹²¹ Hashem is good and upright. He therefore guides the sinners on their way [to repentance]. He guides the humble with justice,¹²² and He teaches the humble His way. All the pathways of Hashem are kindness and truth¹²³ to those who keep

נְעוּרַי וּפְשְׁעֵי אֶלְ-תּוֹבָר, בְּחַסְדְּךָ
 זְכַר-לִי אֶתָּה, לְמַעַן טוֹבֶךָ יְהוָה
 יִאֲדוּנֵנִי: טוֹב וְיִשָּׁר יְהוָה יְהוָהנִי / יִאֲדוּנֵנִי, עַל-
 בֵּן יוֹרָה חַטָּאִים בְּדַרְךָ: יְדַרְךָ
 עֲנוּיִם בְּמִשְׁפָּט, וַיִּלְמַד עֲנוּיִם
 דַּרְבּוֹ: כָּל-אֲרָחוֹת יְהוָהנִי יִאֲדוּנֵנִי

120. “Remember not the sins of my youth and my transgressions”

The term חטא (“sin”) refers to wrongs that one commits unintentionally. The sins that a person commits during his youth, before he fully matures, are considered חטאים, as they are the result of youthful imprudence, as opposed to a calculated decision to rebel against God. David thus asks God to forgive נעורי חטאת – the חטאים of his youth – as well as פשעי – the sins committed as a mature adult, which constitute rebellion against divine authority. (see Radak)

121. “May You remember me according to Your kindness, for the sake of Your goodness, Hashem”

David beseeches God to judge him not according to the strict rules of justice, but rather on the basis of His infinite kindness. Furthermore, he prays that although He asks God to overlook his wrongdoing, he wants Hashem not to overlook his good deeds. “For the sake of Your goodness” – on the basis of God’s unlimited compassion and kindness – David asks that He forget his wrongful deeds but remember his virtuous deeds. (see Radak)

122. “Hashem is good and upright. He therefore guides the sinners on their way... He guides the humble with justice”

When God commanded *Benei Yisrael* to establish cities of refuge to protect inadvertent killers, He made a point of instructing them to set up signs directing the killers to these cities, to ensure that they can arrive in the cities easily. King David here observes that if the Almighty “guides the sinners on their way” – if He is so kind to murderers, ensuring that they can easily find their way – then certainly He will “guide the humble with justice,” meaning, He will assist the righteous and guarantee that they always follow the proper paths in life. (*Midrash Tanhuma*, Parashat Masei, 11)

His covenant and testimonies.
For Your Name's sake, Hashem,
pardon my iniquity, for it is
great.¹²⁴ Who is the man that

חֶסֶד וְאֱמֻנָה, לְנִצְרֵי בְרִיתוֹ וְעֲדוּתָיו:
לְמַעַן שְׁמִךְ יְהוָה יִסְתַּחֲוֶה, וְסִלַּחַתְךָ
לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא: מִי־זֶה הָאִישׁ

123. "All the pathways of Hashem are kindness and truth"

The Torah (*Devarim* 13:5) commands us to follow God's ways (אחרי ה' אלקיך תלכו). Here, in this verse in Tehillim, King David teaches us what this means – that we must follow God's ways of "kindness and truth," by performing acts of kindness to our fellow, and studying Torah, the ultimate truth. (*Yalkut Shimoni, Tehillim* 247)

Furthermore, David affirms that all of Hashem's ways are just, even when He brings misfortune upon the righteous and deals kindly to the wicked. The suffering of the righteous serves to atone for the minor wrongs that they have committed so they can enjoy the full reward for their piety, whereas the success of the wicked constitutes their reward for whatever good they have performed, so that they will ultimately receive their full retribution. Thus, "all the pathways of Hashem are kindness and truth," even if at times it appears that He treats people unfairly. (Malbim)

124. "For Your Name's sake, Hashem, pardon my iniquity, for it is great"

"It is great" could refer to God's Name; He should pardon our wrongdoing for the sake of His exalted Name. Alternatively, "it is great" refers to the sin. David acknowledges that his sin "is great" and thus without God's forgiveness, he will be deserving of death. For this reason, God should forgive him, to spare him the grave punishment that he otherwise deserves.

In truth, "for it is great" could refer to both the grievousness of the sin and God's greatness. *Yalkut Shimoni* explains, "It is appropriate for a great God to forgive and pardon great iniquities." Specifically because Hashem is great, it is fitting that He should forgive even grievous transgressions.

This concept may be understood by way of an analogy to a seriously ill patient, who, after all the local doctors had despaired, was eventually treated by a physician from another town. When the physician requested payment, the patient contended that he shouldn't have to pay. The doctor had been unknown in that city, and it was only because of this patient's illness that his reputation as an expert physician spread throughout the townspeople. That itself should suffice as payment.

For Sunday:

Hashem, heed Your nation's petition and make for us a favorable sign. Who is like Your singular nation Israel? Rescue them from the teeth of lions, and gather them from the four ends [of the earth] and bring them near one another. Comfort the mourners of Zion and have compassion for the wandering Aholivah [Jerusalem], so that the tent [the *Mikdash*] be assembled and made into one. Edom and Moav have ended my life in a dungeon; they scornfully beat my cheeks – one on this side, one on the other side. They set a trap and snare for my feet and together whispered about me; nobody acts benevolently [towards me] – not even one. Strengthen Your nation, He who resides in the lofty heavens, and may Your enemies be completely annihilated and cut off. And Hashem will be King over the whole earth; on that day Hashem will be one and His Name one.

יְהוָה שְׁמַעַת עֲמֻקּוֹת הַקְּשִׁיבָה, וְעֲשֵׂה
 עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה, וּמִי בְּעֲמֻקּוֹת
 יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד: מִבֵּין שְׁנֵי אַרְיֹת^א
 וּתְחַלְצֵם, וּמֵאַרְבַּע רוֹחוֹת^ב וּתְקַבְּצֵם,
 וְקָרַב אוֹתָם אֶחָד אֶל אֶחָד: וְאֶת־אֲבֵלֵי
 צִיּוֹן תִּנְחֵם, וְאֶת־אֶהֱלִיבָה תְּנַדְרֶהָ
 תַּרְחֵם, לְחַבֵּר אֶת־הָאֲהֵל^ג לְקִהּוֹת
 אֶחָד: אֲדוֹם וּמוֹאָב צָמְתוּ בְּבוֹר תַּיִי,
 בְּחַרְפָּה הִכּוּ לְתַיִי, מָוֶה אֶחָד וּמָוֶה
 אֶחָד: לְרַגְלֵי טָמְנוּ פֶת וּפָחַת, וַיִּתְלַחֲשׁוּ
 עָלַי^ד יַחַד, אֵינן עֲשֵׂה־טוֹב, אֵינן גַּם אֶחָד:
 חֲזַק עֲמֻקּוֹת שׁוֹכֵן שָׁמַי עֲרִין, וְאוֹיְבֶיךָ
 יִהְיוּ לְכַלְהָ וְחָרִין, וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוָה
 אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: שׁוֹב

For Monday:

Hashem is One; He examines the hearts of all mankind. He performs great deeds that cannot be grasped; it was evening, it was morning on the second day. Pay heed to the prayer and speech of Your servant, who bears the burden of exile upon his shoulder. Raise him when he falls; there is One [God] – there is no other. And remember the covenant with Your beloved ones for the nation that cries towards You – Your servants, the children of Yaakov, who commanded also the second (Bereshit 32:19). My Beloved, listen to the supplications and look upon their prayers as gifts in the merit of those who offered sacrifices – Netanel ben Tzuar on the second day [of the Tabernacle's inauguration – Bamidbar 7:18]. Turn Your ear towards Your nation's prayer and send us Your righteous Messiah, and we will then offer sacrifices before You – one sheep in the morning, and the second sheep [in the afternoon – Bamidbar 28:4]. Strengthen my heart, My King, and quickly brighten my darkness. If my path is concealed, grant Your servant success on the second day.

יְהוָה יְחִיד רַבּוֹת פִּלְגַּנִּי אָדָם חוֹקֵר,
 עוֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וַיְהִי
 עָרֵב וַיְהִי בֹקֵר יוֹם שֵׁנִי: הִקְשֵׁב שִׁיחַת
 עַבְדְּךָ וּנְאוּמוֹ, סוּבֵל גְּלוֹת עַל נִשְׁכָּמוֹ,
 וַיּוֹם נִפְלֹא לְהַקְיָמוֹ, יֵשׁ אֶחָד וַאִין שֵׁנִי:
 וּזְכֹר בְּרִית יְדִידְךָ, רְעִים צוֹעְקִים נִגְדְּךָ,
 בְּנֵי יַעֲקֹב עַבְדֶּיךָ, וַיְצוּ גַם אֶת־הַשֵּׁנִי:
 דוֹדֵי הִקְשֵׁב הַתְחַנּוּת, וַחֲשׁוּב הַתְּפִלּוֹתֵם
 בְּמַנּוּת, בְּזוֹכוֹת מִקְרִיבִים קְרָבָנוֹת,
 נִתְנַאֵל בְּיָצוּעֶר בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: הֵט אָזְנְךָ
 לְתַפְלֵת עַמְּךָ, וּשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחַ צְדָקְךָ,
 וּנְקָרִיב קְרָבָנוֹת לְפָנֶיךָ, אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 אֶחָד בַּבֹּקֵר וְאֶת־הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי: חוֹק
 לְבַיִּמְלָכֵי, וּמַהֲרָ לְהַאִיר חֲשׁוֹכֵי, אִם
 נִסְתָּרָה דְרָכֵי, הַצְלִיחָה נָא לְעַבְדְּךָ
 בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי: שׁוּב

For Tuesday:

Hashem, my eyes are lifted to the skies; in my distress I call to Hashem. My spirit collapses within me due to my abundant anger and anguish, and I pour my soul before Hashem. God, pay heed to my speech and make for me a favorable sign. You have done many things, Hashem. I have been lowered but He will save me. He is a righteous God who brings salvation – for Your salvation I await, Hashem! When my enemy rises against me my heart shall not fear – for in You I trust, Hashem. Through You, my haven, My hand triumphs, and not through my sword, for it is not with a sword or spear that Hashem delivers. My enemies have become powerful and speak boastfully to me. Will You restrain Yourself at such things, Hashem? Why do You hide Your face while the enemy surrounds me? Hashem is a zealous, vengeful God! I must conceive of counsel in my soul, and inside my heart I moan. Shall Hashem neglect [me] forever? Insolent men battle against me; my feelings respond to me: “for Hashem shall not neglect forever.” I longingly await Your compassion – for You, Hashem, I wait; You will answer me, Hashem my God!

יְהוָה דָּלוּ עֵינַי לְמָרוֹם, בְּצַר לִי אֶקְרָא
 יְהוָה: וְתַתְּעַמְּףָּ עָלַי רוּחִי, מֵרַב
 בְּעָסִי וְשִׁיחִי, וְאַשְׁפֹּךְ אֶת־נַפְשִׁי לְפָנַי
 יְהוָה: יְהִי הַקָּשָׁב נְאוּמִי, וַעֲשֵׂה אוֹת
 לְמוֹכָה עָמִי, רַבּוֹת עָשִׂיתָ אֶתְּהָ יְהוָה:
 דְּלוֹתַי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, אֲלֹ צְדִיק וּמוֹשִׁיעַ,
 לְיִשׁוּעָתְךָ קְוִיתִי יְהוָה: בְּקוֹם עָלַי
 אוֹיְבִי, לֹא יִירָא לְבִי, וְאֲנִי עֲלִידָה בְּמַחְתִּי
 יְהוָה: רָמָה בְּךָ יְדִי - מִשְׁגָּבִי, וְלֹא
 בְּחַרְבִּי, כִּי לֹא בְּחַרְבַּב וּבַחֲנִית יְהוֹשִׁיעַ
 יְהוָה: אוֹיְבֵי גָבְרוּ, וְעָלַי הִתְאַמְרוּ,
 הַעֲלֵ־אֵלֶּה תִּתְאַפֵּק יְהוָה: לָמָּה פָּגַדָּה
 תִּסְתִּיר, וְאוֹיֵב עָלַי¹ יִכְתִּיר, אֲלֹ קְנוֹא
 וְנֹקֵם יְהוָה: עֲצוֹת בְּנַפְשִׁי אֲשִׁימָה,
 וְעַם לְבָבִי אֲהִימָה, הִלְעוֹלָמִים יִנַּח
 יְהוָה: זָרִים יְרִיבוּנִי, סְעִפִּי² יְשִׁיבוּנִי,
 כִּי לֹא יִנַּח לְעוֹלָם יְהוָה: רַחֲמֶיךָ
 שִׁבְרָתִי, כִּי לָךְ יְהוָה הוֹחֵלְתִי, אֶתְּהָ
 תַּעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: שׁוּב

For Wednesday:

Hashem, if my sin is too great to bear and I have been foolish, do not approach Your servant with judgment. Cleanse the impurities of my heart and efface the sins of my youth: also, from evildoers, save Your servant. My woes have prevailed and my sighs have broken my heart; bring joy to the soul of Your servant. Those who seek to harm me have boasted over me; they rejoice at my destruction. Do not hide Your face from Your servant. How much longer must I pray before justice is done (to my enemies)? When will You do justice to my pursuers? For how long is the life of Your servant? Revert from Your anger and pity me, let Your kindness console me, as You promised Your servant (David). I have recounted my ways and

relied on You from birth; shine Your face on Your servant. I am unworthy of all the kindness that You have done to Your servant; God, Who makes the solitary settle. Purify me from my sin, do not hide Your ear from my relief and from my cry; please God, for I am Your servant. Show me wonders, do not hide Your face from me, do not turn away Your servant in anger.

יְהוָה אִם גָּדֹל עוֹנֵי מִנְשׂוּא, וְהִסְפַּלְתִּי
עֲשֵׂה, אֵל תִּבּוֹא בְּמִשְׁפַּט אֶת־
עַבְדְּךָ: נִגְעֵי לִבִּי הִבֵּר, וְחַטָּאת נַעֲוִירִי
הִעֲבֵר, גַּם מִזְדִּים חֲשׂוֹךְ עַבְדְּךָ:
יִגְוֹנֹתַי גָּבְרוּ, וְאִנְחֹתַי לִבִּי שָׁבְרוּ,
שִׁמַּח נַפְשׁ עַבְדְּךָ: דּוֹרְשֵׁי רַעְתִּי עָלַי
הִגְדִּילוּ, לְהוֹתִי יִגְדִּלוּ, אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ
מֵעַבְדְּךָ: וְעַד אֵן אֲשׁוּעַ וְאֵין מִשְׁפַּט,
מִתִּי תַעֲשֶׂה בְּרוּדְפֵי מִשְׁפַּט, כְּמוֹה יָמֵי
עַבְדְּךָ: יָשׁוּב אִפְּךָ לְרַחֲמֵנִי, יְהִי נָא
חֲסִדְךָ לְנַחֲמֵנִי, כְּאִמְרַתְךָ לְעַבְדְּךָ:
דְּרָבִי סִפְרֹתַי, וְעֲלֶיךָ מִבְּטוֹן¹ נִסְמַכְתִּי,
הָאִירָה פְּנֵיךָ עַל עַבְדְּךָ: קִמַּנְתִּי מִכָּל־
הַחֲסָדִים, צוּר מוֹשִׁיב יְחִידִים, אֲשֶׁר
עָשִׂית אֶת־עַבְדְּךָ: טַהַרְנִי מִחַטָּאתַי,
אֵל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ לְרוֹחֹתַי לְשׁוֹעַתִּי, אָנָּה
יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדְּךָ: גִּפְּלֹאוֹת הִרְאֵנִי,
אֵל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בְּאֶף
עַבְדְּךָ: שׁוּב

For Thursday:

God, turn to the one who wanders from his nest and awakens his eyes from slumber. He rises in the middle of the night (to pray). Since he is ashamed of his sins, his tears are his bread day and night. Oppressed in his exile, chased from mountain to hill; (consumed by) scorching heat in the day and frost at night. Enemies oppress me, they conspire against me, they secretly plan (evil) all night. Let my prayer come before You, God, Lord of my salvation, when I call You at night.

יְהוָה שְׁעֵה נֹדֵד מִקְנֹו, וְעוֹרֵר שְׁנַת עֵינָו, וַיִּקָּם בַּחֲצֵי הַלַּיְלָה: מִפְּנֵי בִשְׁת אֲשָׁמְתוּ, הִיָּתְהָ לֹא דְמָעָתוּ, לָחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה: וַיְהִי בְשִׁבּוֹ נְהַרְפָּ, וּמֵהָר לְגִבְעָה נִרְדָּף, לְחֹרֵב בַּיּוֹם וּלְקִרְחַת בַּלַּיְלָה: אוֹיְבִים אוֹתִי יִלְחָצוּ, וְעָלִי יִתְיַעֲצוּ, וַיִּתְחַרְשׁוּ בְלַיְלָה: לְפָנֶיךָ תָּבֵא תַפְלִתִי, יְהוָה אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי, יוֹם צָעֲקוֹתַי בַּלַּיְלָה: שׁוּב

For Friday:

God, the Lord Who makes the solitary settle, turn to those who stand in the house of God at night. I trusted You and remembered Your name on my bed at night. Have pity on those who walk and cry, girded with swords for fear at night. I walk bent over, have found no rest in the day or the night. Save him who screams to You, to relate Your kindness in the morning and you fidelity at night.

יְהוָה אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים, שְׁעֵה לְעוֹמְדִים, בְּבֵית יְהוָה בַּלַּיְלָה: בְּךָ בְּטַחְתִּי, וְשִׁמְךָ זְכַרְתִּי, עַל מִשְׁכְּבֵי בַּלַּיְלָה: רַחֵם עַל הוֹלֵךְ וּבָכֵה, אִישׁ חָרְבוֹ עַל יָרְכוֹ, מִפְּתַח בַּלַּיְלָה: הִנְנִי הוֹלֵךְ שְׁחוֹתִי, לֹא מְצָאתִי מְנוּחָה, יָמִים גַּם לַיְלָה: מֵלֵט צוּעֵק נִגְדָּה, לְהַגִּיד בְּבִקְרַת חֲסִידֶיךָ, וְאַמוֹנְתֶיךָ בַּלַּיְלָה:

Hashem, God of Israel, turn from Your fierce anger, and let Your mind be changed concerning the evil intended for Your people. Do not be excessively angry, and do not remember iniquity forever – after all, see that we are all Your nation! For Your Name’s sake, do not be incensed; do not dishonor Your throne of glory. Remember, do not breach Your covenant with us. If our iniquities have testified against us – Hashem, act for Your Name’s sake.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

If our guilt is red as crimson wool – Hashem, bring forth first Your abundant mercy for the sake of the Father [Abraham] who was rescued from Kasdim, whom You made mighty in the Valley of Sidim. Remember for us his love this day.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

If we have sinned and excessively scoffed – Hashem, reveal for us a time of favor, for the sake of the distinguished one [Yitzhak] who was bound like a sheep and [in exchange] for whom a ram was placed [upon the altar] as his ransom for acceptance. Remember for us his binding this day.

שוב מחרון אַפְּךָ, וְהַנְּחֵם עַל־
הָרָעָה לְעַמְּךָ. אֶל־תִּקְצַף
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְדָּוְנֵהוּ ^{יַחְדָּוְנֵהוּ} עַד־מָאֵד וְאֶל־לְעַד
תִּזְכֹּר עֲוֹן. הֵן תִּבְטֹא עַמְּךָ בְּלִבְנוּ.
אֶל־תִּנְאֹץ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אֶל־תִּגְדֹּל
כִּפְסָא כְבוֹדְךָ. זָכֹר אֶל־תִּפְר
בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ. אִם עֲוִינוּ עָנוּ בָנוּ,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְדָּוְנֵהוּ ^{יַחְדָּוְנֵהוּ} עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ.

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חַטָּאוֹנוּ,
אָרוֹן סִלַּח לָנוּ.

אִם אֲשַׁמְנוּ בַתּוֹלַע הַאֲדָמָה,
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יַחְדָּוְנֵהוּ ^{יַחְדָּוְנֵהוּ} אֶת־חַמּוֹן
רַחֲמֶיךָ תִּקְדִּים, לְמַעַן אֵב מִצֵּל
מִבְּשָׂדִים, גִּבְרַתּוֹ בְּעַמְּךָ הַשְּׂדִים.
אֲהַבְתּוֹ זָכֹר הַיּוֹם לָנוּ.

כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חַטָּאוֹנוּ,
אָרוֹן סִלַּח לָנוּ.

אִם חַטָּאוֹנוּ וְהִרְבִּינוּ לְצִוּוֹן, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
יַחְדָּוְנֵהוּ ^{יַחְדָּוְנֵהוּ} גִּלָּה לָנוּ עֵת רְצוֹן, לְמַעַן
דָּגוּל תִּנְעַמְךָ כַּצֹּאן, וְאִיל הַיּוֹשֵׁת
כִּפְרוּ לְרְצוֹן. עַקְדָתוֹ זָכֹר הַיּוֹם
לָנוּ.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

If we have committed many transgressions and misdeeds – Hashem, be appeased through our petition, for the sake of the perfect one [Yaakob] who beheld a ladder and was afraid, and slept in the place [regarding which he exclaimed,] “How awesome!” Remember for us his perfection this day.

For our rebellions are many;
we have sinned to You.
Lord, forgive us!

We have come to beseech You, for kindness and truth stand before You. Please do not humiliate us; please do not turn us away empty-handed from You.

Forgive us and send us
salvation and compassion
from Your abode!

We have come to request atonement from You. Fearsome and Awesome One – a haven in times of trouble – sustain us and be gracious to us, and we shall call in Your Name.

Forgive us and send us
salvation and compassion
from Your abode!

בִּי רַבּוֹ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ הֶטְאֵנוּ,
אָרוֹן סֶלַח לָנוּ.

אִם הִרְבִּינוּ פֶּשַׁע וְעִבְרָה, יְהוָהדֵי
יֵאחֲזֵנִי הִתְרַצָּה בְּעֵתִיךָ, לְמַעַן
תָּם חֲזֵה סֶלֶם וַיִּירָא, וְלֵן בְּמִקּוֹם
מֵה נִוְרָא. תִּמְתּוּ זְכַר הַיּוֹם לָנוּ.

בִּי רַבּוֹ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לָךְ הֶטְאֵנוּ,
אָרוֹן סֶלַח לָנוּ.

אֶתְאֵנוּ לְחִלּוֹת פָּנֶיךָ, בִּי הַסֵּד
וְאִמְתִּי יִקְדְּמוּ פָנֶיךָ. נֹא־אֵל
תְּבִישֵׁנוּ, נֹא־אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִם
מִלְּפָנֶיךָ.

סֶלַח לָנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ,
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶךָ:

אֶתְאֵנוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ בְּפָרְחָ [מִלְרַע],
אִים וְנִוְרָא, מְשֻׁנֵּב לְעֵתוֹת
בְּפָרְחָ [מִלְרַע], תְּחַיֵּנוּ, תְּחַנְּנוּ,
וּבִשְׂמֶךָ נִקְרָא.

סֶלַח לָנוּ, וּשְׁלַח לָנוּ,
יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִמְּעוֹנֶךָ:

Our Master in the heavens, we plead with You as a servant pleads with His lord. Give us a heart to repent that we do not leave Your presence empty-handed.

מָרְנָא דְבִשְׁמַיָא ! לֵךְ מִתְחַנְנֵנּוּ
 בְּעַבְדָא דְמִתְחַנְנֵנּוּ לְמַאֲרַה,
 חַב לָן לְפָא לְתַיּוּבְתָא, וְלֹא נְהַדְרֵ
 רִיקָם מִן קַמְךָ:

Our Master in the heavens, we plead to You as a captive pleads with His master. All captives are ransomed with money, but Your nation, the House of Israel – with prayers and supplications. Raise Your right [hand] and let Your redemption sprout forth – the hope of both the living and the dead.

מָרְנָא דְבִשְׁמַיָא ! לֵךְ מִתְחַנְנֵנּוּ
 כְּבַר־שִׁבְיָא דְמִתְחַנְנֵנּוּ
 לְמַאֲרַה. בְּלִחוּן בְּנֵי־שִׁבְיָא
 בְּכַסְפָא מִתְפָּרְקוּן, וְעַמְךָ בֵּית
 יִשְׂרָאֵל בְּצַדִּיקוּתָא וּבְתַחֲנִינוּתָא. אֲרַם
 יְמִינְךָ וְאַצְטַח פְּרָקְךָ, סְבִרָא
 דְחַיִּיָא וּמֵתֵיָא:

He who is appeased with mercy and placated through supplications: be appeased and placated towards the poor, impoverished nation. Forever our Redeemer, our Savior since days of old, redeem Yaakob from the distant land and bring his offspring from its land of captivity.

מִתְרַצָּה בְּרַחֲמִים, וּמִתְפִּיִם
 בְּתַחֲנוּנִים, הִתְרַצָּה
 וְהִתְפִּיִם, לְעַם עֲנִי וּמְדַדְדֵי.
 פְּרוּקְנָא דְמַעֲלָמָא מְשׁוּבְנָא
 דְמִלְקַדְמוֹן, פְּרוּק יַעֲקֹב מֵאַרְשָׁא
 רְחִיקָא, וְאַפְסִק זְרַעָה מֵאַרְשָׁא
 דְשִׁבְיָא:

He beats and mends,
kills and brings to life;
He raises from the grave
to eternal life.

מַחֵי וּמְסִי, מְמִית וּמְחֵי,
מְסִיק מִן שְׂאוֹל^פ לְחַיֵּי עֲלְמָא.

When a child sins,
his father whips him;
a father who then feels pity
will cure his pain.

בְּרַא בְּר חָטִי, אָבוּהִי לְקַנְהֵי,
אָבוּהִי דְחַיִּים, אִפִּי לְכַאֲבֵה.

A servant who rebelled
and is led out in chains –
He yearns for his master
and his chains are broken.

עֲבָדָא דְמָרְדֵי, וְנָפִיק בְּקוֹלָר,
לְמַאֲרַה תְּאִיב, יתְּבַר קוֹלָרֵה.

We are Your firstborn son
and we have sinned before You.
Behold, our souls are satiated
with bitter and acrid.

בְּרַךְ בְּבְרָךְ אָנּוּ, וְחַטִּינָן בְּמַדֵּי,
הָא רַנְיָא נַפְשׁוֹן, בְּגַדִּין וּמְרַדִּין
(ג' וּמְרַדִּין).

Behold, we are Your servants and
we have rebelled against You.
Some [have been punished]
with looting and captivity,
and others with lashes.

הָא עֲבָדֵךְ אָנּוּ, וּמְרַדִּנָן
(ג' וּמְרַדִּינָן) בְּמַדֵּי,
הָא בְּבוֹתָא וְשִׁבְיָא,
וְהָא בְּמַלְקֵינָתָא.

We ask of You,
we plead with You –
In Your abundant compassion
– have mercy on our souls.

בְּבַעַן מַנְדָּ, בְּמַטְו מַנְדָּ,
בְּרַחֲמֵךְ דְנַפְשֵׁינוּ, רַחֵם עַל נַפְשֵׁינוּ.

Cure our pains
that overwhelm us
So that we are not
destroyed in captivity.

אִפִּי לְכַאֲבִין, דְּאִתְקַפּוּ עֲלֵין,
עַד^פ דְּלֹא נַחְוֵי, וְגַמְרָא בְּשִׁבְיָא.

He beats and mends,
kills and brings to life;
He raises from the grave
to eternal life.

מַחֵי וּמְסִי, מְמִית וּמְחֵי,
מְסִיק מִן שְׂאוֹל^פ לְחַיֵּי עֲלְמָא:

We have requested from You simple compassion – for compassion is in abundance with You. Act towards us with righteousness and kindness for Your Name’s sake. Please, Hashem our God, eliminate from us, our households and all households of Your nation; the House of Israel, wherever they are, pestilence, the sword, evils, hunger, captivity, looting, destruction, plague, Satan, evil inclination, harmful illnesses and oppressors – from us and from Your nation.

We have asked You for good life – for with You is the source of life. Act towards us with righteousness and kindness for Your Name’s sake. Please, Hashem our God, eliminate from us, our households and all households of Your nation; the House of Israel, wherever they are, pestilence, the sword, evils, hunger, captivity, looting, destruction, plague, Satan, evil inclination, harmful illnesses and oppressors – from us and from Your nation.

רַחֲמִים פְּשׁוּטִים בְּקִשְׁנוּ מִמֶּךָ, כִּי
 רַבִּים רַחֲמִים עִמָּךְ, צְדָקָה
 וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָנָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְחַדֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ הַסֵּר מִמָּנוּ
 וּמִבְּתֵינוּ, וּמִבְּתֵי כָל־עַמֶּיךָ בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מְקוֹם שָׂהֵם: דְּבַר,
 וְחָרָב, וְרָעָה, וְרָעַב, וְשָׂבִי, וּבִזְהָ,
 וּמִשְׁחִית, וּמִגִּפְתָּה, וְשָׂטָן, וְיֹצֵר
 הָרָע, וְחִלְאִים רָעִים, וְצָר, מִמָּנוּ
 מֵעַמֶּיךָ:

חַיִּים טוֹבִים שְׂאֵלְנוּ מִמֶּךָ, כִּי
 מְקוֹר חַיִּים עִמָּךְ. צְדָקָה
 וְחֶסֶד עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. אָנָּה
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִמְחַדֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ הַסֵּר מִמָּנוּ
 וּמִבְּתֵינוּ, וּמִבְּתֵי כָל־עַמֶּיךָ בַּיִת
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מְקוֹם שָׂהֵם: דְּבַר,
 וְחָרָב, וְרָעָה, וְרָעַב, וְשָׂבִי, וּבִזְהָ,
 וּמִשְׁחִית, וּמִגִּפְתָּה, וְשָׂטָן, וְיֹצֵר
 הָרָע, וְחִלְאִים רָעִים, וְצָר, מִמָּנוּ
 מֵעַמֶּיךָ:

To You, Hashem,
I have raised my eyes.
Hear the sound of my
supplications in accordance
with Your great kindness.

אֵלֶיךָ יְהוָה ^{יִחְדְּנֵנִי} נִשְׁאַתִּי עֵינַי,
שָׁמַע קוֹל תַּחֲנֻנֵי, בְּגִדְלֵ חַסְדֶּךָ:

I put my faith in Your Name
and outstretched my hand.
I have taken [with me] words
and come towards You.

בְּשֵׁמֶךָ בְּמַחְתִּי, וּבְפִי שִׁמְחֵתִי,
דְּבָרִים לְקַחְתִּי, וּבֵאתִי עֲדֶיךָ:

My anguishes have intensified
and my sorrows are abundant,
For You have placed all my
iniquities before You.

גָּבְרוּ יַגְנוֹתַי, וַיִּרְבוּ אַנְחוֹתַי,
כִּי כָל-עֲוֹנוֹתַי, שָׂתָה לְפָנֶיךָ:

My delicate soul
drips from misery.
Rescue Your servant's soul
from worry.

דִּלְפָּה מְתוּנָה, נִפְשִׁי תַעֲנוּגָה,
וַחַיֵּץ מִדְּאָגָה, נִפֵּשׂ עַבְדֶּךָ:

Move away my sin,
God of my salvation,
And also place my tear
in Your flask.

תַּעֲבֵר חַטָּאתִי, אֱלֹהֵי יִשׁוּעָתִי,
וְגַם אֶת-דִּמְעָתִי, שִׂמָּה בְּנֹאדֶךָ:

And in times of anger –
have compassion, remember
and rescind [Your decree];
Make joyous and console
Your servant's soul.

וּבְרִגְוֵי רַחֵם, זְכֹרָה וְהַנְּחֵם,
וְשִׁמַּח וְנַחֵם, נִפֵּשׂ עַבְדֶּךָ:

Remember my distress
and grief, the wormwood
[I have suffered] since birth.
Until when will You
[continuously] renew
Your witnesses against me?

זְכֹר עָנְיִי וּמְרוּדִי, לְעֵנָה מַעֲוִדִי,
עַד מָתַי לְפָנֶיךָ, תִּתְחַדֵּשׂ עֲדֶיךָ:

My oppressors, enemies
and watchful adversaries
have reviled me.
Please heed my words
as I approach in fear of You.

חַרְפוּנֵי צוּרֵי, אוֹיְבֵי וְשׂוֹרְרֵי,
הִקְשִׁיב־נָא אֶמְרֵי, בְּבֹאִי בְּפִתְחֶיךָ:

Wicked men have set for me
traps and snares
In which Your beloved ones'
steps have been trapped.

טָמְנוּ לִי יְדִים, פְּתִים וּמְצוּדִים,
וּבְהֵם גַּלְגְּרִים, פַּעַמִּי יְדִידֶיךָ:

They place traps for me
and testify falsely against me.
Wicked men have taken control
of me – without You, O Rock.

יְשִׁמוּן לִי מְצוּדִים, וְשִׁקֵּר בִּי
מַעֲדִים, בְּעֲלוּנֵי יְדִים, צוּר
בְּלַעְדֶּיךָ:

Rock, reveal Your glory to the
abandoned and captured nation,
And grant Your concealed
goodness to Your survivors.

בְּבוֹדֶךָ גִּלְהַ צוּר, לְעַם עֶזוּב
וְעֲצוּר, וּמוֹכֶךָ תַּנְצוּר, תִּנְהַ
לְשִׁרְיֶיךָ:

They are burdened
by immense pressure –
do not distance Yourself from them.
Remember [Your promise] to
Abraham, Yitzhak and Yaakob
Your servants.

לְחוֹצִים בְּרַב דַּחַק, מֵהֵם אֵל
תִּרְחַק, זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק,
וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

Supreme One – have compassion
from the high heavens
on those who are sorrowful
And on the offspring
of the cherished ones – the
children of Your beloved ones.

מְרוֹם מְמֹרוֹמִים, רַחֵם עַל
עֲגוּמִים, וְעַל זֶרַע רְחוּמִים,
יְדִדֵי יְדִידֶיךָ:

They moan in the abyss of exile;
they place their strength in You.
Raise the descendants of Your
pious ones from the depths.

נוֹאֲקִים בְּבוֹר גְּלוּת, בְּךָ שָׂמוּ
אֵילוּת, וְהָרַם מִשְׁפָּלוּת,
גִּזַּע חַסִּידֶיךָ:

Bring elation to those who bear the
yoke, and bring terror to their foes.
And lead the banners of Your
multitudes as in days of old.

סוֹבְלֵי עַל תְּצַהֲרֵם,
וְאוֹיְבֵיהֶם תִּבְהַלֵּם, וּבְקֶדֶם תִּנְהַלֵּם,
דִּגְלֵי הַמִּוֹנְדִים:

Answer their prayer,
support them as they fall,
And restore their exiles
from the ends of Your earth.

עֲנֵה אֶת־עֲתִירָתָם, סִמְךָ
אֶת־נְפִילָתָם, וְהָשֵׁב אֶת־
שְׁבוּתָם, מֵאַפְסֵי חַלְדָּי:

Redeem the nation that yearns
for You and is silent like a mute.
During this drawn out exile,
they have been satiated
with Your wanderings!

פְּדֵה עַם לֵךְ הוֹמָה, וּבְאֵלֶם הוֹמָה,
בְּגִלוֹת וְהַ בְּמָה, שְׂבָעוּ גְדוּרָיךְ:

Righteous in deeds,
by whom actions are measured,
Lift us from the depths
for the sake of Your kindness.

צְדִיק בְּמַפְעָלוֹת,
לֵךְ נִתְכַּנּוּ עֲלֵינוֹת,
דִּלְנוּ מִמְצוּלוֹת, לְמַעַן חַסְדֶּיךְ:

Gather those who are scattered,
who are locked in the chains
of the oppressor;
Cruel men have devoured them,
they have burned down Your
places of communion.

קַבֵּץ מְפֹרְסִים, בְּכַבְלֵי צַר סְגוּרִים,
בְּלַעוֹם אֲכָרִים, שָׂרְפוּ מוֹעֲדֶיךְ:

Compassionate One, provide
support for the nation
satiated with wormwood,
And please act for the sake of
Your three servants [the Patriarchs].

רַחוּם הָיָה לְמִשְׁעֵן, לְעַם רוּחַ לַעֲנֵן,
וַעֲשֵׂה נָא לְמַעַן, שְׁלֹשֶׁת עַבְדֶּיךְ:

Shaddai, You are exalted
through all that You have done –
For You are righteous and
Your “uniform” is righteousness.

שְׁדַי [הַדְלִי"ת בַּדָּגֶשׁ רו"ח] נִשְׁגָּבְתָּ, בְּכָל־
אֲשֶׁר פָּעַלְתָּ, כִּי צְדִיק אַתָּה, וְצִדְקַתְךָ
מְדִינָתְךָ:

Atone for my iniquity
for I rely on You, My King,
And set straight my path, my God,
to Your service.

תְּכַפֵּר עוֹנֵי, כִּי שָׁכְרִי בְךָ מֵלְכִי,
וּבִנְנִי אֶת־דַּרְכִּי, אֱלֹהֵי יְעֻבְדֶּךָ:

Pay heed to my prayer
and to my words of praise,
For You are my [source of] hope
– and who will not testify
about Your [greatness]?

תִּשְׁעָה לְתַפִּלָּתִי, וּלְשִׁיחַ רִנָּתִי,
כִּי אַתָּה תִּקְנֶנִּי, וּמִי לֹא יְעִידֶךָ:

To You, Hashem,
I have raised my eyes.
Hear the sound of my
supplications in accordance
with Your great kindness.

אֱלֹהֵי יְהוָה^{יְהוָה יְהוָה} יִשְׁמַע עֵינַי,
שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי, בְּגִדְךָ חֲסִדֶּךָ:

*Hazan recites first clause of each stanza,
and congregation responds with the final clause.*

Our Father,
the compassionate Father
– and save us for Your Name's sake!

אָבִינוּ אֵב תְּרַחֲמֵן!
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Our God
and God of our forefathers
– and save us for Your Name's sake!

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ!
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.

We have called to You in our
distress
– and save us for Your Name's sake!

בְּצַר לָנוּ קְרָאנוּךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.

Bring upon us Your abundant
compassion
– and save us for Your Name's sake!

גִּלְגַּל עָלֵינוּ הַמִּזֵּן רַחֲמֶיךָ,
וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ.

We have sought You out –
let Yourself be found by us
– and save us for Your Name's sake!

דַּרְשָׁנוּךָ הַמָּצֵא לָנוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Respond to our prayers today,
and each and every day
– and save us for Your Name's sake!

הֶעֱתֵר-לָנוּ הַיּוֹם וּבְכָל-יּוֹם וַיּוֹם
בְּתַפְּלֹתֵנוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Do not cause us
embarrassment from our hopes
– and save us for Your Name's sake!

וְאַל תְּבִישֵׁנוּ מִשְׁבָּרֵנוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Remember us with
a favorable memory before You
– and save us for Your Name's sake!

זְכְּרֵנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Be gracious
and have compassion for us
– and save us for Your Name's sake!

חַוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Cleanse us from the
impurities of our iniquities
– and save us for Your Name's sake!

טַהַרְנוּ מִטְּמֵאוֹת עֲוֹנוֹנוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

May Your mercy
be aroused upon us
– and save us for Your Name's sake!

יְהוֹמוֹנָא רַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ ,

וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ .

Have pity on Your nation, have
compassion on Your portion; please
be gracious to us in accordance
with Your abundant mercy; favor
us, our King, and answer us.

חַמֵּל עַל עַמְּךָ , וְרַחֵם עַל גִּזְרֹתֶיךָ ,
חוֹסֶה נָא בְּרַב רַחֲמֶיךָ , חַנּוּנוּ מִלְּכֵנוּ
וְעֲנֵנוּ :

Our Father, our King

– You are our Father.

Our Father, our King

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ,

אָבִינוּ אַתָּה,

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

If we have acted properly

– You are our Father.

And if we committed evil deeds

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אִם הִטְבְּנוּ פְעֵל,

אָבִינוּ אַתָּה.

וְאִם הִרְעֵנוּ מַעַל,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

If our transgressions are many

– You are our Father.

You are the Rock of our salvation

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אִם גָּבַר פְּשָׁעֵנוּ,

אָבִינוּ אַתָּה.

אַתָּה צוּר יִשְׁעֵנוּ,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

If we have excessively spoken [evil]

– You are our Father.

Remember that we are but clay

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אִם הִרְבִּינוּ אִמְר,

אָבִינוּ אַתָּה.

זָכַר כִּי אֲנַחְנוּ תָמָר,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

If we have sinned against You

– You are our Father.

Lord, forgive us

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אִם לְךָ חָטָאנוּ.

אָבִינוּ אַתָּה.

אֲדוֹן סְלַח לָנוּ,

אֵין לָנוּ אֱלֹה אַתָּה.

אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, רַחֵם עָלֵינוּ.

We look to You for hope, Hashem

– You are our Father.

For You are our Father

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

לְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִתְחַנֵּן,

אָבִינוּ אֶתָּה.

כִּי אַתָּה אָבִינוּ,

אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אֶתָּה,

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.

To You we have outstretched our

hands – You are our Father.

Provide us with a cure

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

לְךָ פָּרַשְׁנוּ שַׁעַר,

אָבִינוּ אֶתָּה.

תְּמַצֵּא לָנוּ תַּעֲרָ,

אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אֶתָּה.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.

Quickly send the savior

– You are our Father.

And make the sprout

of salvation blossom

– we have no one besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

חֹשֶׁה שְׁלַח מְשִׁיחַ,

אָבִינוּ אֶתָּה.

וַיֵּצֵא יֵשַׁע תְּפָרִיחַ.

אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אֶתָּה.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.

Our Father, our King

– You are our Father.

Our Father, our King

– we have no king besides You.

Our Father, our King

– have compassion on us.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ,

אָבִינוּ אֶתָּה.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ,

אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי אֶתָּה.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.

Our Father, our King – You are our Father. Our Father, our King – we have no king besides You. Our Father, our King – have compassion on us. Our Father, our King, favor us and answer us, for we have no accomplishments. Deal with us charitably and kindly for the sake of Your great Name and deliver us. As for us, we know not what to do, but we look to You. Remember Your mercies, Hashem, and kindnesses, for they are from the beginning of the world. Hashem, may Your kindness be upon us, as we have waited for You. Remember not the sins of our ancestors. Let Your mercy come swiftly toward us, for we have been brought very low. Our help is in the Name of Hashem, maker of heaven and earth. Be gracious to us, Hashem, be gracious to us, for we are saturated with humiliation. [When] in anger, remember to have compassion. [When] in anger, remember the love [of Abraham]. [When] in anger, remember the binding [of Yitzhak]. [When] in anger, remember the righteousness [of Yaakob]. Hashem, deliver [us], the King will answer us on the day we call. For He knows our inclination, He is mindful that we are but dust. Help us, God of our deliverance, for the sake of the glory of Your Name, and save us and atone our sins for the sake of Your Name.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלֶּא אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד, לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגּוֹדֵל, וְהוֹשִׁיעֵנוּ: וְאַנְחֵנוּ לֹא נִרְעֵ מִהֵרָ נַעֲשֶׂה, כִּי עֲרִיד עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה¹ יְהוָה² וְחֶסֶדְךָ, כִּי מֵעוֹלָם קָמָה: יְהִי חֶסֶדְךָ יְהוָה³ עִלֵּינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לְךָ: אֵל תִּזְכְּרֵנוּ עֲוֹנוֹת רֵאשׁוֹנִים, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי רָדוּנוּ מְאֹד: עֲזֵרנוּ בְּשֵׁם יְהוָה⁴ יְהוָה⁵, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חַנּוּנוּ יְהוָה⁶ יִאֲחֻזֵנוּ, חַנּוּנוּ, כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ כּוֹז: בְּרַגְזוֹ, רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ, אֲהַבָה תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ, עֲקָדָה תִּזְכֹּר. בְּרַגְזוֹ, תְּמִימוֹת תִּזְכֹּר: יְהוָה⁷ יְהוָה⁸ יִאֲחֻזֵנוּ: הוֹשִׁיעָה, הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: כִּי הוּא יִרְעֵ יִצְרָנוּ, וְכוֹר כִּי עֶפֶר אֲנַחְנוּ: עֲזֵרנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׂמֹךְ, וְהַצִּילנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

Protector of Israel – protect the remnant of Israel, so that Israel, who each day recite “*Shema Yisrael,*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, שְׁמֵר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵל יֵאֱבָד יִשְׂרָאֵל, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

Protector of the singular nation – protect the remnant of the singular nation, so that the singular nation that recites each day, “*Shema Yisrael Hashem Elokenu Hashem Ehad*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד, שְׁמֵר שְׂאֵרֵי גּוֹי אֶחָד, וְאֵל יֵאֱבָד גּוֹי אֶחָד, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה (אֶחָד) יְהוָה יֵחָדוּהוּ אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה (אֶחָד) יְהוָה יֵחָדוּהוּ: אֶחָד:

Protector of the sacred nation – protect the remnant of the sacred nation, so that the sacred nation that recites each day “*Kadosh, Kadosh, Kadosh*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ, שְׁמֵר שְׂאֵרֵי גּוֹי קָדוֹשׁ, וְאֵל יֵאֱבָד גּוֹי קָדוֹשׁ, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ:

Protector of the great nation – protect the remnant of the great nation, so that the great nation that recites each day “*Amen, yehei Shemeh Rabbah mevarach*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי רַבָּא, שְׁמֵר שְׂאֵרֵי גּוֹי רַבָּא, וְאֵל יֵאֱבָד גּוֹי רַבָּא, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא:

Protector of the blessed nation – protect the remnant of the blessed nation, so that the blessed nation who say each day “*Amen, yehei Shemeh Rabbah mevarach*” shall not be destroyed.

שׁוֹמֵר גּוֹי מְבֹרָךְ, שְׁמֵר שְׂאֵרֵי גּוֹי מְבֹרָךְ, וְאֵל יֵאֱבָד גּוֹי מְבֹרָךְ, הָאוֹמְרִים בְּכָל-יוֹם: אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבֹרָךְ:

Accept our prayer and hear our cry, He who knows hidden thoughts.

שׁוֹעֲתֵנוּ קְבֵל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תְּעֻלּוֹמוֹת:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְּרֵעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ, וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) כְּתִיבוּן וּבִימִיבוּן וּבְחַיֵּי דְבַלְ-בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בְּעֲלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא [וְ]לְעָלְמֵי עָלְמֵיָא וְתַפְרֵךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֲלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְּאִמְרִין בְּעֲלָמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

May you be answered and responded to from the heavens. May your cries be accepted; may your prayers be heard willingly. And may the sound of your petition be answered, and we and you shall see the fulfillment of the verse that is written, "Hashem, God of your forefathers, shall increase you a thousand-fold and bless you as He has spoken regarding you." (During the Ten Days of Repentance add: And the Almighty shall inscribe you in the book of good life.) So may it be His will, and let us say: Amen.

תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲתְרוּ בְּרַחֲמִים⁴ מִן הַשָּׁמַיִם, תִּקְבַּל צַעֲקַתְכֶם, תִּשְׁמַע תְּפִלַּתְכֶם בְּרָצוֹן, וַיַּעֲנֵה קוֹל עֲתִירַתְכֶם, וַיִּקְיַם בְּנֹו וּבְכֶם⁵ מִקְרָא שְׁכַתוֹב: וְיִזְכְּרֵנוּ (אֲדוֹנָי) אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כְּכֶם אֱלֹהֵי פְעֻמִּים, וַיְבָרַךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם. (בעשׂי"ת ויפייס: וַיִּכְתְּבְכֶם הָאֵל בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים), וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן. (אמן)

תִּתְקַבַּל צִלּוֹתְנָא וּבְעוֹתְנָא עִם צִלּוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְּבַלְ-בֵּית יִשְׂרָאֵל, קְדָם אֲבוּנָא דְּבִשְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשָׁבַע וַיִּשׁוּעָה וַיִּשְׁעָה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנֹאֲלָה וְסִלְיָחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְתַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עֲשֵׂה שְׁלוֹם (בעשׂי"ת אומרִים: הַשְׁלוֹם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

A Song of Ascents: Out of the depths I have called to You, Hashem. My Master, hear my voice; let Your ears be attentive to the voice of my supplications. If You, God, should take account of iniquities, my Master, who could survive? For with You is forgiveness, in order that You be feared. I hope for Hashem, my soul hopes; and for His word, I wait. My soul [waits] for my Master more than the watchman [waits] for the morning, [more than] the watchman [waits] for the morning. Hope, Yisrael, upon Hashem, for with Hashem there is loving-kindness, and with Him there is much redemption. And He will redeem Yisrael from all its iniquities.

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים
 קְרָאתִיךָ יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׁמֹעַ
 בְּקוֹלִי, תִּתְיַנֵּן אָזְנוֹךָ קִשְׁבוֹת
 לְקוֹל תְּחִנּוֹתַי: אִם-עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר-
 יְהוָה, אֲדֹנָי מִי יֵעָמֵד: כִּי-עֲמֹד
 תִּסְלִיחָה, לְמַעַן תִּגְרָא: קְוִיתִי
 יְהוָה (יְהוָה יְהוָה) יְהוָה קְוִיתָה נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ
 הוֹחֲלִיתִי: נַפְשִׁי לְאֲדֹנָי, מִשְׁמָרִים
 לְבַקֵּךְ, שְׁמָרִים לְבַקֵּךְ: וַיְחַל
 יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה (יְהוָה יְהוָה) כִּי-עַם
 יְהוָה (יְהוָה יְהוָה) יְהוָה תַּחֲסֹר, וְתִרְבֶּה עִמּוֹ
 פְּדוּת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת-יִשְׂרָאֵל
 מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

יְתַגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ¹ שְׁמֹה רַבָּא, (אמן) בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ,
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ, (אמן) בְּתַיִּיכוֹן וּבְיוֹמִיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל, בַּעֲנָלָא וּבְזִמְן קְרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהוָה שְׁמֹה רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעַלְמִים [ו]לְעַלְמֵי עֲלָמָא יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרַומֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא,
 וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֹה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל-בְּרַבְתָּא,
 שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא, דְאָמִירִין בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהוָה שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָא, תִּיִּים וְשַׁבְעַ וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וּרְפוּאָה וְנִגְלָה
 וְסִלִּיחָה וּבְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וְלְכָל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן).

¹עשה ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
 וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

Be gracious towards Your children who return to You and stand before You in fear. They are fearful of the time when they will be called to judgment, and they therefore come in pain.

חֹזֵן רַחֲמוֹן עַל בְּנֵיךָ, לְךָ יֹשְׁבִים.
וּבְפֶתַח לְפָנֶיךָ נֹצְבִים יְרֵאִים עֵת
יִקְרְאוּ לְדִין כִּי עַל כֵּן בָּאוּ נִכְאָבִים:

Remember [Your] compassion on the Day of Judgment; eliminate anger and rage at the time when You judge. Those who fear You and hold Your Name in esteem – they shall sit in judgment.

זָכוֹר תְּזַכֵּר רַחֲמִים יוֹם הַדִּין. הַפֶּר
בְּעַם וּזְעִמִים עֵת תִּדְיִן. לְיִרְאֵיךָ
וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמֶךָ הַמָּה יוֹשְׁבֵי עַל
מִדִּין:

Bring near to me the year of the redeemer, and redeem me. Lead me, Almighty One, towards placid waters. And remember for me the merit of the perfect one [Yaakob], and place me like a stamp upon Your heart.

קָרֵב לִי שָׁנַת גְּאוּל וּפְדִינִי. עַל מֵי
מְנוּחֹת הָאֵל תִּנְחַנֵּנִי. וּזְכוֹר לִי זְכוֹת
אִישׁ תָּם, עַל לְבָבְךָ בְּחֹתָם שִׁימְנִי:

אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר לִי לְמִשְׁאָא. רְאֵה צוּרֵי גְאוּלֵי אֵיךְ אִשְׁאָ. לֹא אוּכַל שְׂאֵת
עָלַי. אֶבֶר רַע מִפְּעָלֵי אֵל תִּשְׂאָ:

שִׁיר לְךָ מְהֻלָּלָת. לְמִנְצַחַת עַל אֵיזֶלֶת הַשְּׁחַר.

סֵדֵר עֲמִיפַת הַטְּלִית

יְכוּן בְּבִרְכָתוֹ לִפְטוֹר גַּם טְלִית קָטָן שְׁעָלָיו

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹתֵם וְהַיְהִיֶה / יֵאָחֲזוּנָהּ תִּקּוּן בַּעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר כּוֹלֵם, הַמְשִׁיחַ עָלֵינוּ בַּפֶּרֶט

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצִית:

סֵדֵר הַנְּחַת תְּפִלִּין

יְכוּין בְּבִרְכָה זוֹ לִפְטוֹר גַּם אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ:

כָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֲדוֹן הַכֹּל, הַיּוֹתֵם וְהַיְהִיֶה / תִּקּוּן בַּעַל הַיְכֹלֶת וּבַעַל הַכּוֹחַ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר כּוֹלֵם, הַמְשִׁיחַ עָלֵינוּ בַּפֶּרֶט

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוָּנוּ לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין:

אֲחֵר הַנְּחַת תְּפִלָּה שֶׁל רֹאשׁ יִכְרוּךְ שֶׁלֵּשׁ כְּרִיכוֹת עַל אֲצַבְעוֹ הָאֲמֻצִּית, כְּרִיכָה רִאשׁוֹנָה בַּפֶּרֶק אֲמֻצִּי שֶׁל הָאֲצַבְעֵי וְכְרִיכָה ב' וְג' בַּפֶּרֶק הָאֲחֵרוֹן, וַיֹּאמֶר:

וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי לְעוֹלָם, וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּצִדְקָה וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֶרְשָׁתִּיךָ לִי בְּאִמּוּנָה, וַיִּדְעַת אֶת־יְהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ):

וַיִּדְבֵר יְהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ) אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קִדְּשׁ־לִי כֹל־בְּכוֹר, פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם, זְכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בַחֲזוֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ) אֶתְכֶם מִצֵּר, וְלֹא יֵאָכֵל חֶמְצוֹן: הַיּוֹם אִתְּם יֵצְאוּם בַּחֲדָשׁ הָאֵכִיב: וְהָיָה כִּי־יִבְאֵךְ יְהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ) אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוֹסִי, אֲשֶׁר גִּשְׁבַע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ, וְעַבְדְּתָ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֲדָשׁ הַזֶּה: שִׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצַּת, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חֹג לַיהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ): מִצַּת יֹאכַל אֶת שִׁבַעַת הַיָּמִים, וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמְצוֹן, וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכֹל־גִּבְעֶיךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעַבְדוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה (יֵאָחֲזוּנָהּ) לִי בְּצֵאתִי

האומר 'קפלת תנה' כורת החיצונים שמעכבים את התפלה, כמו שסיימה חנה בתפילתה "ה' יתרו מריבוי" (רבי יעקב דקוז שע"ת ד:).

ישכים לבית הכנסת כדי שיהיה מי' הראשונים, ולפני התפילה יש אומרים פסוקים אלו:

וּתְתַפְּלֵל חֲנָה וּתְאָמַר, עֲלֵץ לְבִי בַיהוָה^א יֵאָדוֹנָי, רָמָה קַרְנֵי בַיהוָה^ב יֵאָדוֹנָי, רָחַב
 פִּי עַל־אוֹיְבֵי, בִּישְׁמֹחֲתִי בִישׁוּעֹתֶיךָ: אֵין־קְדוֹשׁ בַּיהוָה^ג יֵאָדוֹנָי בִּישׁוּעֵי
 בְּלַתֶּךָ, וְאֵין צוּר בְּאֱלֹהֵינוּ: אֲר־תִּרְבוּ תִדְבְּרוּ גְבוּהָ גְבוּהָ, יֵצֵא עֲתָק מִפִּיכֶם,
 כִּי אֵל דַּעוֹת יְהוָה^ד יֵאָדוֹנָי, וְלֹא נִתְּנָנוּ עַל־לוֹת: קָשַׁת גְּבוּרִים חֲתִים, וְנִבְשָׁלִים
 אֲזוּרו חֵיל: שְׁבָעִים בְּלָחֶם נִשְׁכְּרוּ וּרְעֵבִים חָדְלוּ, עַד־עַקְרָה יִלְדָה שְׁבָעָה, וּרְבַת
 בָּנִים אִמְלָלָה: יְהוָה^ה יֵאָדוֹנָי מִמִּית וּמַחֵה, מוֹרִיד שְׂאוֹל וַיַּעַל: יְהוָה^ו יֵאָדוֹנָי מוֹרִישׁ
 וּמַעֲשִׂיר, מַשְׁפִּיל אֶף־מְרוֹמָם: מִקִּים^ז מַעַפָּר דָּל מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן לְהוֹשִׁיב
 עַם־נְדִיבִים וְכֶסֶף כְּבוֹד יִנְחֹלֶם, כִּי לַיהוָה^ח יֵאָדוֹנָי מִצְקֵי אֶרֶץ וַיִּשֶׁת עֲלֵיהֶם תִּבְלָה:
 רִגְלֵי חֲסִידָיו יִשְׁמַר, וּרְשָׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ, בִּישׁוּעֵי יְהוָה^ט יֵאָדוֹנָי יִתְּנוּ
 מְרִיבָיו עֲלֵיו בְּשָׁמַיִם יָרַעַם, יְהוָה^י יֵאָדוֹנָי יִדִּין אֶפְסֵי־אֶרֶץ, וַיִּתֵּן־עֹז לְמַלְכּוֹ
 וַיְרַם קַרְן מְשִׁיחוֹ: אֲתוּהֵי בְּמָה רַבְּרִינַן וּתְמַהוּהֵי בְּמָה תְקִיפִין, מְלָכוּתָה מְלָכוּת
 עֲלֶם וּשְׁלֹמֹנָה עַם־דָּר וְדָר: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ וְצֵאן מַרְעִיתֶךָ גּוֹדָה לָךְ לְעוֹלָם לְדוֹר
 וְדוֹר, נִסְפָּר תִּהְיֶה־תֶּךָ: עָרַב^י וּבִקֵּר וְצִהָרִים אֲשִׁיחָה וְאַהֲמָה, וַיִּשְׁמַע קוֹלֵי: בְּרִן־יַחַד
 בּוֹכְבֵי בִקֵּר, וַיִּרְעוּ בְל־בְּנֵי אֱלֹהִים: לֹא־אִירָא מְרַבּוֹת עִם, אֲשֶׁר סָבִיב שָׁתו
 עֲלֵי: וְאַנִּי בַיהוָה^{יא} יֵאָדוֹנָי אֲצַפְּהָ, אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׁעֵי, יִשְׁמַעֲנֵי אֱלֹהֵי: (בשבת
 ויום־שוב ידלג פסוק זה: אֲר־תִּשְׁמָחִי אוֹיְבֵי לִי כִי נִפְלַתִי קָמַתִי, בִּישׁוּעֵי יְהוָה^{יב} יֵאָדוֹנָי
 יֵאָדוֹנָי אֹר לִי:) בִּישׁוּעֵי יְהוָה^{יג} יֵאָדוֹנָי הוֹחֲלֵתִי, אֲתָה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵי: רִגְלֵי עֲמֹדָה
 בְּמִישׁוֹר, בְּמִקְהָלִים אֲבָרְךָ יְהוָה^{יד} יֵאָדוֹנָי:

תפילת שחרית

לפני התפלה יאמר:

יְשֵׁם יְחִיד קְדוֹשׁ בְּרִיךְ הוּא וְשָׂכַנְתִּיחַ בְּדַחֲלֵנוּ וּרְחִימוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ לְיַחְדָּא שֵׁם
 אוֹת יו"ד אוֹת ה"א בְּאוֹת וְא"ו אוֹת ה"א, בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם
 בְּרִי-יִשְׂרָאֵל, הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים לְהַתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שַׁחֲרִית שְׁתַּקֵּן אַבְרָהָם אֲבִינוּ
 עֲלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, עִם בְּרֵיה־מִצְוֹת הַבְּרִיאוֹת בְּה, לְתַקֵּן אֶת-שְׂרָשָׁה בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן,
 לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וְיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ,
 וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עֲלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קדם כל תפלה יקבל עליו מצות עשה של וְאַהֲבַת לְרַעַף כְּמוֹד, ויבנו לְאַהֲבֵהוּ כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּנִפְשׁוֹ,
 ויעיז תקבל תפלתו בתוך תפלות כל ישראל (האריז"ל).

הַרְיֵנִי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שְׁלִי: וְאַהֲבַת לְרַעַף בְּמוֹד. וְהַרְיֵנִי אוֹהֵב
 אֶת-כָּל-אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנַפְשִׁי וּמְאוֹדֵי:

סדר הקרבנות עד ברוך שאמר, הוא בתיקון ועליית עולם העשיה (העולם השפל)

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרְנוּ בְּזִכְרוֹן מִזֵּב מַלְפָּנֶיךָ, וּפְקַדְנוּ בְּפְקֻדַת
 יְשׁוּעָה וּרְחֻמִּים^א מִשְׁמֵי שְׁמַי קָדְשׁ, וְזָכַרְנוּ יְהוָה^ב וְהוֹדֵינוּ^ג אֱלֹהֵינוּ
 אֶהֱבֵת תְּקַדְמוֹנִים - אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עַבְדְּךָ, אֶת-הַבְּרִית
 וְאֶת-הַחֶסֶד וְאֶת-הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אֲבִינוּ בְּהַר הַמְּרִיָּה,
 וְאֶת-הַעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת-יִצְחָק בְּנוֹ עַל גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ בְּכַתוּב^ד בְּתוֹרַתְךָ:

פְּרֻשַׁת הַעֲקֵדָה

וְיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם, וַיֹּאמֶר אֵלָיו
 אַבְרָהָם. וַיֹּאמֶר הִנְנִי: וַיֹּאמֶר קַח-נָא אֶת-בְּנֶךָ אֶת-יִחְיֵדָךְ אֲשֶׁר-
 אֶהֱבֵת אֶת-יִצְחָק, וְלֶךְ-לְךָ אֶל-אֶרֶץ הַמְּרִיָּה, וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל
 אֶחָד הַהָרִים אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהֶיךָ: וַיִּשְׁכֶּם אַבְרָהָם בְּבֶקֶר וַיַּחֲבֵשׂ אֶת-חֲמורוֹ,
 וַיִּקַּח אֶת-שְׁנֵי נְעָרָיו אֹתוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ, וַיִּבְקַע עֵצִי עֹלָה, וַיִּקֶּם וַיֵּלֶךְ
 אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-אָמַר-לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם
 אֶת-עֵינָיו^א וַיֵּרָא אֶת-הַמָּקוֹם^ב מְרֻחָק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-נְעָרָיו, שְׂבוּ
 לְכֶם פֹּה עִם-הַחֲמור, וְאַנִּי וְהַנְּעָר גִּלְכָּה עַד-כֹּה, וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנִשְׁוֹכֶה

אֱלֹהֵיכֶם: וַיִּקַּח אֲבֹרְהָם אֶת־עֵצֵי הָעֵלֶה, וַיִּשֶׂם עַל־יָצֵחַק בְּנֹו, וַיִּקַּח בְּיָדוֹ
אֶת־הָאֵשׁ וְאֶת־הַמַּאֲבָלֶת, וַיִּלְכְּבוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יָצֵחַק אֶל־אֲבֹרְהָם
אָבִיו, וַיֹּאמֶר אָבִי, וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי בְנִי. וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהַעֲצִים, וְאִיהַ
הַשָּׂה לְעֵלֶה: וַיֹּאמֶר אֲבֹרְהָם, אֱלֹהִים יִרְאֶה־לָּו הַשָּׂה לְעֵלֶה, בְּנִי. וַיִּלְכְּבוּ
שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיִּבְּאוּ אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לָו הָאֱלֹהִים, וַיִּבְּן שָׁם
אֲבֹרְהָם אֶת־הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת־הַעֲצִים, וַיַּעֲקֹד אֶת־יָצֵחַק בְּנֹו, וַיִּשֶׂם
אֹתוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לְעֲצִים: וַיִּשְׁלַח אֲבֹרְהָם אֶת־יָדוֹ, וַיִּקַּח
אֶת־הַמַּאֲבָלֶת, לְשַׁחַט אֶת־בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֵלָיו מִלֶּאֶךְ יְהוָה^{יִתְּרוֹ} וַיֹּאמֶר
מִן־הַשָּׁמַיִם, וַיֹּאמֶר אֲבֹרְהָם אֲבֹרְהָם. וַיֹּאמֶר הֲנֵנִי: וַיֹּאמֶר אֶל־תְּשַׁלַּח
יָדְךָ אֶל־הַנֶּעַר, וְאֶל־תַּעַשׂ לָו מֵאִמָּה, כִּי אֶתָּה יָדַעְתִּי כִּי־רָא אֱלֹהִים
אִתָּה, וְלֹא חֲשַׁבְתָּ אֶת־בְּנֹךְ אֶת־יְחִידְךָ מִמֶּנִּי: וַיִּשָּׂא אֲבֹרְהָם אֶת־עֵינָיו
וַיִּרְא וְהִנֵּה־אֵיל, אַחַר גֵּאֲחוֹ כְּפֶסֶד כְּקֶרְנֵי, וַיִּלְךְ אֲבֹרְהָם וַיִּקַּח
אֶת־הָאֵיל, וַיַּעֲלֶהוּ לְעֵלֶה תַּחַת בְּנֹו: וַיִּקְרָא אֲבֹרְהָם שֵׁם־הַמְּקוֹם הַהוּא
יְהוָה^{יִתְּרוֹ} וַיִּרְאָה, אֲשֶׁר יֹאמֶר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה^{יִתְּרוֹ} וַיִּקְרָא
מִלֶּאֶךְ יְהוָה^{יִתְּרוֹ} אֶל־אֲבֹרְהָם, שְׁנֵית מִן־הַשָּׁמַיִם: וַיֹּאמֶר כִּי נִשְׁבַּעְתִּי,
נְאֻם־יְהוָה^{יִתְּרוֹ}, כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה, וְלֹא חֲשַׁבְתָּ
אֶת־בְּנֹךְ אֶת־יְחִידְךָ: כִּי־בָרַךְ אֲבֹרְכָךְ, וְהִרְבָּה אֲרַבָּה אֶת־זֶרְעֶךָ,
כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּכְחוֹל אֲשֶׁר עַל־שֵׁפֶת הַיָּם, וַיִּרַשׁ זֶרְעֶךָ אֶת שְׂעַר
אֵיבָיו: וְהִתְפָּרְכוּ בּוֹרְעֶךָ כֹּל גּוֹי הָאָרֶץ, עַקֵּב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקִלְיִ:
וַיֵּשֶׁב אֲבֹרְהָם אֶל־נַעֲרָיו, וַיִּקְמוּ וַיִּלְכְּבוּ יַחְדָּו אֶל־בְּאֵר שָׁבַע, וַיֵּשֶׁב
אֲבֹרְהָם בְּבֵאֵר שָׁבַע:

וּשְׁחַט אֹתוֹ עַל יָרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנָי יְהוָה^{יִתְּרוֹ}, וְזָרְקוּ בְנֵי אֶחָדָן
הַבְּהֵנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^{יִתְּרוֹ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתְּמַלֵּא רַחֲמִים עָלֵינוּ,
וּבְכֵן, בְּרַב רַחֲמֶיךָ תִּזְכֹּר לָנוּ עַקְדָתוֹ שֶׁל יָצֵחַק אָבִינוּ בְּאֲבֹרְהָם אָבִינוּ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כְּאֵלָיו אֶפְרוֹ צָבוּר וּמְנַח עַל גְּבוֹי הַמִּזְבֵּחַ, וְתַבִּיט בְּאֶפְרוֹ
לְרַחֵם עָלֵינוּ, וּלְבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת, וְתִפְּנֹו לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה
שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ, וְתַצִּילֵנוּ מִיָּצֵר הָרַע וּמִכָּל־חַטָּא וְעוֹן, וְתֹאמַרְךָ יְמִינוּ בְּטוֹב וְשְׁנוֹתֵינוּ
בְּנִעְמִים:

רבנו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך
 בלרב שלם, כן יכבשו רחמיך את כעסך, ויגלו רחמיך על
 מדותיך, ותתנהג עמנו יהוה אדני ^{יאהוניה} אלהינו במדת החסד ובמדת
 הרחמים, ותכנס לנו לפנינו משורת הדין, וכטובך הגדול ישוב חרון
 אפך, מעמד ומעריך ומארצך ומנחלתך, וקום לנו יהוה אדני ^{יאהוניה} אלהינו
 את הדבר שהבטחתנו בתורתך, על ידי משה עבדך באמור: וזכרתי
 את בריתי יעקב, ואף את בריתי יצחק, ואף את בריתי אברהם
 אובר, והארץ אובר: ונאמר: ואף גם זאת, בהיותם בארץ איביהם,
 לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם, כי אני יהוה אלהי
^{יאהוניה} אלהיהם: וזכרתי להם ברית ראשנים, אשר הוצאתי אתם מארץ
 מצרים ליעני הגוים להיות להם לאלהים, אני יהוה אדני ^{יאהוניה}: ונאמר:
 ושב יהוה אדני ^{יאהוניה} אלהיך את שבותך ורחמיך, ושב וקבצך מכל
 העמים, אשר הפיצך יהוה אדני ^{יאהוניה} אלהיך שמה: אם יהיה נחמד בקצה
 השמים, משם יקבצך יהוה אדני ^{יאהוניה} אלהיך ומשם יקחך: והביאך יהוה אדני
^{יאהוניה} אלהיך אל הארץ אשר ירשו אבותיך, יירשתה, וחיטבך, והרבך
 מאבתך: ונאמר על ידי נביאך: יהוה אדני ^{יאהוניה} חננו לך קנינו, היה זרעם
 לבקרים, אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר: ועת צרה היא ליעקב,
 וממנה ישוע: ונאמר: בכל צרתם לו צר ומלאך פניו הושיעם, באהבתו
 ובחמלתו הוא נאלם, וינצלם וינשאים בלימי עולם: (יכנ ל"ג מדות) ונאמר:
 מי אל כמוך ^(זא) נשא עון ^(דחוס) ועבר על פשע ^(חננו) לשארית נחלתו ^(דאב),
 לא החזיק לעד אפו ^(אפיס), ברחמי חסד הוא ^(דב חסד): ישוב ורחמנו ^(ואמת)
 יכבש עונתינו ^(דוצר חסד), ותשליך במצלות ים בלחטאתם ^(לארפיס): תתן
 אמת ליעקב ^(נושא עון) חסד לאברהם ^(ופשע), אשר נשבעת לאבותינו ^(וחסאיה)
 מימי קדם ^(ונקה): ונאמר: והביאותים אליהר קדשי ושמתים בבית
 תפילתי, עולתיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי, כי ביתי בית תפלה
 יקרא לכל העמים:

אלו דברים שאין להם שעור: הפאה והכפורים והראיון וגמילות
 חסדים ותלמוד תורה:

אלו דברים שאדם עשה אותם ואכל מפרותיהם בעולם הזה, ותקן
 קנימת לו לעולם ^(ג' לעולם) הבא, ואלו הן כבוד אב ואם,

אֹתָהּ הוּא אֶחָד קִדְּם שֶׁבְּרֵאתָ הָעוֹלָם, וְאֹתָהּ הוּא אֶחָד לְאַחַר שֶׁבְּרֵאתָ
הָעוֹלָם. אֹתָהּ הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֹתָהּ הוּא אֵל בְּעוֹלָם הַבָּא,
וְאֹתָהּ הוּא, וְשִׁנְתִּיךָ לֹא יִתְמוּ: קִדְּשׁ שְׁמֶךָ בְּעוֹלָמְךָ עַל עַם מְקֻדְּשֵׁי
שְׁמֶךָ, וּבִישׁוּעָתְךָ מִלְּבַנּוּ תָרוּם וְתִגְבִּיחַ קִרְנֵנוּ, וְתוֹשִׁיעֵנוּ בְּקִרְוֹב לְמַעַן
שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ הַמְּקֻדָּשׁ שְׁמוֹ בְּרַבִּים:

אֹתָהּ הוּא יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ ^{יְהוָה} הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם מְמַעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת,
בְּשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתַּחְתּוֹנִים. אֹתָהּ הוּא רִאשׁוֹן, וְאֹתָהּ
הוּא אַחֲרוֹן, וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין אֱלֹהִים. קִבֵּץ נְפוּצוֹת קִנְיֶךָ מֵאַרְבַּע בְּנוֹת
הָאָרֶץ, וּבִירוֹ וַיִּדְעוּ כָּל־בָּאֵי עוֹלָם כִּי אֹתָהּ־הוּא הָאֱלֹהִים לְבִדְּךָ לְכֹל
מִמְלָכוֹת הָאָרֶץ. אֹתָהּ עָשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ, אֶת־הַיָּם
וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם, וּמִי בְּכֹל־מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ בְּעֲלִיּוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים
שִׁיאֲמַר־לְךָ מִה־תַּעֲשֶׂה וּמִה־תַּפְעֵל. אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים חַי וְקַיִם, עֲשֵׂה
עִמָּנוּ חֶסֶד בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עֲלֵינוּ,
וְקַיִם־לָנוּ יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ עַל־יְדֵי צַפְנִיָּה
חַוִּיָּה, בְּאֲמֹר: בָּעֵת תְּהִיָּא אֲבִיָּא אֲתָכֶם, וּבָעֵת קִבְּצֵי אֲתָכֶם, כִּי־אֵתָן
אֲתָכֶם לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה בְּכֹל עַמֵּי הָאָרֶץ, בְּשׁוּבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעִינֵיכֶם,
אָמַר יְהוָה ^{יְהוָה}:

פְּרִשַׁת הַקְּרִבְנוֹת

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה ^{יְהוָה} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ וְתִמְחַל־
לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח
לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְשִׁתְּבְּנָה בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְנִקְרִיב לְפָנֶיךָ קִרְבָּן
הַתָּמִיד שִׁיכַפֵּר בְּעַדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בַּתּוֹרָתְךָ עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ,
בְּאֲמֹר:

❖ פְּרִשַׁת הַתָּמִיד ❖

וַיְדַבֵּר יְהוָה ^{יְהוָה} אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם,
אֶת־קִרְבְּנֵי לַחֲמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחְחֵי תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֵדוֹ:

וְאָמַרְתָּ לָהֶם, זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרִיבוּ לַיהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ, כְּבָשִׂים בְּגִי שָׁנָה תְּמוּמָה, שְׁנַיִם לַיּוֹם עֹלָה תָּמִיד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר, וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם: וְעִשְׂרִית הָאִיפָה סֹלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כֹּתִית רְבִיעֵת הַחֵיָן: עֹלֹת¹ תָּמִיד, תַּעֲשֶׂה בְּהַר סִיני לְרִיחַ נִיחַח אִשָּׁה לַיהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ: וְנִסְכּוֹ רְבִיעֵת הַחֵיָן לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד, בַּקֶּדֶשׁ הַסֶּדֶק גֶּסֶד שֹׁכֵר לַיהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ: וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֶרְבָיִם, בְּמִנְחַת הַבֶּקֶר וּבְנִסְכּוֹ תַעֲשֶׂה, אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח לַיהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ:

❁ פְּרֻשַׁת הַקְּטָרֶת ❁

אֵתָּה הוּא יְהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קְטָרֶת הַסַּמִּים, בְּזִמְנֵן שְׁבִית־הַמִּקְדָּשׁ קָיָם, כְּאֲשֶׁר צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ, בְּכָתוּב² בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לָךְ סַמִּים, נִטְפָף וּשְׁחִלָּת וְחֶלְבָנָה, סַמִּים וְלֶבְנָה זָכָה, כֹּד כְּבֹד יְהוָה: וְעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטָרֶת, רִיחַ מַעֲשֶׂה רוּקַח, מִמֶּלֶח טָהוֹר קָדָשׁ: וּשְׁחִלָּת מִמֶּנָּה חֶדֶק, וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדָת בְּאַחַל מוֹעֵד, אֲשֶׁר אֲנִיעַד לָךְ שָׁמָּה, קָדָשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָּכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְּטִיר עֲלֵיו אַהֲרֹן קְטָרֶת סַמִּים, בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר, בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַנִּחֲרֹת יַקְטִירֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אַהֲרֹן אֶת־הַנִּחֲרֹת בֵּין הָעֶרְבָיִם יַקְטִירֶנָּה, קְטָרֶת³ תָּמִיד לְפָנֵי יְהוָה יְהוֹנָדָבִי יֵאָדוּנְהוּ לְדֹרֹתֵיכֶם:

תֵּנוּ רַבֵּן פֶּטוּם הַקְּטָרֶת בִּיצֵד? שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמוֹנֶה מְנִים הָיוּ כֹּה, שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשָׁשִׁים וְחִמְשָׁה בְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֹמֶה, מְנָה בְּכַל־יּוֹם, מִחֲצִיתוֹ בַּבֶּקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעֶרְב. וּשְׁלֹשָׁה מְנִים יִתְּרִים, שְׁמֵחִים⁴ מְכֻנִּים בְּהֵן גְּדוֹל, וְנוֹטָל מֵהֶם⁵ מְלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעֶרְב יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּרִי לְקָיִם⁶ מְצֻנֶת דִּקְחָ מִן הַדִּקְחָ. וְאֶחָד עֶשֶׂר סַמִּיִּם הָיוּ כֹּה, וְאֵלּוֹ הֵן: (טוֹב לְמוֹתָם בְּאֻצְבוּתֵיהֶן) א הַצָּרִי, ב וְהַצֶּפְרָן, ג וְהַחֶלְבָנָה, ד וְהַלְּבֹנָה, מִשְׁקַל שְׁבַעִים שְׁבַעִים מְנָה. ה מוֹר, ו וְקִצְיָעָה, ז וְשִׁבְלֶת גְּרֵד, ח וְכַרְכֶּם, מִשְׁקַל שְׁשָׁה עֶשֶׂר, שְׁשָׁה עֶשֶׂר מְנָה. ט [ה] קִשְׁטֵי שְׁנַיִם עֶשֶׂר, י קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה. יא קִנְמוֹן תְּשַׁעַה. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תְּשַׁעַה קַבִּין. י"ג קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָת וּקְבִין תְּלָתָא, וְאִם לֹא מְצָא י"ג קַפְרִיסִין,

מביא חמר חנור עתיק. מלח סדומית רבע, מעלה עשן בל־שהוא.
רבי נתן הכבדלי אומר: אף כפת תירדן בל־שהוא. אם נתן בה דבש
פסלה, ואם חסר אחת מב־סממניה תיב מיתה:

רבן שמעון בן־גמליאל אומר: הצרי אינו אלא שרף תנוטף מעצי
הקטף. בורית ברשינא למה היא כאה? כדי לשפות בה
את־הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא? כדי לשרות
בו את־הצפרן, כדי שתהא עזה. וכלא מי רגלים יפין לה. אלא שאין
מבניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד:

תנא, רבי נתן אומר: בשהוא שוחק אומר הדק היטב, היטב הדק,
מפני שתקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין בשרה, לשליש
ולרביע לא שמענו. אמר רבי יהודה זה הכלל: אם כמדתה -
בשרה לחצאין, ואם חסר אחת מב־סממניה - תיב מיתה:

תני בר קפרא: אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים
לחצאין. ועוד תני בר קפרא: אלו הוה נותן בה קרטוב של דבש,
אין אדם יכול לַעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש? מפני
שתורה אמרה: כי בל־שאר וכל־דבש לא־תקטרו ממנו אשה
לִיהוֹאֲדִי / יאחזיני:

יהוֹאֲדִי / יאחזיני צבאות עמנו, משגב־לנו אלהי יעקב סלה: יהוֹאֲדִי / יאחזיני
צבאות, אשרי אדם בטח בך: יהוֹאֲדִי / יאחזיני הושיעה, המלך יעננו
ביום־קראנו: וערבה לִיהוֹאֲדִי / יאחזיני מנחת יהודה וירושלים, בימי עולם
ובשנים קדמניות:

סדר המערכה ❁

אב"י, (יפסק מעט) הוה מסדר סדר המערכה, משמא הגמרא ואלבא
דאבא שאור. מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של
קמרת, ומערכה שניה של קמרת קודמת לסדור שני גזירי־עצים,
וסדור שני גזירי־עצים קודם לדשון מזבח הפנימי, ודשון מזבח הפנימי
קודם להטבת חמש גרות, והטבת חמש גרות קודמת לדם התמיד,
ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות, והטבת שתי גרות קודמת

לְקַטְרֶת, וּקְמַרְתְּ לְאַבְרָהִים, וְאַבְרָהִים לְמִנְחָה, וּמִנְחָה לְחֶבְתּוֹן, וְחֶבְתּוֹן לְנֹסֶכֶין, וְנֹסֶכֶין לְמוֹסָפִין, וְמוֹסָפִין לְבֹזִיכִין, וְבֹזִיכִין קוֹדְמִין לְתַמִּיד שֶׁל בֵּין־הָעֲרָבִים, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַרְךָ עָלֶיךָ הָעֲלָה, וְהַקְטִיר עָלֶיךָ חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים: עָלֶיךָ הַשְּׁלָם כְּלֵי־הַקְרָבֹת כְּלָם:

(אב"ג י"ז)

אֲנִי בָכָה, גְּדַלְתִּי וּמִינָה, תַּתִּיר צְרוּרָה:

(ק"ע ש"ו)

כִּבְלֵי רַגְלֵי, עֲמֵד, שֶׁנִּבְנוּ, מִהֲרֵנוּ נוֹרָא:

(נג"ד יכ"ש)

נָא גְבוּר, הוֹרְשֵׁי יְחִוּדָה, כִּבְבַת שְׁמָרִם:

(בט"ר צ"ג)

בְּרַכְסֵם מִהֲרֵם, רַחֲמֵי צְדָקָתְךָ, תַּמִּיד נְמַלְסֵם:

(זק"ב ט"ז)

חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָה, נִהַר עֲדָתְךָ:

(יג"ל פ"ד)

יְחִיד גְּאֵה, לְעֲמֻדָה פְּנֵה, זוֹכְרֵי קְדוּשָׁתְךָ:

(שק"ו צ"ח)

שׁוֹעֲתֵנוּ כִּבְלֵי, וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ, יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת:

בַּלְשׁוֹ: בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אַתָּה צוּיַתָּנוּ לְהַקְרִיב קָרְבַן תַּמִּיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְלִהְיוֹת לְהַנִּים בְּעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹם בְּרוּכָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָם. וְעַתָּה בְּעוֹנֹתֵנוּ חָרַב¹ בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ, וּבִטַל תַּמִּיד, וְאִין לָנוּ לֹא כֵהֵן בְּעִבּוֹדְתוֹ, וְלֹא לְיוֹ בְּרוּכָנוּ, וְלֹא יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדוֹ. וְאַתָּה אֲמַרְתָּ: וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפִתֵינוּ:

לָכֵן, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה² אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵנוּ, שִׁיחָא שִׁיחַ שְׁפִתוֹתֵנוּ זֶה חָשׁוּב וּמְקַבֵּל וּמְרוּצָה לְפָנֶיךָ, כְּאִלּוּ הִקְרַבְנוּ קָרְבַן תַּמִּיד בְּמוֹעֲדוֹ, וְעַמְדָנוּ עַל מַעֲמָדוֹ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: וְנִשְׁלָמָה פְּרִים שְׁפִתֵנוּ.

וְנֶאֱמַר וְשַׁחַט אוֹתוֹ עַל יְרֵךְ הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לְפָנֶי יְהוָה³ וְיִזְרְקוּ בְּנֵי אֶהֱרָן הַכֹּהֲנִים⁴ אֶת־דָּמֹו עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנֶאֱמַר: זֹאת הַתּוֹרָה לְעֲלֹה לְמִנְחָה וְלַחֲטָאת וְלָאֲשֵׁם, וְלְמִזְבְּחֵי וּלְזִבְחֵי הַשְּׁלָמִים: א. אִיזְחוּ מִקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים? קְדָשֵׁי קְדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן.

פֶּר וְשִׁעִיר שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים - שְׁחִיטָתָן בְּצִפּוֹן, וְקַבּוּל דָּמָן בְּכַלֵּי שְׂרַת בְּצִפּוֹן, וְדָמָן טְעוֹן הַזֵּה עַל בֵּין הַבָּדִים וְעַל הַפְּרָכָת וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מַעֲבֵכֶת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מַעֲרָבֵי

שֶׁל מִזְבַּח הַחֵיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב:

ב. פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים וְשִׁעִירֵי הַנִּשְׂרָפִים - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכַלֵּי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן הָיָה עַל הַפְּרֻכָּת וְעַל מִזְבַּח הַזֶּהָב. מִתְּנָה אַחַת מֵהֵן מְעַכְבֶּת. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד מְעַרְבֵי שֶׁל מִזְבַּח הַחֵיצוֹן. אִם לֹא נָתַן לֹא עָכָב. אֱלֹהֵי נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשָׁן: ג. תַּמָּאת הַצֶּבֶר וְהַיָּחִיד. אֱלֹהֵי הֵן תַּמָּאת הַצֶּבֶר: שִׁעִירֵי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכַלֵּי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן אַרְבַּע מִתְּנֹת עַל אַרְבַּע קָרְנוֹת. בֵּיצֵד? עֲלָה בַּכֶּבֶשׂ וּפְנָה לְסוּבָב, וְכֹא לֹו לְקַרְןֵי הַרְוּמִית מוֹרְחִית, מוֹרְחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית הַרְוּמִית. שִׁירֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוּד הַהַרְוּמִי, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכֹל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד־חֲצוֹת:

ד. הַעֲלָה - קָדַשׁ קָדָשִׁים. שְׁחִיטָתָהּ בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָהּ בְּכַלֵּי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָהּ טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְטָעוֹנָה הַפֶּשֶׁט וְנִתּוּחַ וְכֹלֵל לְרֵאשִׁים:

ה. זִבְחֵי שְׁלָמֵי צֶבֶר וְאַשְׁמוֹת. אֱלֹהֵי הֵן אֲשְׁמוֹת: אֱשֶׁם גִּזְלוֹת, אֱשֶׁם מְעִילוֹת, אֱשֶׁם שְׂפָחָה חֲרוּפָה, אֱשֶׁם נִזִּיר, אֱשֶׁם מְצוֹרַע, אֱשֶׁם תְּלוּי - שְׁחִיטָתָן בַּצֶּפֶן, וְקִבּוּל דָּמָן בְּכַלֵּי שָׂרֵת בַּצֶּפֶן, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין לְפָנִים מִן הַקְּלָעִים, לְזִכְרֵי כְהֻנָּה, בְּכֹל מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד־חֲצוֹת:

ו. הַתּוֹרֵה וְאֵיל נִזִּיר קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין בְּכֹל־הָעִיר, לְכֹל־אָדָם, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְיוֹם וּלְיֹמָה עַד־חֲצוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֵם בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֱלֹהֵי שְׁהַמּוֹרָם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ז. שְׁלָמִים קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן שְׁתֵּי מִתְּנֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע, וְנִאֲכָלִין בְּכֹל־הָעִיר, לְכֹל־אָדָם, בְּכֹל־מֵאֲכָל, לְשְׁנֵי יָמִים וּלְיֹמָה אַחַד. הַמּוֹרָם מֵהֵם בְּיוֹצֵא בָהֶם, אֱלֹהֵי שְׁהַמּוֹרָם נִאֲכָל לְפָנֵיהֶם לְנִשְׁיָהֶם וּלְבִנְיָהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם:

ח. הַכֶּבֶד וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכֹל־מְקוֹם בְּעֹזְרָה, וְדָמָן טָעוֹן מִתְּנָה אַחַת, וְכֹלֵבֶד שִׁיתָן כִּנְגַד הַיְסוּד. שְׁנֵה בְּאִכְלֵיהֶן:

הַכְּבוֹד נֶאֱכָר לְכַהֲנָיִם, וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל־אָדָם, וְנֶאֱכָרִין כְּכֹל־הָעִיר,
 כְּכֹל־מֵאֲכָל, לְשָׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אַחֵר. הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָר אֱלֹא בַּיְלֵה,
 וְאֵינוֹ נֶאֱכָר אֱלֹא עַד־חֲצוֹת, וְאֵינוֹ נֶאֱכָר אֱלֹא לְמַנְיֵוֹ, וְאֵינוֹ נֶאֱכָר אֱלֹא
 צָרִי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר: בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה מֵדוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת: א. מִקֵּץ
 וְחוֹמֵר, ב. מִגִּזְרֵה שְׁוֵה, ג. מִבְּנֵין אֶבֶן וְכֹתוּב אַחֵר, וּמִבְּנֵין אֶבֶן
 וּשְׁנֵי כְּתוּבִים, ד. מִבְּרָר וּפְרָט, ה. מִפְּרָט וּבְרָר, ו. בְּרָר וּפְרָט וּבְרָר
 - אִי אַתָּה דָן אֱלֹא כְּעֵין הַפְּרָט, ז. מִבְּרָר שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט, וּמִפְּרָט
 שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבְרָר, ח. וּבְרָר־דְּבַר שֶׁהִיא כְּבְרָר וַיֵּצֵא מִן־הַבְּרָר לְלַמֵּד
 - לֹא לְלַמֵּד עַל עֲצָמוֹ יֵצֵא, אֱלֹא לְלַמֵּד עַל־הַבְּרָר בְּרֹא יֵצֵא.
 ט. וּבְרָר־דְּבַר שֶׁהִיא כְּבְרָר, וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן אַחֵר שֶׁהוּא כְּעַנְיָנוּ -
 יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלֹא לְהַחֲמוֹר. י. וּבְרָר־דְּבַר שֶׁהִיא כְּבְרָר, וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעוֹן
 אַחֵר שֶׁלֹּא כְּעַנְיָנוּ - יֵצֵא לְהַקְלֵל וְלְהַחֲמוֹר. יא. וּבְרָר־דְּבַר שֶׁהִיא כְּבְרָר,
 וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבַר חֲדָשׁ - אִי אַתָּה יְבוֹרֵר לְהַחֲזִירוֹ לְבְרָרוֹ, עַד שִׁיחֲזִירוּנוּ
 הַכְּתוּב לְבְרָרוֹ בְּפִרוּשׁ: יב. וְדָבַר הַלְּמֵד מֵעַנְיָנוּ וְדָבַר הַלְּמֵד מִסּוּפוֹ:
 יג. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה, עַד שִׁיבֹא הַכְּתוּב הַשְּׁלִישִׁי
 וַיְבָרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

וְהוֹדָה בֶּן תִּימָא אוֹמֵר: הָיוּ עוֹ בְּנֵמֵר, וְקָל בְּנֶשֶׁר, וְרִץ בְּצָבִי, וְגִבּוֹר
 כְּאֵרִי לַעֲשׂוֹת רֵצוֹן אֲבִיךָ שְׁבַשְׁמַיִם: הוּא הָיָה אוֹמֵר: עוֹ פָּנִים
 לְגִיחָהֶם, וּבִשְׁת פָּנִים לְגַן עֵדֶן:

יְהִי רֵצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה^{יְהוָה} וְאֵלֵהֶינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׂתַבְּנָה
 בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתַן חֵלְקֵנוּ כְּתוֹרָתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֲסִין
 רְצוֹנְךָ וְלַעֲבֹדְךָ בְּרָבִב שְׁלָם:

ואומרים קדיש על ישׁאל:

❁ קדיש ❁

יְתַגְדֵּל וַיְתַקַּדְשׁ^א שְׁמֵהּ רַבָּא (אמן), בְּעֲלָמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵיהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵיהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ, וַיַּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבְזִמְנָא קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמַם [וּלְעֲלָמֵי עֲלָמֵי יַתְבָּרַךְ, וַיְשַׁתְּבַח, וַיְתַפְּאֵר,
וַיְתַרְוֵמם, וַיְתַנְשֵׂא, וַיְתַהַדֵּר, וַיְתַעֲבֵד, וַיְתַהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אמן) לְעֲלָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשׁוּבָתָא וְנַחְמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֲלָמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן, דְעֵסְקִין
בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְכָל־אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לָנָא וְלַהוֹן
וְלָכוּן תְּנָא וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן קָדָם^ב מְאֲרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, תַּיִים וְשָׁבַע וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגַאֲלָה
וְסִלְיִתָּה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וְלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

שיפסע ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

טוב לסמוך פסוקי הודו לה' וגו' לסדר הקרבנות ואיזוהו מקומן כמה שאפשר, וכן על פי הסוד צריך להסמך
פסוקי הודו לזמירות (בא"ח ש"א תקנ"א).

הוֹדוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָהנוּ, קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ, הוֹדִיעוּ כַעֲמִים עֲלֵילַתּוֹ:
שִׁירוּ לוֹ זִמְרוּלוֹ, שִׁיחוּ בְכָל־נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם
קְדִישׁוֹ, יִשְׂמַח לָב מְבַקְשֵׁי יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ: דְרָשׁוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ, וְעִזּוּ,
בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תְּמִיד: זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתּוֹ
וּמִשְׁפָּטֵי־פִיחוֹ: זָרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב^ג בְּחִירוֹ: הוּא
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זְכְרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ,
דְּבַר צִוְּהָ לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹתָהֶם, וְשָׁבוּעֵתוֹ
לְיַצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֶק, לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לְאָמֵר
לְךָ אֵתֵן אֶרֶץ־כְּנָעַן, חֶבְלֵי נַחֲלֹתְכֶם: בְּהִיוֹתְכֶם^ד מְתֵי מַסְפָּר,

בְּמַעַט וְנָרִים בָּהֶ: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי, וּמִמַּלְכוֹת אֶל־עַם
 אַחֵר: לֹא־הִנִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקם, וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
 אֶל־תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וּבְנִבְיֵי אֶל־תִּרְעוּ:

שִׁירוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} בְּלִי־הָאָרֶץ, בְּשָׁרוּ מִיּוֹם־אֶל־יוֹם וַיִּשׁוּעַתּוּ:
 סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֶת־כְּבוֹדוֹ, בְּכָל־הַעַמִּים נִפְלְאוּתּוֹ: כִּי
 גָּדוֹל יְהוָה^{יאהדונתי} וּמְהֻלָּל מְאֹד, וְנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אֱלֹהִים:
 כִּי בְּלִי־אֱלֹהֵי הַעַמִּים אֱלִילִים, ^(יפסיק מנעט) וַיהוָה^{יאהדונתי} שָׁמַיִם עָשָׂה:
 הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו, עַז וְחֵדוּה בְּמִקְמוֹ: הִבּוּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
 מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הִבּוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} כְּבוֹד וְעֹז: הִבּוּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
 כְּבוֹד שְׁמוֹ, שְׂאוּ מִנְחָה וּבִאוּ לְפָנָיו, הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה^{יאהדונתי}
 בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ: חִילוּ מִלְּפָנָיו בְּלִי־הָאָרֶץ, אַף־תִּבּוֹן תִּבְלֵ,
 בְּלִי־תִמּוֹט: יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְהַיָּם הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה^{יאהדונתי}
 מֶלֶךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמִלּוֹאוֹ, יַעֲלֶץ הַשְּׂדֵה וּכְלִי־אֲשֶׁר־בּוֹ: אִזּו
 יִרְנְנוּ עַצֵּי הַיַּעַר, מִלְּפָנֵי יְהוָה^{יאהדונתי} כִּי־בָא לְשֹׁפֵט אֶת־
 הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַיהוָה^{יאהדונתי} כִּי טוֹב, כִּי לַעֲוֹלָם חֲסֵדוֹ: וַיֹּאמְרוּ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו, וְקַבְּצֵנו וְהַצִּילֵנו מִן־הַגּוֹיִם, לְחַדוֹת
 לְשֵׁם קֹדֶשְׁךָ, לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻתְךָ: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם אִמֵּן וְתִלְלֵ^{יאהדונתי}
 לַיהוָה^{יאהדונתי}:

רוֹמְמוּ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ, וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַרֵם רַגְלָיו, קְדוֹשׁ
 הוּא: רוֹמְמוּ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קְדָשׁוֹ,
 כִּי־קְדוֹשׁ יְהוָה^{יאהדונתי} אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם | יִכְפַּר עוֹן,
 וְלֹא־יִשְׁחִית, וְהַרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוֹ, וְלֹא־יַעִיר בְּלִי־חַמְתּוֹ: אִתָּהּ
 יְהוָה^{יאהדונתי} לֹא־תִבְלָא רַחֲמֶיךָ מִפְּנֵי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךְ תִּמְיֵד
 יַצְרוּנִי: זָכַר רַחֲמֶיךָ יְהוָה^{יאהדונתי} וְחֲסִדֶיךָ, כִּי מַעֲוֹלָם הִפְתָּ:
 תִּנּוּ עַז לְאֱלֹהִים, עַל־יִשְׂרָאֵל גְּאוּתוֹ, וְעֹזוֹ בְּשִׁחְקִים: נוֹרָא
 אֱלֹהִים | מִמֶּמְקְדָשֶׁיךָ, אֵל יִשְׂרָאֵל, הוּא נִתָּן עַז וְתַעֲצוּמוֹת
 לְעַם, בְּרוּךְ אֱלֹהִים:

כשיאמר אל נקמות ה' וכן לשאל מהש"ת שינקם נקמת עשרה הרוגי מלכות (עו"ח מקץ יד).

אֵל־נְקָמוֹת יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי, אֵל נְקָמוֹת חוֹפִיעַ: הַנָּשָׂא שִׁפְטַ
הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּלָ עַל־גָּאִים: לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי תִישׁוּעָה,
עַל־עַמּוֹךְ בְּרִכְתְּךָ סֵלָה: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֹב־לָנוּ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ:
יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי חוֹשִׁיעָה, הַמִּלֶּךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: חוֹשִׁיעָה |
אֶת־עַמּוֹךְ, וּבְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶיךָ, וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
(צ"ד לדוגיש הדו"ת) חִבְּתָהּ לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי, עֲזָרְנוּ וּמַגִּנְנוּ הוּא: כִּי־בו
יִשְׁמַח לִבֵּנוּ, כִּי בָשֵׁם קָדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ: יְהוֹי־חֲסֵדְךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי
עֲלֵינוּ, כַּאֲשֶׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הֲרֵאֵנוּ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי חֲסֵדְךָ, וַיִּשְׁעֶךָ
תַּתֵּן־לָנוּ: קִנְיָה עֲזָרְתָהּ לָנוּ, וּפְרָנוּ לְמַעַן חֲסֵדְךָ: אֲנֹכִי יְהוָה־נִי
יִאֲדוֹנֵי אֱלֹהֶיךָ, הַמַּעֲלֶךְ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם, הַרְחִיב־פִּיךָ וַאֲמַלְאָהּ:
אֲשֶׁר־י הָעַם שָׂכָבָה לוֹ, אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיתוּאֲדֵנִי יִאֲדוֹנֵי אֱלֹהֵינוּ: וְאֲנִי |
בְּחֲסֵדְךָ בְּטַחְתִּי, יִגְדֹּל לִבִּי בִישׁוּעֶתְךָ, אֲשִׁירָה לִיהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי,
כִּי גָמַל עָלַי:

אֲרוּמְךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי כִּי דִלִּיתִנִּי, וְלֹא־שָׂמַחַת אִיבֵי לִי: יְהוָה־נִי
יִאֲדוֹנֵי אֱלֹהֵי, שׁוֹעֵתִי אֶלֶיךָ וְתַרְפָּאֵנִי: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי
הַעֲלִית מִן־שְׂאוֹל גִּפְשִׁי, חַיִּיתִנִּי מִיַּרְדֵּי־כּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה־נִי
יִאֲדוֹנֵי חֲסִידָיו, וְהוֹדוּ לְזִכַּר קָדְשׁוֹ: כִּי רָגַע | בְּאִפּוֹ, חַיִּים בְּרָצוֹנוּ,
בְּעָרֵב יִלִּין בְּכִי, וְלִבְּקָר רָנַח: וְאֲנִי אִמַּרְתִּי בְשִׁלּוֹנִי, בְּלֹא־מוֹט
לְעוֹלָם: יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי - בְּרָצוֹנְךָ הַעֲמַדְתָּה לְחַרְרֵי עוֹ, הַסִּתְרָת
פָּנֶיךָ חַיִּיתִי נִבְהַל: אֶלֶיךָ יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי אֶקְרָא, וְאֵל־אֲדֵנִי אֶתְחַנֵּן:
מִה־כֶּצַע בְּדַמִּי בְרַדְתִּי אֵל שַׁחַת, הַיּוֹדֶךָ עָפָר, הַיּוֹגִיד אֶמְתָּךְ:
שְׁמַע־יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי וְחַנּוּנִי, יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי תִהְיֶה־עֶזְר לִי: הַפְּכַת מִסְפְּרֵי
לְמַחֹלָּ לִי, פִּתַּחַת שִׁבְי וְהִתְאֲזַרְנִי שִׂמְחָה: לְמַעַן | וְזַמְרָךְ
כָּבוֹד וְלֹא יִדָּם, (יפסיק מעט) יְהוָה־נִי יִאֲדוֹנֵי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֶוְךָ:

מ'ברוך שאמר" עד "יוצר אור" הוא בתקון ועליית עולם היצירה [עולם הגלגלים]

יעמוד ויאחו את שתי הציציות שלפניו ויאמר "ברוך שאמר", ובסופו ינשק את הציציות.

בָּרוּךְ שְׂאֵמַר וְהָיָה הָעוֹלָם, בָּרוּךְ הוּא, בָּרוּךְ אֹמֵר
וְעָשָׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם, בָּרוּךְ עֹשֶׂה בְּרֵאשִׁית,
בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ, בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בָּרוּךְ
מְשַׁלֵּם שֶׁכֶר טוֹב לְיִרְאָיו, בָּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיִם לְנֶעְמָה,
בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמְצִיל, בָּרוּךְ שְׂמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
אֱלֹהֵינוּ <sup>תקוף בעל היכולת ובעל הכחות
כולם. המשגיח עלינו בפרט</sup> מְלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל, אֵב הַרְחֲמָנוּ,
הַמְהַלֵּל בְּפִה־עַמּוֹ, מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן חֲסִידָיו
וְעַבְדָּיו, וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נְהַלְלֶךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ}
בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת, וּנְגַדְלֶךָ, וּנְשַׁבְּחֶךָ, וּנְפָאֲרֶךָ,
וּנְמַלִּיכֶךָ, וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מְלֶכְנוּ אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד, חַי
הָעוֹלָמִים, מְלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־יְעַד שְׂמוֹ הַגָּדוֹל.
בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ}, מְלֶךְ מְהַלֵּל בְּתִשְׁבְּחוֹת:

פְּסוּקֵי דְזִמְרָה

מִזְמוֹר לְתוֹדָה, תְּרִיעוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּלִי הָאָרֶץ: עַבְדוֹ אֶת־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} בְּשִׂמְחָה, בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנָּה: דָּעוּ כִּי־
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} הוּא אֱלֹהִים, הוּא־עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ, עַמּוֹ וְצֵאן
מִרְעֵיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה, תְּצַרְתִּיו בְּתִהְלָה, הוֹדוּ־לוֹ
בְּרִכּוֹ שְׂמוֹ: כִּי־טוֹב יְהוָה אֱלֹהֵינוּ ^{אֱלֹהֵינוּ} לְעוֹלָם חֲסִדוֹ, וְעַד־דָּוַר דָּוַר
אָמוֹנְתוֹ:

שִׁי יְהִי כְבוֹד יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְהוָה^י אֶתְּחַדֵּשׁוּ: בְּמַעֲשָׂיו:
 דִּי יְהִי שֵׁם יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ מְבָרֵךְ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: י
 מִמְזוֹר־חַשְׁמֵשׁ עַד-מְבוֹאוֹ, מְהִלָּל שֵׁם יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁוּ: שֶׁ רָם
 עַל-כָּל-גּוֹיִם | יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: י יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁוּ
 שְׂמֵךְ לְעוֹלָם, יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ וּבָרֵךְ לְדוֹר וָדוֹר: דִּי יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ בְּשָׁמַיִם
 חֶכֶן כְּסֹאף, וּמְלָכּוֹתָו בְּכֹל מְשָׁלָה: דִּי יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגְלַל
 הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגוֹיִם יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ מְלָךְ: י יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ מְלָךְ,
 יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ מְלָךְ, יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ | יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעַד: שֶׁ יְהוָה^י
 יִתְחַדֵּשׁ מְלָךְ עוֹלָם וָעַד, אֶבְרוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: דִּי יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ תְּפִיר
 עֲצַת-גּוֹיִם, הֵנִיא מִחֲשָׁבוֹת עַמִּים: שֶׁ רַבּוֹת מִחֲשָׁבוֹת בְּלִב־
 אִישׁ, וְעֲצַת יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ הִיא תְקוּם: י עֲצַת יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ לְעוֹלָם
 תַּעֲמֹד, מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדוֹר וָדוֹר: כִּי הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא
 צִוָּה וַיַּעֲמֹד: שֶׁ כִּי בָחַר יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ בְּצִיּוֹן, אֹהֶל לְמוֹשֶׁה לֹא: ד
 כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לֹא יְהִי, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ: כִּי לֹא יִפְאֵשׁ יְהוָה^י
 עַמּוֹ, וְנִחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: דִּי הוּא רַחוּם | יִכְפֹּר עוֹן,
 וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהִרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ, וְלֹא-יַעֲזִיר כְּלִי-חַמָּתוֹ: ש

יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ הוֹשִׁיעָה, תְּפִלָּךְ יַעֲנֵנִי כִּי־אֶקְרָאנוּ:

אחרי הפסוקים האלה יאמר תיכף ומיד שני הפסוקים של "אשרי", ואחריהם "תהלה לדוד". ויותר מאד שלא יפסיק בין פסוקים אלה לבין תהלה לדוד בשום פסוק אחר, כי פוגם בעולמות העליונים. ואם נודמן לו עניית דבר שבקדושה יענה, ואחר כך יחזור שלושה פסוקים אחרונים של "יהי כבוד", בכדי לסומכם ל"תהלה לדוד".

אֲשָׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתְךָ, עוֹד יִתְלַלֶּנְךָ סֵלָה: אֲשָׁרֵי הָעַם שְׂפָכָה
 לֹא, אֲשָׁרֵי הָעַם שִׁיְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ אֱלֹהֵינוּ:

תְּהִלָּה לְדוֹד, אֲרוֹמַמְךָ אֱלֹהֵי תְּפִלָּתְךָ וְאַבְרָכָה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם
 וָעַד: כְּכֹל-יוֹם אֲבָרְכֶךָ, וְאַחֲלִלָּה שְׂמֵךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 גְּדוֹל יְהוָה^י יִתְחַדֵּשׁ וּמְהִלָּל מְאֹד, וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֶקֶר: דוֹר לְדוֹר
 יִשְׁבַח מַעֲשֶׂיךָ, וְנִבְרָתֶיךָ יַגִּידוּ: הֶקֶר כְּבוֹד הוֹדֶךָ, וְדַבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעֵזוֹ נִזְרָאתֶיךָ יֹאמְרוּ, וְגִדְלָתְךָ אֲסַפְּרָנָה:

זכר רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו: חננו ורחום יהוה אלהינו, ארך אפים וגדל חסד: טוב יהוה אלהינו לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יהוה אלהינו בכל מעשיך, ותסירך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך יברו: להודיע לבני האדם גבורתו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים, וממשלתך בכל דור ודור: סומך יהוה אלהינו לכל הנפלים, וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו, ואתה גותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ^(יכין שהפרנסה מאתו יתברך, ובוטח בו שיפרנסו בכבוד), ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה אלהינו בכל דרכיו, ותמיד בכל מעשיו: קרוב יהוה אלהינו לכל קראיו, לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שונעתם ישמע וישמע: שומר יהוה אלהינו את כל אלהיו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה אלהינו ידבר פי, ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

הללויה, הללי נפשי את יהוה אלהינו: אהללה יהוה אלהינו בחיי, אומרה לאלהי בעודי: אל תבטחו בגדיבים, בכך אדם שאין לו תשועה: תצא רוחו ישב לאדמתו, ביום ההוא אברו עשתנתיו: אשרי שאל יעקב בעזרו, שברו על יהוה אלהינו אלהיו: עשה שמום וארץ, אתהים ואת כל אשר בהם, השמר אמת לעולם: עשה משפט לעשוקים, נתן להם לרעבים, יהוה אלהינו מתיר אסורים: יהוה אלהינו פקח עורים, יהוה אלהינו זקף כפופים, יהוה אלהינו צדיקים: יהוה אלהינו שומר את גרים, יתום ואלמנה יעודד, ודרך רשעים יעות: ימלך יהוה אלהינו לעולם, אלהיך ציון לדר ודר, הללויה:

הללויה, כי טוב זמרה אלהינו, כי נעים נאווה תהלה: בונה ירושלים יהוה אלהינו, גרתי ישראל יבנם: הרפא

לְשִׁבוּרֵי לֵב, וּמַחֲבֵשׁ לְעֵצְבוֹתָם: מוֹנֶה מִסְפָּר לְכוֹכָבִים,
 לְכֹלֵם שְׁמוֹת יִקְרָא: גְּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב־כֹּחַ, לְתַבּוּנָתוֹ אֵין
 מִסְפָּר: מְעוֹרֵד עֲנִיִּים יְהוָה^{יְהוָה} יִתְוַאֲדֶנּוּ, מִשְׁפִּיל רְשָׁעִים עַד־אָרֶץ:
 עָנּוּ לְיְהוָה^{יְהוָה} בְּתוֹרָה, וְזָמְרוּ לְאֱלֹהֵינוּ בְּכָבוֹד: הַמְכַסֶּה
 שָׁמַיִם בְּעָבִים, הַמְכִיֵּן לְאָרֶץ מָטָר, הַמְצַמִּיחַ הַרִים תְּצִיר:
 נוֹתֵן לְבַהֲמָה לַחֲמָה, לְכִנֵּי עֵרֶב אֲשֶׁר יִקְרְאוּ: לֹא בְּגִבּוֹרֵת
 הַסּוּם יַחֲפִץ, לֹא־בְשׂוֹקֵי הָאִישׁ יִרְצֶה: רוּעָה יְהוָה^{יְהוָה}
 אֶת־יְרֵאָיו, אֶת־הַמִּיֻחָלִים לַחֲסֵדוֹ: שִׁבְחֵי יְרוּשָׁלַם אֶת־יְהוָה^{יְהוָה}
 הַלְלֵי אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן: כִּי־חֲזַק בְּרִיחֵי שְׁעָרֶיךָ, כִּי־רַךְ פְּנֵיךָ
 בְּקִרְבֶּךָ: תִּשְׁמַד גְּבוּלֶיךָ שְׁלוֹם, חֲלַב תַּמִּים יִשְׁפִיעֶךָ: הַשְׁלַח
 אִמְרָתוֹ אָרֶץ, עַד־מַהֲרָה יְרוּץ דְּבָרוֹ: הִנֵּתֵן שְׁלֹג בְּצֹמֵר, כְּפֹר
 כְּאֹפֶר יַפּוֹר: מִשְׁלֵיךְ קָרְחוֹ בַּפֹּתַיִם, לְפָנַי קָרְתוֹ מִי יַעֲמֹד:
 יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִמָּסֵם, יֵשֶׁב רוּחוֹ יִזְלוֹמִים: מִגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב,
 חֲקִיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל־גּוֹי, וּמִשְׁפָּטָיִם
 בְּרִידָעוֹם, הַלְלוּיָהּ:

זֶהר לומר מזמור זה ומזמור "הללו אל בקדשו" במחזור ובכונה, כי עליהם אמרו רבותינו ז"ל בַּמָּקָרָא, יְהֵא חֲלָקֵי מְגוּמְרֵי הַלַּל
 כְּכֹל יוֹם (רש"י שבת קיח:).

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ אֶת־יְהוָה^{יְהוָה} מִן־הַשָּׁמַיִם, הַלְלוּהוּ
 בְּמִרוֹמִים: הַלְלוּהוּ בְּרִמְאָכָיו, הַלְלוּהוּ בְּרִמְאָכָיו:
 עֲבֹאוּ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ, הַלְלוּהוּ בְּרִמְאָכָיו^[מלעי"ב] אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וְהַמַּיִם אֲשֶׁר אֵין מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ
 אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יְהוָה}, כִּי הוּא צוּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד
 לְעוֹלָם, חֲקִי־נֵתָן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת־יְהוָה^{יְהוָה} מִן־הָאָרֶץ,
 תַּנְיִנִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שְׁלֹג וְקִטּוֹר, רוּחַ סַעֲרָה
 עֹשֶׂה דְבָרוֹ: תְּהָרִים וְכָל־גְּבָעוֹת, עֵץ פְּרִי וְכָל־אֲרָזִים: תְּחִיָּה
 וְכָל־בְּהֵמָה, רֶמֶשׂ וְעֹפּוֹר פְּנֵף: מַלְכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים,
 שָׂרִים וְכָל־שְׁפָטֵי אָרֶץ: בַּחֲזוֹרִים וְגַם־בְּתוֹלוֹת, זְקֵנִים עִם־

נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה^{יאהוונהי}, כִּי־נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ,
הוֹדוּ עַל־אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיֵּרָם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהַלֵּה לְכָל־חַסִּידָיו,
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, שִׁירֵי לַיהוָה^{יאהוונהי} שִׁיר חֲדָשׁ, תְּהַלֵּתוּ בְּקִהַל
חַסִּידִים: יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֲשׂוֹ, בְּנִי־צִיּוֹן יִגִּילוּ
בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֲוֹל, בְּתַף וּבְנֹר וּזְמִירוֹ: כִּי־רוֹצֵה
יְהוָה^{יאהוונהי} בְּעַמּוֹ, יַפְאֵר עַנּוּיִם בִּישׁוּעָה: יַעֲלוּ חַסִּידִים בְּכַבֹּד,
יִרְנְנוּ עַל־מִשְׁכְּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם, וְחָרַב פִּיפּוּת
בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם, תּוֹכַחַת בְּלֹאמִים: לֵאמֹר
מִלְכֵיהֶם בּוֹקִים, וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בְרוֹל: לַעֲשׂוֹת בָּהֶם
מִשְׁפָּט פְּתוּב, הָדָר הוּא לְכָל־חַסִּידָיו, הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ, הַלְלוּ־אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֲזוֹ: הַלְלוּהוּ
בְּגִבּוֹרָתוֹ, הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְע
שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְלָ וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ בְּתַף וּמַחֲוֹל, הַלְלוּהוּ
בְּמִנִּים וְעִגְב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע^[מזעיר], הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְהַלֵּל
יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} מִצִּיּוֹן,
שֶׁכֵן יְרוּשָׁלַם, הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יְהוָה^{יאהוונהי} אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדוֹ: וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם,
וַיִּמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן:

יעמוד ויאמר בכוונה:

וַיְבָרֶךְ דָּוִד אֶת־יְהוָה^{יאהוונהי} לְעֵינֵי כָל־תְּהַלֵּל, וַיֹּאמֶר דָּוִד
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה^{יאהוונהי} אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינִי, מֵעוֹלָם
וְעַד־עוֹלָם: לֵךְ יְהוָה^{יאהוונהי} תְּהַלֵּלָה וְתִגְבּוֹרָה וְתִתְפַּאֲרֵת וְתִנְצַח

וְהַחֹדֶר, כִּי־כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ, לְךָ יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) הַמְּמַלְכָה,
וְהַמְתַּנְשֵׂא לְכָל | לְרֹאשׁ: וְהַעֲשֵׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ, וְאַתָּה
מוֹשֵׁל בְּכָל ^{(כְּשִׂי אָמַר "בְּכָל" יְתֵן שְׁלוֹשׁ פְּרוּסוֹת לְצִדְקָה),} וּבִיָּדְךָ כַּחַ וּגְבוּרָה, וּבִיָּדְךָ
לְגַדְלֵךְ וּלְחֹזֶק לְכָל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ,
וּמְחַלְלִים לְשֵׁם תְּפָאֲרֶתְךָ: וַיְבָרְכֵנו שֵׁם כְּבוֹדְךָ, וּמְרוֹמָם
עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלִיחַ: אַתְּהוּא יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) לְבַדְּךָ,
אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־צַבָּאָם, הָאָרֶץ
וְכָל־אֲשֶׁר עָלֶיהָ, הַיּוֹמִים וְכָל־אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מַחִיָּה
אֶת־כָּל־ם, וְצַבָּא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִיִּים: אַתְּהוּא
יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) הָאֱלֹהִים ^(עַד כֹּאן מְשֻׁמָּד) אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בְּאַבְרָם, וְהוֹצֵאתוֹ
מֵאֹרֶן בְּשָׂדִים, וְשָׁמַתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם: וּמֵצֵאתָ אֶת־לָבְנוֹ נֶאֱמָן
לְפָנֶיךָ, וּבְרוּת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי, תַּחְתֵּי,
הָאֱמֹרִי וְהַפְּרִזִי וְהַיְבוּסִי וְהַגְּרָזִשִׁי, לָתֵת לְזֶרְעוֹ, וְתָקַם
אֶת־דְּבָרֶיךָ ^{כִּי} צַדִּיק אַתָּה: וְתֵרָא ^(מִלְּעִיל) אֶת־עֵינֵי אֲבֹתֵינוּ
בְּמִצְרַיִם, וְאַתָּה־זַעַקְתָּם שְׁמַעְתָּ עַל־יַם־סוּף: וְתֵתֵן אֶתֵּת
וּמִפְתִּים בְּפִרְעֵה וּבְכָל־עַבְדָּיו וּבְכָל־עַם אֲרָצוֹ, כִּי יִדְעַתָּ כִּי
הוֹיָדוּ עֲלֵיהֶם, וְתַעֲשֵׂ־לְךָ שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיּוֹם בְּקַעַת לְפָנֵיהֶם,
וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הֶם בִּיבֻשָׁה, וְאַתָּה־רַחֲמֵיהֶם הַשְׁלַכְתָּ בְּמַעֲוֹלֹת
כְּמוֹ־אֶבֶן בְּמַיִם עֲזִים:

וַיִּנְשַׁע יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) בַּיּוֹם תְּהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם, וַיֵּרָא
יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם ^{כִּי} מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל
אֶת־יָד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) בְּמִצְרַיִם, וַיֵּירָאוּ הָעָם
אֶת־יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) וַיֵּאֱמִינוּ בֵּיתְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:

אִז יִשְׂרָאֵל־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי),
וַיֵּאֱמְרוּ לֵאמֹר, אֲשִׁירָה לַיהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) כִּי־נִגַּח נִגַּחַת, סוּם
וְרַכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם: עָזִי וְזִמְרַת יְהוָהּ, וְהִי־לִי לִישׁוּעָה, זֶה אֱלֹהֵי
וְאֲנֹחֲנוּ, אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמַמְנֵהוּ: יְהוָהּ ^(יִחְוָדְנִי יִחְוָדְנִי) אִישׁ מְלַחֲמָה,

יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ שְׁמוֹ: מִרְכַּבַת פָּרְעָה וְחִלּוֹ יָרָה בָּיָם, וּמִבְחַר
 שְׁלֹשֵׁי טַבְעוֹ בַּיּוֹם־סוּף: תְּהַמֵּת יִבְסִימוּ, יִרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת
 כְּמוֹ־אֶבֶן: יִמְיֶנְךָ יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ נֶאֱדָרִי בְכַח, יִמְיֶנְךָ יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ
 תִרְעֵץ אוֹיֵב: וּבְרַב גְּאוֹנֶךָ תִּתְהַרֵם קְמוּיֶךָ, תִּשְׁלַח חֲרֹנֶךָ יֹאכְלֵמוּ
 בְּקֶשׁ: וּבְרוּחַ אַפְיֶךָ נַעֲרָמוּ מַיִם, נַעֲבּוּ כְמוֹ־נֶד נְזֻלִים, קָפְאוּ
 תְהַמֵּת בְּלִבָּיָם: אָמַר אוֹיֵב אֲרַחֵף אֲשִׁיג אֲחַלֵּק שְׁלֹרֶץ,
 תִּמְלֵאמוּ נַפְשֵׁי אַרְיֵק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יָדַי: נִשְׁפַּת בְּרוּחְךָ
 כִּסְמוּ יָם, צִלְלוּ בַעֲוֹפֹתַת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי־כַמְכָּה בְּאֵלֶם
 יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ, מִי כַמְכָּה נֶאֱדָר בְּקֶשׁ, נוֹרָא תְהַלֵּת, עֲשֵׂה
 פְּלֵא: נְטִית יִמְיֶנְךָ, תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: נְחִית בַּחֲסֶדְךָ, עִסִּזוּ
 נֶאֱלֵת, נִהַלֵּת בַּעֲזֶךָ אֶל־נִוָּה קִדְשֶׁךָ: שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן, חִיל
 אַחַז יִשְׁבִי פִלְשֵׁת: אִזּוּ נִבְהַלּוּ אֱלֹהֵי אֲדוּם, אֵילֵי מוֹאָב
 יִאֲחִזּוּ רַעַד, נִמְגּוּ כֹל יִשְׁבִי כְנָעַן: תִּפְרַע עֲלֵיהֶם אִמְתָּה
 וּפְתַח, בְּגִדְךָ זְרוּעֶךָ יִדְמוּ פְּאָבֵן, עַד־יַעֲבֹר עִמָּךְ יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ,
 עַד־יַעֲבֹר עִסִּזוּ קַנְיֵת: תִּבְאֵמוּ וְתִטְעֵמוּ בְּהַר גְּחֻלְתְּךָ, מְכוּן
 לְשִׁבְתְּךָ פְּעֵלֵת יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ, מִקְרָשׁ [יִפְסִיק זַעַם] אֲדַי פּוֹנְנֵי יָדֶיךָ:

יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ אֵימְלֶךְ לְעֵלָם וְעַד: יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ אֵימְלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:
 יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ מַלְכוּתָהּ קְאִים לְעֵלָם וּלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא: כִּי בָא
 סוּם פָּרְעָה בְּרַכְבוֹ וּבִפְרָשָׁיו בָּיָם, וַיִּשָּׁב יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ עֲלֵיהֶם
 אֶת־מֵי תַיִם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל חָלְכוּ בִּיבֻשָׁה בְּתוֹךְ תַיִם:

כִּי לִיהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ תִמְלֹכָהּ, וּמוֹשֵׁל בְּגוֹיִם: וְעָלוּ מוֹשְׁעִים בְּהַר
 צִיּוֹן לְשֹׁפֵט אֶת־הַר עֲשׂוֹ, וְהִיתָה לִיהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ תִמְלֹכָהּ:
 וְהָיָה יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם תְּהוֹא יְהוָה
 יְהוָה אֱדַי יִאֲדוּנֵהוּ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד:

ימנה אותם באצבעותיו, ויזנה שלא להביא עצמו לידי הפסק ביניהם לקדיש וקדושה, ואם הכרח להפסיק יחזור לומר פי לך נאה וכו' כפי שיאמר הי"ג שבחים בלי הפסק ביניהם.

וְשִׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ, הָאֵל הַמְלִיךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשָׁמַיִם
 וּבָאָרֶץ, כִּי־לֶךְ נָאָה יְהוָה^{יאחזנוני} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, א שִׁיר ב וּשְׁבַחְתָּה, ג הִלַּל ד וְזָמַרְתָּ, ה עֲזֹר וּמְמַשְׁלָה,
 ז נִצַּח, ח גְּדֻלָּה ט גְּבוּרָה, י תְּהִלָּה יא וְתַפְאֶרֶת, יב קְדוּשָׁה יג וּמְלָכוּת,
 כְּרִכּוּת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ, וּמַעֲוָלִים וְעַד־עוֹלָם אֶתָּה
 אֵל. כָּרוֹךְ אַתָּה יְהוָה<sup>אדון הכל
 היה הוותיקות
 יאחזנוני</sup> מְלִיךְ גָּדוֹל וּמְהִלָּל בַּתְּשׁוּבָה. אֵל
 הַהוֹדָאוֹת, אֲרוֹן הַנְּפִלְאוֹת, בּוֹרֵא כָּל־הַנְּשָׁמוֹת, רַבּוֹן כָּל־הַמַּעֲשִׂים,
 הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זָמַרְתָּ, מְלִיךְ אֵל חַי הַעוֹלָמִים, אָמֵן:

בעשרת ימי־תשובה מוסיפים מזמור תהילים ק"ל (כה"ח נד ט"ז ח):

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, מִמַּעַמְקִים קִרְאתֶיךָ יְהוָה^{יאחזנוני}; אֲדַנִּי שְׁמַעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
 אֲזִנֶּיךָ קְשׁוּבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי; אִם־עֲנוֹת^{יאחזנוני} תִּשְׁמַרְיָהּ, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֶד:
 כִּי־עָמָד הַסְּלִיחָה, לְמַעַן תִּנָּחֵם: קוֹיִתִי יְהוָה^{יאחזנוני} קִנְיָתָה נִפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֲלֵתִי:
 נִפְשִׁי לֹאֲדַנִּי, מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר, שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יחַל יִשְׂרָאֵל אֵל־יְהוָה^{יאחזנוני},
 כִּי־עַם־יְהוָה^{יאחזנוני} תִּתְחַסֵּר, וְתִרְבֶּה עַמּוֹ פְּדוֹת: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל
 עֲוֹנוֹתָיו:

ואומר החזן חצי קדיש:

יְתַגַּדֵּל וְיִתְקַדַּשׁ^{יאחזנוני} שְׁמֶךָ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא כְּרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךְ
 מְלָכוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרַקְנֵיהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּחַיִּיבוֹן וּכְבוֹדֵיבוֹן
 וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל, בַּעֲגָלָא וּבְזַמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)
 יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְכַרְךָ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמָא יתְכַרְךָ, וְיִשְׁתַּבַּח,
 וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדָּר, וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל־כְּרַבְתָּא, שִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא
 וְנַחְמָתָא, דְּאֲמִירָן בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

ק"ש וברכותיה

ואומר התזן: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** יאהונוהי **הַמְבַרֵךְ:**
 ועונים הקהל: **בָּרוּךְ יְהוָה** יאהונוהי **הַמְבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**
 וחזור התזן: **בָּרוּךְ יְהוָה** יאהונוהי **הַמְבַרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**
 מנהגנו שלא עומדים בעניית "ברוך ה'", ויש נוהגים להגביה גופם מעט.
 מ"יצר אור" עד "גאל ישראל" הוא בתיקון ועליית עולם הבריאה (עולם המלאכים)

בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדון הכל
חיה תהיה ויהיה
יאהונוהי **אֱלֹהֵינוּ** תקיף בעל היכולת ובעל הכחות
כולם, המשגיח עלינו בפרט **מְלֶכֶד הָעוֹלָם, יוֹצֵר**
אור (ימשמש בתפלין של יד וימשמש) **וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ, עֹשֶׂה שְׁלוֹם וּבוֹרֵא**
אֶת־הַכּוֹל. הַמַּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֵיהָ בְּרַחֲמִים, וּבְמוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ
בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרָאשִׁית. מְהַרְבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה יאהונוהי
בְּלֵלִים בְּחַכְמָה עֲשִׂיתָ, מְלַאֵךְ הָאָרֶץ קַנְיָנֶיךָ. הַמְלַךְ הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ
מֵאֵז, הַמְשַׁבֵּחַ וְהַמְפָאֵר וְהַמְתַּנְשֵׂא מִיּוֹמֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵי עוֹלָם!
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אֲדוֹן עֲזוּנוּ, צוּר מְשַׁנְּבֵנוּ, מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ,
מְשַׁנֵּב בְּעֲדֵנוּ.

אֵל בָּרוּךְ, גְּדוֹל דָּעָה, הַכִּין וּפְעַל זְהָרֵי חַמָּה, טוֹב יָצַר כְּבוֹד
לְשִׁמוֹ, מְאֹדוֹת נָתַן סְכִיבוֹת עֲזוֹ, פְּנוֹת צְבָאוֹת קְדוּשִׁים,
רוֹמְמֵי שְׂדֵי, תְמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּקְדוּשָׁתוֹ. תַתְּבָרֵךְ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם מְמַעַל, וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת, עַל־כָּל־שִׁבְחַת יאהונוהי
מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְעַל־מְאֹרֵי אור שִׁצְרָתָהּ, חַמָּה יִפְאָרוּךְ סְלָה.

תַתְּבָרֵךְ לְנֵצַח צוּרֵנוּ מְלַפְּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ - בּוֹרֵא קְדוּשִׁים. יִשְׁתַּבַּח
שְׁמֶךָ לְעַד מְלַפְּנוּ - יוֹצֵר מְשַׁרְתִּים, וְאֲשֶׁר מְשַׁרְתֵּנוּ בְּלֵלִים
עוֹמְדִים בְּרוֹם עוֹלָם, וּמְשַׁמְעִים בִּירְאָה יַחַד בְּקוֹל, דְּבָרֵי אֱלֹהִים
חַיִּים וּמְלֶכֶד עוֹלָם. בְּלֵלִים אַהוּבִים, בְּלֵלִים בְּרוּרִים, בְּלֵלִים גְּבוּרִים, בְּלֵלִים
קְדוּשִׁים, בְּלֵלִים עוֹשִׂים בְּאִמָּה וּבִירְאָה רְצוֹן קוֹנֵיהֶם, וּבְלֵלִים פּוֹתְחִים
אֶת־פִּיהֶם בְּקַדְשָׁה וּבְמִתְהַרָּה, בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה, וּמְבַרְכִין, וּמְשַׁבְּחִין,

וּמִפְּאֲרוֹן, וּמִקְדִּישׁוֹן, וּמִעֲרִיצוֹן, וּמִמְלִיכּוֹן, אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֻךְ
הַגְּדוֹל הַגְּבוֹר וְהַנּוֹרָא, קְדוֹשׁ הוּא. וּבְלֵם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל
מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה, וְנוֹתְנִים רְשׁוּת זֶה לָזֶה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצְרָם
- בְּנִתְת רֹחַ, בְּשִׁפְה בְרוּרָה וּבְנַעֲיָמָה, קְדָשָׁה בְלֵם בְּאֶחָד עוֹנִים
בְּאִימָה, וְאוֹמְרִים בְּרָאָה:

קְדוֹשׁ | קְדוֹשׁ, קְדוֹשׁ יְהוָה ^{יאהוונהי} יְהוָה, מְלֵא כָל־הָאָרֶץ
בְּבוֹדוֹ:

וְהַאֲפִנִים וְחַיּוֹת הַקֶּדֶשׁ בְּרַעֲשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת הַשָּׁרָפִים,
לְעַמַּתָם מִשְׁבַּחִים וְאוֹמְרִים:

בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה ^{יאהוונהי} מִמְקוֹמוֹ:

לֵאלֹהֵי בְרוּךְ, נַעֲיִמוֹת יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל חַי וְקַיִם, זְמִירוֹת יֹאמְרוּ,
וְתִשְׁבַּחֹת יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְכִדּוֹ מְרוֹם וְקְדוֹשׁ, פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת,
עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת, בְּעַל מַלְחָמוֹת, זוֹרַע צַדִּיקוֹת, מַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת, בּוֹרֵא
רְפוּאוֹת, נוֹרָא תְהִלּוֹת, אֲדוֹן הַנְּבִלָאוֹת, הַמְחַדֵּשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל־יוֹם
תָּמוּד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, בְּאִמּוֹר: לְעֵשֶׂה אוֹרִים גְּדֹלִים, כִּי לְעוֹלָם
תְּסַדּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>איווהכל
היתחיות ויתיה
יאהוונהי</sup> יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת:

אֱהַבֵת עוֹלָם אֶהְבֵּתֵנוּ יְהוָה ^{יאהוונהי} אֱלֹהֵינוּ, תְּמַלֵּךְ גְּדוֹלָה וְיִתְרָה
תְּמַלֵּךְ עֲלֵינוּ. אֲבִינוּ מַלְבְּנֵנוּ! בְּעִבּוֹר שְׁמֵךְ הַגְּדוֹל, וּבְעִבּוֹר
אֲבוֹתֵינוּ שְׁבַטְחוּ בְךָ, וְתִלְמַדְמוּ חֲקֵי חַיִּים לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְב
שָׁלֵם, כִּן תַּחֲנֵנוּ אֲבִינוּ אֵב תְּרַחֲמֵן. הַמְּרַחֵם רַחֲמֵנָא עֲלֵינוּ, וְתֵן
בְּלִבֵּנוּ בִינָה לְהַבִּין, לְהַשְׁבִּיר, לְשִׁמְעַ, לְדַמַּד וּלְדַמַּד, לְשִׁמַּר
וְלְעֲשׂוֹת וּלְקַיִם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהָאֵר יַעֲיֵנוּ
בְּתוֹרַתְךָ, וְרַבֵּק לְבַנּוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיַחַד לְבַנְנוּ לְאַהֲבָה וּלְרָאָה

וּמִלְקוֹשׁ, וְאִסְפַּת הַגִּנָּד וְתוֹרְשֵׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֲשָׂב־בְּשֶׁךְךָ
 לְבַהֲמֹתֶיךָ, וְאִכְלֹת וּשְׁבַעְתָּ: הַשְּׁמְרוּ לָכֶם פְּרִי־יִפְתָּה לְבַבְכֶם, וּסְרַתֶם
 וְעַבְדְתֶם ^אאֱלֹהִים ^באֲחֵרִים, וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: (יִאמַר בַּלְזַשׁ, אֲדָיִם לְאֹנִי) וְחָרָה
 (יִפְסִיק מַעַס) אַפ־יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי בְכֶם, וְעֲצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם, וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר,
 וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוֹלֶיהָ, וְאִכְרֹתֶם ^אמִחָרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּמֵאָה
 אֲשֶׁר יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי נָתַן לָכֶם: (עַד כֹּאן בַּלְזַשׁ) וּשְׁמַתֶם ^אאֶת־דְּבַר־יְהוָה
 עַל־^אלְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם, וּקְשַׁרְתֶם ^אאֶתֶם לְאוֹת (יִמְשַׁם בַּתְּפִלִּין שֶׁל יָד)
 עַל־יְדֵיכֶם, וְהָיוּ לְמוֹטְפֹת (יִמְשַׁם בַּתְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל) בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמְדֹתֶם ^אאֶתֶם
^אאֶת־כְּנִיכֶם, לְדַבֵּר בָּם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ, וּבְלִכְתְּךָ בְּדַרְךָ, וּבְשִׁנְךָ
 וּבְקוֹמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם
 וַיְמֵי כְנִיכֶם, עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר (יִבְטֵא הֵיטֵב אֶת הַעֲוֹנוֹת) נִשְׁבַּע ^איְהוָה יֵאחֲזֵנִי
 לְאִבְתֵיכֶם לְתֵת לָהֶם, בְּיָמֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

יֵאחֲזֵנִי הַצִּיצִיּוֹת גַּם בִּידוֹ הַיְמָנִית וְשׁוֹרְשֵׁם יִשְׁאֲרוּ בִידוֹ הַשְּׁמַאלִית.

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם, וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל־כְּנָפֵי כַּנְדִּיחֵם לְדֹרֹתָם, וּנְתַנּוּ
 עַל־צִיצֵת הַכֶּנֶף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת, וּרְאִיתֶם ^אאֹתוֹ
 (יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת שְׂבִידוֹ עַל־עֵינֵי פַעֲמִים, וּבְכָל פַּעַם יִשְׁקֹם), וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מַצּוֹת יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי
 וְעָשִׂיתֶם אֹתָם, וְלֹא־תִתְּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם, (יַעֲבִיר הַצִּיצִיּוֹת
 עַל גְּבֵי עֵינֵי וַיִּשְׁקֹם) אֲשֶׁר־אֹתָם זְנוּיִם אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ, וְעָשִׂיתֶם
 אֶת־כָּל־מַצּוֹתַי, וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם:
 (יְכוּן לְמִיּוֹם מִיַּעַן קוֹבוֹר יִצְיִים בְּכָל יוֹם. בְּזֶרַע וְעֵבֶר. עֲנֵה)
 אֲנִי יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי אֱלֹהֵיכֶם, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
 אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהוֹיֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים, אֲנִי יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי
 אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵן.

וְחֹזֵר הַשֵּׁנִי: יְהוָה ^אוְאֵדְוֶנִי יֵאחֲזֵנִי אֱלֹהֵיכֶם אָמֵן.

וַיִּצְיֵב, וַנְּכוּן, וַקָּים, וַיִּשֶׁר, וַנִּאֱמָן, וְאֶהוּב, וְחָכִיב, וַנְּחַמֵּד, וַנְּעִים,
 וְנוֹרָא, וְאֵדִיר, וּמְתַקֵּן, וּמְקַבֵּל, וְטוֹב, וַיִּפַּח, הַדְּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד. אֲמַת אֱלֹהֵי עוֹלָם מְלַכְנוּ, צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעֵנו, לְדוֹר
 וָדוֹר הוּא קָיָם וְשָׁמוּ קָיָם, וְכִסְאוֹ נָכוּן, וּמַלְכוּתוֹ וְאֱמוּנָתוֹ לְעַד
 קְנֻמַּת, וְדַבְּרֵנוּ חַיִּים וְקַיָּמִים וְנִאֱמָנִים וְנִחְמָדִים לְעַד (כשיאמר לעד ינסך הציצית
ויעבירו על גבי עיניו וינחן מידיו) וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ, עָלֵינוּ, וְעַל בְּנֵינוּ,
 וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ, וְעַל כָּל־דוֹרוֹת זְרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ, עַל הַרְאִשׁוֹנִים,
 וְעַל הָאַחֲרוֹנִים, דְּבָר טוֹב וְקָיָם, בְּאֲמַת וּבְאֱמוּנָה חֶק וְלֹא יַעֲבוֹר.
 אֲמַת שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה (ואדוני) יֵהוָה (ואדוני) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מְלַכְנוּ מְלֶכֶךְ
 אֲבוֹתֵינוּ, גּוֹאֲלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ, פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ
 מִעוֹלָם הוּא שְׁמֶךְ, וְאִין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ סֶלָה.

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָהּ הוּא מִעוֹלָם, מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וּלְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דוֹר וָדוֹר. בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךְ, וּמִשְׁפָּטֶיךָ
 וְצַדִּיקְתֶּךָ עַד אֲפָסֵי אֶרֶץ. אֲמַת, אֲשֶׁרֵי אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמַצוֹתֶיךָ,
 וְתוֹרָתְךָ וְדַבְרֶיךָ יִשִּׁים עַל לִבּוֹ. אֲמַת שְׂאֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמֶּךָ,
 וּמְלֶכֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם לְאֲבוֹת וּבָנִים. אֲמַת, אֵתָהּ הוּא רִאשׁוֹן,
 וְאֵתָהּ הוּא אַחֲרוֹן, וּמִכָּל־עֲרִיךְ אִין לָנוּ מְלֶכֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ.

אֲמַת, מִמַּעֲרִים גְּאֵלְתֵנוּ יְהוָה (ואדוני) יֵהוָה (ואדוני) אֱלֹהֵינוּ, מִבֵּית עֲבָדִים פְּרִיתֵנוּ,
 כָּל־כְּבוֹדֵיהֶם הִרְגַּתָּ, וּבְכוֹרֶיךָ יִשְׂרָאֵל גְּאֵלְתָּ, וַיִּסְּסוּף לָהֶם
 בְּקַעַת, וְזוֹדִים טִבְעַת, וַיִּדְרִים עֲבָרֵנוּ יָם, וַיִּכְסּוּמִים צָרִיהֶם, אַחַד
 מֵהֶם לֹא נוֹתֵר. עַל־זֹאת שִׁבְחוּ אֶהוּבִים וְרוּמְמוֹ לְאֵל, וַנְּתַנּוּ יְדִידִים
 זְמִירוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְמֶלֶכֶךְ אֵל חַי וְקָיָם,
 רַם וְנִשְׂא, גְּדוֹל וְנוֹרָא, מִשְׁפִּיל גְּאִים עַדֵי אֶרֶץ, מִגְּבִיָּה שְׁפָלִים
 עַד מָרוֹם, מוֹצִיא אִסּוּרִים, פּוֹדֵה עַנּוּיִם, עוֹזֵר דְּלִים, הַעֲנֵה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעַת שׁוֹעֵם אֲלֵינוּ.

תפילת שמונה עשרה

בתפילת הנמיידה עד סוף תחנון הוא בתיקון עולם האצילות [עולם העליון]

אֲדֹנָי, שְׁפַתִּי תִפְתָּח, וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, ^{אָנוּ הַכֹּל} ^{הַיְהוּתוֹת וְיִחִיד} ^{יְהוּדֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, ^{תְקוּף בַּעַל הַיְכֹלֹת וּבַעַל הַכֹּחֹת} ^{כֹּלֵם, הַמְשַׁנֵּחַ עֲלֵינוּ בְּפִרְט} וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אַבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִּים טוֹבִים, קוֹנֵה הַכֹּל, יְזוּכָר חַסְדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַהֲבָה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

בעש"ת: זְכַרְנוּ לְחַיִּים, מְלֶכֶךְ תְּפִיץ בְּחַיִּים, כְּתַבְנוּ בְּסֶפֶר חַיִּים, לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

מְלֶכֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אָנוּ הַכֹּל} ^{הַיְהוּתוֹת וְיִחִיד} ^{יְהוּדֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ, מְגַן

אַבְרָהָם.

אָמֵן:

אַתָּה גָּבוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ, מוֹרִיד הַטֶּל.

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סוֹמֵךְ נוֹפְלִים, וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתוֹר אַסּוּרִים, וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַד עַד. מִי כְמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי הוֹמֵה־לֶּךָ, מְלֶכֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּית יְשׁוּעָה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחָמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו בְּרַחֲמִים לְחַיִּים.

סֵלַח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַלְּלֵנוּ מִלְכָּנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ, כִּי אָלֹ
 מוֹבִי וְסֵלַח אֶתְּךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, חַנּוּן חַמֻּדָּה
 לְסֵלַח:

אמן:

רְאֵה־נָא בְעֵינֵינוּ, וְרִיבָה רִיבֵנוּ, וּמַחֵר לְגַאֲלָנוּ גְּאֻלָּה שְׁלָמָה לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, כִּי אֵל גּוֹאֵל חֲזָק אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ,
 גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אמן:

בתענית ציבור החזן מוסיף כאן בחזרת הש"ץ ברכת "עננו":

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוֹם הַתְּעֵנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֹחְנוּ. אֶל־תִּפְּן
 לְרַשְׁעֵנוּ וְאֶל־תִּתְעַלֶּם־^א מִלְכָּנוּ מִבִּקְשָׁתֵנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לְשׁוֹעֲתֵנוּ. טָרָם
 נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ אֶתְּךָ תֵּעָנֶה, נְדַבֵּר וְאַתָּה תִשְׁמַע, בְּדַבָּר שְׁנֹאמַר: וְהִיָּה טָרָם יִקְרָאוּ
 וְאֵנִי אֶעָנֶה, עוֹד הֵם־^ב מְדַבְּרִים וְאֵנִי אֲשַׁמַּע. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדָּנוּ פוֹדֶה וּמַצִּיל
 וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עֵת צָרָה וְצוּקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדָּנוּ, הַעוֹנֶה לְעַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל בְּעַת צָרָה:

רְפֵאנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחְדָּנוּ וְנִרְפָּא, הוֹשִׁיעֵנוּ וְנוֹשְׁעָה, כִּי תַחֲלִתֵנוּ אַתָּה,
 וְהַעֲלֵה אֲרוּכָה וּמְרַפָּא לְכָל־תַּחֲלוּאֵינוּ, וְלְכָל־מַכְאוּבֵינוּ,
 וְלְכָל־מַבוֹתֵינוּ,

כִּי אֵל רּוֹפֵא רַחֲמָן וְנֹאמֵן אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, רּוֹפֵא
 חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אמן:

בְּרַכְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּבְכֵךְ שְׁנַתֵּנוּ בְּמַלְרֵי
 רְצוֹן בְּרָכָה וּנְדָבָה, וְתַחֵי אַחֲרֵיתָהּ חַיִּים וְשָׁבַע וְשִׁלּוּם,
 בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת לְבְרָכָה, כִּי אֵל מוֹב וּמַטִּיב אַתָּה וּמְבָרֵךְ הַשָּׁנִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים:

אמן:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹלָה * לְחַרוֹתֵנוּ, וְשָׂא נֹס לְקַבֵּץ נַגְלֵינוּ, וְקַבְּצֵנוּ
(מִתְהַרָה) יַחַד מֵאַרְבַּע מְנַפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצֵנוּ.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַוָּאֲדֹנָי, <sup>אדון הכל
היה תווה ויהיה,
יארדונתי</sup> מִקְבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

אמן:

הַשׁוֹבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבִרְאשׁוֹנָה, וַיּוֹעֲצֵנוּ כְּבִתְחִלָּה, וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ יָגוֹן
וְאַנְחָה, וּמִלֶּךְ עָלֵינוּ מִתְהַרָה אַתָּה יְיָ הַוָּאֲדֹנָי, ^{יארדונתי} לְבִדָּד, בְּחֶסֶד

וּבְרַחֲמִים, בְּצַדִּיק וּבְמִשְׁפָּט. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַוָּאֲדֹנָי, <sup>אדון הכל
היה תווה ויהיה,
יארדונתי</sup> * מִלֶּךְ

אוֹהֵב צַדִּיקָה וּמִשְׁפָּט:

אמן:

*During the Ten Days of Repentance,
we substitute with המלך המשפט מלך אוהב צדקה ומשפט.*

* בעשיית חותמים: הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט.

לְמִינִים וְלַמַּלְשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה, וְכָל־תִּזְדָּרִים בְּרַגְעַ יִאֲבֹדוּ,
וְכָל־אוֹיְבֶיךָ וְכָל־שׁוֹנְאֵיךָ מִתְהַרָה יִכְרְתוּ, וּמַלְכוּת הַרְשָׁעָה

מִתְהַרָה תִּעַקֵּר וּתִשְׁבֵּר, וּתְכַלֵּם וּתְכַנִּיעַם, בְּמִתְהַרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ

אַתָּה יְיָ הַוָּאֲדֹנָי, <sup>אדון הכל
היה תווה ויהיה,
יארדונתי</sup> שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ מִינִים (רַי וְזָדִים):

אמן:

עַל חֲצִדִּיקִים, וְעַל־חֲחַסִּידִים, וְעַל־שְׂאֵרֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל, וְעַל
וּקְנִיָהם, וְעַל־פְּלִיטַת בֵּית־סוֹפְרֵיהֶם, וְעַל־גְּרֵי־הַצַּדִּיק וְעָלֵינוּ,

יְחַמוּ נָא רַחֲמוּךָ יְיָ הַוָּאֲדֹנָי, ^{יארדונתי} אֱלֹהֵינוּ, וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל־הַבּוֹטְחִים

בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת, וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם, וּלְעוֹלָם לֹא יִבּוֹשׁ, כִּי־כָךְ

בְּטַחְנוּ, וְעַל חֶסֶדְךָ הַגְּדוֹל בְּאֵמֶת נִשְׁעָנּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַוָּאֲדֹנָי:

מִשְׁעָן וּמִבְטָח לְצַדִּיקִים: <sup>אדון הכל
היה תווה ויהיה,
יארדונתי</sup>

אמן:

תִּשְׁכַּן בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ, וּכְפֹא דָוִד עַבְדְּךָ
מִהֲרָה בְּתוֹכָהּ תְּכִין, וּבִנֵה אוֹתָהּ בְּגֵן עוֹלָם בְּמִהֲרָה

בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, <sup>אדון הכל
היה תורת ויחיה
יאחזיקנו</sup> בִּנְיָה יְרוּשָׁלָיִם:

אמן:

אֶת־צָמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מִהֲרָה תַצְמִיחַ, וְקַרְנֵנו תָּרוּם בִּישׁוּעַתְךָ, כִּי

לִישׁוּעַתְךָ קָרְנוּ [וְצַפִּינוּ] כָּל־הַיּוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אדון הכל
היה תורת ויחיה
יאחזיקנו</sup>,

מַצְמִיחַ קָרְן יְשׁוּעָה:

אמן:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, אֵב הַרְחֵמֵן [חֹם וְ]רַחֵם עָלֵינוּ,
וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ, כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
וְתַחֲנוּנִים אַתָּה.

וּמִלְפָּנֶיךָ מוֹלְבֵנוּ - רִיקָם אֵל־תְּשִׁיבֵנוּ, חַנּוּנוּ וְעֲנֵנוּ וְשִׁמְעַתְּפִלָּתֵנוּ.

On a fast day we add:

עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ, בְּיוֹם צוּם הַתְּעֵנִית הַזֶּה, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אָנֻחֵנוּ. אֵל־תִּפְן
לְרַשְׁעֵנוּ וְאֵל־תִּתְעַלֵּם⁴ מִלְּבָנוּ מִבְּקִשְׁתָּנוּ. הִיָּה נָא קְרוֹב לִישׁוּעַתָּנוּ. מָרָם
נִקְרָא אֱלֹהֶיךָ אַתָּה תַעֲנֶה, נִדְבַר וְאַתָּה תִשְׁמַע, כִּדְבַר שְׁנֵאמַר: וְהָיָה מָרָם יִקְרָאוּ
וְאֲנִי אַעֲנֶה, עוֹד הֵם⁴ מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמַּע. כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ <sup>אדון הכל
היה תורת ויחיה
יאחזיקנו</sup> פוֹדֶה וּמַצִּיל
וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל־עַת צָרָה וְצוּקָה.

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּת כָּל־פֶּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אדון הכל
היה תורת ויחיה
יאחזיקנו</sup> שׁוֹמֵעַ

תְּפִלָּה:

רְצֵה יְהוָה ^{יאחזיקנו} אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, וְלִתְפִלָּתָם שְׁעָה, וְהִשֵּׁב
הַעֲבוּדָה לְדָבוֹר בִּיתְךָ, וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם⁴ מִהֲרָה
בְּאַהֲבָה תִקְבַּל בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תְּמוֹד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.

וְאַתָּה - בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, תַּחֲפֵץ בָּנוּ וְתִרְצֵנוּ, וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ
לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה <sup>אדון הכל
היה תורת ויחיה
יאחזיקנו</sup> הַמְחִזִּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

אמן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעֶד, צוּרֵנוּ צוּר תַּיִינוּ וּמִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָהּ הוּא, לְדָר
 וָדָר גּוֹרָה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתְךָ, עַל־תַּיִנוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶיךָ, וְעַל
 נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לְךָ, וְעַל־נַפְשְׁךָ שֶׁבְּכָל־יוֹם עִמָּנוּ, וְעַל נַפְלְאוֹתֶיךָ
 וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל־עֵת, עָרַב וְכִכָּר וְצִהְרִים. הַטּוֹב - בִּי־לֹא־בָּלֹו
 רַחֲמֶיךָ, הַמֵּרַחֵם - בִּי־לֹא תִמוּן חֲסְדֶיךָ, כִּי מַעוֹלָם קָנִינוּ לְךָ.

בחזרה, כשהחזן אומר "מודים", יאמרו הקהל בלחש "מודים דרבנן" ויכרעו ראשם לבד (וי"א שיכרע גם
 גופו). וצריך להזהר לענות "אמן" על ברכת "המחזיר שכירתו" ואח"כ יאמרו "מודים":

During the Hazan repetition of the Amidah, we add the following:

❧ מוֹדִים דְּרַבָּנָן ❧

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָהּ הוּא יְהוָה ^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
 אֱלֹהֵי בָר־בְּשׂוּר, יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית. בְּרַבּוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ
 הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שֶׁחַיִּיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ. בֵּן תַּחֲיֵינוּ וְתַחַנְנוּ, וְתֹאסֹפֵךָ
 נְלִיוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קִדְשֶׁךָ, לְשִׁמּוֹר חֲקוּךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלַעֲבֹדְךָ בְּלִבָּב
 שְׂלֵם. עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לְךָ. בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת.

וְעַל בָּלָם וְתַבְרַךְ וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא תְּמִיד, שְׂמֶךָ מַלְכֵנוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד, וְכָל־חַתִּיִּים יוֹדוּךָ סִלָּה.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

בעש"ת: וכתוב לחיים טובים כל־בני בְּרִיתְךָ.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

וְיִתְלָלוּ וְיִכְרְבוּ אֶת־שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בְּאַמֶּת, לְעוֹלָם, כִּי טוֹב, הָאֵל
 יִשׁוּעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סִלָּה, הָאֵל הַטּוֹב. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה ^{אֱלֹהֵינוּ}
 (ו), הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלֶךָ נָאֵה לְחוֹדוֹת:

אמן:

סדר נשיאת כפים

כשעומדים הכהנים על הדוכן יהיו פניהם כלפי ההיכל ואחוריהם כלפי העם ויאמרו "יהי רצון" זה, ומאריכין בו עד שיסיים הש"צ 'ולך נאה להודות' כדי שתהיה עניית אמן של הקהל גם על זה.

הכהנים מברכים: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה (וארני) ^{אחרונתי}, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּקִדְּשָׁתוֹ שֶׁל אֱהָרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

ומקרא הש"ץ: יְבָרְכֶךָ יְהוָה (וארני) ^{אחרונתי} וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְהוָה (וארני) ^{אחרונתי} | פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ: יֵשָׂא יְהוָה (וארני) ^{אחרונתי} | פָּנָיו אֵלֶיךָ, וַיֵּשֶׂם לְךָ שָׁלוֹם:

רבון העולמים עשינו מה שגזרת עלינו, עשה אתה מה שהבטחתנו: השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל:

ואם אין כהנים יאמר הש"ץ "או"א" וכו', ואחר כל פסוק יענו הקהל: "כן יהי רצון".

אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ! בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכָּהּ הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל־יְדֵי מֹשֶׁה עֲבָדְךָ, הָאֲמוּרָה מִפִּי אֱהָרֹן וּבְנָיו הַכֹּהֲנִים עִם קְרוֹשֵׁיךָ, בְּאָמֹר:

שֵׁים שָׁלוֹם, טוֹבָה וּבְרָכָה, חַיִּים, חֵן וְחֶסֶד, [צְדָקָה] וְרַחֲמִים, עָלֵינוּ וְעַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וּבְרַכְּנוּ אֲבוֹנֵינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ, כִּי כְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָ לָנוּ יְהוָה (וארני) ^{אחרונתי} אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָה וְחַיִּים, אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה וְרַחֲמִים, בְּרָכָה וְשָׁלוֹם, וְטוֹב^ב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכָנוּ, וּלְבָרֵךְ אֶת־כָּל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, בְּרַב עֹז וְשָׁלוֹם.

During the Ten Days of Repentance, add the following:

וּבְסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפְרִנְסָה טוֹבָה וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְגִוְרוֹת^ב טוֹבוֹת, נִזְכָּר וְנִבְתָּב לְפָנֶיךָ, אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשָׁלוֹם.

[If forgotten, one does not repeat the Shemoneh Esrei]

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה וְיִהְיוּ וְיִזְכְּרוּ יְהוָה (וארני) ^{אזון חכל} הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם, אָמֵן:

יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרוּ כִּי, וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵצֵא צוּרֵי וְגֵאֵלֵי:

אֱלֹהֵי, נִצַּר לְשׁוּנֵי מָרַע, וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי נַפְשִׁי תִדְּם, וְנַפְשִׁי בְּעֵפֶר לִבֵּל תִּהְיֶה, פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרַתְךָ, וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדָּף נַפְשִׁי, וּבְלִי-תַקְמוּם עָלַי לְרַעָה, מִתְּהַרָה חָפַר עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֶךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמוּנָה, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵנוּ יְרִידֶיךָ, הוֹשִׁיעָה יְמוּנָה וְעֲנֵנִי:

סגולה שלא ישכח שמו ליום הדין: יאמר קודם "יהיו לרצון" פסוק מתנ"ך המתחיל באות הראשונה של שמו, ומסתיים באות האחרונה של שמו, או פסוק ששמו מופיע בו.

יְהִיו לְרִצּוֹן אִמְרוּ כִּי, וְהִגִּינוּ לְבִי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֵצֵא צוּרֵי וְגֵאֵלֵי:

עֲשֵׂה שְׁלֹום (בעש"ת אומר: תְּשַׁלֵּם) בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ, וְעַל כָּל-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רִצּוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְּנֶה בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, וְתֵן הַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ, לַעֲשׂוֹת חֲפָי רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבֵי שְׁלֹום.

בעשרת ימי־תשובה אומרים אבינו מלכנו:

During the Ten Days of Repentance, add the following:

אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! חַמְאָנוּ לְפָנֶיךָ רַחֵם עָלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹהֵי אֲתָהּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! חַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּטוֹל מַעַלְלֵינוּ בְּלִגְזוּרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּטוֹל מִחֻשְׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! הַפֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּלִיָּה בְּלִי צָר וּמִשְׁטִין מַעַלְלֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! בְּלִיָּה דְבַר וְחֶרֶב^ב וְרָעָה וְרָעַב וְשִׁבִי וּבְזָה וּמִשְׁחִית וּמִגְּפָה וְיוֹצָר
הָרַע וְחִלְאִים רָעִים^ג מִבְּנֵי בְרִיתְךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! שְׁלַח רַפּוּאָה וְשִׁלְמָה לְכָל־חוֹלֵי עַמְּךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְנַע מִגְּפָה מִנְחַלְתְּךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! זְכוּר (י"ז זְכוּר) כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְחוֹל וּסְלַח לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! קַרַע רוּע גְּזֹר דִּינָנוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים בְּלִי־שְׂטֵרֵי חוֹבוֹתֵינוּ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! מְחַה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנְּגַד עֵינֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר צְדִיקִים וְחַסִּידִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וְתַמִּימִים.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרֻנְסָה וְכִלְכֵּלָה טוֹבָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר מְחִילָה וּסְלִיחָה וּכְפָרָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! זְכַרְנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב מִלְּפָנֶיךָ.
אָבִינוּ מִלְּפָנָיו! הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב.

אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! הָרַם קָרְן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! וְהָרַם קָרְן מְשִׁיחֶךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! חָנְנוּ וְעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! הַחֲזִירֵנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! שְׁמַע קוֹלֵנוּ, חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם-לֹא לְמַעַנְנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת-תְּפִלָּתֵנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָּנֶינוּ! אֲלֵ-תַשִּׁיבֵנוּ רִיקִם^א מִלְפָּנֶיךָ.

בימים שאין אומרים בהם תחנון אומרים:

יְהִי שֵׁם יְהוָה^א יִתְהַדְּבֵנוּ יִתְהַדְּבֵנוּ מִבְּרַךְ, מֵעַתָּה וְעַד-עוֹלָם: מִמְּזוֹרַח-שֶׁשֶׁשׁ עַד-מְבוֹאוֹ, מִהַלְלֵךְ
 שֵׁם יְהוָה^א יִתְהַדְּבֵנוּ יִתְהַדְּבֵנוּ: רַם עַל כָּל-גּוֹיִם יְהוָה^א יִתְהַדְּבֵנוּ יִתְהַדְּבֵנוּ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ; יְהוָה^א

יִתְהַדְּבֵנוּ! אֲדַלְּנֵנוּ! מִהַאֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל-הָאָרֶץ:

ואומר התזן חצי קדיש וממשיכים 'יהי חסדך', ובימי שני וחמישי בהוצאת ס"ת.

ואומר התזן חצי קדיש:

יְתַגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ^א שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ, וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ,
 וְיַצְמַח פְּרֻקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ, (אמן) בְּחַיִּיבוֹן וּבְיוֹמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל-בֵּית-
 יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן, (אמן) יְהִי שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵם
 [ו]לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וְיִשְׁתַּבַּח, וְיִתְפָּאֵר, וְיִתְרוֹמֵם, וְיִתְנַשֵּׂא, וְיִתְהַדְּרֵהּ,
 וְיִתְעַלֶּה, וְיִתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, (אמן) לְעַלְמָא מִן כָּל-בְּרַכְתָּא,
 שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָּא, דְאִמְרֵן בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן. (אמן)

סדר תחנון

אָנָּא יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תָּבֵא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ, וְאֵל
 תְּתַעַלֵּם^א מִלִּבֵּנוּ מִתְחַנְתְּנֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ עִוֵּי פָּנִים וְקָשִׁי עֲרָף,
 לֹא־מֵרָא לְפָנֶיךָ יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא־חַטָּאנוּ. אֲבָל חַטָּאנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ וְאֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ, בְּגַדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דִּבְרַנּוּ דְפִי וְלִשׁוֹן הָרַע, הֶעֱוִינוּ, וְהִרְשַׁעְנוּ, זָדְנוּ,
 חִמְסָנוּ, טַפְלָנוּ שָׁקֵר וּמְרַמֵּה, יַעֲצֵנוּ עֲצוֹת רָעוֹת, בְּזָבְנוּ, פְּעִסָנוּ, לְצַנוּ,
 מְרַדְנוּ, מְרִינוּ דְבָרֶיךָ, נֶאֱצַנוּ, נֶאֱפָנוּ, סָרְרָנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ, פְּגַמְנוּ,
 צָרְרָנוּ, צַעֲרָנוּ אֵב^ב וְאִם, קָשִׁינוּ עֲרָף, רָשַׁעְנוּ, שְׂחַתְנוּ, תַּעֲבָנוּ, תַּעֲוִינוּ
 וְתַעֲתַעְנוּ, וְסָרְנוּ מִמְּצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים, וְלֹא שׁוּה לָנוּ.
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַפָּא עֲלֵינוּ, כִּי אִמֶּת עֲשִׂיתָ, וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

אֵל אַרְךָ אַפִּים אַתָּה וּכְעַל הַרְחָמוֹם. גְּדִלַת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ חוֹדֵעַת
 לְעֵנִי מִקֶּדֶם, וְכֵן פְּתוּב^ג בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדֵּי יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | כְּעֵנִי, וַיִּתְנַצֵּב
 עִמּוֹ שֵׁם, וַיִּקְרָא בִשְׁם, יְהוָה (ואדני) יאחזיקני: | וְשֵׁם נֶאֱמַר:

יזרח מאד להפסיק בין תיבות ה' ה' (בא"ח כי תשא י"א). וטוב למנות את י"ג מדות בפרקי אצבעות יד ימין.
 וישחה מעט כשאומר ויעבור, ויזקוף כשאומר ה'. יחיד המתפלל, יקרא י"ג מידות בטעמי המקרא, כקורא
 בתורה.

וַיַּעֲבֹר יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא: יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | יְהוָה (ואדני) יאחזיקני | אֵל
 ב רחום ג וְחֵנוּן, ד אַרְךָ ה אַפִּים ו וְרַב־חַסֵּד ז וְאִמֶּת: ח נֶצַח חַסֵּד
 ט לְאֱלֹפִים, י נִשְׂא עוֹן יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:
 רחום וחנון, חטאנו לפניהך, רחם עלינו והושיענו:

ישב באמירת "לדוד אליך" אחרי שיסיים "רחום ותנון" (בא"ח כי תשא י"ג).

לְדוֹד, אֱלֹהֵי יְהוָה¹ יִתְוַדְּעוּ² נַפְשֵׁי אֲשָׁא: אֱלֹהֵי כֶּד בְּמַחְתִּי, אֶל־אֲבוֹשָׁה,
 אֶל־יַעֲלֶצְנוּ אוֹיְבֵי לִי: גַם כִּלְקַנְיָךְ לֹא יִבְשׁוּ, וַיִּבְשׁוּ הַכּוֹנְנִים
 רִיבָם: דְּרַכֵּיךְ יְהוָה³ יִתְוַדְּעוּ⁴ הוֹדִיעֵנִי, אֲרַחֲוֶיךָ לְמַדְנִי: תִּדְרִיכֵנִי בְּאִמְתְּךָ |
 וְלַמַּדְנִי, כִּי־אֵתָהּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־יְהוּם: זְכַר־רַחֲמֶיךָ
 יְהוָה⁵ יִתְוַדְּעוּ⁶ וְחַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם הָמָּה: תַּפְאוֹת נַעֲוִיר | וּפְשָׁעֵי אֶל־תִּזְכֵּר,
 כְּחַסְדֶּךָ וְכַרְלֵי־אֵתָהּ, לְמַעַן מוֹכֵךְ יְהוָה⁷ יִתְוַדְּעוּ⁸: מִזֶּכֶר־וְיֹשֶׁר יְהוָה⁹ יִתְוַדְּעוּ¹⁰,
 עַל־כֵּן יוֹרָה תַּפְאִים בְּדַרְכֶּךָ: יִדְרֶךְ עֲנָנִים בְּמִשְׁפָּט, וְיִלְמַד עֲנָנִים דְּרָכּוֹ:
 כָּל־אֲרָחוֹת יְהוָה¹¹ יִתְוַדְּעוּ¹² תִּסְדֵּךְ וְאֵמֶת, לְנַעֲרֵי כְרִיתוֹ וְעַד־תִּיּוֹ: לְמַעַן־שִׁמְךָ
 יְהוָה¹³ יִתְוַדְּעוּ¹⁴ וְסִלַּח־תֵּלַעֲנִי כִּי כִבִּי־הוּא: מִיּוֹה הָאִישׁ יִרְאֵה יְהוָה¹⁵ יִתְוַדְּעוּ¹⁶,
 יוֹרְנוּ בְּדַרְכֶּךָ וּבַחֲרֵ: נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תִּלְוִן, וְזָרְעוֹ יִרְשׁ [מלעיל] אֶרֶץ: סוֹד
 יְהוָה¹⁷ יִתְוַדְּעוּ¹⁸ לִירְאָיו, וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעִם: עֵינֵי תְּמִיד אֶל־יְהוָה¹⁹ יִתְוַדְּעוּ²⁰, כִּי
 הוּא־יוֹצֵא מִרְשֵׁת רִגְלֵי: פִּנְה־אֵלַי וְחַנּוּנִי, כִּי־יִחַד וְעֵנִי אֲנִי: צְרוֹת לִבִּי
 הִרְחִיבוּ, מִמְּצוֹקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה עֲנִי וְעֲמָלִי, וְשֵׂא לְכָל־תַּפְאוֹתַי:
 רְאֵה־אֹיְבֵי כִּי־רָפוּ, וְשִׁנְאֵת חֶמְסִי שִׁנְאוּנִי: לְשִׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי,
 אֶל־אֲבוֹשׁ כִּי־חַסִּיתִי בְּךָ: תִּסְוִיֶשֶׁר יַצְרוּנִי, כִּי קְוִיתֶיךָ: פִּדְה אֱלֹהִים²¹
 אֶת־יִשְׂרָאֵל, מִכָּל צָרוֹתַי: וְהוּא יַפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנֹתַי:

יְהוָה²² יִתְוַדְּעוּ²³ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל! שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ, וְהִנָּחֵם עַל הַרְעָה לְעַמְּךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הִיא תְּפִלָּה וְתַחֲנִיחַ נִרְצָה (בא"ח כי תשא י"ד).

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אָבִינוּ אֶתָּה. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! אֵין לָנוּ מִלְךָ אֶלָּא אֶתָּה.
 אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! רַחֵם עָלֵינוּ. אָבִינוּ מִלְכֵנוּ! חַנּוּן וְעֵנִינוּ, כִּי אֵין
 בָּנוּ מַעֲשִׂים. עֲשֵׂה עִמָּנוּ [צְדָקָה וְ]חֶסֶד, לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל, וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 וְאַנְחֵנוּ לֹא יָדַע מִהֲנַעֲשֶׂה, כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכַר־רַחֲמֶיךָ יְהוָה²⁴ יִתְוַדְּעוּ²⁵
 וְחַסְדֶיךָ, כִּי מַעֲלָם הָמָּה: יְהִי חַסְדֶּךָ יְהוָה²⁶ יִתְוַדְּעוּ²⁷ עָלֵינוּ, כִּי־אֲשֶׁר יִחַלְנוּ
 לְךָ: אֶל תִּזְכַּר־לָנוּ עֲוֹנוֹת רַאשׁוֹנִים, מִיָּמֶיךָ וְקִדְמוֹנֵי רַחֲמֶיךָ, כִּי דָלוּנוּ
 מְאֹד: עֲזָרְנוּ בִּשְׁם יְהוָה²⁸ יִתְוַדְּעוּ²⁹, עֲשֵׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ: חַנּוּן יְהוָה³⁰ יִתְוַדְּעוּ³¹
 חַנּוּן, כִּי רַב שִׁבְעֵנוּ בּוֹז: בְּרָגוֹ, רַחֵם תִּזְכֹּר. בְּרָגוֹ, אֲהַבָּה תִּזְכֹּר. בְּרָגוֹ,
 עֲקָדָה תִּזְכֹּר. בְּרָגוֹ, תְּמִימוֹת³² תִּזְכֹּר: יְהוָה³³ יִתְוַדְּעוּ³⁴ הוֹשִׁיעָה, תְּמִלְךָ יַעֲנֵנוּ
 בְּיוֹם קְרָאֵנוּ: כִּי הוּא יָדַע יַצְרֵנוּ, זְכוּר כִּי עִפְר אֲנַחְנוּ: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שִׁמְךָ, וְהַצִּילֵנוּ וּבַפֶּר עַל חַטְאוֹתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

וְאוֹמֵר הַחֲזוֹן חֲצִי קָדִישׁ לְקַמֵּן עִמ' 197.

בימי שני וחמישי מוסיפים תחנונים אלו, לפני אמירת הקדיש. וצריך לאומרם בעמידה (שו"ע אר"ח קלז, א), בכונה ובמתון, ולא במרוצה.

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחַסְדֵיכָהּ, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
 מַעֲבִיר^א רָאשׁוֹן רָאשׁוֹן. מְרַבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים.
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם בְּלִבְּשָׂר וְרוּחַ, לֹא בְרַעְתֶּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ
 לְדוֹמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ
 שְׁהוֹרַעְתָּ לָעֵנִי מִקֶּדֶם, וְכֵן כָּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדּוּ יְהוֹאֲדָבִי^א יִסְחָדוּנְהִי^א בְּעֵנִי
 וַיִּתְּצֵב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוֹאֲדָבִי^א יִסְחָדוּנְהִי^א: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֹר יְהוֹאֲדָבִי^א יִסְחָדוּנְהִי^א | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוֹאֲדָבִי^א יִסְחָדוּנְהִי^א | יְהוֹאֲדָבִי^א יִסְחָדוּנְהִי^א אֵל
 ב רחום ג ותנון, ד ארץ ה אפים ו ורב־חסד ז ואמת: ח נצר חסד
 ט לאֲלֵפִים, י נשא עון יא ופֶשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְהָ:

אֲנִשִּׁי אַמוּנָה אֲבָרוּ, בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם. גְּבוּרִים לְעַמּוֹד בְּפָרִץ,
 דוֹחִים^ד אֶת־הַגְּזֹרוֹת. הָיוּ לָנוּ לְחוּמָה, וּלְמַחֶסֶה בְּיוֹם זַעַם.
 זוֹעֵכִים אַף בְּלִחְשֵׁם, חֲמָה עֲצָרוּ בְּשׁוֹעַם. טָרַם קָרְאוּךָ עֲנִיתֶם, יוֹדְעִים
 לְעֵתָר וּלְרִצּוֹת. כָּאֵב רַחֲמֹת לְמַעַנֵם, לֹא הִשִּׁיבוֹת פְּנֵיהֶם רִיקִם. מְרַב
 עֲוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם, נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ. סָעוּ הֵמָּה לְמִנּוּחֹת, עֲזָבוּ אוֹתָנוּ
 לְאַנְחוֹת. פָּסוּ גוֹדְרֵי גֶדֶר, צָמְתוּ מְשִׁיבֵי חֲמָה. קָמִים בְּפָרִץ אֵין,
 רְאוּיִים לְרִצּוֹתֶךָ אֶפְסוּ. שׁוֹטְטֵנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תְּרוּפָה לֹא מְצָאנוּ.
 שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנֵינוּ, לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת צְרוּתֵינוּ.

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיכֶם, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
 מַעֲבִיר^א רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים.
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ
 לֵאמֹר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ
 שְׁהוֹרַעְתָּ לָעֵנָּה מִקְדָּם, וְכֵן כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדּוּ יְהוָה^א יִתְנַצֵּב
 וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א יִתְנַצֵּב: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

וַיַּעֲבֵר יְהוָה^א יִתְנַצֵּב | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוָה^א יִתְנַצֵּב | יְהוָה^א יִתְנַצֵּב | אֵל
 ב רַחוּם ג וְחַנּוּן, ד אֶרֶךְ הַאֲפִים ו וְרַב־חֶסֶד ז וְאִמְתּוּ: ח נֶצַח חֶסֶד
 ט לְאֱלֹהִים, י נִשְׂא עוֹן יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְיָה:

תְּמַחְנוּ מִרְעוֹת, תְּנַשֵּׁשׁ בְּחֵנוּ מִצָּרוֹת. שְׁחֵנוּ עַד לְמָאד, שְׁפַלְנוּ עַד
 עֶפְר. רַחוּם! כִּךָּ הִיא מִדְּתֵנוּ, קָשִׁי עֲרַף וּמְמָרִים אֲנַחְנוּ.
 צַעֲקֵנוּ בְּפִינוּ חֲטָאֵנוּ, פִּתְלֵתוֹל וְעַקֵּשׁ לִבֵּנוּ. עֲלִיוֹן! רַחֲמֶיךָ מַעֲוֹלָם,
 סִלִּיחָה עִמָּךְ הִיא. נָחֵם עַל הָרָעָה, מִטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד. לֹא תִתְעַלֵּם
 בְּעַתּוֹת כָּאֵל, כִּי בְצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. יוֹדַע לְעֵינֵי הַכֹּל, טוֹבֵךְ
 וְחֶסֶדְךָ עִמָּנוּ. חֲתֵם פִּי־שִׁטָּן, וְאֵל יִשְׁטִין עֲלֵינוּ, זַעֵם בּוֹ וַיִּדֵם. וַיַּעֲמֵד
 מִלְּאֶךְ טוֹב לְצַדִּיקֵנוּ, הוּא יִגִּיד יִשְׁרָנוּ. דְּרַכִּיךָ רַחוּם וְחַנּוּן, גְּלִילִית
 לְנַאֲמֵן בֵּית. בְּבִקְשׁוֹ אֵז מִלְּפָנֶיךָ, אֲמוֹנַתְךָ הוֹדַעְתָּ לוֹ.

אֵל מְלֶכֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיכֶם, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ,
 מַעֲבִיר^א רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְבֵּה מַחִילָה לְחַטָּאִים, וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים.
 עֲשֵׂה צְדָקוֹת עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כְרַעַתְם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרַתְנוּ
 לֵאמֹר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, זְכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה, כְּמוֹ
 שְׁהוֹרַעְתָּ לָעֵנָּה מִקְדָּם, וְכֵן כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ: וַיִּרְדּוּ יְהוָה^א יִתְנַצֵּב
 וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א יִתְנַצֵּב: וְשֵׁם נֶאֱמַר:

יַעֲבֹר יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא: יְהוָה אֲדֹנָי | יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲל
 ב רְחוֹם ג וְחַנּוּן, ד אָרְךָ ה אַפִּים ו וְרַב־חֶסֶד ז וְאַמֶּת: ח נָצַר חֶסֶד
 ט לְאַלְפִים, י נִשָּׂא עֹן יא וּפָשַׁע יב וְחַטָּאת, יג וְנִקָּה:

על סדר א"ת ב"ש

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה, תֵּלַח וְיָדֶךָ
 בְּמִשְׁפָּט. בְּבֹא תוֹכְחָה נְגִידָה, שְׁמֵנוּ מִסְפָּרָה אֵל תִּמְחַח. גִּשְׁתָּךְ
 לְחֶקֶר מוֹסֵר, רַחֲמֶיךָ יִקְדְּמוּ רַגְלֶךָ. דְּלוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרְךָ, קָרֵב צֶדֶק
 מֵאַלְיָה. הוֹרֵנוּ! בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ, צוֹ יִשׁוּעַתָּנוּ בְּמִפְגִּיעַ. וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהֲלֵי
 תָם, פְּתַחְיוּ רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ. זָכַר נְאֻמָּת, עֵדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ.
 חוֹתֵם תַּעֲוֹדָה תַּתִּיר, סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ. טָבוֹר אֲנִי הַסֹּהַר, נָא אֵל
 יַחֲסֵר הַמְּזוּג. יְהִי! דַּע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
 לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבַצְרוֹן, לְכַוּדִים אֲסִירֵי הַתְּקוּהָה.

מִחֵזֶנְאֵמֶר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים,
 הֲלֹא הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנְּגַלּוֹת אֶתְּהָ יוֹדַע, אֶתְּהָ יוֹדַע רְזִי עוֹלָם,
 וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כְלִי, אֶתְּהָ חוֹפֵשׁ כְּלִי־חֲדָרֵי בָטָן, רְאֵה כְלִיֹּת
 וְלֵב. אִין דְּבַר נַעֲלָם^א מִפֶּךָ, וְאִין נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי וְאֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתִּמְחַל^א
 לָנוּ אֶת־כָּל־חַטָּאוֹתֵינוּ, וְתִכַּפֵּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל
 וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְסַלַּחַת לְעוֹנֵנוּ וְלִחַטָּאוֹתֵנוּ וְנִחַלְתָּנוּ: סֶלַח לָנוּ
 אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ, מְחַל^ב לָנוּ מִלְּפָנֶיךָ כִּי פָשַׁעְנוּ: כִּי אֶתְּהָ אֲדָנִי, טוֹב
 וְסַלַּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרָאֶיךָ: לְמַעַן־שִׂמְךָ יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי, וְסַלַּחַת
 לְעוֹנֵי כִּי רַב־הוּא: לְמַעַן־שִׂמְךָ יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי תַּחֲיִינִי, בְּצַדִּיקְתָּהּ תוֹצִיא
 מִצָּרָה נַפְשִׁי: יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי צְבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁגֵּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סֶלַח: יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי
 הוֹשִׁיעָה, הַמְּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: הִשְׁיבֵנוּ יְהוָה אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲלֶיךָ
 וְנִשְׁוֹבָה, חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקָדָם:

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפן, ולא יעיר
 בלחמתו: אתה יהוה ^{יהוה} לא תכלא רחמך ממני, חסדך
 ואמתך תמיד יצונני: הושיעני יהוה ^{יהוה} אלהינו וקבצנו מן הגוים
 לחודות לשם קדשך, להשתבח בתהלתך: אם עונות ^{השמועה} תשמריה, אדני
 מי יעמד: כי עמך הסליחה, למען תזרא: לא בחטאינו עשה לנו, ולא
 בעונותינו גמר עלינו: אם עונינו ענו בנו, יהוה ^{יהוה} עשה למען שמך:
 זכר ^{רחמך} יהוה ^{יהוה} וחסדך, כי מעולם הטה: יענה יהוה ^{יהוה}
 ביום צרה, ישגבך שם אלהי יעקב: יהוה ^{יהוה} הושיעה, המלך יעננו
 ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים, עשה עמנו
 צדקה ברוב רחמך, והושיענו למען שמך:

ועתה אדני אלהינו, אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים
 ביד חזקה, ותעשֶׁךָ שם ביום הזה, חטאנו רשענו: אדני ככל־
 צדקתך ישב־נא אפק וחתך מעירך ירושלים הרקדשך, כי
 בחטאינו ובעונות אבותינו, ירושלים ועמך לחרפה לכל־סביבותינו:
 ועתה שמע אלהינו אל־תפלת עבדך ואל־תחנוניו, והאר פניך
 על־מקדשך השמים, למען אדני: הטה אלהי אזנך ושמע, פקח עיניך
 וראה שממתינו, והעיר אשר־נקרא שמך עליה, כי לא על־צדקתינו
 אנתנו מפילים תחנונינו לפניה, כי על־רחמך הרבים: אדני שמעה
 אדני סלחה, אדני הקשיבה, ועשה אל־תאחר, למענך אלהי כי־שמך
 נקרא על־עירך ועל־עמך: אבינו אב הרחמן, הראנו אות לטובה,
 וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות הארץ, יפירו וידעו בל־הגוים כי
 אתה יהוה ^{יהוה} אבינו אתה, אנתנו החמר ואתה יצרנו, ומעשה
 ידך בלנו, אבינו, מלכנו, צורנו וגואלנו - חוסה יהוה ^{יהוה} על־
 עמך, ואל־תתן נחלתך לחרפה למשֶׁל־בם גוים, למה יאמרו
 בעמים איה אלהיהם: ידענו יהוה ^{יהוה} כי חטאנו, ואין מי יעמד

בַּעֲדֵנוּ, אֱלֹהֵי שְׂמֵךְ הַגִּדּוֹל יַעֲמֵד-לָנוּ בְּעֵת צָרָה. וּכְרַחֵם אָב עַל
 בָּנִים רַחֵם עָלֵינוּ, חֲמַל עַל עַמְּךָ, וּרַחֵם עַל נַחֲלֹתֶיךָ, חוֹסֵה נָא כָּרֵב
 רַחֲמֶיךָ, תִּנְנֵנוּ מִלְּכֵנוּ וְעַנְנוּ, יְיָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הַצֹּדֵקָה, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת
 בְּכָל-עֵת וְעַתָּה, תִּבְטֵן-נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן מִרְעִיתֶךָ, אֵל יְמִשְׁלֵבֵנוּ
 קִצְפֶּךָ, כִּי יְיָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} תִּשְׁוַעָה, בְּךָ תוֹחֲלֵתְנוּ. אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת!
 אָנָּה סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב^{וְסִלַּח אֶתְּךָ}:

אָנָּה מִלֶּדֶךָ רַחוּם וְחַנּוּן, זָכַר וְחַבֵּט לְבָרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֵה לְפָנֶיךָ
 עֲקֻרֹת יְחִיד, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ
 מִלְּכֵנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצֵרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ בְּלָהּ בְּגִלוֹתֵנוּ, כִּי אֵל
 מִלֶּדֶךָ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אִין כְּמוֹךָ^{וְחַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ}, אִין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב
 חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנו וְרַחֲמֵנוּ, מִרַעַשׂ וּמִרְגֵז הַצִּילָנוּ. זָכַר
 לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב, אֵל-תִּפְּן אֵל-קִשֵׁי הָעַם הַזֶּה
 וְאֵל-רִשְׁעוֹ וְאֵל-חַטָּאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנַּחֵם עַל-הָרָעָה לְעַמְּךָ:
 וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מִכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי בֶן דִּרְבָךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד
 חֲנּוּם בְּכָל-יֵד וְדָר: אָנָּה יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 הַצִּלִּיתָה נָא: אָנָּה יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} עֲנֵנוּ בְּיוֹם קִרְאָנוּ: יְיָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ}
 קוּיֵנוּ, יְיָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} חֲבִיבֵנוּ, יְיָ יְהוָה^{יְהוָה אֱלֹהֵינוּ} נִיחָל, אֵל תַּחֲשָׁה
 וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֶאֱמַו גּוֹיִם, אַבְרָהָה תִּקְוֹתֵם, כָּל-בְּרֵךְ יְיָ תִּכְרַע,
 וּבְלִ-קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים, נִבְחַלָּה נַפְשֵׁנוּ מִרַב
 עֲצוּבוֹנֵנוּ, אֵל תִּשְׁכַּחֵנוּ נְצַח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֵל תִּשְׁפֹךְ^{וְחַרְוֹנֶךָ}
 עָלֵינוּ, כִּי עַמְּךָ אֲנַחְנוּ, בְּנֵי בְרִיתֶךָ. אֵל, תִּבְיַטָּה! דַּל בְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם,
 וְשִׁקְצוֹנוּ כְּטַמְאֹת תַּנְדָּה, עַד מְתֵי עוֹךְ בְּשָׁבִי וְתִפְאַרְתֶּךָ בְּיַד צָר. הִמָּה

יִרְאוּ וַיִּבְשׁוּ וַיַּחֲתוּ מִגְבוּרַתְךָ, עוֹרְרָה גְבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ,
 אֵל יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ, מִהֵר יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעַת צְרוּתֵנוּ, לֹא
 לְמַעַנְנוּ, אֱלֹהִים לְמַעַנְךָ פֶּעַר, וְאֵל תִּשְׁחַת אֶת־זִכְרֵי שְׂאֵרֵינוּ, כִּי לֹךְ
 מִיַּחֲלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מְלֹךְ חֲנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכַר עֲדוּתֵנוּ בְּכָל־יוֹם
 תְּמִיד אֹמְרִים פְּעָמִים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה^{יאהוונתי} יְהוָה^{יאהוונתי} אֱלֹהֵינוּ,
 יְהוָה^{יאהוונתי} אֶחָד:

ואומר החזן חצי קדיש:

יְתַגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ^{יאהוונתי} שְׁמֵהּ רַבָּא, בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתֵהּ, וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתֵהּ,
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
 יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְרָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן, (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים
 [וּלְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
 וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, (אמן) לְעֵלְא מִן כְּל־בְּרַכְתָּא,
 שִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנִתְמַתָּא, דְאָמִירִן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

לפני הוצאת ספר־תורה ביום שיש בו תחינה אומרים:

אֵל אֶרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, אֵל בְּאַפְךָ תּוֹכִיחֵנוּ, חוֹסֵה יְהוָה^{יאהוונתי} עַל
 [יִשְׂרָאֵל] עַמְּךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו מִכְּל־רָע, חָטְאֵנוּ לָךְ אָדוֹן, סְלַח נָא, כָּרַב רַחֲמֶיךָ
 אֵל:

אֵל אֶרְךָ אַפִּים וּמְלֵא רַחֲמִים, אֵל תִּסְתַּר פְּנֶיךָ מִפְּנֵינוּ, חוֹסֵה יְהוָה^{יאהוונתי} עַל
 שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְהַצִּילֵנוּ מִכְּל־רָע, חָטְאֵנוּ לָךְ אָדוֹן, סְלַח נָא, כָּרַב
 רַחֲמֶיךָ אֵל:

וביום שאין אומרים בו תחנון אומרים:

יְהִי יְהוָה^{יאהוונתי} יְהוָה^{יאהוונתי} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ בְּאִשֶּׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִמְשָׁנוּ:
 הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ, וּכְרַךְ אֶת־נַחֲלֹתֶיךָ, וְרַעַם וּנְשֹׂאִים עַד־הָעוֹלָם: בְּעִבּוֹר
 יְדוֹר עֲבָדְךָ אֵל תִּשָּׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ:

בְּרוּךְ הַמְּקוֹם שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא: אֲשֶׁר־י הָעַם שֶׁכָּבַד לּוֹ,

אֲשֶׁר־י הָעַם שִׁיהוּאֲדַבְּרִי / יאחזינחִי אֱלֹהִיו:

וכשמוציאים ספר תורה אומר החזן עם הקהל:

גִּדְלוּ לִיהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֹתִי, וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יְהוּדִי:

רוֹמְמוּ יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵרִם רַגְלָיו קְדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵר קְדוֹשׁ, בִּי־קְדוֹשׁ יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֱלֹהֵינוּ: אֵין־קְדוֹשׁ בִּיהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי בִי־אֵין בְּרַתְּקָד, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּרַעְדֵי יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי, וּמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ: תּוֹרָה צְוֵה־לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: עֵינֵי־חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרַכִּיהָ דְרַכֵּי־נַעַם, וְכִלְ־נִתְיַבֵּתֶיהָ שְׁלוֹם: שְׁלוֹם רַב לְאַהֲבֵי תוֹרָתְךָ, וְאֵין־לָמוּ מִכְשׁוֹל: יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: כִּי שֵׁם יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלוּ לִי־אֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תִּנְנוּ עוֹ לְאַלְהִים וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה:

כִּי שֵׁם יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי אֶקְרָא, הָבוּ גִדְלוּ לִי־אֱלֹהֵינוּ: הַכֹּל תִּנְנוּ עוֹ לְאַלְהִים וְתִנּוּ כְבוֹד לְתוֹרָה:

ומגביה ספר תורה ומראה הכתב לקהל ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה, אֲשֶׁר־שָׂם¹ מִשָּׁה לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: תּוֹרָה צְוֵה־לָנוּ מִשָּׁה, מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: הָיֵאל תָּמִים דְּרַבּוֹ, אִמְרַת־יְהוּאֲדַבְּרִי יאחזינחִי צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ:

וקורין בפרשת השבוע ג' גברי. אין פוחתין ואין מוסיפין עליהם. ובשעת הקריאה אסור לדבר. ואזוני כל הקהל תהיינה אל ספר התורה.

ברכות התורה

אומר העולה: **בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה** אדוני **הַמְּבַרֵּךְ:**

ועונים הקהל: **בְּרוּךְ יְהוָה** אדוני **הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וחוזר העולה: **בְּרוּךְ יְהוָה** אדוני **הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:**

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדוני הכל **אֱלֹהֵינוּ** היה הוֹוֶה וְהָיָה, כולם, המשניח עלינו בפרט **מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר**
בְּחַרְבָּנוּ מִכָּל־הַעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אדוני הכל **יְהוָה** היה הוֹוֶה וְהָיָה, אדוני **נֹתֵן תּוֹרָה:**

ואחר קריאת התורה מברך העולה:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אדוני הכל **אֱלֹהֵינוּ** היה הוֹוֶה וְהָיָה, כולם, המשניח עלינו בפרט **מִלֵּךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן־לָנוּ**
אֶת־תּוֹרָתוֹ תּוֹרַת אֱמֶת, וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה

יְהוָה אדוני הכל **יְהוָה** היה הוֹוֶה וְהָיָה, אדוני **נֹתֵן תּוֹרָה:**

ואומרים חצי קדיש:

וַיִּתְגַּדַּל וַיִּתְקַדַּשׁ ^{שְׁמֵהּ רַבָּא} **בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,**
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבַרֵּךְ לְעַלְמֵם
[ו]לְעַלְמֵי עַלְמֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמַם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא. (אמן) לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא,
שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנִתְמַתָּא, דְאָמִירָן בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מאשרי עד תפלה לדוד הוא להוריד השפע לצורך עולם הבריאה

יהי חסדך יהוה אדני ^{יאהונתי} עלינו, באשר יתלנו לך:

אשרי יושבי ביתך, עוד יהללוך סלה: אשרי העם שכבה
לו, אשרי העם שיהוה אדני ^{יאהונתי} אלהיו:

תהלה לדוד, ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם
ועד: בכל יום אברכה, ואהללה שמך לעולם ועד:
גדול יהוה אדני ^{יאהונתי} ומתלל מאד, ולגדלתו אין חקר: דוד לדוד
ישבח מעשיך, וגבורתך יגידו: הדר כבוד הודך, ודברי
גבלאתך אשיחה: ועוזו נראתך יאמרו, וגדלתך אספרנה:
זכר ⁴ רב טובך יביעו, וצדקתך ירננו: חנון ורחום יהוה אדני ^{יאהונתי},
אך אפים וגדל חסד: טוב יהוה אדני ^{יאהונתי} לכל ורחמיו על כל
מעשיו: יודוך יהוה אדני ^{יאהונתי} כל מעשיך, וחסידך יברכוכה:
כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו: להודיע ל בני האדם
גבורתו, וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים,
וממשלתך בכל דוד ודד: סומך יהוה אדני ^{יאהונתי} לכל הנפלים,
וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו, ואתה נותן להם
את אכלם בעתו: פותח את ידך ^(לכן שהפרנסה מאתו יתברך, ובוסח בו שיפרנסנו בכבוד), ומשביע
לכל חי רצון: צדיק יהוה אדני ^{יאהונתי} בכל דרכיו, וחסיד בכל
מעשיו: קרוב יהוה אדני ^{יאהונתי} לכל קראיו, לכל אשר יקראהו
באמת: רצון יראיו יעשה, ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר
יהוה אדני ^{יאהונתי} את כל אהביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת
יהוה אדני ^{יאהונתי} ידבר פי, ויברך ⁴ כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
ואנתנו | נברך יה, מעתה ועד עולם, הללויה:

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים מזמור "יענך".

לְמַנְצַחַת, מְזֻמֹּר לְדָוִד: יַעֲנֶךָ יְהוָה^(אחרונה) בְּיוֹם צָרָה, יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי
 יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקִּדְשׁ, וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדְךָ: וְיִזְכֹּר כָּל־מַנְחֹתֶיךָ,
 וְעוֹלֹתֶיךָ וְדִשְׁנָה סֶלָה: יִתֵּן לְךָ^ב כָּל־כֹּכֵב, וְכָל־עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גִּרְנָנְהוּ
 בִּישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם־אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל, יִמְלֵא יְהוָה^(אחרונה) כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֲתָה
 יִדְעָתִי כִּי חוֹשִׁיעַ יְהוָה^(אחרונה) מְשִׁיחוֹ, יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ, בְּגִבּוֹרוֹת
 יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹהֵי בָרֶכֶב וְאֱלֹהֵי כְּסוּסִים, וְאַנְחֵנוּ בְּשֵׁם־יְהוָה^(אחרונה)
 אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: תְּמָה כָּרְעוּ וּנְפֹלוּ, וְאַנְחֵנוּ קַמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יְהוָה^(אחרונה)
 חוֹשִׁיעָה, תִּמְלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קִרְאָנוּ:

וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל, וּלְשִׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב, נָאִם יְהוָה^(אחרונה): וְאֲנִי
 זֹאת בְּרִיתִי אִוְתָם, אָמַר יְהוָה^(אחרונה), רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ,
 וְדַבָּרֵי אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּפִיךָ, לֹא־יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ, וּמִפִּי זִרְעֶךָ,
 וּמִפִּי זֶרַע זִרְעֶךָ, אָמַר יְהוָה^(אחרונה), מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר:
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה^(אחרונה) צְבָאוֹת, מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ: (ש22) וּמִקְבְּלֵין דִּין מִן־דִּין וְאָמְרִין קָדִישׁ בְּשֵׁמי
 מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׁכִינְתָּהּ, קָדִישׁ עַל־אַרְעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ,
 קָדִישׁ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא יְהוָה^(אחרונה) צְבָאוֹת, מְלֵיָא
 כָּל־אַרְעָא זִיו יְקָרָהּ: (ב27) וְתִשְׁאַנֵי רוּחַ, וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל
 רַעֲשׂ גְּדוֹל בְּרוּךְ בְּבוֹד־יְהוָה^(אחרונה) מִמְּקוֹמוֹ: (ש22) וְנִסְתַּלְתְּנִי
 רוּחָא, וְשִׁמְעִית בְּתַרֵי קִל זִיע שְׁגִיָא דְמִשְׁבַּחִין וְאָמְרִין: בְּרוּךְ
 יְקָרָא דִיהוָה^(אחרונה) מֵאַתֵּר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ: (ב27) יְהוָה^(אחרונה)
 יִמְלֹךְ לְעֵלְמָא וְעַד: (ש22) יְהוָה^(אחרונה) מְלַכְוֹתָהּ קָאִים לְעֵלְמָא
 וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא: (ב27) יְהוָה^(אחרונה) אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יַעֲחֹק וַיִּשְׂרָאֵל
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמֵרְהוּ זֹאת לְעוֹלָם, לְיַעַר מַחֲשָׁבוֹת לְנַב עַמְּךָ,

מתפלה לדוד עד קוה אל ה' הוא להוריד השפע לצורך עולם היצירה

בימים שאין אומרים בהם תחנון אין אומרים "תפלה לדוד" ומתחילין מ"בית יעקב".

תַּפְלָה לְדָוִד, הַמְהִיחַ יְהוָה לְדָוִד ^{יאהדונטי} אֲזַנְךָ עֲנֵנִי, כִּי־עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי־תַחֲסֹד אָנִי, הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אֵתָה אֱלֹהִי, הַפּוֹטֵחַ אֵלַיךְ: חַנּוּנֵי אֲדֹנָי, כִּי־אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל־יְמֵי־יְמֵי־יָמֶיךָ: שְׁמַח נַפְשׁ עַבְדְּךָ, כִּי־אֵלֶיךָ אֲדַבֵּר נַפְשִׁי אֲשֶׁא: כִּי־אֵתָה אֲדַבֵּר מוֹכֵחַ וְסוֹפֵחַ, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְהוָה ^{יאהדונטי} יְהוָה לְתַפְלָתִי, וְתִקְשִׁיבָה בְּקוֹל תְּחִנּוֹתַי: כִּי־יָמִים אֶקְרָא, כִּי תַעֲנֵנִי: אֵינִי כְמוֹד בְּאֱלֹהִים | אֲדַבֵּר, וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל־יְמֵי־יָמַי אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יְבוֹאוּ | וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי, וְיִכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: כִּי־גִדּוֹל אֵתָה וְעָשִׂיתָ נִפְלְאוֹת, אֵתָה אֱלֹהִים לְבַדְּךָ: הוֹרֵנִי יְהוָה ^{יאהדונטי} יְהוָה | דַּרְכְּךָ, אֶחְלֶךְ בְּאֲמַתְךָ, יַחַד לְרַבֵּי לְיִרְאֵה שְׁמֶךָ: אֲדַבֵּר | אֲדַבֵּר אֲדֹנָי אֱלֹהֵי כָּל־לֵבָבִי, וְאֶכְבְּדָה שְׁמֶךָ לְעוֹלָם: כִּי־תַחֲסֹדָה גִּדּוֹל עָלַי, וְהַעֲלֵתָ נַפְשִׁי מִשְׂאוֹל תַּחְתִּי: אֱלֹהִים | זָרִים כְּמוֹעֵלַי, וְעַד־תָּעֲרִיצִים בְּקִשּׁוֹ נַפְשִׁי, וְלֹא שְׂמוֹךְ לְגַנְגָם: וְאֵתָה אֲדַבֵּר אֶל־רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרְךָ אַפִּים וְרַב־חֶסֶד וְאֲמֵת: כִּי־נָתַתָּ אֵלַי וְחַנּוּנִי, תְּגַדְעֵנִי לְעַבְדְּךָ, וְהוֹשִׁיעָה לְכֶן־אֲמַתְךָ: עֲשֵׂה־עִמּוֹ אוֹת לְטוֹבָה, וְיִרְאוּ שְׂנְאֵי וְיִבְשׁוּ, כִּי־אֵתָה יְהוָה ^{יאהדונטי} עֲזַרְתָּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב, לָכוּ וְנִלְכְּה בְּאוֹר יְהוָה ^{יאהדונטי}: כִּי כָּל־הָעַמּוֹת יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו, וְאִנְחֵנו נִלְכֶּךָ בְּשֵׁם יְהוָה ^{יאהדונטי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: יְהִי יְהוָה ^{יאהדונטי} אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ, כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם־אֲבוֹתֵינוּ, אֶל־יַעֲזֹבֵנוּ וְאֶל־יִשְׁטֵנוּ: לְהַטּוֹת לְרַבְּנוּ אֱלֹהֵינוּ, לְדַלְּתָת בְּכָל־דַּרְכֵינוּ, וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתֵינוּ וְחֻקֵינוּ וּמִשְׁפָּטֵינוּ אֲשֶׁר צִוָּה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ: וַיְהִי דְבַרֵי אֱלֹהִים, אֲשֶׁר הִתְחַנְּנֵתִי לְפָנֵי יְהוָה ^{יאהדונטי}, קְרָבִים אֶל־יְהוָה ^{יאהדונטי} אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה, לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדּוֹ, וּמִשְׁפָּט עִמּוֹ יִשְׂרָאֵל, דְּבַר־יְוָם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל־עַמֵי הָאָרֶץ כִּי יְהוָה ^{יאהדונטי} הוּא הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד, לְלוֹי יְהוָה־יִאֲדוֹנָי שְׁתִּיחָה לָנוּ, יֹאמְרֵנָּה
 יִשְׂרָאֵל: לְלוֹי יְהוָה־יִאֲדוֹנָי שְׁתִּיחָה לָנוּ, בְּקוֹם עֲלֵינוּ אָדָם:
 אֲנִי חַיִּים בְּלִעּוֹנִי, בְּחַרּוֹת אַפִּים בָּנוּ: אֲנִי הַמַּיִם שְׁטַפּוֹנִי,
 נַחֲלָה עֵבֶר עַל־נַפְשִׁנוּ: אֲנִי עֵבֶר עַל־נַפְשִׁנוּ, הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים:
 בְּרוּךְ יְהוָה־יִאֲדוֹנָי, שְׂלֵא נִתְּנָנוּ טָרֶף לְשֵׁנֵיהֶם: נַפְשֵׁנוּ בְּצַפּוֹר
 נִמְלְטָה מִפֶּת יוֹקְשִׁים, הִפַּח נִשְׁבָּר וְאִנְחָנוּ נִמְלְטָנוּ: עֲזָרְנוּ
 בְּשֵׁם יְהוָה־יִאֲדוֹנָי, עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר שֶׁל יוֹם

❧ מְזֻמָּר לַיּוֹם רֵאשׁוֹן ❧

הַיּוֹם יוֹם אֶחָד בְּשֶׁבֶת קִדְשִׁי, הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְלוּיִם אוֹמְרִים עַל הַדּוֹכֵן:

לְדָוִד מְזֻמָּר, לְיהוָה־יִאֲדוֹנָי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ, תִּבְלֵ וַיֵּשְׁבוּ בָהּ:
 כִּי־הוּא עַל־יַמִּים יַסְדָּהּ, וְעַל־נְהַרֹת יְבוֹנְנָהּ: מִי־יַעֲלֶה
 בְּחַר־יְהוָה־יִאֲדוֹנָי, וּמִי־יִקוֹם בְּמָקוֹם קִדְשׁוֹ: נֶקֶן כַּפַּיִם וּבֶרֶךְ
 לְבָב, אֲשֶׁר | לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשִׁי, וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא
 בְּרַכָּה מֵאֵת יְהוָה־יִאֲדוֹנָי, וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דוֹר דְּרָשׁוּ,
 מִבְּקִשֵׁי פִנְיֶךָ יַעֲקֹב סִלָּה: שְׂאוּ שְׁעָרִים | רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשֹׂאוּ
 פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה־יִאֲדוֹנָי
 יִאֲדוֹנָי עֲזוֹז וְגִבּוֹר, יְהוָה־יִאֲדוֹנָי גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים |
 רֵאשִׁיכֶם, וּשְׂאוּ פֶתְחֵי עוֹלָם, וַיְבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד, יְהוָה־יִאֲדוֹנָי עֲבָאוֹת, הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סִלָּה:

הוֹשִׁיעֵנוּ

❁ מזמור ליום שני ❁

היום יום שני בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

שִׁיר מִזְמוֹר, לְבְנֵי־קִרְחָה: גְּדוֹל יְהוָה^(אחריני) וּמְהֵלֵל מְאֹד, בְּעִיר
 אֱלֹהֵינוּ הִרְקֵדְשׁוּ: יִפְהַ נֹף, מְשׁוֹשׁ כָּל־הָאָרֶץ, הִרְצִיֹן
 וַיִּרְבֵּתִי צֶפֶן, קְרִית מֶלֶךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ, נוֹדַע
 לְמִשְׁגָּב: כִּי־הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעְדוּ, עָבְרוּ יַחְדָּו: הִמָּה רָאוּ כִּן
 תִּמְהוּ, נִבְהָלוּ נַחֲפָזוּ: רַעְדָה אַחֲזֹתֶם^(מלעיל) שָׁם, חֵיל בַּיּוֹלָדָה:
 בְּרוּחַ קָדִים, תִּשָּׁבֵר אֲנִיֹת⁴ תְּרִשִׁישׁ: כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ, כִּן
 רָאוּנוּ, בְּעִיר־יְהוָה^(אחריני) צְבָאוֹת, בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ, אֱלֹהִים יִכַּנְנֶנָּה
 עַד־עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֶסֶדְךָ, בְּקֶרֶב הַיְבֻלָּךְ: כִּשְׁמַךְ אֱלֹהִים
 כִּן תִּהְלָתְךָ עַל־קַצְוֵי־אָרֶץ, צֶדֶק מְלָאָה יְמִינְךָ: יִשְׁמַח
 הִרְצִיֹן, תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: סָפוּ צִיּוֹן
 וְתִקְיֹפֹתָ, סָפְרוּ מִגְּדֻלָּתָהּ: שִׁיתוּ לְבָבָם לְחִילָהּ, פִּסְגוּ
 אַרְמְנוֹתֶיהָ, לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
 עוֹלָם וָעַד, הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת: הושיענו

❁ מזמור ליום שלישי ❁

היום יום שלישי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

מִזְמוֹר לְאֶסְפָּה, אֱלֹהִים נֶצֶב⁴ בְּעַד־תֹּאֵל, בְּקֶרֶב אֱלֹהִים
 יִשְׁפֹּט: עַד־מְתֵי תִשְׁפֹּט־עוֹלָם, וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוֹר־
 סֵלָה: שִׁפְטוּ־דָל וְיָתוֹם, עָנִי וְרֵשׁ הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטוּ־דָל וְאֶבְיוֹן,
 מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוּ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא יִבְנֶנּוּ, בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלְכּוּ,
 יִמוּטוּ בְּלִי־מוֹסְרֵי^(מלעיל) אָרֶץ: אֲנִי־אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם, וּבְנֵי
 עֲלִיּוֹן בְּלָבָם: אָכֵן בְּאָדָם תִּמְוֹתוֹן, וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ:
 קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֹטָה הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

❁ מזמור ליום רביעי ❁

היום יום רביעי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

אֶל־נְקֻמֹת יְהוָה^{יאהוונה} יֵאָמְרוּ, אֵל נְקֻמֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְט
הָאָרֶץ, הָשֵׁב גְּמוּלָה עַל־נְאִים: עַד־מָתִי רְשָׁעִים | יְהוָה^{יאהוונה}
עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: יִבִּיעוּ יִדְבְּרוּ עִתְק, יִתְאֲמְרוּ
כִּלְפִּעְלֵי אֹן: עִמָּךְ יְהוָה^{יאהוונה} יִדְבְּאוּ, וְנַחֲלֶתְךָ יַעֲנוּ: אֶל־מָנְה
וְגַר יַהֲרֹגוּ, וַיְתוּמִים יִרְצָחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה, וְלֹא־יִבִּין
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בֵּינוּ בְּעָרִים בָּעָם, וּבְסִילִים^{יאהוונה} מָתִי תִשְׁפִּילֹו:
הַנִּטֵּעַ אֵזֶן הֲלֹא יִשְׁמַע, אִם־יֵצֵר עֵינָן הֲלֹא יִבִּיט: הַיֹּסֵר גּוֹיִם
הֲלֹא יוֹכִיחַ, הַמְלַמֵּד אָדָם דַּעַת: יְהוָה^{יאהוונה} יִדְעֵה מַחֲשָׁבוֹת
אָדָם, בִּי־הִמָּה הַבַּל: אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ הַגֹּבֵר אֲשֶׁר־תִּסְרְנוּ יְהוָה,
וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמַדְנוּ: לִי־הִשְׁקִיט לֹו מִיְמֵי רַע, עַד יִפְרָה לְרָשָׁע
שַׁחַת: כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה^{יאהוונה} עֲמוֹ, וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב:
כִּי־עַד־צָדֵק יָשׁוּב מִשִּׁפְט, וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִי־יִקּוּם לִי
עַם־מְרַעִים, מִי־תִיַּעַב לִי עַם־פִּעְלֵי אֹן: לֹו־לִי יְהוָה^{יאהוונה}
עֲזָרְתָה לִי, כַּמַּעֲטָה שְׂכָנָה הוֹמָה נַפְשִׁי: אִם־אֶמְרֵתִי מָטָה
רִגְלִי, חֲסִדְךָ יְהוָה יִסְעָדֵנִי: כָּרַב שָׂרַעֲפֵי בְּקִרְבִי, תִּנְחַוּמִיךָ
יִשְׁעִשְׁעוּ נַפְשִׁי: הִיחַבְּרֶךְ כִּסֵּא הַזּוֹת, יֵצֵר עֲמֹל עַל־יְחִיק: יִגְוִדוּ
עַל־נַפְשׁ צְדִיק, וְדָם נָקָו יִרְשִׁיעוּ: וַיְהִי יְהוָה^{יאהוונה} לִי לְמוֹשָׁב,
וְאֱלֹהֵי לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם | אֶת־אֹנָם, וּבִרְעַתָּם
יַצְמִיתֶם, יַצְמִיתֶם יְהוָה^{יאהוונה} אֱלֹהֵינוּ: הוֹשִׁיעֵנו

❁ מזמור ליום חמישי ❁

היום יום חמישי בשבת קדש, השיר שהיו הלויים אומרים על הדוכן:

לְמַנְצַחַ | עַל־הַגְּתִית לְאַסָּף: הֲרַנֵּנוּ לְאֱלֹהִים עֲזוּנוּ, הָרִיעוּ
 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּ־זַמְרָה וְתִנְנוּ־תָף, כְּגֹר נְעִים
 עִם־נָבֵל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ^א שׁוֹפָר, בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חָק
 לְיִשְׂרָאֵל הוּא, מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יַעֲדוּת | בֵּיתוֹסֵף שָׁמוֹ,
 בְּצֵאתוֹ עַל־אָרֶץ מִצְרַיִם, שִׁפְתַּי לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירוּתִי
 מִסִּבְלָי שְׁכֻמוֹ, כִּפְיוֹ מִדֹּד תַעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתָ וְאַחֲלִצְנִי,
 אֲעַנְךָ בְּסִתְר־רַעַם, אֲבַחֲנֶךָ עַל־מֵי מְרִיבָה סָלָה: שָׁמַע עַמִּי
 וְאַעֲיֵדָה כָּךְ, יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה כָךְ אֵל זָר,
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר: אֲנִכִּי | יְהוָה^א יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶיךָ
 מֵאָרֶץ מִצְרַיִם, הֲרַחֲב־פִּיךָ וְאַמְלֵאֵהוּ: וְלֹא־שָׁמַע־עַמִּי לְקוֹלִי,
 וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַחְהוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבַם, יִלְכּוּ
 בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לֹו עַמִּי שָׁמַע לִי, יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יְהוָה:
 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבִינֵעַ, וְעַל־צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה^א
 וַיִּבְחַשׁוּ־לֹו, וַיְהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיִּאֲבִלְהוּ מִחֲלָב חֲטָה,
 וּמִצֹּר רַב־שׁ אֲשַׁבִּיעֶךָ: הוֹשִׁיעֵנו

מֵלֵא פְּנִיָּהֶם קָלוֹן, וַיִּבְקְשׁוּ שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִבְלֶשׁוּ וַיִּבְהַלְּנוּ עֲדֵי־עַד, וַיִּחַפְּרוּ
וַיֵּאבְדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אַתָּה שְׁמֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְבַרְכָּךָ, עֲלֵינוּ עַל־כָּל־הָאָרֶץ:

וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ רַבָּא, (אמן) בְּעֲלָמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וַיַּצְמַח פְּרֻקְנֵיהּ, וַיִּקְרַב מִשִּׁיחָהּ. (אמן) בְּתַיִכּוֹן וּבְיוֹמֵיכּוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבַרְכָּךָ לְעַלְמֵם
[ו]לְעַלְמֵי עַלְמֵי יַתְבַּרְכָּךָ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר, וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר,
וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל, שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמן) לְעַלְמָא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא,
שִׁירְתָּא, תְּשֻׁבְתָּא וְנַחְמָתָא, דְאִמִּירָן בְּעֲלָמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשׁוֹבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָה
וְסִלְיָהּ וּכְפָרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וּלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) 909 טע
שלוש פסיעות ויאמר:

עֲשׂוּהָ שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

מקוה אל ה' עד עלינו לשבח הוא להוריד השפע לצורך עולם העשיה

קָנָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהוונהי} יְהוָה, חֹק וְיִאמִין לְפָנָי, וְקָנָה אֱלֹהֵינוּ ^{יאהוונהי} יְהוָה:
 אֵין קָדוֹשׁ בִּיהוָה ^{יאהוונהי} כִּי אֵין בְּלִתֵּי, וְאֵין צוּר כְּאֱלֹהֵינוּ:
 כִּי מִי אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה ^{יאהוונהי} יְהוָה, וְמִי צוּר זוֹלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין אֱלֹהֵינוּ, אֵין פְּאָרוֹנֵנוּ, אֵין כְּמִלְכֵנוּ, אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: מִי
 אֱלֹהֵינוּ, מִי פְּאָרוֹנֵנוּ, מִי כְּמִלְכֵנוּ, מִי כְּמוֹשִׁיעֵנוּ: נוֹדָה
 לְאֱלֹהֵינוּ, נוֹדָה לְאֹדוֹנֵנוּ, נוֹדָה לְמִלְכֵנוּ, נוֹדָה לְמוֹשִׁיעֵנוּ:
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, בְּרוּךְ אֹדוֹנֵנוּ, בְּרוּךְ מִלְכֵנוּ, בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ, אַתָּה הוּא אֹדוֹנֵנוּ, אַתָּה הוּא מִלְכֵנוּ,
 אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ: אַתָּה תוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן,
 כִּי־עַתָּה לְחַנְּנָהּ, כִּי־בָא מוֹעֵד:

❁ פְּרַשַׁת הַקְּטָרֶת ❁

אַתָּה הוּא יְהוָה ^{יאהוונהי} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַקְּטִירוֹ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ
 אֶת־קְטָרֶת הַסַּמִּים, בְּזֶמֶן שְׁבִית הַמִּקְדָּשׁ קַיִם, כְּאִשֶּׁר
 צִוִּיתָ אוֹתָם עַל־יַד מֹשֶׁה נְבִיאֲךָ בְּכַתוּב בְּתוֹרָתְךָ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה ^{יאהוונהי} אֶל־מֹשֶׁה, קַח־לְךָ סַמִּים, נָטָף וּשְׁחָלֶת
 וְחִלְבֵנָה, סַמִּים וְלִבְנֵה זָכָה, בַּד בְּבַד יְהוּה: וְעָשִׂיתָ
 אֶת־הַקְּטָרֶת, רִקַּח מִעֵשֶׂה רוֹקַח, מִמִּלֶּח טְהוֹר קָדֹשׁ: וּשְׁחַקֶּתָ
 מִמֶּנָּה חֶרֶק, וְנָתַתָּה מִמֶּנָּה לְפָנֵי הַעֲדוּת בְּאֵהֶל מוֹעֵד, אֲשֶׁר
 אֵנִיעַד לְךָ שְׁמָה, קָדֹשׁ קְדָשִׁים תְּהוּה לְכֶם: וְנֹאמַר: וְהַקְּטִיר
 עָלֶינוּ אֶהְרֹן קְטָרֶת סַמִּים, בְּבִקְרָב בְּבִקְרָב, בְּהִיטְבוּ אֶת־הַנִּזְרֹת
 יְקַטְרֶנָּה: וּבְהַעֲלֹת אֶהְרֹן אֶת־הַנִּזְרֹת בֵּין הָעַרְבִים יְקַטְרֶנָּה,
 קְטָרֶת תָּמִיד לְפָנֵי יְהוָה ^{יאהוונהי} יְהוָה: לְדַרְתֵּיכֶם:

תָּנוּ רַבָּנָן: פְּטוּם הַקְמָרֶת בַּיָּצֵד? שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְשִׁמּוֹנָה מְנִים הָיוּ בָּהּ, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וְשָׁשִׁים וְחֲמִשָּׁה כְּמִנְיַן יְמוֹת הַחֲמָה, מְנָה בְּכַל־יוֹם, מִחֲצִיתוֹ בְּבֹקֶר וּמִחֲצִיתוֹ בְּעָרֵב. וְשִׁלְשָׁה מְנִים יִתְרִים, שְׁמֵהֶם^א מְכַנִּים כֹּהֵן גָּדוֹל, וְנוֹטֵר מֵהֶם^ב מֵלֵא חֲפָנָיו בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, וּמִחֲזִירָן לְמִכְתָּשֶׁת בְּעָרֵב יוֹם הַכְּפוּרִים, כְּדִי לְקַיֵּם^ג מִצְוַת דְּקָה מִן הַדְּקָה. וְאַחַד עָשָׂר סְמָנִים הָיוּ בָּהּ, וְאֵלּוּ הֵן: (טוב לזנותם באצבעותיו) א הַצָּרִי, ב וְהַצֶּפְרָן, ג וְהַחֲלָבָנָה, ד וְהַלְבוּנָה, ה מְשַׁקֵּל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מְנָה. ה מוֹר, ו וְקִצִּיעָה, ז וְשִׁבְלֶת גֵּרֵד, ח וְכַרְכָּם, ט מְשַׁקֵּל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה עָשָׂר מְנָה. י [ה]קֶשֶׁט שְׁנַיִם עָשָׂר, יא קְלוּפָה שְׁלֹשָׁה, יב קְנָמוֹן תְּשֻׁעָה. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא תְשֻׁעָה קִבּוּן, יג קְפָרִיסִין סְאֵין תְּלַת וְקִבּוּן תְּלַתָּא, יד אִם לֹא מְצָא יוּן קְפָרִיסִין, מִבֵּיא חֲמֵר חֲנוּד עֲתִיק. מְלַח סְדוּמִית רַבְעָה, טו מַעֲלָה עֲשָׂן כֹּל־שְׁהוּא. טז רַבִּי נִתָּן הַבְּבִלִי אוֹמֵר: אִף בַּפֶּת הַיְרֵדָן כֹּל־שְׁהוּא. אִם נָתַן כֹּהֵן דְּבִשׁ פְּסָלָהּ, וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכֹּל־סְמָמְנֵיהָ חַיֵּב מִיתָה:

רַבִּין שִׁמְעוֹן בֶּן־גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר: הַצָּרִי אֵינוֹ אֵלָּא שָׂרָף הַנוֹטֵף מֵעֵצֵי הַקֶּטֶף. בּוֹרִית כְּרִשְׁנָא לְמָהּ הִיא נְאֻמָּה? כְּדִי לְשַׁפּוֹת בָּהּ אֶת־הַצֶּפְרָן כְּדִי שְׁתֵּהָא נְאֻמָּה. יוּן קְפָרִיסִין לְמָהּ הוּא נְאֻמָּה? כְּדִי לְשַׁרְוֹת בּוֹ אֶת־הַצֶּפְרָן, כְּדִי שְׁתֵּהָא עֲזָה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יָפִין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין מְכַנִּיסִין מִי רַגְלִים בְּמַקְדָּשׁ מִפְּנֵי הַכְּבוֹד:

תַּנְיָא, רַבִּי נִתָּן אוֹמֵר: כְּשֶׁהוּא שׁוֹחֵק אוֹמֵר הֲדַק הַיִּטֵּב, הַיִּטֵּב הֲדַק, מִפְּנֵי שְׁחָקוֹל יָפָה לְבַשְׂמִים. פְּטָמָה לְחֲצִאֵין כְּשֶׁרָה, לְשָׁלִישׁ וּלְרַבִּיעַ לֹא שִׁמְעֵנוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה: זֶה הַבְּבִלִי: אִם כְּמִדְתָּהּ - כְּשֶׁרָה לְחֲצִאֵין, וְאִם חִסֵּר אַחַת מִכֹּל־סְמָמְנֵיהָ - חַיֵּב מִיתָה:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ⁴ שְׁמֵהּ רַבָּא, (אמן) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתֵיהּ, וַיִּמְלִיךְ מַלְכוּתֵיהּ,
וַיַּצְמַח פְּרָקְנֵיהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחֵיהּ, (אמן) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל־בֵּית־
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזֶמַן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי עֲלָמֵי יִתְבָּרַךְ, וַיִּשְׁתַּבַּח, וַיִּתְפָּאֵר,
וַיִּתְרוֹמֵם, וַיִּתְנַשֵּׂא, וַיִּתְהַדָּר, וַיִּתְעַלֶּה, וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
(אמן) לְעֵלְא מִן כָּל־בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵי וְעַל תַּלְמֵידיהוֹן וְעַל כָּל־תַּלְמֵידי תַּלְמֵידיהוֹן, דְעַסְקִין
בְּאוֹרֵיתָא קְדִישָׁתָא, דִּי בְּאַתְרָא דְדִין וְדִי בְּכָל־אַתְרֵי וְאַתְרֵי, יְהֵא לָנָא וְלָהוֹן
וְלָכוּן חָנּוּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי, מִן קֳדָם⁵ מַאֲרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא, חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִלְגָּלָה
וּסְלִיחָה וְכַפְּרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה, לָנוּ וְלְכָל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן) נְכוּן

שיפוט ג' פסיעות ויאמר:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמְרוֹמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ, וְעַל כָּל־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל,
וְאָמְרוּ אָמֵן. (אמן)

ואומר: (רבנן) בָּרְכוּ אֶת־יְהוָה⁶ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמַכְבְּרֵהּ:

ועונים הקהל: בְּרוּךְ יְהוָה⁷ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמַכְבְּרֵהּ לְעוֹלָם וָעֶד:

וחזור: בְּרוּךְ יְהוָה⁸ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תְּמַכְבְּרֵהּ לְעוֹלָם וָעֶד:

עָלֵינוּ לְשִׁבְחָ לְאֲדוֹן הַכֹּל, לְתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאשִׁית, שְׁלֹא
עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וְלֹא שָׁמְנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה,
שְׁלֹא שָׁם חָלְקְנוּ כָּהֵם וְגוֹרְלָנוּ בְּכֹל הַמוֹנֵם, שֶׁהֵם מִשְׁתַּחֲוִים
לְהַבֵּל וְרִיק, וּמִתְפַּלְלִים אֶל אֵל אֶלֶּ"ל יוֹשִׁיעַ ^(יפטיק מעט), וְאַנְחָנוּ
מִשְׁתַּחֲוִים ^(יכרע כל גוף) לְפָנֵי מַלְאָךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, שֶׁהוּא נֹטֵה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אֶרֶץ, וּמוֹשֵׁב יָקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם
מִמַּעַל, וְשׁוֹכֵנֵת עִזּוֹ בְּגַבְהֵי מְרוֹמִים, הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאִין עוֹד
אַחַר, אִמֵּת מַלְכֵנוּ וְאַפְסֵם זוֹלָתוֹ, כִּפְתוּב־בְּתוֹרָה: וַיִּדְעַת
הַיּוֹם וַחֲשַׁבְתָּ אֶל־לִבְבְּךָ, כִּי יְהוָה ^{יאהדונה} הוּא הָאֱלֹהִים
בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתַּחַת אִין עוֹד:

עַל בֵּן נִקְוָה לָךְ יְהוָה ^{יאהדונה} אֱלֹהֵינוּ לְרֹאשׁ מִתְּהַה בְּתַפְאֶרֶת
עוֹד, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יִכְרַתוּן,
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי, וְכֹל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בַשֵּׁמֶךְ,
לְהַפְּנוֹת אֵלֶיךָ בְּרִשְׁעֵי־אָרֶץ, יִכְרוּ וַיִּדְעוּ כֹּל־יוֹשְׁבֵי תְּבֵל,
כִּי לָךְ תִּכְרַע כֹּל־בֶּרֶךְ תִּשְׁבַּע כֹּל־לְשׁוֹן, לְפָנֶיךָ יְהוָה ^{יאהדונה}
אֱלֹהֵינוּ יִכְרַעוּ וַיִּפְּלוּ, וְלִכְבוֹד שֵׁמֶךְ יִקְר יִתְּנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָל־עַם
אֶת־עַל מַלְכוּתְךָ, וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מִתְּהַה לְעוֹלָם וָעֶד, כִּי
הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הוּא, וְלְעוֹלָמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכַבוֹד, כִּפְתוּב־
בְּתוֹרָתְךָ: יְהוָה ^{יאהדונה} יִמְלֹךְ לְעַלְמֵי עַד: וְנֹאמַר: וַתְּהִי יְהוָה
לְמַלְכָּךְ עַל־כֹּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְהוָה ^{יאהדונה} אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד:

וּבְתוֹרָתְךָ יְהוָה ^{יאהדונה} אֱלֹהֵינוּ כְּתוּב לֵאמֹר: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
יְהוָה ^{יאהדונה} יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ^{יאהדונה} אֶחָד:

חמשה פסוקים אלו, טובים לאריכות ימים ושנים:

וַיֹּאמֶר אֱסִשְׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה ^{יאהוונהי} אֱלֹהֶיךָ וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ
 לְמִצְוֹתָיו וְשִׁמְרַתָּ בְּלִחְקָיו, בְּלִחְמִחְלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְרַיִם לֹא־אֲשִׁים עֲרִיף ^כ בִּי
 אֲנִי יְהוָה ^{יאהוונהי} רַפְּאֵה:
 עֵינַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְתַמְכִּיהָ מֵאֲשֶׁר: דְּרָכֶיהָ דְרָכֵי־נַעַם, וְכִלְ־נִתְיַבְתִּיהָ
 שְׁלֹום: מְגִדְלֵעֵז שֵׁם יְהוָה ^{יאהוונהי}, בּוֹרֵרוֹץ צְדִיק וְנִשְׁגָב: כִּי־כִי יִרְבוּ יַמֶּיךָ, וְיוֹסִיפוּ
 לָךְ שָׁנוֹת חַיִּים:

סגולה נפלאה לאדם לומר שלשה פסוקים אלו בכל יום אחר תפלתו, וינצל מכל גזרות קשות ורעות.

אֶל־תִּירָא מִפְחַד פְּתָאוֹם. וּמִשׂוֹאֵת רְשָׁעִים כִּי תָבוֹא: עֲצוּ עֵצָה וְתַפְּר. דַּבְּרוּ דְבַר
 וְלֹא יָקוּם, כִּי עִמָּנוּ אֵל: וְעַד־זִקְנָה אֲנִי הוּא, וְעַד־שִׁיבָה אֲנִי אֶסְבֵּל. אֲנִי עֲשִׂיתִי
 וְאֲנִי אֲשָׂא, וְאֲנִי אֶסְבֵּל וְאֲמַלֵּט:

ואחר כך יאמר פסוקים אלו ג"פ:

וְאַתָּה אֶל־תִּירָא עֲבָדֶי יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה ^{יאהוונהי} וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל, כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעַךָ
 מִרְחוֹק וְאַתָּה־זֹרְעָה מֵאֶרֶץ שָׁבִים. וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקַט, וְשָׁאֲנָן וְאִין מַחְרִיד: הֲאֵל תָּמִים
 דַּבְּבוּ. אִמְרַת יְהוָה ^{יאהוונהי} צְרוּפָה, מִגֵּן הוּא לְכָל תְּחוּסִים בּוֹ:

טוב לאמר את הפסוקים הבאים:

וַיֹּאמֶר לָהּ אֶלְקָנָה אִישָׁה חַנָּה לָמָּה תִבְכִּי וְלָמָּה לֹא תֹאכְלִי וְלָמָּה יָרַע לְבַבְךָ,
 הֲלֹוא אֲנֹכִי טוֹב לָךְ מֵעֲשָׂרָה בָּנִים:
 כֹּה אָמַר יְהוָה ^{יאהוונהי} מִנְעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי, וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה, כִּי יֵשׁ שָׂכָר לְפַעֲלֶתְךָ
 נְאֻם־יְהוָה ^{יאהוונהי} וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב: וַיִּשְׁתַּקְּנָה לְאַחֲרִיתָהּ נְאֻם־יְהוָה ^{יאהוונהי}, וְשָׁבוּ
 בָּנִים לְגִבּוֹלָם:

יש נוהגים לומר אחרי 'עלינו לשבח' מזמור "לדוד ה' אורי וישעי", ומנהג טוב הוא. ובפרט מר"ח אלול עד
 הושענא רבא (מורה באצבע אות לו, בא"ח פקודי ו).

לְדָוִד א, יְהוָה ^{יאהוונהי} | אורֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא, יְהוָה ^{יאהוונהי} מַעֲזוּחַי מִמִּי אֶפְחַד:
 בְּקִרְבַּ עֲלִי | מֵרַעִים לְאַכְלֵ אֶת־בְּשָׂרִי, צָרִי וְאִיבֵי לִי, הֵמָּה כְּשָׁלוּ וְנִפְלְאוּ:
 אִם־תִּתְּנָה עֲלִי | מַחְנָה לֹא־יִירָא לְבִי, אִם־תִּקְוֶם עֲלִי מִלְחָמָה, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטָח:
 אַחַת | שְׂאֵלְתִי מֵאַת־יְהוָה ^{יאהוונהי}, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה ^{יאהוונהי}
 כְּלַיִמֵי חַיִּי, לְחַוּוֹת בְּנַעַם־יְהוָה ^{יאהוונהי} וְלִבְכֹּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יַצְפְּנִי | בְּסִכַּה בְּיוֹם

רעה, יסתרגני בסתר אהלו, בצור ירוּמִמְנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֵאשִׁי עַל אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי,
 וְאִזְבַּחַהּ בְּאֵהָלוֹ וּבְחֵי תְרוּעָהּ, אֲשִׁירָה וְאִזְמַרָה לַיהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה
 קוֹלִי אֶקְרָא, וְתַנְנִי וְעַנֵּנִי: קָדָה | אָמַר לְבִי בִקְשׁוּ פָנַי, אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה
 אִבְקֶשׁ: אֶל־תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ | מִמֶּנִּי, אֵל תִּמְצַבֵּא עַבְדְּךָ, עֲזַרְתִּי הֵייתָ, אֶל־תִּמְצַבֵּא
 וְאֶל־תִּעֲזֹבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעָי: כִּי־אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה
 יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה
 כִּי קָמוּבִי עַד־שָׁקֶר, וּפִתַּח חַמָּס: לֹא־אֵל הָאֱמָנָתִי לְרֵאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה
 בְּאֶרֶץ חַיִּים: קְנֹה אֶל־יְהוָה אֱדַבְרֵי יִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה וְיִשְׁמַע יְהוָה

שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים

הָרִי אֲנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֹמָה בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר עֲקָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
 א) שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצוּי וּמְשֻׁגָּח. ב) וְהוּא אֶחָד. ג) וְאִין לֹא גוֹף וְאִין
 לֹא דְמוּת הַגּוֹף. ד) וְשֶׁהוּא קַדְמוֹן לְכָל־קְדוּמִים. ה) וְאִין עֲבוּדָה לְזוּלָתוֹ. ו) וְיִוְדַע
 מִחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם. ז) וּנְבוֹאָת מִשָּׁה רַבְּנוּ עֲלִיו הַשְּׁלוֹם אֲמַת. ח) וְשִׁמְשָׁה רַבְּנוּ
 הוּא אֲדוֹן לְכָל־הַנְּבִיאִים. ט) וְשֶׁהַתּוֹרָה נְתוּנָה מִן הַשָּׁמַיִם. י) וְשֶׁלֹּא תִשְׁתַּנֶּה
 בְּשׁוּם זְמַן חֵם וְשִׁלּוֹם. יא) וְשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַנֵּשׁ לְרָשָׁעִים, וּמְשַׁלֵּם שְׂכָר
 טוֹב לְצַדִּיקִים. יב) וְשִׁיבֵא מִקֵּד הַמְּשִׁיחַ. יג) וְשֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲתִיד לְהַחְיֹת
 אֵת הַמֵּתִים.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה יִשְׁמַע יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּכַוֵּן יְצַרְנוּ לְעֲבוּדָתְךָ
 בְּרִימֵי חַיִּינוּ תָּמִיד, אֲמֵן בֵּן יְהִי רְצוֹן.

פרשת שופטים

עֲשֹׁפְטִים וְשֹׁמְרִים תִּתֶּן־לָךְ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ
 לְשֹׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק; לֹא־תִטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תִכּוֹר
 פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יַעוֹר עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבַר־י
 צְדִיקָם: צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וַיְרַשֵּׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: (לוי) לֹא־תִטַּע לָךְ אֲשֶׁרֶה כָּל־עֵץ אֲצִל מִזֶּבַח יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ: וְלֹא־תִקִּים לָךְ מִצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׂוֹר וְשֵׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בּוֹ מִוּם
 כֹּל דָּבָר רָע כִּי תִזְעַבְתָּ יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ הוּא: כִּי־יִמְצֵא בְּקִרְבְּךָ בְּאֶחָד
 שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אֹרְאֵשׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
 אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ: וַיִּלְךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים
 אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ לָהֶם וְלַשֵּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם
 אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי: וְהִגִּד־לָךְ וְשִׁמַּעְתָּ וְדַרְשֵׁת הַיָּטֵב וְהִנֵּה אִמַּת נָכוֹן
 תִּדְבָר נַעֲשֵׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאת אֶת־הָאִישׁ
 הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהוּא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדְּבָר הַרָע הַזֶּה
 אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתֶּם בְּאֲבָנִים וּמָתוּ:
 עַל־פִּי שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוֹמַת הַמָּת לֹא יוֹמַת עַל־פִּי
 עַד אַחֵר: יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בְּרֵאשִׁנָּה לְהַמִּיתוֹ וַיֵּד כָּל־הָעָם
 בְּאַחֲרָנָה וּבְעֵרַת הָרַע מִקִּרְבְּךָ: כִּי יִפְלֵא מִמְּךָ דָּבָר לְמִשְׁפָּט
 בֵּינְדָם | לָדָם בֵּינְדִין לְדִין וּבִין נִגַע לְנִגַע דְּבַר־י רִיבַת בְּשְׁעָרֶיךָ
 וּקְמַת וְעֹלִית אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבֵאת
 אֶל־הַבְּתִימִים הַלְלוּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַיָּמִים הָהֵם וְדַרְשֵׁת
 וְהִגִּדוּ לָךְ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעֹשִׂיתָ עַל־פִּי הַדְּבָר אֲשֶׁר יִגִּדוּ
 לָךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יִהְיֶה וְשִׁמַּרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
 יִוָּדֶה: (ישראל) עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹדֶה וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יִאמְרוּ
 לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוֹר מִן־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יִגִּדוּ לָךְ יִמִּין וּשְׂמֹאל: וְהָאִישׁ

אשר יעשה בזרֹן לבִלְתִּי שְׁמַע אֶל־הַכֹּהֵן הַעֹמֵד לְשֵׁרֵת שֵׁם
 אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבַעֲרַת הָרַע
 מִיִּשְׂרָאֵל: וּכְל־הָעַם יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ וְלֹא יִזְדוּן עוֹד:

פרשת כִּי־תֵצֵא

כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וּנְתַנּוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְיָדְךָ וְשַׁבִּיתָ
 שָׁבוּ: וְרֵאיתָ בַשָּׁבִיָּה אִשָּׁת יַפְת־תָּאָר וְחֻשְׁקֶתָ בָּהּ וְלִקְחִיתָ לָּךְ
 לְאִשָּׁה: וְהִבֵּאתָה אֶל־תּוֹךְ בֵּיתְךָ וּגִדְחָהּ אֶת־רַאשֶׁיהָ וַעֲשִׂיתָהּ
 אֶת־צַפְרָנֶיהָ: וְהִסְרִיהָ אֶת־שִׁמְלֹת שָׁבִיָּה מֵעַלֶּיהָ וַיִּשָּׁבֵל בְּבֵיתְךָ
 וּבְכַתֵּה אֶת־אֵבִיהָ וְאֶת־אִמָּהּ יָרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבֹא אֵלֶיהָ
 וּבַעֲלֹתָהּ וְהִיְתָה לָּךְ לְאִשָּׁה: וְהָיָה אִם־לֹא חָפְצָתָ בָּהּ וַיִּשְׁלַחְתָּהּ
 לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר לֹא־תִמְכְּרָנָה בַּכֶּסֶף לֹא־תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר
 עָשִׂיתָהּ: (לוי) כִּי־תִהְיֶינָּה לְאִישׁ שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהַוְּבָהּ וְהָאֶחָת
 שָׁנוּאָה וַיִּלְדוּ־לָּוּ בָנִים הָאֲהַוְּבָהּ וְהַשָּׁנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַכֹּבֵד לְשָׁנוּאָה:
 וְהָיָה בַיּוֹם הַנִּחְיָלוֹ אֶת־בָּנָיו אֶת־אֲשֶׁר־יְהִיָּה לָּו לֹא יוֹכֵל לְכַבֵּר
 אֶת־כֶּן־הָאֲהַוְּבָה עַל־פְּנֵי כֶּן־הַשָּׁנוּאָה הַכֹּבֵד: כִּי אֶת־הַכֹּבֵד כֶּן־
 הַשָּׁנוּאָה יִכִּיר לְתַת לָּו פִּי שָׁנִים בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמְצָא לָּו כִּי־הוּא
 רֵאשִׁית אָנֹו לָּו מִשֹּׁפֵט הַכֹּבֵדָה: (ישראל) כִּי־יְהִיָּה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר
 וּמוֹרֵה אֵינְנו שְׁמַע בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וַיִּסְרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע
 אֲלֵיהֶם: וְתִפְשׂוּ בּוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ וְאֶל־שַׁעַר
 מִקְדָּמוֹ: וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה סוֹרֵר וּמוֹרֵה אֵינְנו שְׁמַע
 בְּקֻלָּנוּ זֹרְעַר וְסָבֵא: וְרָנְמָהוּ כָל־אֲנָשֵׁי עִירוֹ בְּאָבְנִים וּמֵת וּבַעֲרַת
 הָרַע מִקִּרְבֶּךָ וּכְל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּרְאוּ:

פרשת כִּיתָבוּא

וְהָיָה כִּי־תָבוּא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ נַחֲלָה וַיִּרְשָׁתָהּ
וַיִּשְׁבֶּתָּ בָּהּ: וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית | כָּל־פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבוּא
מֵאֲרֻצֶּיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ וְשָׂמַתָּ בַסֵּנַא וְהִלַּכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשָׁכֵן שָׁמָּה שָׁם: וּבֹאתְ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר
יְהִי בַיָּמִים הַהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִנֵּה הִנֵּה הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי־בֹאתִי
אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתַי לָתֵת לָנוּ: (לוי) וְלָקַח הַכֹּהֵן
הַסֵּנַא מִיָּדְךָ וְהִנִּיחוֹ לְפָנָי מִזֶּבֶחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לְפָנָי |
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרָמִי אֲבִד אָבִי וַיֵּרַד מִצְרָיִמָּה וַיִּגַּר שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲט
וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי גְדוֹל עֲצוּם וְרָב: וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרָיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ
עָלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה: וַנִּצְלַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה
אֶת־קִלְנוּ וַיֵּרָא אֶת־עֲנָנוּ וְאֶת־עֲמָלְנוּ וְאֶת־לַחֲצָנוּ: וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה
מִמִּצְרָיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֶרַע נְטוּיָה וּבְמָרָא גָדֹל וּבִאֲתוֹת וּבְמִפְתָּיִם:
וַיִּבְאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֵּן־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב
וְדָבָשׁ: וְעַתָּה הִנֵּה הִבֵּאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לִּי יְהוָה וְהִנַּחֲתָנוּ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
וְשִׂמְחֶתָּ בְּכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבִיתְךָ אֶתָּה וְהַלְוִי
וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ: (ישׂראל) כִּי תִבְלָה לְעֵשֶׂר אֶת־כָּל־מַעֲשֶׂיךָ
תָּבוּאֲתָךְ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שָׁנַת הַמַּעֲשֶׂר וְנָתַתָּה לְלוֹי לְגֵר לַיְתוֹם
וְלְאֲלֻמָּנָה וְאָכְלוּ בִשְׂעָרֶיךָ וְשָׂבְעוּ: וְאָמַרְתָּ לְפָנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּעֵרְתִי הַקֶּדֶשׁ מִן־הַבַּיִת וְגַם נָתַתִּיו לְלוֹי וְלְגֵר לַיְתוֹם וְלְאֲלֻמָּנָה
כְּכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי לֹא־עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכַחְתִּי:
לֹא־אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בְעֵרְתִי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לְמַת שְׂמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשִׂיתִי כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתֵנִי: הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבִרְךָ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְאֶת־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ אֲרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

פרשת נצבים

אַתֶּם נִצְבִים הַיּוֹם בְּלִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רְאִישֵׁיכֶם שְׂבִיטֵיכֶם
 וְקַנִּיכֶם וְשִׁטְרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל: מִפְּנֵיכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
 בְּקִרְבְּךָ מִחֲנִיךָ מִחֻטְבְּ עֵצֶיךָ עַד שֹׂאֵב מִיַּמִּיךָ: לְעִבְרְךָ בְּבִרְיַת יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ וּבִאֲדַתּוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּרַת עִמָּךְ הַיּוֹם: (לוי) לְמַעַן
 הָקִים־אֶתְךָ הַיּוֹם | לֹא לְעַם וְהוּא יְהִי־לְךָ לְאֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לְךָ
 וְכֹאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיעֲקֹב: וְלֹא אֶתְכֶם
 לְבָדְכֶם אֲנֹכִי כָּרַת אֶת־הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאֱלֹהִים הַזֹּאת: כִּי
 אֶת־אֲשֶׁר יִשְׁנֹו פֹה עִמָּנוּ עִמְד הַיּוֹם לְפָנַי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת אֲשֶׁר
 אֵינְנוּ פֹה עִמָּנוּ הַיּוֹם: (ישראל) כִּרְאִתֶם יְדַעְתֶּם אֶת אֲשֶׁר־יִשְׁבְּנוּ
 בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶת אֲשֶׁר־עִבְרָנוּ בְּקִרְבֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עִבְרָתֶם: וְתִרְאוּ
 אֶת־שְׁקֻצֵיהֶם וְאֶת גִּלְגָּלֵיהֶם עֵץ וְאֲבָן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם:
 פְּנִישׁ כְּכֶם אִישׁ אִו־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לָבְנוּ פִּנְהָ
 הַיּוֹם מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלַבֵּת לְעַבְד אֶת־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הֵהֶם פְּנִישׁ
 בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה: וְהָיָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים
 הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבְבוֹ לֵאמֹר שְׁלֹום יְהִי־לִי כִּי בִשְׂרָרוֹת לְבִי
 אֵלְךָ לְמַעַן סָפוֹת הִרְוָה אֶת־הַצְּמֵאָה: לֹא־יֵאבֶה יְהוָה סֶלַח לֹא כִּי
 אִו יַעֲשֶׂן אַפ־יְהוָה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבָצָה בּוֹ כָּל־הָאֱלֹהִים
 הַכְּתוּבָה בַּסֶּפֶר הַזֶּה וּמַחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וְהִבְדִּילֹו
 יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׂבִיטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲדֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה
 בַּסֶּפֶר הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וְאָמַר הַדּוֹר הַאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקוּמוּ
 מֵאַחֲרֵיכֶם וְהִנְכִּרֵי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מִכּוֹת הָאֶרֶץ
 הַהוּא וְאֶת־תַּחֲלָאִיהָ אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ: גִּפְרִית וּמַלְחָ שֶׁרְפָה
 כָּל־אֲרָצָה לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח וְלֹא־יַעֲלֶה בָּהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהֲפַכַת
 סֶדֶם וְעַמְרֵה אֲדָמָה וְצִבּוּיִם אֲשֶׁר הִפְךָ יְהוָה בְּאָפוֹ וּבְחֻמָּתוֹ: וְאָמְרוּ
 כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מָה עָשָׂה יְהוָה כִּכֵּה לְאֶרֶץ הַזֹּאת מִה חֲרֵי הָאֶפֶס

הַגְדוֹל הַזֶּה: וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם
 אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּם בְּהוֹצִיאֹו אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יַדְעוּם וְלֹא חָלַק
 לָהֶם: וַיַּחַרְאֵף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהִוא לְהֵבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה
 הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה: וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמַתָּם בְּאֵף וּבַחֲמָה
 וּבְקִצְפָה גְדוֹל וַיִּשְׁלַכְכֶם אֶל־אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: הַנִּסְתַּרְתָּ לִּיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וַהֲנַגַּלְתָּ לָּנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת:

פרשת וילך

וַיִּלֶּךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים בְּרַמְמָה וְעִשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הָיוֹם לֹא־אוֹכֵל עוֹד לַעֲזֹאת
 וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלָי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 הוּא | עָבַר לְפָנֶיךָ הוּא־יִשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וַיִּרְשָׁתָם
 יְהוֹשֻׁעַ הוּא עָבַר לְפָנֶיךָ כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה: (לוי) וַעֲשֵׂה יְהוָה לָהֶם
 כְּאֲשֶׁר עָשִׂה לְסִיחֹן וּלְעֹוג מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וְלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד
 אֹתָם: וּנְתַתֶּם יְהוָה לְפָנֶיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמְצוּהָ אֲשֶׁר צִוִּיתִי
 אֲתֶכֶם: חֲזֹקוּ וְאַמְצוּ אֶל־תִּירָאוֹ וְאַל־תַּעֲרָצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי | יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ הוּא הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ: (ישראל) וַיִּקְרָא מֹשֶׁה
 לַיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲזֹק וַאֲמִין כִּי אַתָּה תָּבוֹא
 אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם
 וְאַתָּה תִּנְחַלְצֵנָה אוֹתָם: וַיהוָה הוּא | הַהֹלֵךְ לְפָנֶיךָ הוּא יְהִי עִמָּךְ
 לֹא יִרְפֶּךָ וְלֹא יַעֲזֹבֶךָ לֹא תִירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת וַיִּתְּנָה אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה
 וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיִּצְוּ מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַת שָׁנִים
 בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסְּפֹת: בָּבוֹא כָּל־יִשְׂרָאֵל לְרֹאוֹת
 אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת

נגד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאֲזוּנֵיהֶם: הִקְהֵל אֶת־הָעַם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַפָּאָר
וְנָרָה אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיהָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וְלְמַעַן יִדְמֻוּ וַיֵּרְאוּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר
לֹא־יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלִדְמֻוּ לִירְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר
אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:

פרשת האזינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי: יַעֲרַף כַּמָּטָר
לְקַחֵי תֵּזֶל כַּמָּטָר אִמְרַתִּי כִּשְׁעִירִם עַל־יְדֵשָׁא וּכְרִבִּיבִים עַל־יַעֲשׂוּב:
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הִבּוּ גִדְלֵי לְאֱלֹהֵינוּ: הַצּוֹר תַּמִּים פִּעֲלֹו כִּי
כָּל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאִין עוֹלַם צְדִיק וַיִּשָּׁר הוּא: שַׁחַת לֹו
לֹא בָּנִיו מוֹמִם דּוֹר עַקֵּשׁ וּפְתִלְתֵּל: הַלְּהִיחָה תִּגְמַלְרֹזֶאֶת עִם נֶבֶל
וְלֹא חֲכָם הַלּוֹא־הוּא אֲבִיָּה קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְנַנְיָה: (לוי זְכַר יְמוֹת
עוֹלָם בֵּינוּ שָׁנוֹת דֵּר וְדֵר שְׂאֵל אֲבִיָּה וַיִּגְרָה וְקִנְיָה וַיֵּאמְרוּ לָהּ:
בְּהַנְחֵל עֲדִיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוּ בָּנֵי אָדָם יִצַּב גְּבֻלַת עַמִּים לְמִסְפָּר
בָּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חֲלַק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב חֵבֶל נַחֲלָתוֹ: יִמְצָאֵהוּ בְּאָרֶץ
מִדְבָּר וּבְתַהוֹ יִלְדֵי יִשְׁמָן יִסְכַּבְּנָהוּ יִבּוֹנְנָהוּ יִצְרָנָהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינָיו:
כְּנִשְׁרַל יַעִיר קִנּוֹ עַל־גּוֹזְזָיו יִרְחַף יִפְרֵשׁ כְּנַפְיוֹ וַיִּקְחָהוּ יִשְׂאָהוּ
עַל־אֲבָרְתוֹ: יְהוָה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאִין עִמּוֹ אֵל נִכְר: (ישראל) וַיִּרְכַּבְהוּ
עַל־בִּמְתֵי אָרֶץ וַיֵּאכַל תְּנוּבַת שִׁדִּי וַיִּנְקְהוּ דְּבַשׁ מִסְּלַע וַיִּשְׁמָן
מִחֲלָמִישׁ צוֹר: חֲמָאת בְּקָר וַחֲלָב צֹאן עִסְחֲלָב כְּרִים וְאֵילִים
בְּנִיבִשָׁן וְעַתּוּלִים עִסְחֲלָב כְּלִיֹּת חֲטָה וְדַם־עֵנַב תִּשְׁתַּהֲחֹמֵר:
וַיִּשְׁמָן יִשְׂרוֹן וַיִּבְלַעַט שְׁמֵנָת עֵבִית כְּשִׁית וַיִּפְשַׁל אֱלוֹהֵי עֲשָׂהוּ וַיִּנְבֵּל
צוֹר יִשְׁעָתוֹ: וַיִּקְנָאֵהוּ בְּזָרִים בְּתוֹעֵבַת יִכְעִסָּהוּ: יִזְבְּחוּ לַשָּׁדִים לֹא
אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקְרָב כָּאוֹ לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם:
צוֹר יִלְדֵה תִשִּׁי וְתִשְׁכַּח אֵל מְחַלְלָהּ:

פרשת וזאת הברכה

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְפָנָי מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּינַי בְּאֵל וְזֶרַח מִשְׁעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מִהַר
פָּאֲרָן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קַדְשׁ מִימֵינוּ אִישׁ דָּת לָמוֹ: אַף חִבַּב עַמִּים
כָּדֹר־קוֹשָׁיו בְּיָדְךָ וְהֵם תִּכּוּ לְרַגְלֶךָ יֵשׂא מִדְּבַר־תִּיבָה: תוֹרַה צִוְּה־לָנוּ
מֹשֶׁה מוֹרֵשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי בַיִּשְׂרוֹן מִלֶּךָ בְּהַתְּאִסְּףָה רְאִשֵׁי
עַם יִחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: יְחִי רְאוּבֵן וְאַלְיָמָת וַיְהִי מוֹתוֹ מִסְּפָר:
וְזֹאת לְיְהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאַל־עֲמוֹ תִבְיָאֵנוּ יְדִיו
רַב לֹו וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה: (לוי) וְלִלְוֵי אָמַר תְּמִידָה וְאוֹרִיךָ לְאִישׁ
חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוּ בְּמִסְפָּה תְּרִיבָהוּ עַל־מִי מְרִיבָה: הָאָמַר לְאָבוֹי
וְלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתוֹ וְאַתָּה־אֲחִיו לֹא הִכִּיר וְאַתָּה־בְּנֵנוּ לֹא יָדַע כִּי שָׁמְרוּ
אִמְרֹתֶיךָ וּבְרִיתֶךָ יִנְצְרוּ: יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרַתֶךָ לְיִשְׂרָאֵל
יְשִׁימוּ קְטוֹרֶה בְּאַפֶּךָ וּכְלִי־עַל־מוֹבְחָה: בְּרַךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפְעֻלַּת יְדָיו
תִּרְצֶה מִחֵץ מְתַנִּים קָמְיוֹ וּמִשְׁנָאָיו מִן־יְקוּמוֹן: לְבַנְיָמִן אָמַר יְדִיד
יְהוָה יִשְׁכֵּן לְבִטַח עָלָיו חֶפֶץ עָלָיו כְּלִי־הַיּוֹם וּבֵין כַּתְּפָיו שָׁכֵן: (יִשְׂרָאֵל)
וְלְיוֹסֵף אָמַר מִבְּרַכַת יְהוָה אֶרְצוֹ מִמְּנַגַּד שָׁמַיִם מִפְּלֹא וּמִתְהוֹם
רִבְצַת תַּחַת: וּמִמְּנַגַּד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמְּנַגַּד גְּרֵשׁ יְרֻחִים: וּמִרְאֵשׁ
הַרְרֵי־קָדֶם וּמִמְּנַגַּד גְּבַעוֹת עוֹלָם: וּמִמְּנַגַּד אֶרֶץ וּמִלְאָה וּרְצוֹן שִׁכְנֵי
סִנְהָ תְבוּאֹתֶהָ לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלְקַדְקַד נְזִיר אֲחִיו: כְּבוֹד שׁוֹרֵוֹ הַחַד
לֹו וְקַרְנֵי רֹאשׁ קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יִנְגַח יְחִדּוֹ אֶפְסֵי־אֶרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת
אֶפְרָיִם וְהֵם אֲדָפִי מְנַשָּׁה:

סְלִיחוֹת לְצוּם גְּדַלְיָה

אחר החזרה אומרים וידוי ונפילת אפים, ואחר-כך אומרים:

עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים סָלַח לָנוּ אָבִינוּ, כִּי בְּרֹב אוֹלְתָנוּ שְׁגִינוּ: מִחַל לָנוּ מִלְכָּנוּ, כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ: אֵל אַרְךָ אַפִּים אַתָּה, וְדַרְךָ תְּשׁוּבָה לָנוּ הוֹרִיתָ: גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ, תִּזְכּוֹר הַיּוֹם לְזֵרַע יִדְיָדָה: תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים, כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבַתְּפִלָּה נִקְדָּם, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקְדָּם: וּמִחֲרוֹן אַפֶּךָ תִּשׁוּב, כְּמוֹ בְּתוֹרַתְךָ כְּתוּב: וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ נִחְסֶה וְנִתְלַוֵּן, כִּיּוֹם יִירַד יְהוָה וְיִחַדְּנוּ יִשְׂרָאֵל: ^{יאהדוניה} בְּעָנָן: תִּעֲבֹר עַל פְּשַׁע וְתִמְחַל אֲשֶׁם, כִּיּוֹם וַיִּתְיַצַּב עִמּוֹ שָׁם: תִּתְּאוּן שְׁנֵע וְתִקְשִׁיב¹ בְּרִצּוֹן מֵאֲמַר, כִּיּוֹם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^{יאהדוניה}: וְשֵׁם נֹאמַר

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^{יאהדוניה} | עַל-פְּנֵינוּ וַיִּקְרָא יְהוָה^{יאהדוניה} | יְהוָה^{יאהדוניה} | יְהוָה^{יאהדוניה} | אֵל בְּרַחוּם
ג וְחַנּוּן, ד אַרְךָ ה אַפִּים ו וְרַב־חַסֵּד ז וְאֵמֶת: ח נִצַּר חֶסֶד ט לְאֵלִים,
י נִשְׂא עוֹן יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וְנִקְּחָה:

אָבְלָה נַפְשִׁי וְחַשְׁךָ תָּאֲרִי, בֵּית¹ תְּפִאֲרֹתַי נִשְׂרַף בְּיַד הָאֲרִי, גַּם פְּלִטִים אֲשֶׁר עֲזָבוּ שְׂאֲרֵי, דוֹעֲכוּ הַיּוֹם בְּשִׁלְשָׁה בְּתִשְׁרִי: תַּמִּים הַזּוֹדוּנִים שְׁטַפּוּנוּ בְּדַלְקָם, וּבוֹסְסוּ צָרִים² מִקְדָּשִׁי וּבְזוּוּ חֲלָקָם, זְקַנֵּי שְׂאֲרִית אֲשֶׁר נִמְלְטוּ בְּיוֹם נִקָּם, חִבְּלוּ הַיּוֹם עִם גְּדַלְיָה בְּנֵי־אֲחִיקָם: מוֹרְפוּ עֵנְיִי עִם הָאָרֶץ, יִתֵּר הַגִּזְם אִכְלֵ הָאָרֶץ בְּמֶרְץ, כּוֹרְמִים וַיּוֹגְבִים אֲשֶׁר הִפְקִיד נְגִיד הָאָרֶץ, לָקְטוּ הַיּוֹם וְלֹא הָיָה בָהֶם גֹּדֵר גֹּדֵר וְעוֹמֵד בְּפֶרֶץ: מָה אֲסַפֵּר וְאֶנְחוֹתִי עֲצוּמוֹת, נִקְטָה נַפְשִׁי וּמִקְהֵלוֹתֵי עֲנוּמוֹת, שְׂרִידֵי אֲשֶׁר נִשְׂאָרוּ מִחֶרֶב³ וְחַמּוֹת, עוֹד הֵם לֹא נִתְקַיְּמוּ וְנִתְּצוּ בַחַמּוֹת: פְּנִיָּה עַד אָנָּה מִמֶּנּוּ תִסְתִּיר, צוֹחַתְנוּ תִשְׁמַע וּכְבַלְנוּ תִתִּיר, קְדוּשׁ הַבֵּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ מִכְתִּיר, רְאֵה דַלּוֹתְנוּ וְשָׁבַח לְפָנֶיךָ נַעֲתִיר: שִׁדְדָנוּ מִדּוֹר לְדוֹר וּמִקֵּץ לְקֵץ, שָׂרַשׁ צָפַע אוֹתְנוּ עִקָּץ, תִּקְוָה לְמִשְׁפָּטֶיךָ הַעִירָה וְהִקָּץ, וְתִכַּפֵּר חַטּוֹאתֵינוּ וְתֹאמַר לְקֶרֶב קִצֵּי: יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ עַל מַעֲטֵי עַמִּים, וְשִׁנְבֵם בְּחַסְדֶּךָ לְעֵינֵי כָל־אֲמִים, פְּלִאִיָּה תִרְאֵם שׁוֹכֵן מְרוֹמִים, אֵל מְלֶכֶד וַיֹּשֶׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אֵל מְלֶכֶד יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיךָ, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר^א
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מַרְבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרְתֵנוּ לֹאמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ
 עֲשֶׂרָה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרָה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקְדָּם, וְכֵן
 כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּרְדַּ יְהוָה^א בְּעֵנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א
 יִתְחַנֵּן; וְשֵׁם נֶאֱמַר

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^א | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה^א | יְהוָה^א | יְהוָה^א | אֵל בְּרַחוּם
 ג וַיִּתְחַנֵּן, ד אֶרֶךְ הַאֲפִים ו וְרַב־חֶסֶד ז וְאֵמֶת; ח נֹצֵר חֶסֶד ט לְאֲלֹפִים,
 י נִשְׂא עוֹן יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וַיִּנְקַח;

על סדר א"ב

אֲנִשִּׁי אֲמוּנָה אֲבָדוּ, בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לַעֲמֹד בַּפְּרִץ, דּוֹחִים^א
 אֶת־הַגְּזֵרוֹת: הֵיוּ לָנוּ לְחֹמֶה, וּלְמַחֲסֵה בְּיוֹם זַעַם: זּוֹעֵכִים אַף בְּלַחֲשָׁם,
 חֲמָה עָצְרוּ בְּשׂוֹעַם: טָרַם קְרֹאוֹךְ עֲנִיתָם, יוֹדְעִים לַעֲתוֹר וּלְרִצּוֹת: כָּאֵב רַחֲמָתְךָ
 לְמַעַנָם, לֹא הִשִּׁיבֹתָ פְּנֵיהֶם רִיקָם: מְרַב עוֹנֵינוּ אֲבָדְנוּם, נֶאֱסַפּוּ מִנוּ בְּחַטָּאֵינוּ:
 סָעוּ הַמָּה לְמִנּוּחוֹת, עוֹבּוּ אוֹתֵנוּ לְאַנְחוֹת: פָּסוּ גוֹדְרֵי גֵדְרֵךְ, צְמַתוֹ מְשִׁיבֵי חֲמָה:
 קָמִים בַּפְּרִץ אֵין, רֵאוּיִים לְרִצּוֹתֶיךָ אֲפָסוּ: שׁוֹטְמַנּוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת, תְּרוּפָה לֹא
 מְצָאנוּ: שָׁכְנוּ אֲלֵיךְ בְּבִשְׁתׁ פְּנֵינוּ, לְשַׁחֲרֶךָ אֵל בַּעַת צְרוֹתֵינוּ:

אֵל מְלֶכֶד יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בְּחִסְדֵיךָ, מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ, מַעֲבִיר^א
 רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן, מַרְבֵּה מַחִילָה לַחַטָּאִים, וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 עִם כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ, לֹא כָרַעְתָּם לָהֶם גּוֹמֵל. אֵל! הוֹרְתֵנוּ לֹאמַר מִדּוֹת שְׁלֹשׁ
 עֲשֶׂרָה, זָכַר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשֶׂרָה, כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לָּעָנּוּ מִקְדָּם, וְכֵן
 כְּתוּב^ב בְּתוֹרַתְךָ וַיִּרְדַּ יְהוָה^א בְּעֵנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשֵׁם, יְהוָה^א
 יִתְחַנֵּן; וְשֵׁם נֶאֱמַר

וַיַּעֲבֹר יְהוָה^א | עַל־פְּנֵי וַיִּקְרָא יְהוָה^א | יְהוָה^א | יְהוָה^א | אֵל בְּרַחוּם
 ג וַיִּתְחַנֵּן, ד אֶרֶךְ הַאֲפִים ו וְרַב־חֶסֶד ז וְאֵמֶת; ח נֹצֵר חֶסֶד ט לְאֲלֹפִים,
 י נִשְׂא עוֹן יא וּפְשַׁע יב וְחַטָּאָה, יג וַיִּנְקַח;

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ! אֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָהּ, תֵּאָחֵז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט. כְּבֹא
 תּוֹכַחַת נִגְדָה, שְׁמֵנוּ מִסַּפְרֶךָ אֵל תִּמְחַח. גִּשְׁתָּהּ לְחַקֵּךְ מוֹסֵר, רַחֲמֶיךָ
 יִקְדָּמוּ רִגְזָה. הַלּוֹת מַעֲשִׂים בְּשׁוֹרֶךָ, קָרֵב צֶדֶק מֵאֱלֹהֶיךָ. הוֹרֵנוּ! בּוֹעֲקֵנוּ לָךְ, צו
 יִשׁוּעָתֵנוּ בְּמִפְגִּיעַ. וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֱהֲלֵי תָם, פִּתְחֵיו רְאֵה כִּי שָׁמְמוּ. זָכֵר נְאֻמָּתְךָ,
 עֲדוּת לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרַעוּ. חוֹתָם תִּעוֹדָה תִּתִּיר, סוֹדְךָ שִׁים בְּלִמּוֹדֶיךָ. טָבוֹר
 אֲנִי הַסֵּהר, נָא אֵל יַחֲסֵר הַמּוֹגֵג. יְהִי דַע אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִדְעוּךָ, מִגֵּר אֶת־הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ. כִּי תִשָּׁיב לְבַצְרוֹן, לְכוֹדִים אִסִּירֵי הַתְּקוּהָ.

אֲשִׁמְנוּ מִכְּל־עַם, בּוֹשְׁנוּ מִכְּל־גּוֹי. גְּלָה מִמָּנוּ מְשׁוֹשׁ, דְּוָה לִכְנּוּ בַחֲטָאֵינוּ.
 הַחֲבֵר אֲוִיָנוּ, וְנִפְרַע פְּאֲרָנוּ. זְכוֹר מִקְדָּשֵׁנוּ, חֲרֵב בְּעוֹנֵינוּ. טִוְרַתֵנוּ
 הִתְהַה לְשִׁמְהָ, יְפִי אֲדַמְתָנוּ לְזָרוִים, כַּחֲנוּ לְנִכְרִים. לְעֵינֵינוּ עֲשׂוּ עִמָּלָנוּ, מִמִּשְׁךָ
 וּמוֹדֵט מִמָּנוּ. נָתַנוּ עֵלָם עֲלֵינוּ, סִבְלָנוּ עַל שְׁכַמָּנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלּוּ כָנוּ, פּוֹרֵק
 אִין מִיָדְךָ. צְרוֹת רְבוֹת סִבְבוּנוּ, קָרְאוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֶיךָ מִמָּנוּ בְּעוֹנֵינוּ,
 שְׁכַנוּ מֵאַחֲרֶיךָ, תַעֲיֵנוּ כְּצֹאן וְאַבְדָנוּ. וְעֲדִין לֹא שְׁכַנוּ מִתְעִיתֵנוּ, וְהִיאָךְ נַעֲזִי
 פְּגִיעַנוּ, וְנִקְשָה עֲרַפְנוּ, לֹמֵר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ
 וְלֹא־חַטָּאֵנוּ.

עוֹרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהַרִים אֱלֹהֵי פְנֵי אֱלֹהֶיךָ, כִּי
 עוֹנֵתֵנוּ רְבוּ לְמַעַלָה רֹאשׁ, וְאֲשַׁמְתָנוּ גְדֻלָּה עַד לְשָׁמַיִם. וְאַתָּה אֱלֹהֶיךָ
 סְלִיחוֹת, חֲנוּן וְרַחוּם, אֲרָךְ־אֲפָיִם וְרַב־חֶסֶד, וְלֹא עֲזַבְתָּם. אֵל תַּעֲזֹכֵנוּ אֲבֵינוּ,
 אֵל תִּמְשָׁשׁנוּ מִלְּכָנוּ, וְאֵל תִּשְׁכַּחֲנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָהּ בְּגִלּוֹתֵנוּ, וְקִיָם
 לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָנוּ, עַל יְדֵי יְרֻמָּה חוֹנָה, כְּאִמּוֹר בְּיָמִים
 הַהֵם וּבַעֲת הַהִיא, נֹאם־יְהוָה (וְאִחֲזִינוּ) וַיִּבְקַשׁ אֶת־עוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ, וְאַתָּה־חַטָּאת
 יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה, כִּי אִסְלַח לְאִשֶּׁר אֲשִׁאִיר. וְאֵל יַעֲכֵב לְפָנֶיךָ כְּל־חַטָּא
 וְעוֹן אֶת־תִּפְלִתֵנוּ, וּמְחוֹל וּסְלַח לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ, כִּי אֵל טוֹב וְסְלַח אַתָּה.

מִדֵּה־נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמֵה נִסְפֵר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים, הֲלֹא הִנְסַחְתָּנוּ
 וְהִנְגַלְתָּ אֶתָּה יוֹדַע, אֶתָּה יוֹדַע רְוֵי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כְל־חֵי, אֶתָּה
 חוֹפֵשׁ כְּל־חֲדָרֵי כְּסֵן, רְאֵה כְלִיּוֹת וְלֵב. אִין דְּבַר נַעֲלָם מִמָּךְ, וְאִין נִסְתֵר מִמְּנֵךְ
 עֵינֶיךָ:

יְהי רָצוֹן מִלְפָּנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּמְחַל־לָנוּ אֶת־כָּל־
 חַטֹּאתֵינוּ, וְתִכְפֹּר לָנוּ אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל וְתִסְלַח לְכָל־פְּשָׁעֵינוּ, וְסִלַּח־תָּה
 לְעֹנְנֵנוּ וְלִחַטְאֹתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ בִּי חַטָּאנוּ, מַחֲל־לָנוּ מִלִּפְנֵינוּ בִּי פְשָׁעֵנוּ:
 בִּי אַתָּה אֲדֹנָי, טוֹב וְסִלַּח, וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קְרֹאֶיךָ: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, וְסִלַּח־תָּה
 לְעֹנְיֵי בִּי רַב־הוּא: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ תַחֲנִינִי, בְּצַדִּיקְתְּךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צָבָאוֹת עִמָּנוּ, מִשְׁנֵב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ צָבָאוֹת, אֲשֶׁר־
 אָדָם בְּטַח בְּךָ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיבֵנוּ יְהוָה
 יֵאָדָרְנָה וְנִשְׁוֹבָה, תִּדְשׁ יְמֵינוּ בְקִדְמָה:

וְהוּא רַחוּם יִכְפֹּר עוֹן וְלֹא יִשְׁחִית, וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפוּ, וְלֹא־יַעִיר כָּל־חַמְתּוֹ:
 אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֹא־תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי, חֲסִדְךָ וְאַמְתָּךָ תָּמִיד יִצְרוּנִי:
 הוֹשִׁיעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן־הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ,
 לְהַשְׁתַּבַּח בְּתוֹלְדוֹתֶיךָ: אִם־עֲוֹנוֹת־תִּשְׁמַר־יְהוָה, אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: בִּי־עַמְּךָ הַסְּלִיחָה,
 לְמַעַן תִּתְּרָא: לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ, וְלֹא כְעֲוֹנוֹתֵינוּ נָמַל עֲלֵינוּ: אִם־עֲוֹנֵינוּ
 עָנּוּ בָנוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָשָׂה לְמַעַן שִׁמְךָ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְחֲסִדְךָ,
 בִּי מַעֲוֹלָם הִמָּה: יַעֲנֶךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְיוֹם צָרָה, יִשְׁנַבְּךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה, הַמְלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם־קְרָאֵנוּ: אֲבִינוּ מִלִּפְנֵינוּ תִּנְנוּ וְעִנְנוּ בִּי
 אִין בָּנוּ מַעֲשִׂים. עָשָׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כְּרַב רַחֲמֶיךָ, הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:

וְעַתָּה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ, אֲשֶׁר הוֹצֵאת אֶת־עַמְּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה, וְתַעֲשֶׂה־לְךָ
 שֵׁם בְיוֹם הַזֶּה, חַטָּאנוּ רָשָׁעֵנוּ: אֲדֹנָי כְּכֹל־צְדִיקְתְּךָ יִשְׁבֹּא אַפְּךָ וְחַמְתְּךָ
 מֵעִירְךָ יְרוּשָׁלַיִם הַר־קְדוֹשְׁךָ, בִּי כַחֲטָאֵינוּ וּבְעֲוֹנוֹת אֲבֹתֵינוּ, יְרוּשָׁלַיִם וְעַמְּךָ
 לְחַרְפָּה לְכָל־סְבִיבְתֵינוּ: וְעַתָּה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֶל־תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל־תְּחִנּוּנָיו,
 וְהָאֵר פָּנֶיךָ עַל־מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם, לְמַעַן אֲדֹנָי: הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזֹנְךָ וְשָׁמַע, פָּקַח
 עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׁמֵמֹתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיךָ, בִּי לֹא עַל־צְדִיקְתֵינוּ
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תְּחִנּוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ, בִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמַע אֲדֹנָי סִלַּח־תָּה,
 אֲדֹנָי תִּקְשִׁיבָה, וְעָשָׂה אֶל־תַּאֲחָר, לְמַעַן אֱלֹהֵי בִי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ
 וְעַל־עַמְּךָ: אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵן הִרְאֵנוּ אוֹת לְמוֹבָה, וְקַבֵּץ נַפְּצוֹתֵינוּ מֵאַרְבַּע
 כְּנָפוֹת הָאָרֶץ, יִכִּירוּ וַיְדַעוּ כָּל־הַגּוֹיִם כִּי אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, אֲנַחְנוּ
 הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֶךָ בָּלָנוּ: אֲבִינוּ, מִלִּפְנֵינוּ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ, חוֹסֵה

יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ עַל-עַמּוּךָ, וְאֵל-תַּתְּנָהּ נַחֲלֶתְךָ לְחֶרֶףָהּ לְמִשְׁלַבְּסָם גּוֹיִם, לָמָּה יֹאמְרוּ
 בְּעַמִּים אִיִּה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ כִּי חָטְאֵנוּ, וְאִין מִי יַעֲמֵד בְּעַדְנוּ, אֲלֵא
 שְׁמֶךָ הַגְּדוֹל יַעֲמֵד-לָנוּ בַּעַת צָרָה, וּכְרַחֵם אָב עַל בְּנֵים רַחֵם עָלֵינוּ, חֲמַל עַל
 עַמּוּךָ וּרְחַם עַל נַחֲלֶתְךָ, חוֹסֵה נָא בְּרַב רַחֲמֶיךָ, חֲנֵנוּ מִלְּפָנֵינוּ וְעַנְנוּ, לָךְ יְהוָה
 יִחַדְנוּהוּ הַצְּדִיקָה, עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל-עֵת וְעַת, הַבְּטֵנָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֵאן מַרְעִיתְךָ,
 אֵל יְמִשְׁלַבְּנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ הַיְשׁוּעָה, בְּךָ תוֹחֲלֶתְנוּ. אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת!
 אָנָּה סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, זָכַר וְהַבִּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת
 יְחִיד, וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּשְׁשֵׁנוּ מִלְּפָנֵינוּ וְאֵל
 תִּשְׁפַחְנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעֲשֵׂ עִמָּנוּ כְּלָהּ בְּגִלּוֹתֵנוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה:
 אִין כְּמוֹךָ חַנוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹךָ אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת,
 הוֹשִׁיעֵנוּ וּרְחַמְנוּ, מַרְעֵשׁ וּמְרָגוּ הַצִּילְנוּ: זָכַר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
 וְלַיַּעֲקֹב, אֵל-תִּתֵּן אֵל-קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל-רִשְׁעוֹ וְאֵל-חַטָּאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ
 וְהִנָּחֵם עַל-הַרְעָה לְעַמּוּךָ: וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אַתָּה, כִּי בֵן דָּרָכֶךָ
 לְעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר: אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה יְהוָה
 יִחַדְנוּהוּ הַצִּילֵיחָה נָא: אָנָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ עַנְנוּ כִּיּוֹם קָרָאנוּ: לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ קִיְנוּ,
 לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ חֲפִינוּ, לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ נִחַל, אֵל תַּחֲשֵׁה וְתַעֲנֵנוּ, כִּי נֶאֱמָו גּוֹיִם
 אֲבָדָה תִּקְוֹתֵם, כְּלִ-בְּרַךְ לָךְ תִּכְרַע, וּכְלִ-קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בַּתְּשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים, נִבְהַלָּה נִפְשֵׁנוּ מְרוֹב עֲצָבוֹנֵנוּ,
 אֵל תִּשְׁפַחְנוּ נַצַּח, קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ, אֵל תִּשְׁפּוֹךְ חֲרוֹןךָ עָלֵינוּ, כִּי עַמּוּךָ
 אֲנַחְנוּ, בְּנֵי בְרִיתְךָ. אֵל הַבִּיטָה! דַּל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוֹנוּ בְּטַמְאֵת הַנְּהָה,
 עַד מָתִי עֲזָה בְּשָׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר, הִמָּה יִרְאוּ וַיִּבְשׁוּ וַיִּחַתּוּ מִגְּבוּרַתֵם,
 עוֹרְרָה גְבוּרַתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, אֵל יַמְעִטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ, מִהַר
 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בַּעַת צָרוֹתֵינוּ, לֹא לְמַעַנְנוּ, אֲלֵא לְמַעַנְךָ פַּעַל, וְאֵל תִּשְׁחַת
 אֶת-זָכַר שְׂאֵרֵיתֵנוּ, כִּי לָךְ מִיִּחְלוֹת עֵינֵינוּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְזָכַר
 עֲדוֹתֵנוּ בְּכָל-יוֹם תְּמִיד אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ

אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּהוּ אַחַד:

סדר התרת קללות

בעיר הקודש ירושלים ת"ו יש נוהגים לומר התרת קללות בנוסח זה, יעמדו השואלים לפני עשרה או שלושה ידאי ה', ויתחרטו על כל מעשיהם הרעים ויאמרו:

שָׁמְעוּ נָא רַבּוֹתֵינוּ, הָרִי אֲנַחְנוּ שׁוֹאֵלִים וּמִבְקָשִׁים הַתְּרָה, מִן
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא¹ וּמִן תּוֹרַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה, וּמִבֵּית-דִין שֶׁל מַעֲלָה
וּמִבֵּית-דִין שֶׁל מַטָּה, וּמִמַּעַלְתְּכֶם, שֶׁתִּתְּרוּ לָנוּ וּלְנַפְשֵׁנוּ לְנִשְׁנוּ וּלְכַנִּינוּ
וּלְכַל-אֲנָשֵׁי בֵיתֵנוּ וּלְכַל-הַנְּלוּיִם אֲלֵינוּ, כָּל-מִינֵי גְדָרִים שֶׁנִּדְרַנוּ עַל
עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים כְּכַל-מִין לְשׁוֹן גְּדָר, וְכַל-מִינֵי גְזֵרוֹת וְאִסּוּרִים
שֶׁאִסְרָנוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים כְּכַל-לְשׁוֹן שְׂיִתְיָהּ. וְכַל-הַתְּסַכְּמוֹת
שֶׁקִּבְּלָנוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ שֶׁהִסְכַּמְנוּ אִפְּלוּ בְּמַחְשָׁבָה, לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מַצָּחָה
כְּכַל-צַד-זָאֵפֶן שְׂיִתְיָהּ, וּמִנְהַגִּים שֶׁהִנְהַגְנוּ אֶת-עַצְמָנוּ לַעֲשׂוֹת אִיזוֹ מַצָּחָה,
אוֹ פְּרִישׁוֹת, אוֹ סְגִיִּים וּגְדָרִים, אוֹ חֲמֻרוֹת וּגְדָרֵי זְרוּזִין, כְּכַל-צַד-זָאֵפֶן
שְׂיִתְיָהּ, וְנִהְגְנוּ הַדְּבָר הַהוּא שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים אוֹ יוֹתֵר, וְלֹא פָּרַשְׁנוּ שְׂיִתְיָהּ
כְּלִי גְדָר. וְכַל-מִינֵי שְׁבוּעוֹת שֶׁנִּשְׁבַּעְנוּ כְּכַל-לְשׁוֹן שְׂיִתְיָהּ עַל עַצְמָנוּ
אוֹ עַל אַחֲרִים כְּכַל-צַד זָאֵפֶן שְׂיִתְיָהּ. וְגַם הָרִינוּ מִבְּקָשִׁים² מִמַּעַלְתְּכֶם
לְהַתִּיר לָנוּ וּלְכַל-בְּנֵי-בֵיתֵנוּ כָּל-מִינֵי אֱלוֹת שְׁמַתוֹת חֲרָמִים אַרוּרִים
גְּדוּיִים וּגְזוּפּוֹת וּכְנוּיִים, וְכַל-מִינֵי קְלָלוֹת שֶׁקִּלְלָנוּ אֶת-עַצְמָנוּ אוֹ
אֶת-אַחֲרִים, אוֹ אַחֲרִים שֶׁקִּלְלוּ אוֹתָנוּ בֵּין בְּתַקִּיץ בֵּין בְּחֵלוֹם. וּבִפְרָט
אִם עָבְרָנוּ עַל אוֹתָם אַרְבַּעַה וְעֶשְׂרִים דְּבָרִים שְׁבִית-דִין מְנַדִּין עֲלֵיהֶם,
עַל בָּלָם אוֹ עַל מַקְצָתָן, אוֹ אִפְּלוּ עַל אֶחָד מֵהֶם. אוֹ שֶׁעָבְרָנוּ עַל שׁוֹם
דְּבָר שְׁתִּיבִין עָלָיו שׁוֹם קְלָלָה, אוֹ שׁוֹם גְּזֵרָה רָעָה. וְכַל-מִינֵי חֲלוּמוֹת
רָעִים - שֶׁחֲלַמְנוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים, אוֹ אַחֲרִים שֶׁחֲלַמְנוּ עָלֵינוּ
רָעָה. וְכַל-מִינֵי פְתָרוּנִים - רָעִים עַל חֲלוּמוֹת שֶׁפְתַרְנוּ לַעַצְמָנוּ אוֹ
לְאַחֲרִים, אוֹ אַחֲרִים שֶׁפְתַרוּ רָעָה לָנוּ. וְכַל-מִינֵי מְסִירַת דִין שֶׁמְסָרְנוּ
עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים, אוֹ אַחֲרִים שֶׁמְסָרוּ עָלֵינוּ. וְכַל-מִינֵי פְתָחוֹן
פֶּה לְרָעָה שֶׁפְתַחְנוּ פִּינוּ עַל עַצְמָנוּ אוֹ עַל אַחֲרִים, אוֹ אַחֲרִים שֶׁפְתַחוּ

פיהם לרעה עלינו. וכל מיני גזרות קשות ורעות, וכל מיני עין הרע, וכל מיני מחשבות זרות והרהורים רעים, וכל מיני גאווה ובעם וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות, וכל מיני הזכרת השם לבטלה, וכל מיני דברים אסורים שיצאו מפינו. על הכל הרי אנחנו מתחרטים עליהם חרטה גמורה, ומבטלים אותם בטורל גמור. ואין אנחנו תוהים ומתחרטים, חס ושלום, על המצות ומעשים טובים שעשינו ושקנמנו, או שקבלנו או שהנהגנו, אלא הרי אנחנו מתחרטים על שקבלנו הענינים ההם בחיוב נדר או שבועה, ואנחנו יראים לנפשנו שלא נבשר, חס ושלום, בעון נדרים ושבועות, ומקבלים עלינו לשוב בתשובה שלמה. ומעתה אנחנו מבקשים ממעלתכם להתיר לנו עליהם התרה גמורה:

ויענו המתירים:

בצורף קדשא בריך הוא^א ושכינתה, וברשות בית דין של מעלה, וברשות בית דין של מטה, וברשות^ב תורתנו הקדושה, וברשות סנהדרי גדולה, וברשות סנהדרי קטנה, מתרים יהיו כל קללות אלות ושמות וחרמים ואורחים וגדוים ונזיפות ובטוים ובנוים וכל דברים רעים וכל חלומות רעים ופתרונים רעים ומסירת דין ופתחון פה לרעה וכל מיני דברים אסורים וכל מיני גזרות קשות ורעות, וכל מיני עין רעה, וכל מחשבות זרות והרהורים רעים, וכל מיני גאווה ובעם וקפדנות וקנאה ושנאה ותחרות, וכל מיני נדרים ושבועות ונזירות ואסורין וקבלות ומנהגים שהושמו עליכם או על שום אחר מבני בתיכם, וכן קללות שקללו אתכם אחרים, או שקללתם את עצמכם, או שקללתם את אחרים, בין בשוגג בין במזיד, בין בכעס בין ברצון, בין בכונה בין שלא בכונה, בין בחלום בין בהקיץ, בכל אופן שיהיה, או שנתחייבתם שום קללה או ארור או חרם או נדוי או נזיפה או שום גזרה רעה באיזה צד ואפן שיהיה, על הכל מעתה ומעכשו אנחנו מתירין ומבטלין מעליכם את הכל בצורף

קָרָא בְרִיד הוּא¹ וְשִׁכְנֵתִיהּ, וּבֵית דִּין פִּמְלֵיא שְׁל מַעְלָה וּפְמֵלֵיא
שְׁל מַטָּה:

מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם. שְׂרוּיִים לָכֶם, שְׂרוּיִים לָכֶם,
שְׂרוּיִים לָכֶם. מְחולִים לָכֶם, מְחולִים לָכֶם, מְחולִים לָכֶם. אֵין
כָּאן קְלָלוֹת, אֵין כָּאן אֱלוֹת, אֵין כָּאן שְׁמֵי שָׁמַיִת, אֵין כָּאן אֱרוּרִים, אֵין
כָּאן חֲרָמִים, אֵין כָּאן גְּדוּיִים, אֵין כָּאן גְּזִיפוֹת, אֵין כָּאן פְּטוּיִים, אֵין
כָּאן דְּבָרִים רְעִים, אֵין כָּאן חֲלוּמוֹת רְעִים, אֵין כָּאן פְּתוּרִים רְעִים,
אֵין כָּאן מְסִירַת דִּין, אֵין כָּאן פְּתוּחַן פֶּה לְרַעָה, אֵין כָּאן מַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים, אֵין כָּאן גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת, אֵין כָּאן עֵין הָרַע
דְּנָשִׁים, אֵין כָּאן עֵין הָרַע שְׁל אַנְשִׁים, אֵין כָּאן עֵין הָרַע דְּשׁוֹנְאִים
וּדְאוֹתֵיב, אֵין כָּאן דְּבָרִים אֲסוּרִים, אֵין כָּאן קְבָלוֹת, אֵין כָּאן מִנְהָגִים.
בְּלָם יְהוּ בְּמֵלִים וּמְבַטְלִים, וְחֲשׁוּבִים בְּחָרָם הַנְּשַׁפֵּר, וּבְדַבְרֵי שְׁאֵין
בוּ מַמַּשׁ, שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין, לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קְיָמוּן, וְכַל־מִינֵי עֵין הָרַע
יוֹסְרוּ מַעַל בְּרֵי־יִשְׂרָאֵל וּמַעַלִּיכֶם וּמַפְתִּיכֶם, וַיִּשְׁלְכוּ בְּמַצּוֹלוֹת יָם,
בְּפִתּוּב: וְלֹא יִדְבַק בְּיַדְךָ מְאוּמָה מִן־חֲחָרָם, לְמַעַן יִשׁוּב יְהוָה² יִתְחַנֵּן
מִחֲרוֹן אָפוֹ וְנִתְנַלְקֵךְ רַחֲמִים וְרַחֲמֵךְ וְהִרְבֵּךְ, כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
אֲנִי יְהוָה³ יִתְחַנֵּן מִחֲחָרָם, וַיִּכְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת־כַּעֲסֵךָ, וַיִּגְדְּלוּ
רַחֲמֵיךָ עַל מְדוּתֵיךָ, וַיִּתְמַתְקוּ חַדְיָנִין מַעַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּמַעַלֵינוּ,
וַיִּזְכַּר לָנוּ עַקְרָתוֹ שְׁל יִצְחָק אַבְיָנוּ עַלֵינוּ הַשְׁלוֹם בְּאֵלּוֹ אֲפָרוֹ צְבוּר וּמִנְחָה
עַל גְּבֵי הַמִּזְבֵּחַ, וְהִבֵּט בְּאֲפָרוֹ לְחַצֵּי־לָנוּ לָנוּ וְכַל־יִשְׂרָאֵל מְכַל־רַע.
וּבְשֵׁם שְׁמִסְכִּימִים וּמִתוּרִים לָכֶם הַבֵּית־דִּין שְׁל מַטָּה, כִּדּוּ יִסְכִּימוּ
וַיִּתוּרוּ לָכֶם הַבֵּית־דִּין שְׁל מַעְלָה. וְכַל־הַקְּלָלוֹת וְכַל־הַחֲלוּמוֹת רְעִים,
וְכַל־פְּתוּרִים רְעִים, וְכַל־מְסִירַת דִּין, וְכַל־פְּתוּחַן פֶּה לְרַעָה, וְכַל־מִינֵי
גְּזוּרוֹת קְשׁוֹת וְרַעוֹת, וְכַל־מִינֵי דְבָרִים אֲסוּרִים, וְכַל־מִינֵי מַחְשְׁבוֹת
זְרוֹת וְהַרְהוּרִים רְעִים, בְּלָם יִתְהַפְּכוּ לָכֶם לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, בְּפִתּוּב:
וְלֹא־אָבָה יְהוָה⁴ יִתְחַנֵּן אֱלֹהֵיךָ לְשִׁמְעַע אֶל־בְּרָעִים וַיִּהְיֶךָ יְהוָה⁵ יִתְחַנֵּן
אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת־הַקְּלָלָה לְבְרָכָה, כִּי אֶתְהַבֵּךְ יְהוָה⁶ יִתְחַנֵּן אֱלֹהֵיךָ, וּבְתִיב:
וְאַתֶּם תִּרְבְּקִים בִּיהוָה⁷ יִתְחַנֵּן אֱלֹהֵיכֶם, חַיִּים בְּלָכֶם חַיִּים:

עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ, עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרַתְךָ, עֲשֵׂה לְמַעַן
 קַדְשֵׁתְךָ. יְהִי לְרַצוֹן אִמְרֵי־פִי וְהִגִּיז לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִחַדְנוּנִי צוּרֵי
 וְנִגְאָלֵי: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

ואחר-כך ימסרו השואלים מודעה זו ויאמרו:

הָרִי אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים מוֹדְעָה לְפָנֶי הַקָּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלִפְנֵי בֵּית־דִּין
 שֶׁל מַעֲלָה וְלִפְנֵי בֵּית־דִּין שֶׁל מִטָּה, וְלִפְנֵיכֶם, וּמִכְּבָטָיִם מַעֲתָה
 וְעַד עוֹלָם בְּלִי מִן קַבְלָה אִם נִקְבַּל עָלֵינוּ מִנְּדָרִים וּשְׁבוּעוֹת וְנִזְרוֹת
 וְאִסּוּרֵי וְקוֹנָמוֹת וְחֲרָמוֹת וְהַסְּכָמוֹת וְקַבְלָה בְּלִבִּי בְּכָל־לְשׁוֹן בְּכָל־צַד
 וְאִפֵּן שִׁיתִּיהָ, בֵּין בְּחַקִּיךָ בֵּין בְּחֵלּוֹם, חוּץ מִנְּדָרֵי קַבְלָתִי תַעֲנִית אֲשֶׁר
 נִקְבַּל. וְתִנְאֵי מוֹדְעָה זוּ יִהְיֶה קִיָּם עַד עוֹלָם, וְלֹא יִתְבַטַּל בְּשׂוֹם צַד
 וְאִפֵּן שִׁיתִּיהָ. וְאִם נִשְׁבַּח לְתִנְאֵי מוֹדְעָה זוּ וְנִדְוַר עוֹד, אוּ נִשְׁבַּע עוֹד
 וְלֹא נִזְכַּר לְתִנְאֵי מוֹדְעָה זוּ תוֹךְ בְּרִי דְבוּר לְנִדְוַר אוּ לְשְׁבוּעָה, אוּ
 בְּשָׁעָה שֶׁאֲנַחְנוּ זוֹכְרִים לְתִנְאֵי מוֹדְעָה זוּ וְנִחְזוֹר לְנִדְוַר אוּ לְשְׁבַע מִחֲמַת
 אִיזוֹ סִבָּה שֶׁתִּתְּיָה, בֵּין בְּאֵנָם בֵּין בְּרַצוֹן, בֵּין בְּכּוֹנֵה בֵּין שְׁלֹא בְּכּוֹנֵה,
 בְּכָל־לְשׁוֹן, בֵּין בְּלְשׁוֹן נְדָרִים וּשְׁבוּעוֹת אוּ נִזְרוֹת אוּ אִסּוּרִים אוּ
 קוֹנָמוֹת אוּ חֲרָמוֹת אוּ הַסְּכָמוֹת אוּ קַבְלָה בְּלִבִּי, בְּכָל־צַד וְאִפֵּן שִׁיתִּיהָ,
 הָרִי אֲנַחְנוּ מִכְּבָטָיִם אוֹתָם בְּטוֹל גְּמוּר וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם שִׁיתִּהוּ בְּלָם
 בְּטָלִים וּמִכְּבָטָיִם, לֹא שְׁרִירִין וְלֹא קְמִיִן, וְלֹא יְהִי חֲלִין בְּלִי. וְהָרִי
 אֲנַחְנוּ מַעֲתָה מְגָלִים דַּעֲתָנוּ שְׂאִין לָנוּ חֲפִץ בָּהֶם וְלֹא בְּקִיּוּמָם, כִּי אִם
 בְּקִיּוּם תִּנְאֵי מוֹדְעָה זוּ שְׁלֹא תִתְבַטַּל לְעוֹלָם:

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים מוֹדְעָה לְפָנֵיכֶם בְּכָל־לִפְנוּ וּבְכָל־נַפְשָׁנוּ, וְהָרִי
 אֲנַחְנוּ מִכְּבָטָיִם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם בְּלִי מִן מַעֲשֵׂה שֶׁל אִסּוּר אִם
 נַעֲשֶׂה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכֵן בְּלִי מִן דְּבוּר שֶׁל אִסּוּר אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּינוּ, חֵם
 וְשָׁלוֹם, מִהַמַּעֲשִׂים וּמִהַדְּבוּרִים הָאִסּוּרִים מְדַאֲוֵרְתָא אוּ מְדַרְבְּנָן אוּ
 מְדַבְּרֵי קַבְלָה אוּ מְדַבְּרֵי סוּפְרִים, וְגַם בְּלִי מִיְּנֵי מִחְשָׁבוֹת זְרוֹת
 וְהַרְהוּרִים רָעִים וְגַם בְּלִי מִיְּנֵי נֶאֱוָה וְכַעַם וּקְפָדָנוֹת וּקְנָאָה וְשִׁנְאָה
 וְתַחֲרוֹת וְחֲמָדָה וְתַאֲוָה וְנִקְיָמָה וְנִשְׁיָרָה, וְכָל־מִיְּנֵי רְאִיָּה וְשִׁמְעָה וְרִיחַ

וְקוֹל וּרְמִיזָה הָאֲסוּרִים, אִם נַעֲשֶׂה אוֹ נְדַבֵּר אוֹ נַחְשׁוּב אוֹתָם, חֵם וְשָׁלוֹם, בֵּין בָּאֵם בֵּין בְּרָצוֹן, בֵּין בְּשׁוֹנֵג בֵּין בְּמִוִּיד, בֵּין בְּכַעַס, בֵּין בְּכּוֹנֵה בֵּין שְׂלֵא בְּכּוֹנֵה, בֵּין בְּחִלּוֹם בֵּין בְּחֶקֶץ. מַעֲתָה חֲרֵי אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עֲלֵיהֶם וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם שִׁיהִיו בְּלֵם בְּטָלִים וּמְבַטְלִים¹ מֵעֲקָרָן וְלֹא יִהְיוּ חֲלוּץ בְּלָל וְעָקָר, וּבְכִלְחוֹן אֶתְחַרְטֵנָּא כְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

וְעוֹד אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים² מוֹדְעָא לְפָנֵינוּ רַבּוֹתֵינוּ, שְׂבִל־מַחְשָׁבָה רַעָה וְהַרְהוּר³ רַע וְרַעוּתָא דְלָבָא, אִם יַעֲלֶה בְּלִבֵּנוּ וּמַחְנוּ וּבִפְרָט בַּעֲת הַתְּפִלָּה, וְתִלְמוּד תּוֹרָה, בְּאִיזָה צַד וְאִפֵּן שְׂאִינוּ לְכַבּוֹד וּרְצוֹן הַבוּרָא יִתְבַּרֵךְ, מַעֲבָשׁוּ אֲנַחְנוּ מְבַטְלִים אוֹתָן מִחֲשָׁבוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וְרַעוּתָא דְלָבָא שְׁהִם נֶגְדַּר רְצוֹן קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא⁴ וְשִׁבְיַתָּהּ, בְּטוֹל גְּמוּר בְּחֶרֶם הַנְּשָׁבֵר. וּמְבַל־שֶׁבֶן אִם נְדַבֵּר אִיזָה דְבוּר⁵ רַע וְאֲסוּר, מַעֲבָשׁוּ יִהְיוּ הַכֹּל בְּטָלִים וּמְבַטְלִים. וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְבַאֲרִים וּמְפָרְשִׁים בְּאֵר הַיֵּטֵב, וְאֲנַחְנוּ מְגַלִּים דַּעֲתָנוּ וּרְצוֹנֵנוּ בְּכִל־לִבֵּנוּ כִּי רְצוֹנֵנוּ וּמֵאִוְנוּ וּכְוִנַּתְנוּ לְעַבֵּד אֶת־בוּרָאנוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל, עֲבוּדָה שְׁלָמָה, עֲבוּדָה תְּמָה, בְּמַחְשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה וְשִׂמְחָה בְּדַת מַה לַּעֲשׂוֹת. וְכִל־מַחְשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה שְׁהִם נֶגְדַּר רְצוֹנוּ יִתְבַּרֵךְ, מַעֲבָשׁוּ בְטָלִים וּמְבַטְלִים כִּי הֵם⁶ מִצַּד יַצַּר חָרַע וְהַכֹּל הַבֵּל, בְּאִפֵּן שְׂבִל־עֲבוּדָתְנוּ לְבוּרָא יִתְבַּרֵךְ בְּמַחְשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה הַכֹּל הוּא לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ דְקוּא בְּלִי שׁוּם פְּנִיָה בְּלָל וְעָקָר. וְהַכֹּל הוּא לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא⁷ וְשִׁבְיַתָּהּ בְּדַחֲלוּ וְרַחֲמוּ, וְרַחֲמוּ וְדַחֲלוּ, לְיַחְדָּא שֵׁם יו"ד ה"י בְּאוֹתִיּוֹת וְא"ו ה"י בְּיַחְדָּא שְׁלִים בְּשֵׁם כְּלִי־יִשְׂרָאֵל, לְדַעַת רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן־יֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּנוּ, וְלְדַעַת רַבֵּנוּ יִצְחָק לְבוּרָא אֲשֶׁבְנוּ, וְלְדַעַת מֵרֵן רַבֵּנוּ יוֹסֵף קָארוּ.

הַמְּקוֹם בְּרַחֲמֵינוּ יַעֲזֵרְנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמוֹ מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם: יְהוּ

לְרְצוֹן אֲמַרִּי כִּי וְהִגִּינוּ לִכִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יִצְוֵנוּ וְגַאֲלֵנוּ:

ואחר־כך יאמרו המתירים קבלת מסירת המודעה, וזה נוסחה:

בצרוף (נ"א ברשות) קדשא בריך הוא^א ושכינתה, קבלנו מסירת המודעה
 הזאת אשר מסרתם גופכם נפשכם רוחכם ונשמתכם לעלת
 בל־העלות וסבת בל־הסבות. וכל־מה שתעשו מהיום נגר מסירת
 המודעה הזאת, הן במעשה הן בדבור והן במחשבה, אנחנו מבטלים
 אותו המעשה או הדבור או המחשבה בצרוף (נ"א ברשות) קדשא
 בריך הוא^א ושכינתה, ולא יעשו בכם שום רשע בל־ל:

סדר התרת נדרים

יש נוהגים לעשות התרה ביום י"ט אב שהוא ארבעים יום לפני ראש־השנה, ובערב ראש־חודש אלול שהוא
 ארבעים יום לפני כיפור, ובערב ראש־השנה ובערב כיפור. יעמדו לפני עשרה יראי ה' שיושבים, או לפני
 שלשה אם אין עשרה, ויאמרו:

שמעו נא רבותינו, בל־נדר, או שבועה, או אסור, או קונם, או חרם, שנדרנו
 או שנשבענו בהקיץ או בחלום, או שנשבענו בשמות הקדושים שאינם
 נמתקים, ובשם הוי"ה ברוך הוא, וכל־מיני נזירות שקבלנו עלינו ואפלו נזירות
 שמשון, וכל־שום אסור, ואפלו אסור הנאה, שאסרנו עלינו או על אחרים, בכל־
 ל־שון של אסור, בין בל־שון אסור, או חרם או קונם וכל־שום קבלה, אפלו של
 מצוה שקבלנו עלינו, בין בל־שון שבועה, בין בל־שון נזירות, בין בכל־ל־שון, וגם
 הנעשה בתקיעת פה, בין בל־נדר, ובין בל־נדבה, ובין שום מנהג של מצוה
 שהנהגנו את־עצמנו וכל־מוצא שפתינו שיצא מפינו, או שנדרנו ונמרנו בל־בנו
 לעשות איזו מצוה מהמצוות, או איזו תנהגה טובה, או איזה דבר טוב שנהגנו
 שלש פעמים ולא התנינו שיהא זה בלי נדר, הן דבר שעשינו, הן על עצמנו
 הן על אחרים, הן אותם הירועים לנו, הן אותם שפבר נשפחו ממנו, בכל־הון
 אתחרמנו בהון מעקרא. ושואלים ומבקשים אנחנו ממעלתכם התרה עליהם,
 כי ראונו פן נבשר ונלכד, חס ושלום, בעון נדרים ושבועות, ונזירות, וחרמות,
 ואסורין, וקונמות, והסכמות. ואין אנחנו תוהים, חס ושלום, על קיום המעשים
 הטובים ההם שעשינו, רק אנחנו מתחרטים על קבלת הענינים בל־שון נדר, או
 או שבועה, או נזירות, או אסור, או חרם, או קונם, או הסכמה, או קבלה בלב.
 ומתחרטים אנחנו על זה שלא אמרנו הננו עושים דבר זה בלי נדר ושבועה

וגזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. וזמן אנתנו שואלים התרה בקלות, ואנתנו מתחרטים על כל הנזכר, בין אם היו המעשים¹ מדברים הנוגעים בממון, בין מדברים הנוגעים בגוף, בין מדברים הנוגעים אל הנשמה. בקלות אנתנו מתחרטים על² "לשון" נדר ושבועה וגזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב, והנה מצד הדין המתחרט והמבקש התרה צריך לפרט הנדר. אך העו נא רבותינו כי אי אפשר לנו לפרטם כי רבים הם, ואין אנתנו מבקשים התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם, על בן יהיו נא בעיניכם פאלו היינו פורטים אותם:

והמתירים משיבים להם בלשון זה, וחוזרים שלוש פעמים:

בָּדָם מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם, מִתְרִים לָכֶם. מְחֻלִּים לָכֶם, מְחֻלִּים לָכֶם, מְחֻלִּים לָכֶם, מְחֻלִּים לָכֶם. שְׂרוּיִים לָכֶם, שְׂרוּיִים לָכֶם, שְׂרוּיִים לָכֶם. אֵין כָּאן לֹא נִדְרִים, וְלֹא שְׁבוּעוֹת, וְלֹא קְבָלוֹת, וְלֹא הִסְבָּמוֹת, וְלֹא מִנְהֻגִים, וְלֹא גִזְרוֹת, וְלֹא חֲרָמִים, וְלֹא אִסּוּרִים, וְלֹא קוֹנָמוֹת. אֲבָל יֵשׁ כָּאן מְחֻלָּה וּמְחֻלָּה וּמְחֻלָּה וּמְחֻלָּה. (הִתְרוּ מֵעַקְרִין) כִּשֵׁם שֶׁהִסְבִּימוּ וְהִתְירוּ לָכֶם בֵּית־דִּין שֶׁל מִשָּׁה, כִּד וְסִבִּימוּ וְהִתְירוּ לָכֶם בֵּית דִּין שֶׁל מְעֻלָּה, וְסָר עֲוֹנֵכֶם וְחָטָאתְכֶם תִּכַּפְּרוּ:

ואחר כך יאמרו השואלים מודעה זו:

הֲרִי אֲנַחְנוּ מוֹסְרִים³ מוֹדְעָא לְפָנֵיכֶם רְבוּתֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ מְבַטְלִים⁴ מִכָּאן וְלִהְבָּא מֵהַשָּׁמַיִם עֲלֵינוּ, כְּלִי־הַנְּדָרִים וְכִל־שְׁבוּעוֹת וְגִזְרוֹת וְאִסּוּרִין וְקוֹנָמוֹת וְחֲרָמוֹת וְהִסְבָּמוֹת וְקְבָלוֹת בְּלֵב, הֵן בְּהִקְיָן הֵן בְּחֵלוֹם, חוּץ מִנְדְרֵי תַעֲנִית בְּשַׁעַת מִנְחָה. וּבָאֵם שֶׁנִּשְׁכַּחַת חֲתָנָי מוֹדְעָא הוּאֵת, וְנִדְוֹר מֵהַיּוֹם עוֹד, מַעֲתָה אֲנַחְנוּ מִתְחַרְטִים עֲלֵיהֶם⁵ מֵעַקְרָא, וּמִתְנִים עֲלֵיהֶם שִׁיְהִיו בָּלֵם בְּטָרִין וּמְבַטְלִין, לֹא שְׂרִירִין וְלֹא קְזִימִין, וְלֹא יְהִיו חֲרִין כְּלָל וְעַקְרָא, בְּכִלְהוֹן אֶתְחַרְטָנָא בְּהוֹן מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

והמתירים אומרים:

קבלנו מסירת המודעה: